TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
20 JUL 1972
MADRAS

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை.

சனிக்கிழமை, 1972 மார்ச் 25.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர், **திரு. பெ. சீனிவாசன்** அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 690, 691 ஆகிய எண்கள் உள்ள வினாக்கள் இரண்டும் ஒன்றாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

அரசு ஊழியர்களுக்கு திருமண முன்பணம்

*690 **வினா—திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1971-72-ல் அரசு ஊழியர்கட்குத் திருமணக் கடன் வழங்குவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு ?

(இ) இதுவரை வழங்கப்பட்டுள்ள தொகை எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) ரூ. 40.00 இலட்சம்.

(இ) ரூ. 40,45,039.

*691 *Q.*—THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) the amount of marriage loan so far disbursed to Government employees during the year 1970-71 ; and

(*b*) whether there is any proposal to extend the benefit to the employees who are working under local bodies ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) ரூ. 33,52,869.

(இ) அரசுக் கடன் உதவியின்றிச் செலவு ஏற்கும் அளவிற்குப் போதிய நிதி வசதியைக் கொண்ட நகராட்சி மன்றங்களின் ஊழியர்களுக்கும் திருமணக் கடனுதவி அளிக்கும் திட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இந்தத் திருமணக் கடன் வசதி ஒவ்வொரு அதிகாரியும் வகிக்கின்ற பதவிக்கேற்ப கொடுக்கப்படுகிறதா ? அல்லது, அவரவர்களுடைய சம்பள அடிப்படையில் தரப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதில் ஆண் அரசுப் பணியாளருக்கு தனது திருமணத்திற்காக அல்லது தன்னுடைய மகனுடைய திருமணத்திற்காக முன்பணம் பெறுவதாக இருந்தால், அவருடைய உயர்ந்த அளவு முன்பணத் தொகை அவருடைய 15 மாதச் சம்பளம் அல்லது ஆயிரம் ரூபாய், இதில் எது குறைவோ அந்தத் தொகை வழங்கப்படுகிறது. அரசுப் பணியாளருடைய மகள் திருமணத்திற்கோ அல்லது பெண் அரசுப் பணியாளராக இருந்தால் அவருடைய திருமணத்திற்கோ 15 மாதச் சம்பளம் அல்லது ரூ. 2,000, இதில் எது குறைவோ அந்தத் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த அரசுப் பணியாளர்கள் ஆணாக இருந்தாலும் சரி, பெண்ணாக இருந்தாலும் சரி அவர்களுடைய மகள் திருமணத்திற்கு ஒரேமாதிரியான சலுகை கொடுக்கப்படுமா? கார்ப்பரேஷன், முனிசிபாலிடி போன்ற இடங்களில் பண வசதி இல்லாமலிருந்தாலும் மத்திய அரசு அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு ஸப்ஸிடி கொடுத்து, அவர்களுக்கும் திருமணக் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மத்திய அரசுக்கும் திருமணக் கடனுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இதை மாநில அரசு செய்கிறது. மாநில அரசு என்று சொல்லக் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு வாய் வரவில்லை, இப்பொழுது. என்ன செய்வது? வாய் தவறிக் கூட மத்திய அரசு என்றுதான் வருகிறது. பரவாயில்லை. ஆனால், நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். அரசுப் பணியாளர்கள் ஆணாக இருந்தாலும் பெண்ணாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய மகன் திருமணத்திற்கு 15 மாதச் சம்பளம் அல்லது ஆயிரம் ரூபாய், மகள் திருமணத்திற்கு 15 மாதச் சம்பளம் அல்லது இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடனாகத் தரப்படுகிறது. போதுமான நிதி வசதியுள்ள நகராட்சி மன்றங்கள் அவர்களே அந்தக் கடன் வழங்கலாம் என்று இருக்கிறது. நிதி வசதி இல்லாத நகராட்சி மன்றங்கள் திருமணக் கடன் வழங்கினால், அதை ஈடு செய்ய மாநில அரசாங்கத்தினிடத்திலிருந்து கடன் கேட்காமல் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நகர மன்றத்தில் தங்களுக்குப் பண வசதி இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, அதை ஈடு கட்ட மாநில அரசு ஏதாவது கடன் கொடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போதே ஆண்டுதோறும் நாம் இந்தக் கடன் தொகைக்காக ஒதுக்குகிற பணத்தை விட அதிகமாகவே இந்தத் திருமணக் கடன்களுக்காகப் பணம் தர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். உதாரணமாக, 1969-70-இல் பத்து லட்சம் ரூபாய் தான் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கினோம். ஆனால், 22 இலட்சத்து 76 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் கடன் தரப்பட்டிருக்கிறது. 1970-71-ம் ஆண்டில் இருபது லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கினோம். ஆனால், 33 இலட்சத்து 52 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் அதற்கான கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1971-72-ம் ஆண்டில் 40 இலட்ச ரூபாய் ஒதுக்கினோம். ஆனால், 40 இலட்சத்து 45 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் கடன் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நிதி நிலையை உத்தேசித்து, அதற்கு மேலே இதை விரிவுபடுத்த இயலாத நிலையில் இருக்கிறோம்.

1972 மார்ச் 25]

திரு. வி. கே. இராஜாப் பிள்ளை : இந்த விதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பொருந்துமா என்பதையும், பொருந்துமென்றால் சமீபத்தில் திருமணம் செய்துகொண்ட எந்த ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினராவது கடன் கோரி விண்ணப்பித்து இருக்கின்றாரா என்பதையும், பொருந்தாது என்றால் இனிமேல் திருமணம் ஆகப்போகின்றவர்களுக்கு இந்த விதியைப் பொருத்தி, அவர்களுக்கோ அல்லது அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கோ கடன் கொடுப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: செய்தாலும்,செய்யாவிட்டாலும் திரு. இராஜாப் பிள்ளை அவர்களை இது பாதிக்காது என்று கருதுகிறேன். (சிரிப்பு).

திரு. கோவை செழியன் : திருமணம் செய்துகொள்ளுகிற ஆண் பெண் இரண்டு பேரும் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்தால் இருவருக்கும் அந்தத் தொகையைத் தருவார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர்கள் இருவரும் ஒருவராகத்தான் திருமணம் செய்துகொள்ள முனைகிறார்கள்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : சமத்துவத்தை உண்டாக்க விரும்பும் நமது அரசு, அரசுப் பணியாளர்களுக்குச் சலுகை அளித்து, அதே நேரத்தில் உள்ளாட்சி மன்றங்களில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு இந்தச் சலுகையை விஸ்தரிக்காமல் இருப்பது சமத்துவத்திற்கு விரோதம் அல்லவா ? ஆகவே, இனிமேலாவது உள்ளாட்சி மன்றங்களில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை அளிக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உள்ளாட்சி மன்றங்களில் பணிபுரிகின்றவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை அறவே அளிக்கப்படவில்லை என்று கூறுவது தவறு. நிதி வசதி இருக்கின்ற உள்ளாட்சி மன்றங்கள் இந்தச் சலுகையை அளிக்க அரசு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது.

திரு. த. சோனையா : அரசு ஊழியர்களில் கடை நிலை ஊழியர்களாக வேலை செய்பவர்களுக்கு இந்தக் கடனுதவி அளிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அரசுப் பணியாளர்களில் அவர்களும் சேருவார்கள்.

திரு. என். மருதாசலம் : அரசுப் பணியாளர்களிடமிருந்து கல்யாணக் கடனுக்காக வந்துள்ள விண்ணப்பங்கள் எத்தனை ? எத்தனை பேருக்கு கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒதுக்கப்பட்ட பணம் எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்ட பணம் எவ்வளவு என்பதை நான் ஏற்கனவே இங்கே ஒப்பிட்டுக் காட்டிச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : திருமணச் செலவுக்காக ஆண்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய், பெண்களுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடனாகக் கொடுப்பதாக முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அரசியல் சட்டத்தில் ஆணும், பெண்ணும் சமம் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, ஆண்களுக்கும் இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எப்போதும் பெண்களுக்காகத் தான் அனைவரும் வாதாடுவார்கள். ஆண்களுக்காக நம்முடைய நண்பர் திரு இராஜா அவர்கள் வாதாடுகிறார்கள். ஆனால், இப்போதுள்ள நிலையில் அதை மாற்றுவதற்கு இயலாது.

திரு. எம். தேவராசன் : இந்தக் கடன் எந்த அடிப்படையில் தரப் படுகிறது ? எத்தனை ஆண்டுகளில் அதைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்தக் கடன் திருமண அடிப் படையில் தரப்படுகிறது (சிரிப்பு). அறுபது மாதாந்திரத் தவணைகளில் திரும்ப வசூலிக்கப்படுகிறது.

திரு. கு. காமாட்சி : இந்த அரசுப் பணியாளர்களுக்கு அல்லது அவர் கள் குழந்தைகளுக்குத் திருமணம் செய்கின்றபோது கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டால், அவர்களுக்கு ஏதேனும் கடன் வழங்குவதில் தனிச் சலுகை அளிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்பொழுது இருக்கின்ற திட்டம் திருமணக் கடன் திட்டம் ; கலப்புத் திருமணக் கடன் திட்டம் அல்ல.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : இந்தக் கடன் பெற்றுத் திருமணம் செய்து கொள்ளக்கூடியவர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டில் தீவிரமாகப் பங்கு கொள்ளுவார்களானால் அவர்களுக்கு ஏதாவது விதிவிலக்கு அளிக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதை ஆரம்பத்திலேயே அவர் களிடத்திலே கேட்டு இந்த நிபந்தனையின் மீது கொடுப்பது இயலாது (சிரிப்பு).

திரு. நா. வீராசாமி : அரசாங்கப் பணியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப் படுகிற இந்தக் கடனுக்கு ஏதாவது வட்டி வசூலிக்கப்படுகிறதா ? அப்படி என்றால், என்ன விகிதம் என்று கூற முடியுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வசூலிக்கப்படுகிறது. அது பிராவிடெண்ட் நிதியிலிருந்து வழங்கப்படும் முன்பணத்திற்கு என்ன வட்டி வசூலிக்கப்படுகிறதோ அந்த வட்டி விகிதம்.

திரு. எம். முத்தையா : திருமணக் கடனுக்காக அவர்களுடைய ஊதியத்திலிருந்து எத்தனை சத வீதம் பிடிக்கப்படுகிறது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : முதலிலேயே சொன்னேன். 15 மாதச் சம்பளம் அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் ஆண்களுக்கு. பெண்களா யிருந்தால் 15 மாதச் சம்பளம் அல்லது இரண்டாயிரம் ரூபாய். இவைகளில் எது குறைவோ அது தரப்படுகிறது.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : இந்தத் திருமணக் கடனை இது வரை எத்தனை ஆண் பணியாளர்கள், எத்தனை பெண் பணியாளர்கள் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள் ? வட்டியில்லாமல் அவர்களுக்கு இந்தக் கடன் உதவித் தொகை அளிப்பது பற்றி ஏதேனும் பரிசீலனை செய்யப் பட்டதா ? அல்லது பரிசீலனையில் இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படியொன்றும் திட்டம் இல்லை. எத்தனை பேர் கடன் உதவி பெற்றிருக்கிறார்கள், அவர்களில் ஆண்கள் எத்தனை பேர், பெண்கள் எத்தனை பேர் என்ற விவரம் என்னிடம் இல்லை. ஆனால், சில பேர் கடன் வாங்கிக்கொண்டு இன்னும் திருமணம் கூட செய்யாமல் இருக்கிறார்கள்.

கன்னர் திரு ஆறுமுகத்தின் குடும்பத்திற்கு நிதி உதவி.

***692 வினு—திரு. கே. எ. வகாப் :** மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நாட்டிற்காக தன் இன்னுயிரைத் தியாகம் செய்த வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவைச் சேர்ந்த கன்னர் ஆறுமுகத்தின் குடும்பத்திற்கு அரசு நிதி உதவி அளித்துள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், எவ்வளவு ?

(உ) வீரர் ஆறுமுகத்தின் மனைவி தனக்கு ஒரு வீடு கட்டித் தர வேண்டுமென்று அரசைக் கோரியுள்ளாரா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) உயிர் நீத்தார் சிறப்பு நிவாரண நிதியாக ரூ. 5,000 திரு கன்னர் ஆறுமுகத்தின் மனைவி திருமதி முனியம்மாளுக்கு வழங்கப் பட்டுள்ளது. மேலும் திரு ஆறுமுகத்திற்கு வீரச் சக்கர விருது வழங்கப் பட்டுள்ளமையால், அதற்குரிய அரசின் பரிசுத் தொகையான மேலும் ரூ. 5,000 வழங்கவும் ஆணை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. வட ஆர்க்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் விரைவில் அத்தொகையை வழங்குவார்.

(உ) ஆம்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, கன்னர் ஆறுமுகம் தமிழகத் திற்கு நல்ல சிறப்பான புகழைத் தேடித் தந்திருக்கிறார். அவரைப் போன்ற மூன்று வீரர்கள் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில்தான் அதிகமான வீரர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். எனவே அந்த மாவட்டத் திற்கும் ஒரு சிறப்புப் பரிசு அளித்தால், அது மற்ற மாவட்டங்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும். அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதில் குறிப்பிடப்பட்ட கேள்வி வீரர் ஆறுமுகத்தின் குடும்பத்தைப் பற்றியது. ஆறுமுகத்தின் மனை விக்கு மாநில அரசாங்கம் 5,000 ரூபாய் வழங்கியுள்ளது. அவருக்கு வீரச் சக்கர விருது கிடைத்ததன் மூலம் அதற்குரிய தொகையாக 5,000 ரூபாய் கிடைக்கும். மூன்று ஏக்கர் புஞ்சை நிலம் கொடுக்கப்படுகிறது. சாகுபடிக்கு அரசு மான்யமாக ரூ. 2,000 வழங்கப்படுகிறது. இவை தவிர, பொது மக்கள் 2,000 ரூபாய் நிதி திரட்டி கொடுத்திருக்கிறார்கள்,

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், 107 பேர் உயிர் நீத்திருக்கிறார்கள். அதில் 40 பேர் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நாற்பது பேர் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்ததால் அதற்கென்று தனிப் பரிசு வழங்க இயலாது. ஏனெனில் இறந்தவர்கள்தான் வீரர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. காயமுற்றவர்கள் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் சந்தர்ப்பம் வந்திருந்தால் செத்திருப்பார்கள். சாகாதவர்களும் வீரர்கள்தான்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், மதுரை மாவட்டத்தில் வாகைக் குளம் என்ற இடத்தைச் சேர்ந்த செல்வராஜும், நிலக்கோட்டையைச் சேர்ந்த ராஜமாணிக்கமும் வீர மரணம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடும்பத்திற்கும் அரசு உதவி அளித்திருக்கிறது. ஆனால், அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலம் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று மாவட்டக் கலெக்டர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதை ஒரு மூலக் கேள்வியாகப் போட்டிருந்தால் விபரமாகப் பதிலளித்திருக்க முடியும். இப்போது விபரம் இல்லை. மற்ற வீரர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட நிதி உதவி அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அவர்களே சொன்னார்கள். நிலம் கொடுக்கப்படாததற்கு வேறு ஏதாவது காரணம் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். விசாரித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் கேட்கக் கூடிய கேள்விகள் மூலக் கேள்வியை ஒட்டியதாக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், அனுமதி மறுக்கப்படும்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் உயிர் துறந்த வீரர்களுக்கு 5,000 ரூபாயும், மற்றும் சில உதவிகளும் அளிக்கிறது. இவை மத்திய அரசாங்கத்தின் வேண்டுகோளின்படி செய்யப் படுகின்றனவா ? அகில இந்திய அடிப்படையில் மற்ற மாநிலங்களிலும் இது போல் உதவி செய்கிறார்களா ? அல்லது நம்முடைய மாநிலத்தில் மட்டும்தான் கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மற்ற மாநிலங்களில் கொடுக்கின்றார்களா என்பது தெரியாது. நம்முடைய மாநிலம் கொடுத்து வருகிறது. ஏற்கெனவே மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து, வீரர்களை ஊக்குவிக்கின்ற முறையில் வீரச்சக்கரம், மகாவீரச் சக்கரம், சேனா சக்கரம் போன்ற விருதுகளை வழங்கி, அதற்குரிய தொகையைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்து வரும் பணத்தை, ஏற்கெனவே இருப்பதைவிட நாம் உயர்த்திருக்கிறோம். ஏற்கெனவே 3,000 ரூபாய் இருந்தால் அதை 5,000 ஆகவும், 5,000 இருந்தால் 10,000 ஆகவும், 10,000 இருந்தால் 15,000 ஆகவும் ஆக்கியிருக்கிறோம். அந்த நேரத்தில் இந்தியாவிலேயே நம்முடைய தமிழகம்தான் முதன்முதலாக இப்படிச் செய்கிறது என்று பாராட்டிப் பேசினார்கள். அதுதான் எனக்குத் தெரியும்.

1972 மார்ச் 25]

ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள்.

*** 693 வினு—திரு. மே. சி. தூயமணி :** மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

இம் மாநிலத்தில் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் தொகை தற்போது எத்தனை ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : 112 (நூற்றுப்பன்னிரெண்டு).

திரு. மே. சி. தூயமணி : தலைவரவர்களே, தமிழை தாய்மொழியாகக் கொண்ட ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை ஆண்டுக்காண்டு குறைந்துகொண்டே வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : பொதுவாக ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் 50 சதவிகிதம் அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும், 50 சதவிகிதம் வெளி மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்களையும் நியமிக்கவேண்டுமென்ற முறை இருக்கிறது. அதற்குப்பிறகு அதிகாரிகள் மாற்றப்படுகின்ற காரணங்களால் அந்த விகிதாச்சாரத்தில் வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது. தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் குறைவாக இருப்பதாக தகவல் இல்லை.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இப்போது ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் ? சர்வீஸில் இருந்தவர்களில் எத்தனை பேர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் ? அதில் முஸ்லீம்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : இப்போது விபரம் இல்லை.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, இப்போது ஐ.ஏ.எஸ். பரீட்சை ஆங்கிலத்திலும், இந்தியிலும் மட்டுமே எழுதலாம் என்றிருக்கிறது. அதனுல் இந்தியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் அதிகமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதாகவும், இந்தியில் எழுதியிருந்தால் அதிகமான மார்க் போடப்படுவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதனுல் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களுக்கு அதிக வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. எனவே, தமிழிலும் ஐ.ஏ.எஸ். பரீட்சை எழுதலாம் என்ற முறையை மத்திய அரசோடு போராட்டம் நடத்தியாவது பெறப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : இப்போது ஆங்கிலத்திலும், இந்தியிலும்தான் பரீட்சை எழுத அனுமதித்திருக்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினரின் ஆர்வத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்காக மத்திய அரசிடம், தமிழக அரசும், ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் தொடர்ந்து வேண்டுகோள் விடுத்து வந்திருக்கின்றன.

Thiru B. VENKATASWAMY : Sir, may I know from the Hon. Minister how many such officers whose mother tongue is Tamil are outside our state ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதுபற்றிய விபரம் என்னிடம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வுக்குச் செல்வதற்காக அரசு உதவித் தொகையில் சென்னையில் பயிற்சி அளிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதில் எத்தனை பேர் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போதுதான் தொடங்கப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. செ. கந்தப்பன் : உப தலைவரவர்களே, பொதுவாகவே, கடந்த ஆண்டுகளைவிட அகில இந்தியத் தேர்வில் வரவர தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தொகை குறைவாக இருக்கிறது. இதற்கு நம்முடைய கல்வித்தரக் குறைவுதான் காரணம் என்று வட மாநிலங்களில் உள்ளவர்களால் பேசப் படுகிறது. அது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு இந்தத் தேர்வில் நம்முடைய அரசின் கருத்து என்ன என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்தக் குறைவுக்கு, தேர்வு செய்யப்படுவதுதான் குறைவாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது; தேர்வுக்குச் செல்கிறவர்களின் தொகை குறையவில்லை. ஆனால் முடிவுதான் நாம் வருந்தத்தக்க நிலையில் இருக்கிறது. இதற்கு தரம் குறைவா அல்லது இடம் குறைவா என்று தெரியவில்லை.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வுக்குழுவில் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விபரம் இல்லை.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவரவர்களே, ஐ.ஏ.எஸ். பரீட்சை எழுதுவதற்கு பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு ஒரு பயிற்சிப் பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதா ? அந்தப் பயிற்சிப் பள்ளியில் எத்தனை பேர் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஏற்கெனவே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போதுதான் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் தமிழ் நாட்டிற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் இத்தனை ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் எடுத்தாக வேண்டும் என்று ஏதாவது கட்டுப்பாடு வைத்திருக்கிறதா ? இல்லை

என்ருல் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற ஐ.ஏ.எஸ். பதவிகளுக்கு மாநில சர்வீஸ்களில் இருக்கின்றவர்களுக்கு அதிகமான பதவி உயர்வு அளித்து நியமிப்பதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஐ.ஏ.எஸ். பிரமோஷன் இப்போது இருப்பதைவிட இன்னும் அதிகமாக உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிருேம். மத்திய அரசு ஒவ்வொரு ஆண்டும் 8 அல்லது 9 அதிகாரிகளை அனுப்புகிறது. இந்த ஆண்டுக்கு 5 பேரை அனுப்பிஞல் போதுமென்று கேட்டிருக்கிருேம். இவை மத்திய அரசின் பரிசிலனையில் இருப்பதாக அறிகிறேன்.

ஐ. ஸி. எஸ். அதிகாரிகள்

* 694 **வினு—திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் :** மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நமது மாநிலத்தில் தற்பொழுது பணிபுரிந்து வரும் ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகள் எத்தனை பேர் ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : மூன்று ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகள் தமிழ் நாடு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளின் பதவித் தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் அனைவரும் மத்திய அரசுக்கு நியமனம் செய்யப்படும் அதிகாரிகள் தொகுப்பின் கீழ் இப்போது இந்திய அரசில் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவர் அவர்களே இந்த ஐ.ஸி.எஸ். அதிகாரிகளுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் இடையே உள்ள அவர்களுடைய சர்வீஸ் சம்பந்தப்பட்ட ஒப்பந்தங்களை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் முன்பு முயற்சி செய்ததே, அதுகுறித்து நமது மாநில அரசின் கருத்து என்ன ? ஏதேனும் பரிந்துரைகள் செய்துள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : அப்படி ஒன்றும் தகவல்கள் இந்த அரசுக்கு இல்லை.

திரு. வி. கே. இராஜாப் பிள்ளை : நமது நாட்டுக்கு சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு முன்பு பிரிட்டிஷாரின் நேரடி நிர்வாகத்தில் இருந்த மாகாணங்களில்தான் ஐ.ஸி.எஸ். அதிகாரிகளைப் போட்டார்கள். திருவிதாங்கூர், கொச்சி, மைசூர், புதுக்கோட்டை போன்ற சுதேச மன்னர்களுடைய ராஜ்யத்தில் அவர்களே திறமையுள்ள அதிகாரிகளை கீழ் நிலையில் இருந்து ப்ரமோஷன் செய்து மாவட்ட கலெக்டர்களாகக் கூடப் போட்டிருந்தார்கள். அவர்களும் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வந்தார்கள். அது போல இன்றைக்கு நம் தமிழ்நாட்டிலும் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்துக்கொண்டு, கீழேயுள்ள அதிகாரிகளை அப்பதவிகளுக்கு உயர்த்த முன்வருவார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. நா. வீராசாமி : இன்று நம்முடைய அரசாங்கத்தில் இருந்து தான் ஐ.ஸி.எஸ்., ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளுக்கு சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் தவறு செய்தால் தண்டிக்கின்ற அதிகாரம் நமக்கில்லை. டிரான்ஸ்பர்தான் செய்யலாம். அத்தகைய அதிகாரமும் நமக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று மத்திய அரசாங் கத்தை நமது அரசு வற்புறுத்துமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதற்காகத்தான் நாம் நம் கொள்கைகளை முழங்கி வருகிறோம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : சார் ஐ.ஸி.எஸ். அதிகாரிகளுக்கு என்று சில தனிச் சலுகைகள் உண்டு. அந்தச் சலுகைகளை ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளுக்கும் அளிக்க நம் அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எந்த அரசு என்பது புரிய வில்லை.

*695 *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state —

(*a*) the number of retired I.C.S. Officers now re-employed in State service ; and

(*b*) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) ஒருவர்.

(இ) திரு டி. ஏ. வர்கீஸ், ஐ.ஸி.எஸ். (ஓய்வு பெற்றவர்) சென்னை. நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுவின் தலைவராக மாநில அரசினால் மீண்டும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

திரு. என். டென்னிஸ் : இதுபோன்று ஓய்வு பெற்ற ஐ.ஸி.எஸ். அதிகாரிகளைப் போடாது குறிப்பிட்ட துறையில் உள்ள நிபுணர்களை நியமிக்க அரசு யோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதில் மற்ற நிபுணர்களும் இருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சீக்கிரத்தில் பரிசீலித்து முடிவு செய்யப் படவேண்டிய ஒரு குழுவுக்கு ஓய்வுபெற்ற அதிகாரியைப் போடுவதால் அப்படியே அதை நீடித்துக்கொண்டு போகக்கூடுமே, அப்படியின்றி சர்வீஸில் உள்ள திறமைசாலிகளைப் போடுவார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நாம் சீக்கிரத்திலேயே ஒரு அறிக்கை அளிக்கப்படவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். நீண்ட காலம் நீட்டிக்கொண்டு போவார் என்று நினைப்பதே தவறு.

1972 மார்ச் 25]

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : சார், ஓய்வுபெற்ற ஐ.ஸி.எஸ். அதிகாரி திரு வர்கீசையே நாம் எல்லாத் தலைமைக்கும் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறேமே, வேறு தகுதி வாய்ந்த ஆபீஸர்கள் இல்லையா ? இவரை மாற்றி வேறு யாரையாவது அரசு போடக் கூடாதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : இப்போது நிரவாகச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவின் பணிகள் பாதிக்குமேல் நடைபெற்றுவிட்டன. இப்போது போய் அவரை மாற்றினுல் நிர்வாகச் சீர்திருத்தத்திற்குப் பதில் நிர்வாகச் சீர்குலைவாக அது ஆகிவிடும்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக தமிழ் தெரியாத வர்களைப் போட்டு விடுகிருர்கள். அதன் காரணமாக ஆங்கிலமே தெரியாத வர்களிடம் அவர்கள் தவிக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே தமிழ் தெரிந்தவர்களைத்தான் போடவேண்டும் என்பார்களா அல்லது இவர்கள் தமிழ் கற்றுத்தான் ஆகவேண்டும் என்று செய்வார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : வெளி மாநிலங்களில் இருந்து இங்கே ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாக வருகிறவர்கள் தமிழைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நியதி இருக்கிறது. தமிழ் நன்ருகக் கற்றுக்கொண்டி ருக்கிருர்கள். இன்னும் பொது நிகழ்ச்சியில் கூட முன்பெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் பேசியவர்கள் நான்காண்டு காலமாக நல்ல தமிழில் பேசி தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்து வருகிருர்கள்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : ஐ.ஸி.எஸ்., ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளுக்குப் பதிலாக நம் மாநில சர்வீசுக்கு நாமே டி.ஏ.எஸ். **Tamil Nadu Administrative Service** என்பதாக ஏற்படுத்தி தேர்வு பெறுகிறவர்களை நியமிக்க முன்வருவார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : இவை எல்லாம் விரைவில் ஆகக் கூடிய காரியங்கள் அல்ல. கருத்துக்களை ஆராய்ச்சி செய்திடல் வேண்டும்.

திரு. எம். முத்தையா : ஓய்வுபெற்ற ஐ.ஸி.எஸ். அதிகாரியை நியமிக்கும்போது பென்ஷன் தொகைதான் ஊதியமாகப் பெறுகிருரா? தனியே அதிக ஊதியம் தரப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : அவருக்குத் தனியாக ஊதியம் அளிக்கப்படுகிறது.

பல்லடம் வட்டத்தில் சமுதாயக் கிணறுகள்

*696 **வினு—திரு. கே. என். குமாரசாமி :** மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பல்லடம் வட்டத்தில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமிருந்து சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டக் கோரி விண்ணப்பங்கள் ஏதேனும் அரசுக்கு வந்தனவா ?

(இ) ஆம் எனில், எந்த எந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) பல்லடம் வட்டத்தில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருந்து சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டக் கோரி விண்ணப்பங்கள் ஏதும் அரசுக்கு வரவில்லை.

(இ) எழவில்லை.

கொள்ளிடம் ஒன்றியத்திலுள்ள ஊராட்சிகள்.

***697 வினா—திரு. எஸ். வடிவேல் :** மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கொள்ளிடம் யூனியனில் உள்ள கோபால் சமுத்திரம், திருமுல்லைவாசல் ஊராட்சி மன்றங்களை பேரூராட்சி மன்றங்களாக மாற்றும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது மாற்றப்படும் ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

சென்னை மாநகராட்சியில் பணியாளர்கள் நியமனம்

***698 வினா—திரு. ந. சோமசுந்தரம் :** மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை மாநகராட்சியில் பணியாளர்கள் நியமனம் செய்வதில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குரிய விகிதாச்சாரம் அளிக்கப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சென்னை மாநகராட்சிப் பணியின் IA, IB, II பிரிவு அலுவலர்களுக்கான பொறியியல் பணி விதிகளிலும், பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவப் பணி விதிகளிலும், நேரிடையாக அலுவலர்களை நியமனம் செய்யும்போது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குரிய விகிதாச்சாரம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று விதியுள்ளது. மற்ற III, IV பிரிவு அலுவலர்கள் நியமனம் சம்பந்தமாக ஷ விகிதாச்சாரம் ஏற்படுத்தப்படவில்லை.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : சென்னை மாநகராட்சி போன்ற ஸ்தல ஸ்தாபன அமைப்புகளில் அவர்களுக்கு 18 சத விகிதம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. நம் அரசு அவ்வாறு ஒதுக்குவதற்கு சட்ட பூர்வமாக ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாநகராட்சியில்தான் அவர்களுடைய பைலாக்கள் திருத்தப்பட வேண்டும்.

1972 மார்ச் 25]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மாநகராட்சிகளுக்கு சிப்பந்திகளை சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகத்தான் தேர்ந்தெடுக்கச் செய்வது என்று யோசித்தோமே, அது எதிர்காலத்திலாவது செயல்படுத்தப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : முதலில் அதுபோல எண்ணப்பட்டு பிறகு கைவிடப்பட்டது. அவர்களே குழுக்கள் அமைத்துக் கொண்டு, விதிமுறைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதன் அடிப்படையில் தேர்வுகளை நடத்துகிறார்கள்.

புலவர் திரு. சி. பழனிச்சாமி : பேரறிஞர் அண்ணா போன்றவர்களுடைய சிலைகளை நாம் சென்னையில் வைத்திருக்கிறோம். பறவைகள் அந்தச் சிலைகளை அசுத்தப்படுத்துகின்றன. அவற்றை நல்லமுறையில் பராமரிக்க மாநகராட்சி சில பணியாளர்களை நியமிக்குமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை.

Salary for Municipal Councillors

* 699 *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether the Government have turned down the request of the Tiruvottiyur Municipality for payment of salary to Municipal Councillors ; and

(*b*) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ), (இ) திருவொற்றியூர் நகராட்சி நகரமன்ற உறுப்பினர் ஒவ்வொருவருக்கும் மாத ஈட்டுப் படியாக ரூ. 75 தர அனுமதிக்கும்படி அரசைக் கேட்டுக்கொண்டது. இந்தக் கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

திரு. என். டென்னிஸ் : நகர மன்றத்தின் அங்கத்தினர்கள் பொருளாதார நிலையில் பின்தங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பணிகளும் விரிவு அடைந்திருக்கின்றன. ஆகவே எல்லா நகர மன்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் ஓரளவு சம்பளம் கொடுப்பதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நீண்டகாலத்திற்குப் பிறகு இப்போதுதான் சென்னை, மதுரை நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு முறையே ரூ. 100, ரூ. 75 மாதந்தோறும் படி வழங்கும் ஏற்பாடு வந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் நகரங்கள் விரிவு அடைந்துவிட்ட காரணத்தினால் அதிக தூரத்தில் இருந்து அடிக்கடி செலவு செய்து கொண்டு வந்துபோகவேண்டியிருக்கிறது என்பதாகும். மற்ற நகராட்சிகளைப் பொறுத்தவரை அங்கத்தினர்கள் அங்கங்கே இருக்கிறவர்கள்—மேலும் பலவற்றின் நிதி நிலையும் சரியாக இல்லை, ஆகவே இந்தக் கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, நிதிப் பற்றாக்குறை இருக்குமானால் கொடுக்கவேண்டாம். நிதிவசதி நன்றாக இருக்கும் நகராட்சி மன்றங்களில் கவுன்சிலர்களுக்கு சம்பளம் வழங்குவதற்கான தக்க ஏற்பாடுகளை அரசு செய்துகொடுக்குமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது வேண்டுமானால் நிதி நன்றாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். சில காலங்களில் பற்றாக்குறையாகிவிடக் கூடும். ஆகவேதான் இதற்கென ஒரு கொள்கையென்று வகுக்கப்படுமானால் நல்லது.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, கோவை நகராட்சியில் பணிபுரியும் அங்கத்தினர்கள் சம்பளம் வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டு நிறைவேற்றி, அதை அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்களா ? அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றிய தகவல் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநகராட்சி உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற "கன்வேயன்ஸ் அலவன்ஸ்" 100 ரூபாய் போதாது என்று அங்கத்தினர்கள் அமைச்சர் அவர்களிடம் தூது வந்தார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்களுக்குப் போதுமா என்று கேட்டால், எவ்வளவு கொடுத்தாலும் போதாதுதான். அங்கு இருக்கக்கூடிய நிதி வசதிகளைக் கண்டறிந்துதான் அவர்களுக்கு கன்வேயன்ஸ் அலவன்ஸ் 100 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

நூலகங்களுக்கு பத்திரிகைகள்

* 700 வினா—**திரு. க. சுப்பு :** மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அரசு மானியம் பெற்று இயங்கி வரும் நூலகங்களில் எத்தகைய பத்திரிகைகளை வரவழைக்க வேண்டுமென்று விதிமுறை வகுக்கப் பட்டுள்ளதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நூலகங்களே விதி முறைகளை வகுத்துக்கொள்ளலாம். பொதுவாக, எப்பிரிவினரையும் இழிவு படுத்தும் ஏடுகளை வாங்கக்கூடாது என்று மட்டுமே அரசு கூறியுள்ளது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவர் அவர்களே, அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த பத்திரிகைகளை நூலகங்களில் வரவழைக்க அரசுக்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா ? எந்த அரசியல் கட்சிப் பத்திரிகையையாவது நிராகரித் திருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படி எந்தப் பத்திரிகையை வாங்கலாம், எந்தப் பத்திரிகையை வாங்கக் கூடாது என்று அரசு சுற்றறிக்கை எதுவும் விடவில்லை. இனம், சமயம் ஆகிய வேறுபாடுகளைத் தூண்டக்கூடிய நூல்களையோ பத்திரிகைகளையோ,

1972 மார்ச் 25]

குறிப்பிட்ட இனம், சமயத்தைத் தாக்கக்கூடிய பத்திரிகைகளேயோ, விரும்பத்தகாத பத்திரிகைகளேயோ, "அப்சீன்" பத்திரிகைகளேயோ, இன உணர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடிய பத்திரிகைகளேயோ நூல்களேயோ, விரும்பத்தகாத கருத்துக்களைக் கொண்ட பத்திரிகைகளேயோ வாங்கக் கூடாது என்கிற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த நூலகங் களில் இருக்கிற குழுக்களே பார்த்து, தேர்ந்தெடுத்து, நடைமுறையில் இருக்கிற மாத, வார, தின ஏடுகளை வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்கிற முறை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எப்படிப்பட்ட பத்திரிகை வரவழைக்க வேண்டுமென்ற இலக்கணத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நடைமுறையில் பார்த்தால் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை அவதூறு செய்து, கண்டித்து எழுதும் சில பத்திரிகைகளை ஆங்காங்கு இருக்கின்ற சில நகரசபைகள் வரவழைத்து, மக்கள் மனதைக் கெடுக்கின்றன. ஆகவே, அம்மாதிரியான பத்திரிகை களை வாங்கக்கூடாது என்று அரசு ஏதாவது விதி வகுக்குமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கூடுமான அளவுக்கு அந்தந்த நகராட்சி மன்றங்களின் உறுப்பினர்கள் கூடிக் கலந்து பேசி, எது தகுதியுடையது, எது தகாதது என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து, அந்த அடிப்படையில் வாங்கலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, மதத்தின் அடிப்படையில் வெறியுணர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடிய பத்திரிகைகளை வேண்டுமானால் வாங்காமல் இருக்கலாம், ஆனால் மதத்தின் அடிப்படையில் நல்ல பல கருத்துக்களை, நல்ல கொள்கைகளைப் பரப்பக்கூடிய வகையில் இருப்பதை அரசாங்கம் ஏன் தடுக்கவேண்டும் ? மேலும், அரசாங்கத்தை விமர்சனம் செய்வதே தவறு என்கிற அடிப்படையில் தடை போட அரசு முயற்சிக்கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கேள்வி கேட்பதற்குப் பதிலாக அம்மையார் அவர்கள் இதை விவாத மாகவே மாற்றியிருக்கிறார்கள். நான் முதலிலேயே சொன்னேன். அந்தந்த மன்றங்களே யாருக்கும் பாதகம் ஏற்படாத வகையில் பத்திரிகைகள், நூல்கள் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்கிற ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. கருத்து விமர்சனங்கள் வருவதைப்பற்றி கவலை இல்லை. ஜனநாயக நாடுகளில் கருத்துக்களைப்பற்றி விமர்சனம் செய்யப்படுவது வரவேற்கத்தக்கதே ஆகும். ஆனால் வன்முறைகளை உண்டாக்குகின்ற வகையில், தகாத உணர்ச்சிகளை தூண்டக்கூடிய வகையில், உண்மைக்குப் புறம்பாக இருக்கக்கூடிய வகையில் இருக்கின்றனவா என்பதைப் பார்த்து, அவைகள் எல்லாம் இல்லாத வகையில் இருக்கின்ற பத்திரிகைகள், நூல்கள் வாங்குவது நல்லது என்கிற முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. செ. கந்தப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மூட நம்பிக்கைகள் பரவிக் கிடக்கும் இந்த நாட்டில் அறிவியலை தமிழில் பரப்பக்கூடிய வகையில் இருக்கின்ற "கலைக்கதிர்" யுனெஸ்கோ ஸ்தாபனத்தாரின் "கூரியர்" போன்ற நல்ல தமிழ் அறிவியல் நூல்கள் கட்டாயமாக வாங்க வேண்டுமென்கிற ஆணை பிறப்பிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, எதையும் கட்டாயமாக வாங்கித் தீர வேண்டுமென்கிற விதி இல்லை. நூலகங்கள் விரும்பினால், இப்படிப்பட்ட ஏடுகளை வாங்கிப் பயன்படுத்தலாம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவர் அவர்களே, அரசு மானியம் பெறுகின்ற நூலகங்களில் சட்டமன்றத்தில் இடம் பெற்றுள்ள அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த பத்திரிகைகளை வாங்க வேண்டுமென்கிற ஆணை பிறப்பிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படி இதைத்தான் வாங்க வேண்டும், இதை வாங்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. பொதுவாக குறிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. நூலகங்களுக்கு இருக்கின்ற நிதிவசதிகளின் அடிப்படையில், சில நூலகங்கள் வாங்குவது எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருக்கலாம். சில அதிகமான அளவில் வாங்கலாம். அதுபற்றி அவைகளுக்கு முழு உரிமை தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நூலகக் குழுவில் எது வாங்க வேண்டும் என்பதை ஆராய்ந்து, தேர்ந்தெடுக்க நல்ல வல்லுநர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : தலைவர் அவர்களே, அறிவியல் நூல்கள் வாங்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தவில்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படி கட்டாயப்படுத்த முடியா விட்டாலும் "கூரியர்" போன்ற ஏடு இருப்பதாகவே பலருக்குத் தெரியாது—இருக்கிறதென்று எடுத்துச் சொல்லி, வாங்கலாம் என்று பரிந்துரை செய்யலாம் அல்லவா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட நூல்கள் இருக்கின்றன என்று கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால், வாங்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை.

திரு. என். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தைக் கடுமையாக விமர்சனம் செய்கின்ற பத்திரிகை அரசாங்க மானியம் பெறுகின்ற நூலகங்களில் வாங்கப்படுகிறது என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, எவ்வளவு கடுமையாக விமர்சனம் செய்தாலும், நல்ல கடுமையாக விமர்சனம் செய்தாலும், ஜனநாயக அரசாங்கம் இருக்கின்ற காரணத்தால், நூலகங்கள் அவற்றின் விதிமுறைகளுக்கிணங்க வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

(உறுப்பினர்கள் பலர் கைகளை உயர்த்தினார்கள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் நிறைய கேள்விகள் இருக்கின்றன. இன்னும் பத்து அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லியாக வேண்டும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நூலகங்களில் பத்திரிகைகள் வாங்குவதற்கு திறமை பெற்ற குழுக்கள் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள்.

1972 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீண்ட கேள்விகளை அதிகமான பேர்கள் கேட்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கேள்வியும் ஒரு ஸ்டேட்மெண்டாக இருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சர் சொன்னதைத்தானே சொல்லிக் கேட்க வேண்டும். விளக்கம் பெறுவதற்காகத்தான் அவர் சொன்னதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் கேள்வி கேளுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நூலகங்களில் பத்திரிகை களை இம்மாதிரியாக வாங்கிக் கொள்வதற்கு திறமையான நூலகக் குழுக்கள் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி அந்தக் குழுக் கள் இருக்கும்பொது, எதற்காக அரசாங்கத்திலிருந்து ஒரு குறிப்பினை அனுப்பவேண்டும் ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அந்தக் குழுக்களுக்கு ஒரு "கெய்டு லைன்" ஆக இருக்கவேண்டுமென்பதற் காக அரசாங்கத்திலிருந்து ஒரு குறிப்பு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காகவும் அது அனுப்பப் படுகிறது.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவர் அவர்களே, "தர்மத்தையும் நல்லொழுக்கத்தையும் காப்பாற்ற பத்திரிகை நடத்துகிறோம்" என்று சொல்கிறவர்கள் நடத்துகின்ற பத்திரிகைகள் மிகவும் ஆபாசமாகவும், அருவருக்கத்தகுந்த படங்களைப் போட்டதாகவும், "டீன் ஏஜ்" பற்றியும், ஹிப்பிகளின் தத்துவங்களைப் பற்றியும், ஆபாசமிக்க கருத்துக்களைக்கொண்ட படங்கள், கதைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டதாகவும், தமிழ்நாட்டின் பண்பாடு, கற்பு, ஒழுக்கம், மேம்பாடு ஆகியவற்றைக் கெடுக்கின்ற வகையில் இருக்கின்றன. அம்மாதிரியான பத்திரிகைகளையெல்லாம் நூலகங்களில் போட வேண்டாமென்று அரசு சொல்லுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட நூல்களை முதலில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் படிக்காமல் இருந்தால் நல்லது (சிரிப்பு). அப்படிப்பட்ட நூல்கள் வாங்கத் தேவை யில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கேள்வியே ரொம்ப ஆவலைத் தூண்டுகிறது.

திரு. எம். முத்தையா : தலைவர் அவர்களே, லைப்ரரிகளில் நல்ல நூல்களை வாங்குவதற்கு நிதிப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இந்தக் குறை யைத் தீர்க்க அரசாங்கம் ஏதாவது வழிவகை செய்யுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதற்காகத்தான் லைப்ரரி செஸ் 3 காசாக இருந்ததை 5 காசு என்று உயர்த்தியிருக்கிறோம். ஈட்டு மானியம் தருவதன் மூலமாக நிதி வளம் பெருகும். அதற்கேற்ப நூல்களை வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

Thirumalai Naicker Mahal

*701 *Q.*—Dr. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether the Thirumalai Naicker Mahal in Madurai is going to be declared as a protected monument by the Government ; and

(*b*) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) ஆம்.

(இ) மதுரை திருமலை நாயக்கர் அரண்மனையை, தமிழ் நாடு வரலாற்றுச் சின்னங்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் வரலாற்றுச் சின்னமாகப் பாதுகாக்க அரசு மேற்கொள்வது என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. திருமலை நாயக்கர் அரண்மனையை வரலாற்றுச் சின்னமாக அறிவித்ததும், அதுபற்றி பொது மக்களுக்கு ஆட்சேபம் இருந்தால் தெரிவிக்கும்படியும் கோரும் அரசின் செய்தி, 1971ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 28ஆம் நாளிட்ட தமிழ் நாடு அரசிதழில் பகுதி 2, பிரிவு 3, பக்கம் 454இல் வந்துள்ளது. இது பற்றி மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை இயக்குநருடன் கலந்துகொண்டு எடுக்கப்படும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இப்பொழுது திருமலை நாயக்கர் மஹாலில் நீதிமன்றம் இல்லாத காரணத்தினாலே ஜனங்கள் அங்கு போவதற்கு இடம் இல்லாமல் அந்த இடமே பழுதாகிவிடக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. ஆகவே அங்கே ஜனங்கள் அதிகமாகப் போகக்கூடிய வகையில் மியூஸியம் போன்ற கலைப் பொருட்களை வைப்பதற்கு அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அது பொதுப்பணித் துறையின் கீழே இருக்கிறது. அதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித் துறைக்கு மாற்றி அதற்குப் பிறகு தென் மாவட்டங்களிலே இருக்கின்ற எல்லாத் தொல் பொருள்களையும் அங்கு கொண்டுவந்து காட்சிப் பொருட்களாக வைக்க அந்த அரண்மனை மிக மிகப் பயன்படும். அதுவும் பொதுமக்களை ஈர்க்கத் தக்க ஒன்றாக அமையும்.

Medical Centres in Rural areas

*702 *Q.*—Thiru S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether there are proposals under the consideration of the Government to assist private sector to start Medical Centres in Rural areas ; and

(*b*) if so, the details thereof ?

1972 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : விவர அறிக்கை[a] ஒன்று சட்ட மன்றப் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, வெளிநாட்டிலேயிருக்கின்ற சில பாதிரிமார்கள் கிராமப்புறங்களிலே மருத்துவ மனைகள் தொடங்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் அதற்கு அரசு அனுமதி கொடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : வெளிநாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பாதிரிமார்கள் இங்கே தொடங்க முடியாது. வெளிநாட்டிலேயிருந்து இங்கே வந்திருக்கின்ற பாதிரிமார்கள் மத்திய அரசின் அனுமதியோடு தொடங்கலாம். வெளிநாட்டிலேயிருக்கின்றவர்களுடைய ஆதரவோடு இங்கேயுள்ளவர்கள் மருத்துவ மனைகள் தொடங்கவேண்டுமானால் அதற்கு தமிழக அரசு ஒத்துழைத்து மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெறலாம். ஆனால் இங்கே இருக்கின்ற மூலக் கேள்வி உள்நாட்டிலிருக்கின்றவர்கள் கிராமங்களிலே மருத்துவ மனைகளைத் தொடங்குவது பற்றி.

திரு. எஸ். வடிவேல் : எந்த எந்த இடங்களிலே தனியார்களின் மருத்துவ மனைகள் நடைபெறுகின்றன. மத்திய அரசு அளித்துள்ள தொகை எவ்வளவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் விவரங்கள் கேட்கிறீர்கள்

திரு. எஸ். வடிவேல் : சொல்லட்டுமே !

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சொல்லட்டுமே என்றால் எப்படி ? கேள்வி கொள்கை பற்றியது. ஆனால் விவரங்கள் கேட்டால் எப்படி ? நான் இந்தக் கேள்விக்கு அனுமதி மறுக்கிறேன்.

Employment opportunities for Medical Graduates

* 703 *Q.*—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether the State Government has any proposal to give employment to all the Medical Graduates ; and

(*b*) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :

(அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

[a] 645–646-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 25

திருப்பூர் அரசு மருத்துவமனைக்கு பல் டாக்டர்.

*704 வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

திருப்பூர் அரசினர் மருத்துவ மனையில் பல் டாக்டர் ஒருவரை நியமிக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஆம்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவர் அவர்களே, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட டெண்டல் சர்ஜன்கள் வேலையில்லாமல் யாராவது இருக்கிறார்களா ? அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக யார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் முதலிலே அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் பட்டுவிடும். இலாக்காவால் நேரடியாக வேலைக்கு எடுக்கப்பட்டவர்கள் தாற் காலிகமாக அனுமதிக்கப்பட்டவர்கள்தான். அப்படி உடனடியாக அனை வரையும் எடுக்க முடியாது.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : பல் டாக்டர் பகுதி ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் தலைநகரிலும் அமைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாவட்டத் தலைமை மருத்துவ மனைகளிலே பல் டாக்டர் பகுதி அமைக்கப்பட்டாகிவிட்டது. வட்ட மருத்துவ மனைகளிலேதான் இனிமேல் செய்ய வேண்டும். ஐந்தாறு வட்ட மருத்துவ மனைகளில் அமைக்கப்பட விருக்கிறது.

சேலம் மாவட்டத்தில் குடும்ப நலத் திட்டத்தின் கீழ் அறுவை சிசிச்சைகள்.

* 705 வினா—திரு. தி. பொன்னுமலை : மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடை யளிப்பாரா—

1971-ம் ஆண்டு சேலம் மாவட்டத்தில் குடும்ப நலத் திட்டத்தின் கீழ் நடைபெற்ற மொத்த ஆண், பெண் அறுவை சிகிச்சைகள் எத்தனை ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :

1971-ம் ஆண்டு சேலம் மாவட்டத்தில் குடும்ப நலத் திட்டத்தின் கீழ் அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்ட ஆண் பெண்களின் எண்ணிக்கை வருமாறு :—

ஆண்கள்—23,516.

பெண்கள்—3,397.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்துகொள்கிறவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற உதவித் தொகை யில் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வித்தியாசம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1972 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு குறிப்பிட்ட அளவு உதவித் தொகையை வழங்குகிறது. அதற்கு மேல் சில வகை வசதிகளைச் செய்வதற்காக மாநில அரசும் தொகை அளிக்கிறது. அதற்கு மேலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் பொது மக்களிடமிருந்து நிதி பெற்று அதன் மூலமாக ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவித் தொகை சேர்த்து வழங்குகிறார்கள்.

உணவு கலப்பட தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் வழக்குகள்,

* 706 **விஞ—திரு. ரா. ரா. முனுசாமி :** மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட விஞக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1969-70-71-ஆம் ஆண்டுகளில் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள செஞ்சி, திண்டிவனம் வட்டங்களில் உணவு கலப்படத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் எத்தனை பேர்கள் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது ?

(இ) அவர்களுள் எத்தனை பேர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கப் பட்டது ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :

(அ) & (இ) : 1969-70-71 ஆகிய மூன்றாண்டுகளில் உணவுக் கலப்படத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் செஞ்சி, திண்டிவனம் வட்டங்களில் வழக்குகள் தொடரப்பட்டோர், தண்டிக்கப்பட்டோர் ஆகியவர்களின் எண்ணிக்கை வருமாறு :—

வட்டத்தின் பெயர்.	ஆண்டு.	வழக்குகள் தொடரப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	தண்டிக்கப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)
செஞ்சி	1969	16	15
ஷ	1970	6	3
ஷ	1971	3	3
திண்டிவனம்	1969	16	16
ஷ	1970	15	15
ஷ	1971	11	10

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவர் அவர்களே, இப்படி உணவுக் கலப்படத்தை பெரிய வியாபாரிகள்தான் செய்கிறார்கள். கலப்படம் செய்வதால் பொதுமக்களுக்கு எவ்வளவு சுகாதாரக் கேடு வருகிறது என்பதை அரசு அறிகிறது. கலப்படம் செய்கிறவர்களைத் தண்டிப்பதோடு அவர்களுடைய கடைகளையும், சொத்துக்களையும் பறிமுதல் செய்ய அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : உணவு கலப்படச் சட்டம் அகில இந்திய அளவிலே பாராளுமன்றத்திலே உருவானது. அதிலே தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு மத்திய அரசுதான் ஒத்துழைக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் சில்லரை வியாபாரிகள்தான் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற குறை இருக்கிறது. சில்லறையாக வாங்கி விற்கிறவர்கள் கவனம் செலுத்தி கலப்படம் இல்லாத பொருட்களை வாங்கி பொது மக்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று அரசு மிகவும் வற்புறுத்தி வருகிறது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : அரிசியில் கல் கலக்கிறார்களே, அதுவும் உணவு கலப்படச் சட்டத்திலேதானே வரும் ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்தச் சட்டத்திற்குள்தான் வரும். ஆனால், வேண்டுமென்றே கலந்தார்களா என்பது விவாதத்திற்குரியதாகும்.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன் : பெரும்பாலும் பால் கேஸ்கள்தான் இதிலே வருகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. மற்ற கேஸ்கள் எல்லாம் விடப்படுகின்றன. எனவே இதிலே பாலுக்காகப் போடப்பட்ட கேஸ்கள் எத்தனை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அந்த விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், அரிசியிலே கலப்படம் செய்யக் கூடிய வகையில் கல்லை அரிசி போன்று தயாரிக்கிற தொழிற்சாலை இருந்ததாகவும் அதைப் பற்றிச் செய்தியெல்லாம் வந்ததே, அதைப் பற்றி அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்தக் கேள்விக்குரிய செஞ்சி, திண்டிவனம் வட்டத்திலே அப்படி இல்லை.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : சார், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கலப்பட சட்டத்திலே பல கிளாஸ்கள் நம்முடைய மாநிலத்திலே அமல் படுத்தப்பட கஷ்டம் இருக்கிறது. எனவே அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றி சில ஆலோசனைகள் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் எந்த அளவுக்கு மத்திய அரசு அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற விவரம் என்னிடத்திலே இல்லை.

Gratuity to Industrial Workers

*707 *Q.*—THIRU N. K. PALANISWAMY *:* Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to introduce uniform gratuity schemes for the Industrial Workers of the State ; and

(*b*) if so, the details of the same ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (அ) & (இ) மைய அரசு 10-12-1971 அன்று மக்கள் சபையில் 1971-ஆம் ஆண்டின் பணிக் கொடை வழங்கல் சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவந்து இந்தச் சட்ட முன் வடிவு பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளதாக அறிவிக்கப் பட்டுள்ளது. பணிக்கொடை ஆண்டு ஒன்றுக்கு 15 நாள் ஊதியம் என்பதற்கு மாறாக, ஒரு மாத ஊதியம் வழங்க வழி செய்யும் வகையில் சட்ட முன்வடிவைத் திருத்த மைய அரசை இந்த அரசு கேட்டுக்கொண்டுள்ளது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், இந்த கிராஜுவிட்டியைப் பொறுத்த வரையில் நாம் முன்னாலேயே சட்டத்தைக் கொண்டுவரலாமே, ஒரு மாத போனஸ் என்று தமிழக அரசே கொண்டுவந்து ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு அகில இந்தியாவுக்கும் வழிகாட்டியாக இருக்கக் கூடிய வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கருத்தைத்தான் டெல்லியிலே நடைபெற்ற தொழிலாளர் மாநாட்டிலே வற்புறுத்தினேன். ஆனால், மத்திய அரசு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இந்தியா முழுவதற்கும் ஒரு சீராக சட்டம் இருப்பது நல்லது என்பதால் அப்படிக் கொண்டுவருவதாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது நாடாளுமன்றத்தில் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அது எந்த வகை யிலே நிறைவேற இருக்கிறது என்று பொறுத்திருந்து பார்த்து, நாம் நம்முடைய பரிந்துரையைச் செய்யலாம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், இந்தச் சட்டத்தை இந்த 1972 ஆம் ஆண்டிலாவது கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு உண்டா ? இந்த வருஷமே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு மத்திய சர்க்காரை இந்த சர்க்கார் வற்புறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, எவ்வளவு விரைவில் கொண்டுவர வேண்டுமோ அந்த அளவிற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

House-sites for Harijans in Erode taluk

*** 708. *Q.*—THIRU N. K. PALANISWAMY : Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state the reasons for the delay in providing house-sites for the Harijans in Ganapathi-palayam, Samiarpalayam, Kammalakuttai, Vamalaigounden-palayam, Vaduhanpalayam and Thalaraipalayam in Uttukuli firka of Erode taluk ?**

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : கவுண்டன்பாளைய கிராமத் தின் குக்கிராமமாகிய வாமலைக்கவுண்டன்பாளையத்தைப் பொறுத்த மட்டில் 4 (1) பிரிவின்கீழ் முன்மொழிவு ஏற்கப்பட்டு தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டது. பிரிவு 6-ன் கீழ் செயற்குறிப்பு கோயம்புத்தூர் மாவட்ட

ஆட்சியரின் பரிசீலனையிலுள்ளது. மற்றக் கிராமங்களைப் பொறுத்த மட்டில் பிரிவு 4 (1)–ன் கீழ் நிலத்தைக் கையகப்படுத்தும் செயற் குறிப்புகள் கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆட்சியரின் பரிசீலனையிலுள்ளன.

அரிசனங்களுக்குக் குடியிருப்புகள்

*709 வின.—**திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :** மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடு கட்டித் தரும் திட்டத்தை மேலும் விரிவுபடுத்த புதிய திட்டம் ஏதேனும் வகுத்து மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது அனுப்பப்பட்டது, தற்போது எந்த நிலையில் உள்ளது ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆம்.

(இ) 1964-ஆம் ஆண்டிலிருந்து மத்திய சர்க்காருடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடைபெற்று வருகிறது. சமீபத்தில் 3-2-1972-லும் கடிதம் வரையப்பட்டுள்ளது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, இந்த வீடு கட்டும் திட்டத்திற்காக 1964-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்பு கொள்ளுவதாக சொல்லப்படுகிறது ? ஏன் அதற்கு இவ்வளவு காலதாமதம் ஆகிறது ? இதைத் துரிதமாகச் செய்ய மாநில அரசு மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்க விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, இது மாநில அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கும் திட்டம் அல்ல. மத்திய அரசே மாநில அரசிடத்தில், இந்த 1,000 ரூபாய் திட்டத்தில் கட்டப்படுகிறதே அதற்குப் பதிலாக இன்னும் அதிக அளவில் கட்டடைப் டிசைன் போட்டு கட்டப்படக் கூடாதா என்ற கேள்வியை எழுப்பினர்கள். 2,680 ரூபாய் 2,850 ரூபாய் என்ற இரண்டு திட்டங்களை வரைந்தெடுத்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினேம். அப்பொழுது 50 சத விகிதம் மானியம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டோம். அதற்கு ஒத்துக் கொண்டார்கள். பிறகு அந்த வீடும் போதாது, 5,000 ரூபாய் வரையிலுள்ள திட்டத்தை 1970 மே மாதத்தில் கேட்டார்கள். அதற்கும், 5,000 ரூபாயில் வீடு கட்டும் திட்டத்தைப் போட்டு அனுப்பி, அது முழுவதையும் மானியமாக மத்திய அரசு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். அதற்கு முழு மானியம் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். அதற்கு இந்தத் திட்டம் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டதாகப் பதில் வரவில்லை. கடந்த மாதம் கூட நினைவுபடுத்திக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேம்.

1972 மார்ச் 25]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, மத்திய சர்க்காருக்கு இந்தத் திட்டம் அனுப்பப்பட்டு, இன்னும் ஒப்புதல் வரவில்லை என்று கூறினார்கள். ஆகவே, மாநில மட்டத்திலாவது இதற்காகத் தனி வாரியம் அமைத்து எல்.ஐ.சி. அல்லது மற்ற பேங்குகள் மூலமாகக் கடன் பெற்றுக் கடன் முறையிலே அளித்து வீடு கட்ட வீடில்லாத அத்தனை அரிசன மக்களுக்கும் கடன் உதவி செய்ய அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : திருப்பி கடனைக் கொடுப்பவர்களுக்குத்தான் எல்.ஐ.சி.யின் மூலம் கடன் பெற்று, அந்த விதத்தில் ஒரு கழகத்தைத் தமிழ் நாடு வீட்டு வாரியக் கழகம் என்று நிறுவியிருக்கிறோம் என்று இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு நடந்த அரிசன நல மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தின்போது விவரமாகக் கூறியிருக்கிறேன். அது கடனைத் திருப்பித் தருபவர்களுக்கான திட்டம். ஆனால், கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல், மிகவும் ஏழையாக இருப்பவர்களுக்காக 940 ரூபாயாக இருந்த இந்தத் திட்டத்தை மாற்றி, 1,500 ரூபாயாக ஆக்கி வீடுகள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலே உருவாக்கியிருக்கிறோம். ஆறு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம்.

திரு. கோ. செபமாலை : தலைவரவர்களே, இந்த 1,500 ரூபாய் கொடுக்கும் மானியத்திற்கு அரிசனங்கள் முதலிலே 250 ரூபாய் கட்டினால் தான் கிடைக்கும் என்று இருக்கிறதே, அப்படியில்லாமல் செய்ய அரசு ஆவன செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : 250 ரூபாய் கட்டினால் தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று இல்லை. 250 ரூபாய்க்கு அவர்கள் பணமாகவோ, அல்லது உடல் உழைப்பாகவோ கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டமிருக்கிறது. சிலர் 250 ரூபாயைக் கூட ஐந்து ரூபாய் தவணை வீதத்திலும் கொடுக்கிறார்கள். சிலர் உடலுழைப்புத் தருகிறார்கள். சிலர் சாமான்கள் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். எனவே, கட்டாயமாக 250 ரூபாய் கொடுத்தால்தான் திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்ற நிலைமை இல்லை.

இராணிப்பேட்டைக்கு அரிசன தோல் பதனிடுவோர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

*** 710 வினா.—திரு. கே. எ. வகாப் :** மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

இராணிப்பேட்டையில் அரிசன தோல் பதனிடுவோர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆரம்பிக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இல்லை.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இராணிப்பேட்டை வட்டாரத்திலே அரிசன மக்கள்தான் அதிகமாக இந்தத் தோல் பதனிடும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழைகளாக இருப்பதால்

பெரிய தொழிற்சாலைகளை நடத்த முடியவில்லை. ஆகவே, தொழில் அமைச்சரின் உதவியைப் பெற்று தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆரம்பிக்க நம்முடைய அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இதுவரையில் இதுபோன்ற தோல் பதனிடும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 1,859 உறுப்பினர்களைக் கொண்டு, 53 சங்கங்கள் நடந்துகொண்டுதான் வருகின்றன. தமிழகம் பூராவும் இருக்கின்றன. வடார்க்காடு மாவட்டத்திலேயும் அந்தச் சங்கம் இருக் கிறது. எனவே, இராணிப்பேட்டையிலே தேவையில்லை என்று அரசு கருதுகிறது.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, may I know from the Hon. Minister whether there is any proposal to mechanise tanneries because there is nasty smell coming out of them and this is felt by the persons going on the road near the tanneries ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அது பற்றித் தொழில் அமைச்சரைக் கேட்கலாம். ஆனால், மெகனைஸ் பண்ணினால், பலருக்கு வேலை இருக்காது என்று எதிர்க் கட்சியிலிருப்பவர்கள் கூக்குரல் இடலாம். இது மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரைக் கேட்க வேண்டிய கேள்வி யாகும்.

செய்யாற்றிலிருந்து நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்

***711 வினா.—திரு. பூ. எட்டியப்பன் :** மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) செய்யாற்றில், விண்ணமங்கலம் முதல் பெரணமல்லூர், வட தின்னலூர் வரை விவசாயத்திற்கு நீர்ப்பாசன கால்வாய் ஒன்று வெட்ட செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. பூ. எட்டியப்பன் : தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டம் இரண் டாண்டுகளுக்கு முன்பு 42.5 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் தயார் செய்யப் பட்டு, தண்டரை அணை முடிந்த பிறகு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்பொழுது இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மூன்று போகம் விளையும் வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை இந்த ஆண்டு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, செய்யாற்றில் நீர் பற்றுக்குறை காரணமாகவும், மேலும் ஆற்றின்கீழ் ஏற்கெனவே பதிவு செய்யப்பட்ட எல்லா நிலங்களும் முற்றிலும் பயிரிடப்

படாத நிலையிலிருப்பதாலும், பெரணமல்லூர், நெடுங்குணம் பிர்க்காக்களில் நிலங்களுக்கு செய்யாற்றிலிருந்து பாசன வசதி கொடுக்க 1969-ல் ஆய்வு செய்யப்பட்ட திட்டம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. தண்டரை அணைக்கட்டு முடிந்த பிறகுதான் இது கவனிக்கப்படும்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, செய்யாற்றிலே கட்டப்படும் அந்தத் தண்டரை அணைக்கட்டு இன்னும் வேலை துரிதமாக நடக்காமல் மத்திய சர்க்காரில் ஏதோ சில பிரச்னைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா? அப்படியென்றால் தண்டரை அணைக்கட்டு வேலையை விரைவில் முடிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தண்டரை அணைக்கட்டுத் திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்ட ஒரு திட்டமாகும். ஏற்கெனவே வேலைகள் தொடங்கியிருக்கிறது. வேலை துரிதமாக நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் நமக்கும் தகராறு கிடையாது.

திரு. தொ. ப. சினிவாசன் : தலைவரவர்களே, தண்டரை அணைக் கட்டுத் திட்டம் இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு போட்ட கமண்டலநாக நதியில் செண்பகத் தோப்பில் அணைக்கட்டும் திட்டம் இந்த தண்டரை அணை கட்டுவதால் நிறுத்தி வைக்கப்படும் என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்களே, அது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கமண்டலநாக நதி திட்டத்தைப் பற்றித் தனியாகக் கேள்வி போடவும்.

Renaming Tuticorin Port

* 712 *Q.*—THIRUMATHI T. N. ANANTHANAYAKI : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state whether the Government had requested the Centre for naming the Tuticorin Port after the great patriot and freedom fighter V.O. Chidambaram Pillai ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் : தலைவரவர்களே, தூத்துக்குடியில் கட்டப்பட்டு வரும் புதிய துறைமுகத்திற்கு வி. ஓ. சி. துறைமுகம் என்று பெயர் சூட்டவேண்டுமென்ற தூத்துக்குடி நகராட்சி மன்றத் தீர்மானத்தை மத்திய சர்க்காரின் கவனத்திற்கு தமிழக அரசு 1971-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 8-ம் நாளன்று அனுப்பியுள்ளது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், தீர்மானத்தை அனுப்பினால் மட்டும் போதாது. கப்பலோட்டிய தமிழனின் பெயரில் துறைமுகம் வைக்க வெகு சீக்கிரத்தில் நேரடியாகவாவது சென்று, அமைச்சர் டெல்லிக்குச்சென்று ஞாபகப்படுத்துவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கப்பலோட்டிய தமிழனுக்கு சிலை வைக்காமல் இருந்தது அந்தக் காலம், சிலை வைத்துப் பாராட்டுவது இந்தக் காலம். ஆகவே கப்பலோட்டிய தமிழனின் பெயரில் துறைமுகம் ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்கு இந்த அரசு எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சிலை வைப்பதிலே எங்களுக்கு அவ்வளவு நம்பிக்கையில்லை. துறைமுகம் வைப்பதில் தான் அதிக நம்பிக்கை உண்டு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்த நம்பிக்கையை நேரு வந்து இங்கு சிலை திறந்தபொழுது தெரிவித்திருக்கவேண்டும்.

திரு. வி. கே. இராஜாப் பிள்ளை : தலைவரவர்களே, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின்பொழுது ஜெர்மனியில் ராஷ்பிஹாரி கோஷ் அரசாங்கத்தில் அமைச்சராக இருந்தாலும் உலகப் பெரும் போரில் எம்டன் என்ற நீர் மூழ்கிக் கப்பல் நமது துறைமுகத்திற்கு வந்தபொழுது உயர்நீதி மன்றத் திலிருந்து குண்டு வீசியவரும் மாவீரருமான சண்பகராமன் பிள்ளையின் பெயரை சென்னை துறைமுகத்திற்கு வைக்க மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு சிபார்சு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் : அப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு எதுவுமில்லை.

டிராக்டர் தொழிற்சாலை.

* **713 வின.—திரு. மா. பா. சாரதி :** மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

தமிழ்நாட்டில் ஹங்கேரி நாட்டு உதவியுடன் டிராக்டர் தொழிற்சாலை அமைக்கும் திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் : ஹங்கேரி நாட்டு உதவியுடன் டிராக்டர் தொழிற்சாலை ஒன்றை தமிழ்நாட்டில் அமைப்பதுபற்றி 1969-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் அந்நாட்டுத் தொழில் அதிகாரிகளுடன் பேச்சு நடந்தது. ஆனல் இதற்கான மத்திய அரசு அனுமதி ராஜஸ்தான் மாநிலத்திற்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ந. வீராசாமி : ஹங்கேரி நாட்டுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி டிராக்டர் தொழிற்சாலையை உருவாக்கும் செயற்குறிப்பின்படி எந்த இடத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள் ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் : தலைவர் அவர்களே, இதற்கான பேச்சு வார்த்தை ஹங்கேரி நாட்டு அதிகாரிகளுடன் நடை பெற்று தமிழ்நாட்டில் அதை நிறுவுவது பற்றி நல்ல கருத்தைத் தெரி வித்தார்கள். ஆனல் இதற்கான மத்திய அரசின் அனுமதி ராஜஸ்தான் மாநிலத்திற்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

1972 மார்ச் 25]

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : சார், ஹங்கேரி நாட்டுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது தமிழ்நாட்டில். அதற்கான மத்திய அரசின் அனுமதி ராஜஸ்தான் மாநிலத்திற்குப் போயிருக்கிறது என்ருல் அதற்கு மத்திய அரசிடம் மாநில அரசு காரணம் கேட்டிருக்கிருர்களா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர் : காரணம் என்ன என்று கேட்கவில்லே. தமிழ்நாட்டில் அப்படிப்பட்ட டிராக்டர் தொழிற்சாலே அமைக்கத் தகுந்த வசதிகள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் சுட்டிக் காட்டி இன்னும் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கொண்டு தான் இருக்கிரேம்.

திரு. எம். முத்தையா : ஹங்கேரி நாட்டுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது எந்த ஆண்டில் ? எந்த இடத்தில் ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர் : ஹங்கேரி நாட்டு அதிபர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது சென்னையில் 1969-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள். அந்தத் தொழிற்சாலேயினே ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் அமைப்பதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கி இருக்கும் காரணத்தால் இனிமேல் செய்ய வேண்டியது எல்லாம் அதை அங்கிருந்து இங்கு மாற்றுவதற்கான முயற்சி தான்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : அந்த டிராக்டர் தொழிற்சாலேயைத் தமிழ்நாட்டில் அமைக்க மத்திய அரசாங்கம் ஏதாவது நிபந்தனே வைத்ததா ? அந்த நிபந்தனேயை மாநில அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லே என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுவது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர் : எந்த நிபந்தனேயும் சொல்லவில்லே. தமிழ்நாட்டில் ஏற்கெனவே ஒரு தொழிற்சாலே இருக்கிறது என்பதை மத்திய அரசு சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலேவர் அவர்களே, ஒரு டிராக்டர் தொழிற்சாலே ஏற்கெனவே தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற காரணத்தால் மற்ருென்றைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று கிடையாது. தமிழ்நாடு அரசு ஹங்கேரியோடு கொலாபரேஷன் செய்வதற்கு எல்லாவித பேச்சு வார்த்தையும் நடத்தி முடிவு கண்ட பிறகு அது ராஜஸ்தானுக்குப் போயிருப்பது சரியல்ல. அதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி தமிழ் நாட்டில் அமைக்கப்படுவதற்கு ஆவன செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர் : முடிவு கட்டுவது நாமல்ல. ஹங்கேரி நாட்டுத் தொழில் அதிபர்கள் தமிழ்நாட்டில் நடத்துவதில் சில அனுகூலங்கள் இருக்கின்றன என்று கருதி இதற்கு முன் வந்தார்கள். இருந்தாலும் இறுதியில் எல்லாவற்றையும் மத்திய அரசு முன்னுல் வைத்து அந்த அனுமதி ராஜஸ்தான் மாநிலத்திற்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நம் நாட்டிலே நல்ல டிராக்டர்கள் தயாரிக்கும் திறமை இருக்கும்போது ஹங்கேரி நாட்டு கொலாபரேஷன் தேவை தானு ? முழுதும் இங்கேயே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலேயில் தொழிலே ஊக்குவிக்க அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர் : டிராக்டர்கள் இப்போது கூட இங்கு நூற்றுக்கு நூறு உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை. முதலில் வெளிநாட்டுப் பகுதியாக நூற்றுக்கு நூறு என்று ஆரம்பித்து பிறகு 90, 80 என்று படிப்படியாகக் குறைந்து, பிறகு நூற்றுக்கு நூறு இந்தியா அல்லது தமிழ்நாடு என்ற முறையில் உற்பத்தி செய்கிறோம். அந்த முறையில் தான், இதிலே கூட, 49 பகுதி தமிழ்நாடு 51 பகுதி ஹங்கேரி என்று ஆரம்பித்து பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவர்களுடைய பகுதியைக் குறைக்கலாம், என்று திட்டமிடப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி எண் 714 மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தள்ளி வைக்கப்படுகிறது.

வினுக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக் குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்].

(2) அறிக்கை அளித்தல்.

மீனளத்துறை பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் பரிந்துறைகள் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கைப் பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கை.

THIRU K. VEZHAVENDAN : Sir, I rise to present the report of the Committee on Estimates on the action taken by the Government on the recommendations of the Committee contained in the Report on Fisheries Department.

(3) 1972–73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை நாராயணசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 21,03,85,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

THIRUMATHI T. N. ANANTHANAYAKI : Sir, to discuss about the introduction of Crop Insurance Scheme in Tamil Nadu, I move the following cut motion :—

"That the allotment of Rs. 21,03,85,400 under Demand No. 16, Agriculture, be reduced by Rs. 100."

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய விளைபொருள்களுக்கு உற்பத்திச் செலவை அனுசரித்து நியாய விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வதில் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 21,03,85,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்". என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பயிர்ப் பாதுகாப்புத் திட்டம் கொண்டு வருவதன் முக்கியத்துவத்தை வற்புறுத்த—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 21,03,85,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்." என்ற வெட்டுப் பிரேரணையை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, to discuss about the need to extend the Horticultural Extension Service to the people and ryots cf Tamil Nadu, I move the following cut motion :—

"That the allotment of Rs. 21,03,85,400 under Demand No. 16. Agriculture, be reduced by Rs. 100."

திரு. கே. எ. வகாப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு விதைப் பண்ணைகளில் சரியான பராமரிப்பு இல்லாமல் நஷ்டமடையும் தானியம், உரங்கள் பாதுகாப்புப்பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 21,03,85,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்." என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 18,46,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்."

திரு. எஸ். வடிவேல் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மண் பரிசோதனை நிலையங்களை அதிகப்படுத்துவதின் அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 18,46,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. மன்னை நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை கோரிக்கைபற்றி அவையில் வைத்துள்ள கொள்கை விளக்க குறிப்பை* எல்லோரும் சிறப்பாக விவாதித்து எனக்கு ஒத்தாசையாக உதவுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேளாண்மைத்

*646-707ம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

துறையைப்பற்றி தமிழக அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நல்ல முயற்சிகளை எல்லாம் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுகின்ற முறையில் விவாதத்திலே உங்கள் கருத்துக்களை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த விவாதத்தில் 34 பேர்கள் பங்குகொள்ள இதுவரையில் முன்வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, வழக்கப்படி ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஐந்து நிமிஷம் பேசினால்தான் மாலை வேளையிலாவது விவாதத்தை முடிக்க முடியும். வேளாண்மைத் துறை மானியத்தில் பொதுவாக சட்டமன்றத்திற்கும், தமிழ்நாட்டுப் பிரதிநிதிகளுக்கும் இருக்கிற அக்கறையையும் ஆர்வத்தையும் நல்ல வகையில் மிகச் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறும் வகையில் விவாதத்தில் பங்குகொண்டு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முதலில் திரு. கே. பி. கோபால் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

***திரு. கே. பி. கோபால் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையின்மீது என் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன் எனக்கு இந்த வாய்ப்பளித்தமைக்காகத் தலைவர் அவர்களுக்கு முதலில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்திய விவசாயி தான் பிறக்கும்போது கடனாளியாகப் பிறக்கிறான். இறக்கும்போதும் கடனாளியாக இறக்கிறான் என்பது பொருளாதார நிபுணர்களின் கருத்தாகும். இப்போதும் அந்த நிலையில் ஒரு மாறுபாடும் இல்லாத வகையில் விவசாயிகள் எந்த அளவிற்கும் முன்னேற்றம் அடையாமல் தங்கள் வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ளாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான உபகரணங்களின் விலைகள் அதிகரித்துள்ளன. ஆனால் அவர்களின் விளைபொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைப்பதில்லை.

இந்த நிலையில் ரசாயன உரத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் வரிவிகிதத்தை அதிகரித்திருக்கிறது. மாகாண அளவில் மின்சாரக் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விவசாய வருமான வரித் திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டபோது பொது மக்களின் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பொது மக்களின் விருப்பத்திற்கிணங்க அதை மறு பரிசீலனை செய்து அதை கைவிட்டுவிட்டார்கள். நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று கருதப்படும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை உற்சாகப்படுத்தும் விதத்தில் ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்ட விவசாய வருமான வரிச் சட்டத்தை மீண்டும் மறுபரிசீலனை செய்து விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவேரி நீர் பிரச்னைபற்றி தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களைச் சார்ந்த விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான பொறுப்பும் கிடையாது. இருப்பினும் உயர்நீதி மன்றத்தில் அதற்காக வாதாடுவதற்காக விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்வதை இந்த அரசு தவிர்த்திருக்கவேண்டும். உச்ச வரம்பு

விதிக்கவேண்டிய தொழில்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. மலைப் பயிர்கள், நகர்ப்புறச் சொத்துக்கள், லாரிகள் இது போன்ற பலவற்றிற்கு உச்சவரம்பை நிர்ணயிக்காத நிலையில் விவசாயிகளுக்கு மட்டும், நிலத்திற்கு மட்டும் 15 ஏக்கர் என்று உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 15 ஏக்கர் என்று உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள அந்த நிலங்கள் தான் விவசாயிகள் தங்கள் பெரும் உழைப்பைக் கொடுத்து உற்சாகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு விரும்புகிறார்கள். திராட்சை, வாழை, கரும்பு இது போன்ற பொருள்களை விவசாயம் செய்தால் அவர்களுடைய வருமானம் அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு. ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்பற்றி விவசாய வருமான வரிக்காக சென்ற ஆண்டு விளக்கம் கொடுக்கும்போது திராட்சை, வாழை, கரும்பு இவற்றிற்கான விளக்கம் மிகவும் கடுமையாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு வாழை, திராட்சை, கரும்பு இவைகளை விவசாயம் செய்வதில் ஆர்வம் குறைந்து அவர்கள் மற்ற நவ தானியங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடும். ஆகவே அந்தக் கடுமையான விளக்கத்தை மீண்டும் நல்ல முறையில் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத் தொழில் கழகம் சார்பில் விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள் வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் மாவட்டத்தில் ட்ராக்டர் கடனாகவும் வழங்கப்படுகிறது. இதில் வாகன வரிச் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் ஒருவர் தன் வசதிக்காக கார் வைத்துக்கொள்ளலாம், ஜீப் வைத்துக்கொள்ளலாம், ஜீப்போடு ட்ரெய்லர் வைத்துக்கொள்ளலாம், ட்ராக்டர் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் ட்ராக்டரோடு ட்ரெய்லர் இணைக்கப்படவேண்டுமானால் அதற்கு ஃபிட்னஸ் சர்டிபிகேட் வாங்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதோடு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பெர்மிட் வாங்கவேண்டுமென்றும் ஒரு முறை இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் ஜீப்போடு ட்ரெய்லர் வைத்துக்கொள்ளலாம். ட்ராக்டர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கும்போது ட்ரெய்லர் மட்டும் வாங்கிவிட்டால் ஏன் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பர்மிட் வாங்க வேண்டுமென்றும், ஃபிட்னெஸ் சர்டிபிகேட் வாங்கவேண்டுமென்றும் இருக்கிறது? ஆகவே அதை மறு பரிசீலனை செய்து அதற்கான திருத்தத்தை வாகன வரிச் சட்டத்தில் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் விவசாயிகளுக்குப் பெரும் உதவியாக இருக்கும். மாவட்டத்திற்கு ஒரு ட்ராக்டர் வாடகைக்கு விடும் நிலையம் ஒன்றும் அதையொட்டிய வொர்க்ஷாப்பும் இருக்கிறது.

ஒரு சில மாவட்டங்களில் ட்ராக்டர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகவும் ஒரு சில மாவட்டங்களில் அதன் எண்ணிக்கை குறைவாகவும் இருக்கும். எனவே, மாவட்டத்திற்கு ஒன்று என்றில்லாமல் எல்லா மாவட்டங்களிலும் முதல் கட்டமாக ஒவ்வொரு ட்ராக்டர் வொர்க்ஷாப் ஏற்படுத்திவிட்டு ட்ராக்டர்கள் அதிகமாகவுள்ள மாவட்டங்களிலும் ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் ஒவ்வொரு வொர்க்ஷாப் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கருவிகளைப் பழுதுபார்க்க 15 துணை நிலையங்கள் தொடங்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. 15 துணை நிலையங்கள் என்பது நம் மாநிலத்திற்குப் போதாது. ஆகவே மேலும் அதிகப்படியான துணை நிலையங்களைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் : ஒரு தகவல் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ட்ராக்டர் வொர்க்ஷாப் திட்டத்தைத் தவிர மேலும் இரண்டு என்.ஸி.டி.ஸி. கூட்டுறவுத் துறையில் மதுரை மாவட்டத்தில் தொடங்க முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான நிதியும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்போது மூன்றுகிறது.

திரு. கே. பி. கோபால் : அடுத்தபடியாக, விமானத்தின்மூலம் மருந்து தெளிப்பதற்காக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விமானம் மூலம் மருந்து தெளிப்பதை விட பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ்மூலம் மருந்து தெளிப்பதை விவசாயிகள் மிகவும் வரவேற்பார்கள். கிராமப் புறங்களில் இப்படி விமானம்மூலம் மருந்து தெளிப்பதினால் எவ்விதப் பயனும் இல்லை என்று கிராம மக்கள் கருதுகிறார்கள். காரணம் மண்வளம் ஆண்டுக்காண்டு குறைந்துகொண்டே வருகிறது. சக்தி வாய்ந்த மருந்து களைத்தான் இப்போது உபயோகப்படுத்த வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அப்படி சக்தி வாய்ந்த மருந்துகளைத் தெளிக்கும்போது குடிநீர் உள்ள குளங்கள், கிணறுகள் இவற்றில் மருந்து கலந்து விடும் அபாயம் இருக் கிறது. எனவே விமானங்கள்மூலம் மருந்து தெளிப்பதை விட பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ்மூலம் மருந்து தெளிப்பதுதான் நல்லது. இதுகுறித்து இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களும் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக குளிர்சாதன அறை. உத்தமபாளையம், பெரியகுளம் வட்டங்களில் அதிகமான அளவிற்கு திராட்சை, வாழை போன்றவை பயிரிடப்படுகிறது. அப்பகுதிகளில் குளிர்சாதன அறைகள் திறக்கப்படு மானல் அங்குள்ள மக்கள் பயிரிடும் வாழை, திராட்சை இவற்றை அந்த குளிர்சாதன அறைகளில் வைத்திருந்து நியாயமான விலை கிடைக்கும் போது அதிலிருந்து எடுத்து விற்று நல்ல பயன் பெறமுடியும். ஆகவே அதையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவு வாய்ப்பு அளித்தமைக்குத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

***திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா :** தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையின்மீது நான் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1971-ல் வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் தொடங்கப்பட்டது. அதன் முக்கிய நோக்கம் ஆராய்ச்சிப் பணி செய்வதற்காக. கல்வி ஒரு பக்க மிருந்தாலும் முக்கியமாக ஆராய்ச்சி செய்வதற்காகச் செயல்படக்கூடிய நிலையில் அந்தக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்திலிருந்து நிபுணர் குழு ஒன்று எப்படியெல்லாம் செயல்படவேண்டுமென்ற முறையில் ஒரு திட்டத்தை வகுப்பதற்காக வந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது ஒரு புதிய திட்டத்தை உருவாக்கக்கூடிய முறையில் செய்முறை, ஆராய்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் தனியாக வேளாண்மைத் துறை கூட்டு இயக்குநர் ஒருவரை அரசு நியமித்துள்ளது. ஐ.ஸி.ஆர். லிருந்து இரண்டு கோடி ரூபாய் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதை வாங்கி

1972 மார்ச் 25] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

ஆராய்ச்சிகள் செய்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். அதற்குப்பதிலாக இன்றையதினம் அன்ஹெல்தி காம்பெடிஷன் நடக்கும் வகையில் எல்லாம் செயல்பட்டு வருகிறது.

ஆராய்ச்சியில் மூன்று வீதம் உள்ளன. ஒன்று பேஸிக் ரிசர்ச், அப்ளேட் ரிசர்ச், அடாப்டிவ் ரிசர்ச். இதில் பேஸிக் ரிசர்ச்சும், அப்ளேட் ரிசர்ச்சும் யூனிவர்ஸிடி பொறுப்பில் இருப்பது நலம். அப்படித்தான் பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களில் இருக்கின்றன. பஞ்சாபில் இரண்டையும் இணைத்து வேலை செய்வதால்—பேஸிக் ரிசர்ச் அண்ட் அப்ளேட் ரிசர்ச் இவற்றினை இணைத்து வேலை செய்வதால்—அது நல்லதொரு முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறது.

இன்று பஞ்சாபை எடுத்துக்கொண்டால் கோதுமை மட்டுமல்ல, நெல் உற்பத்திக்கும் ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டு இன்று அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு காஷ் க்ராப்பாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கு அவர்கள் அரிசி சாப்பிடவில்லை என்றாலும்கூட நெல் உற்பத்தி செய்து வெளியே அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நமக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் கொடுக்கத் தயாராகயிருந்தபோதிலும் கூட அதைப் பெறுவதற்கான திட்டம் இன்று நம்மிடம் இல்லை. அந்த இரண்டு கோடி ரூபாயை பெறுவதை விட்டு நம் இலாகாவிலிருந்து பணத்தை விரயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நான் முக்கியமாக முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் நிதி அமைச்சராகவும் இருப்பதால் இதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டு கோடி ரூபாய் அவர்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். 1971-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழகம் இன்னும் செயல்படாமல் ஸ்தம்பித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. செயல்படுவதற்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் நிலையில் நம்முடைய அரசு செயல்பட வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக விவசாய இலாகா தனியாக இயங்கக்கூடிய நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

கிட்டத்தட்ட 25 ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் தங்கள் வசம் வைத்துக்கொண்டு தனியாக இயங்குகிற நிலை இருக்கிறது. அதுவும் காணமல் இன்று வேளாண்மை உற்பத்தி மன்றம் ஒன்று துவக்க இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த மன்றம் வேளாண்மை வளர்ச்சி, ஆராய்ச்சிப் பணிகள், இப்போதுள்ள பணிகளைத் திருத்தியமைத்தல், மாற்றியமைத்தல், நவீன வேளாண்மையில் அறிவியல் சார்ந்த பயிர் முறை உத்திகளைக் கொண்டுவருதல் ஆகிய பணிகளை மேற்கொள்ள இந்த அமைப்பு பெரிதும் உதவும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி "பேரலல் ஆர்கனேசேஷன்" என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் பல மன்றங்களை வைப்பது அபிவிருத்தியைத் தடைப்படுத்தும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

யூனிவர்ஸிடி அமைக்க அதற்கென தனிச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். ஆர்டினன்ஸ்கூட கொண்டு வந்தோம். 1971-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேளாண்மைக் கழகத்திடம் ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இப்படி இரண்டு "பாரலல் ஆர்கனேசேஷன்" இருப்பதன் மூலம் நாடு முன்னேறாது. நம்முடைய நாடு வேளாண்மையில் முன்னேற வேண்டுமானால் அந்தப் பணத்தை வாங்கவேண்டும். அந்த 2 கோடி

ரூபாய் வாங்குவதற்குத் தாமதம் என்? அதற்குப் பதிலாக நம்முடைய நிதியைச் செலவழிக்கவேண்டியிருக்கிறது. 1971-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப் பட்ட கழகம் புதிதாக ஆராய்ச்சிப் பணியில் முழுக் கருத்து செலுத்தி செயல்பட கிட்டத்தட்ட 1 மாதம் ஆகும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு புது அடிஷனல் டைரக்டர் போட்டு இருக்கிருர்கள். சிவராமன், வைஸ்-சேர்மன், ஐ.சி.எ.ஆர். வருகிருர், 2, 3 தினங்களில் வருகிருர் என்று நினைக்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி கொடுத்தால் அவர்களே அழைத்து வரத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்கள் கொடுக்கும் திட்டத்தை அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன்மூலம் 2 கோடி ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு, ஆராய்ச்சியை வளர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** திரு. அ. ஆறுமுகம் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1972–73-ம் ஆண்டுக்கான வேளாண்மைக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று இந்திய உப கண்டத்திலேயே தமிழகம்தான் வேளாண்மை யிலே சிறந்த மாகாணம் என்று பெயர் பெற்று விளங்குகிறது என்பதை அறிவோம். அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் இன்று இருக்கும் நிலையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமானுல், அவர்களுடைய நிலத்திலே விளைகின்ற விளைபொருள்கள் பருவ மழை தவறி விட்டால் சில நேரங்களில் அழிந்து விடுகின்றன. அப்படி அழிந்து போகும் நிலையில் அவர்களுக்கு விளைபொருள் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். அவர்களுடைய வேளாண்மை கெட்டுவிடுகிற நேரத்தில், விவசாயிகள் உழுது பயிரிட்டு அதற்கான மகசூல் அவர்களுடைய விளைபொருள்கள் வராத நேரத்தில், விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பயன்படுகிறவகையில் நம்முடைய அரசு விவசாய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் நேரங்களில், விஷ மருந்து தெளிக்கிற காரணத்தால் அவர்களுக்குப் போதுமான பயிர்ச்சி இல்லாத காரணத்தால் பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் விவசாயிகள் சிலர் இறந்து விடும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அரசு விவசாயிகளுக்குப் பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் பணியில் பயிற்சி தருவதற்காகப் பயிற்சி பெற்றவர்களை நியமித்து விவசாயிகளுக்கு அந்த மருந்து தெளிக்கும் முறையை கற்றுக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காக விவசாயிகளுக்கு தேவைப்படுகிற தோட்டா கிடைப்பது மிக அரிதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் தலைநகரிலும்தான் இது கிடைக்கிறது. அங்கே சென்று வாங்குவது என்பது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. ஆகவே, வெடி மருந்து தோட்டாக்களை ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாகக் கிடைப்ப தற்கு நமது அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைப்பது சுலபமாக இருந்தாலும்கூட, அவர்களுக்கு பருவ காலங்களில், பருவ மழை தவறி வறட்சி ஏற்பட்டு, அதனுல் சரியான நிலையில் விவசாயம் வரவில்லையென்ருல், அவன்

வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியவில்லை. 6 மாதக் கடன் என்றால், 6 மாத கெடு முடிந்த உடனே கடனைத் திருப்பிக்கட்டவேண்டு மென்று உத்தரவு வருகிறது. அவர்களுக்குச் சரியான முறையில் உற்பத்தி கிடைக்காத காரணத்தால் அவர்களால் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்குத் தவணை கொடுத்து விவசாயிகளிட மிருந்து அந்தக் கடனைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளவெண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயம் பெருகவேண்டுமானால், சிறிய நீர்த் தேக்கங்கள் அதிகமாகக் கட்டப்படவேண்டும். சிறு, சிறு நீர்த்தேக்கங்கள் மூலமாகத்தான் நாம் விவசாயத்தை அதிகமாகப் பெருக்க முடியும். ஆகவே, ஆங்காங்கு சிறிய நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்ட விரைவில் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறிய நீர்த்தேக்கம் என்று வருகிறபோது என்னுடைய தொகுதியில் 2, 3 நீர்த்தேக்கங்கள் வேண்டுமென்று நான் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த சிறிய நீர்த்தேக்கங்களை விரைவில் கட்டித் தருவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக, என்னுடைய சேலம் மாவட்டத்தில் சங்கரி வட்டத்தில், தங்காயூர் என்ற கிராமத்தில் ஒரு சிறிய நீர்த்தேக்கம் வேண்டுமென்று பல முறை கேட்டு இருக்கிறேன். அதுவும் பரிசீலனையில் இருப்பதாக அறிகிறேன். அதை உடனடியாகச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வாழைத்தோட்டம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், பெருத்த காற்று வருகிற நேரத்தில் அந்தக் காற்றினால் அவை சரிந்து விடுகின்றன. அப்படிச் சரிந்து விடும் நேரத்தில் அவர்களின் ஆண்டு வருமானம் பாதிக்கப்படுகின்றது. அப்படி ஏற்படுகிறபோது அந்த விவசாயி களுக்கு அரசாங்கத்தின் மானியமாகவோ அல்லது இனமாகவோ பண உதவி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம விவசாயிகளுக்கு விதைபொருள்கள் கொடுக்கிறார்கள். ஒவ் வொரு விவசாயியும், அங்கே இருக்கும் ஒன்றியத்திலிருநது விதை பொருள்கள் வாங்கி, அதைப் பயிரிட்டு ஒரு மாதம் கழித்த பிறகு பார்த்தால் சில விதை பொருள்கள் முளைக்காமல் போய்விடுகின்றன. இதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, விதை பொருள்கள் கொடுக்கும் நேரத்தில் அதை நன்கு பரிசீலித்து, மிகுந்த கவனத்தோடு, விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதை பொருள்களாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் இப்போது ஆரம்பித்து இருக்கும் இளைஞர் அணி கிராமந்தோறும் சென்று விவசாயிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து வருகிறது. அந்த இளைஞர் அணியை விவசாயத்தில் இருக்கும் நல்ல சிறந்த முறைகளை விவசாயி களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் வகையில் அமைத்தால், விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவிரி ஆற்றிலிருந்து வேளாண்மைக்குத் தண்ணீர் எடுப்பதற்கு தடை இருக்கிறது. அந்தத் தடையை நீக்குவதற்கு நம்முடைய அரசு முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று விவசாயிகள் பம்பு செட் கேட்டு மனு போடவேண்டுமானால், தடையில்லாச் சான்று வாங்கவேண்டுமென்று புதிய உத்தரவை நம்முடைய அரசு பிறப்பித்து இருக்கிறது. ஒவ்வொரு விவசாயியும் தன்னுடைய கிணற்றுக்கு பம்பு செட் போடவேண்டுமானால் தடையில்லாச் சான்று வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வாங்குவதற்கு அவன் மிகவும் தொல்லைக்குள்ளாக்கப்படுகிறான். ஆகவே, அந்த விவசாயிகள் தடையில்லாச்சான்று வாங்கவேண்டுமென்று இருப்பதை எடுத்து விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசனைசெய்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழக அரசு கிராமந்தோறும் மின்சார இணைப்பு பம்பு செட்டுகளுக்கு கொடுப்பதற்கு, எந்தக் கிராமத்திலும் மின்சாரம் இல்லை என்று சொல்கிற அளவுக்கு இல்லாமல் திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதுபோலவே, கிராமத்தில் இருக்கும் கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்டுகளுக்கு எல்லாம் மின்சாரம் வழங்குவதற்கும் ஒரு காலக்கெடுவை உண்டாக்க வேண்டும்.

இன்று இருக்கும் சூழ்நிலையில் விவசாயிகளுக்கு மாடுகளோ, பம்பு செட்டோ இல்லாமல் வேலை செய்ய முடியாது. ஒரு வேலையாளுக்கு ரூ. 1,000 , ரூ. 1,500 ரூபாய் சம்பளம் தேவைப்படுகிறது. காளைகள் வாங்கவேண்டுமானால் ரூ. 2,500 கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகள் பம்புசெட்டுகளுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் வழங்க வேண்டும். மின்சாரம் அளித்தால்தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியும். அவர்களுக்குச் செலவும் குறையும். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் மின்சாரக்கட்டணம் அதிகமாக உயர்த்திவிட்டார்கள் என்று பேசினார்கள். மற்ற மாநிலங்களைப் பார்த்தால் நம் மாநிலத்தில் தான் மின்சாரக்கட்டணம் குறைவு. மின்சாரக் கட்டணம் உயர்ந்து விட்டது என்று குறிப்பிட வில்லை. இருந்தாலும் மற்ற மாகாணத்தைவிட நம்முடைய மாநிலத்தில் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தை வழங்கவேண்டுமென்பதற்காகத் தான் என் கோரிக்கையை முன்வைக்கிறேன். இப்போது விவசாயிகள் மின்சார இணைப்பு பம்பு செட்டுகளுக்கு வாங்கவேண்டுமானால் ஓராண்டுக்கு மேல் காத்திருக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு நல்ல உரம், கடன் வசதி, மின்சார இணைப்பு முதலியவற்றை உடனடியாக வழங்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. சின்ன வெள்ளையன் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்து இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கும் 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு பசுமைப் புரட்சியின்மூலம் சாதாரண விவசாயிகள் பயன் பெறும் அளவுக்குத் துணை புரிந்து வந்திருக்கிறது. ஏழைகளின் அரசான இந்த அரசை நான் மனதார, உளமாரப் பாராட்டுகின்றேன். இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் வேளாண்மைக்காக ரூ. 61 கோடி ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. மலை வாழ் மக்களின் மேம்பாட்டிற்குப் புதிய திட்டமொன்றைத் தீட்டி, அதற்கு ரூ. 1.93 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பது குறித்து நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏழை

விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையை இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் ரூ. 29·40 கோடியாக உயர்த்தியிருப்பது நாம் விவசாயிகளிடத்தில் வைத்திருக்கிற அக்கறையைக் காட்டுகிறது.

என்னுடைய தொகுதியான சேந்தமங்கலம் தொகுதியைப்பற்றி நான் இங்கே சொல்லிவிடக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். என் தொகுதியில் கொல்லி மலைப் பகுதியில் ஏராளமான பழவகைகள் உற்பத்தியாகின்றன. காய்கறி களும் விளைகின்றன. இந்த அரசு கொல்லி மலையில் ஒரு கூட்டுறவு வங்கி ஏற்படுத்தி, மலைவாழ் மக்களுக்கு எளிதாகக் கடனும், உரமும் கொடுத்து உதவி, உற்பத்தியை அதிகமாக ஆக்குவதற்கு உதவவேண்டு மென கேட்டுக்கொள்கிறேன். மலைவாழைப்பழம், அன்னாசிப்பழம், பலாப்பழம், ஆரஞ்சுப் பழம் முதலிய ஏராளமான பழங்கள் உற்பத்தி யாகின்றன. இப்பழங்களை வைத்து பழக்குழம்பு (ஜாம்) செய்கின்ற தொழிற்சாலை ஒன்றை அரசுப் பொறுப்பில் ஏற்படுத்தவேண்டுகின்றேன். உரிய காலங்களில் உரமும், விதைகளும் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின்மூலம் அதிகமான அளவு கொடுத்து விவசாயிகளை ஊக்குவிப்போமேயானால் ஏராளமான உருளை, முட்டைக் கோசு உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதற் கான உதவிகளை அரசு செய்திட வேண்டுகின்றேன்.

கொல்லிமலையில் காபி, ஏலக்காய், கோதுமை முதலிய பயிர்கள் ஏராளமாக விளையக் கூடியவைகள். ஆகவே, அந்தப் பயிர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுத்து, இன்னும் அதிகமான உற்பத்தியைச் செய்ய அரசு துணை புரியவேண்டுகின்றேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் மிகவும் பாராட்டி, புதிய வரிகள் இல்லாது எல்லா வகை மக்களும் பயன்பெறும் வகையில் இது அமைந்திருப்பதற்காக நம்முடைய மதிப்பிற் குரிய கலைஞர் அவர்களை மனதாரப் பாராட்டி விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண் மைத் துறை சம்பந்தமாக நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, நம்முடைய மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாக உழவுத் தொழிலில் பங்கு கொண்டவர்கள். அந்தத் தொழில் நாட்டினுடைய ஜீவநாடியான ஒரு தொழில். 100-க்கு 60 பேர் அந்தத் தொழிலை நம்பி வாழக்கூடிய மக்கள். அந்தத் தொழிலு னுடைய வாழ்வில் மாறுதலும் மறுமலர்ச்சியும் கண்டால்தான் தமிழகத் தின் வரலாற்றில் அந்தத் தொழில் ஒரு சிறப்பு மிக்க வரலாற்றைப் பெற முடியும்.

பொதுவாக, தமிழ்நாட்டிலே மொத்த வரவை எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால், வரவிலே 40 சத வீதம் இந்த விவசாயத் துறையி லிருந்து அரசுக்கு வருகிறது. இந்தத் துறையிலிருந்து அரசுக்கு வருகிற வருமானத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பல்வேறு புரட்சிகரமான மாறுதலைக் கண்டிருக்கிறோம். புரட்சிகரமான மாறுதலை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருவதைப் பார்க்கும்பொழுது, இன்றைக்குப் பல்வேறு நவீன சாதனங்களைப்

பயன்படுத்தி நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருந்தும், உழவுத் தொழிலில் ஒரு அடிப்படையான மாற்றம் ஏற்படவேண்டும். அன்று காந்தியிருந்த காலத்திலும்சரி, காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலும்சரி, அடிப்படையாக நிலச் சீர்திருத்தம் என்று சொன்னார்களே தவிர, நிலச் சீர்திருத்தம் பல்வேறு தவணைகளில் கொண்டுவருவதினால், அந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் பயன்பெறத்தக்க சட்டங்களாக இல்லை. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொண்டு வந்த அந்த சட்டம் அந்த சட்டத்தையே சாகடிக்கக்கூடிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறது. அம்மாதிரி நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்றால், திடீரென்று சட்டம் கொண்டுவந்து, திடீரென்று விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் அளிக்கக்கூடிய வகையில் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் பல்வேறு சட்டங்களாக வருகின்ற காரணத்தினால், அவைகளெல்லாம் சட்டப்புத்தகத்தை அலங்கரிக்கின்றனவே தவிர, மக்களுடைய சமுதாய வாழ்வை அலங்கரிப்பதாக அமையவில்லை. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவர முன்வரவேண்டும். என்னுடைய கட்சித் தோழர்கள் மணலி அவர்களும் ஏ. கே. சுப்பையா அவர்களும் அம்மாதிரி ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவர முன்வந்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசு காலத்திலேயே அந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவர முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக பூச்சிகொல்லி மருந்து ஆகாயவிமானம் மூலம் அடிக்கப் படுவது நடைமுறையில் பார்த்தால் சரியாக இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். இப்பொழுது 8,000 ஸ்ப்ரேயர்கள் இருக்கின்றன. 10,000 ஸ்ப்ரேயர்களை வாங்கிக்கொடுக்க சர்க்கார் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் செலவழித்தாலும் பரவாயில்லை. நாட்டினுடைய அடிப்படையான உழவுத் தொழிலுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிக்கக்கூடிய வகையில் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு யூனியனிலும் வொர்க்ஷாப் வைத்து ஸ்ப்ரேயர்கள் கெட்டுப்போனால் அதை உடனடியாக ரிப்பேர் செய்துகொடுக்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவருவதாக சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடன் என்று சொல்லும்பொழுது, 33 சத விகிதம்தான் அரசாங்கத்தின்மூலம் கடன் கிடைக்கிறது. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில். மூன்றில் ஒரு பங்குதான் அரசாங்கத்தின் மூலம் கடன் கிடைக்கிறது. விவசாயிக்குத் தேவையான பாக்கி இரண்டு மடங்குக் கடனை விவசாயிகள் வேறு இடங்களிலிருந்துதான் வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. தடுக்கி விழுந்தால் வட்டிக்கடைக்குப் போய் கடன் வாங்கவேண்டிய நிலைமைதான் இருக்கிறது.

அரசாங்கம் தொழில் முதலாளிகளுக்கு தொழில் வைப்பதற்கு கொடுக்கும் கடனை லாபம் கிடைத்த பிறகு அரசுக்குத் திருப்பிக் கட்டலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், உழவனுக்குக் கொடுத்த கடனாக இருந்தால், அவன் உடனே கட்டவேண்டும். இல்லாவிட்டால், அவனுடைய ஆடு, மாடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. உழவுத் தொழிலுக்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளிக்கின்ற வகையில்

இந்தக் கடனைத் திருப்பிப் பெறவேண்டும். பிரான்ஸ் நாட்டில் ஏறக்குறைய 75 ஆண்டுகளில் திருப்பித்தரலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஜெர்மன் நாட்டில் 50 ஆண்டுத் தவணையில் கடன் கிடைக்கிறது விவசாயிகளுக்கு. இத்தாலிய நாட்டில் 30 ஆண்டுத் தவணையில் கடன் கொடுக்கிறார்கள் விவசாயிகளுக்கு. நம் நாட்டில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்குக் கடன் கொடுத்தால் 20 ஆண்டுத் தவணை அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத வகையில் விவசாயிகள் கடனிலேயே பிறந்து, கடனிலேயே வளர்ந்து, கடனிலேயே மூழ்கிச் சாக வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

2,000 ஆண்டுக்கு முன்னால் தோன்றியது உழவுத் தொழில் என்று அதைத் தூக்கி வைத்து உச்சி மேலே வைத்திருக்கிறார் வள்ளுவர் பெருமான். மற்றத் தொழில்களைவிட விவசாயத் தொழில் ஏழை, எளிய மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழில். இதைக் கொஞ்சம் பிராக்டிகலாகப் பார்க்கவேண்டும். மற்றத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிற பெண் தொழிலாளிகளை எடுத்துக்கொண்டால் பிரசவ காலத்தில் அவர்களுக்கு இரண்டு மாதம் லீவு கிடைக்கிறது. ஆசிரியர் பணி புரிபவராக இருந்தாலும் அல்லது வேறு தொழில்களில் பணிபுரியக்கூடியவராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு இம்மாதிரி லீவ் இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய பெண் தொழிலாளிகளுக்கு அப்படி இல்லை. கண் பார்த்துச் செய்கின்ற தொழில் அல்லது கால் எடுத்து வைத்துச் செய்கின்ற தொழில் என்பது இல்லை. கண் மண் தாங்கிக்கொள்ளும் என்று பின்னாலே பெயர்த்துவைக்கின்ற தொழில். அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய பெண்களுக்கு பிரசவகாலமாக இருந்தாலும்கூட, வயலில் பிரசவமாகுமோ அல்லது ரோடில் பிரசவமாகுமோ தெரியாது. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அவர்களுக்குப் பிரசவகால விடுமுறையோ அல்லது வேறு விடுமுறையோ போன்ற வசதி வாய்ப்பு இல்லை. போடுகின்ற திட்டங்கள் அனைத்தையும் விவசாயத் தொழிலாளர்களை வைத்துக் கொண்டுதான் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பல்வேறு வகைகளிலும் நமது அரசாங்கம் எந்த விதமான சலுகையும் அளிக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

" உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் ; மற்று எல்லாம்
தொழுது உண்டு பின்செல் பவர் "

என்ற குறள் இருக்கிறது.

" உழுதுண்டு வாழ்வாரே இளைப்பார், மற்று எல்லாம் தொழுது உண்டு தொந்தி பெருப்பார் " என்று காலத்திற்கேற்ப குறளை மாற்ற வேண்டும். உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளி செத்து மடிகிறான். அவன் வயலில் செத்தாலும்சரி, பூச்சிகொல்லி மருந்தினால் பாதிக்கப்பட்டு செத்தாலும்சரி, அவன் எப்படிச் செத்தாலும் செத்து மடிய வேண்டியதுதான். ஆனால், மரமேறித் தொழிலாளியை எடுத்துக் கொண்டால், மரத்திலிருந்து வழுக்கி விழுந்துவிட்டால் அவனுக்கு அரசாங்கம் உதவித் தொகை அளிக்கும். மீனவருக்குக் கடலில் செல்லும் பொழுது ஏதாவது ஆபத்து ஏற்பட்டால், அவனுக்கு அரசாங்கம் சில சலுகைகளைத் தருகிறது. ஆனால், விவசாயி வயலிலே செத்தாலும்சரி,

நடவு நடும்போது செத்தாலும்சரி, அவனுக்கோ, அவனுடைய குடும்பத்துக்கோ எந்த விதமான நஷ்ட ஈடும் இல்லே. ஆகவே, விவசாயத் தொழிலுக்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளிக்கவேண்டும். விவசாயத் தொழிலேப் பொறுத்தவரையில் அடிப்படையில் மாறுதல் ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு அரசு நடவடிக்கை எடுப்பது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே இன்றைக்குப் பல கல்லூரிகள் அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு ஏற்கெனவே வேலேயில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கல்லூரிகள் தவிர ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஏற்படுத்தவேண்டும். அதில் படித்துப்பட்டம் பெற்று வந்தவர்கள் அந்தந்த மாவட்டத்தில் விவசாயத்தில் அதிக பங்கெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதன்மூலம் வேலே இல்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டம் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு மாவட்டம். ஆகவே, அந்த மாவட்டத்தில் அவசியமாக ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகள் இன்றைக்கு வாங்கி இருக்கிற கடன்களேயெல்லாம் பரிசீலனே பண்ணி, அந்த கடன்களெல்லாம் நியாயமான கடனு, திரும்பக் கொடுக்கமுடியாத கடனு என்று பார்த்து, அந்தமாதிரிக் கடன்களேயெல்லாம் ரத்துசெய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது 1381 பசலிக்கு நாம் குத்தகை பாக்கியைக் கொடுத்துவிட்டால் அதற்கு முன்னல் உள்ள பாக்கியெல்லாம் ரத்து செய்துவிடுவார்கள் என்று இருக்கிறது. ஆனல் இப்படிக் கொடுக்கிற பாக்கி எல்லாம் முந்தைய பாக்கிக்குத்தான் வரவு வைக்கிருர்கள். அதனல் இப்போதுள்ள பாக்கியைக் கட்டவில்லே என்று பொருளாகிறது. அதனல் ஏழை விவசாயிகள் நிலங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுகிருர்கள். ஆகவே, இந்த ஆண்டு கட்டிய குத்தகைத் தொகையை இந்த ஆண்டு பாக்கிக்குக் கட்டியதாகப் பொருள் கொள்ளவேண்டும். அவர்களே நிலத்தை விட்டுப் போகச் சொல்லக்கூடாது.

குறிப்பாக, இன்றைக்கு டிராக்டர் இருக்கிறது. முந்தைய ஆண்டு அந்த டிராக்டரைக் கொண்டு 10 ரூபாய்க்கு அடித்தார்கள். ஆனல் இன்றைக்கு 15 ரூபாய் கேட்கிருர்கள். ஆகவே, முன்புமாதிரி 10 ரூபாய்க்கே அடிக்க அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டும்.

உழவுத் தொழில் இன்றைக்கு வளர்ச்சி அடைந்து உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது. ஆனல் அதனுடைய பலன் யாருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது? இன்றைக்கு மார்க்கெட்டில் அரிசி மலே போல குவிந்திருக்கிறது. ஆனல் யாரால் வாங்க முடிகிறது? ஏழை விவசாயி இப்போது சோற்றுக்குக் காக்காய் போல் பறக்க வேண்டிய நிலேமையிலிருக்கிருன்.

கணபதியா பிள்ளே கமிஷனில் ஒரு ஏழை விவசாயிக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு 300 ரூபாய்தான் ஊதியம் கிடைக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 500 ரூபாய், 1,000 ரூபாய், 2,000 ரூபாய் என்றும், வடபாதி மங்கலம் மேனேஜ்மெண்ட் டிரஸ்ட்டியில் இருக்கிறவர்களுக்கு

5,000 ரூபாய் என்றும் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனல் ஏழை விவசாயிக்கு 300 ரூபாய்தான். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : தலைவர் அவர்களே, 1972–73-ம் ஆண்டுக்கான இந்த மானிய கோரிக்கையில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன்.

பட்ஜெட் தொடரின்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள சாலைகளையெல்லாம் இரண்டு ஆயிரம் மைல் அளவிற்குச் செப்பனிட இந்த ஆண்டு திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்மறை போற்றும் வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார் :—

" ஏரினும் நன்றால் எரு இடுதல் கட்டபின்
நீரினும் நன்றதன் காப்பு "

என்று. ஒரு விவசாயி தன்னுடைய வீட்டிலிருந்து எரு கொண்டு சென்று நிலத்தில் போட்டான் என்றால், அந்த நிலத்திற்கு நீர் இல்லை என்று சொன்னாலும் அந்த எரு நிலத்தைக் காக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார் வள்ளுவர். ஆகவே, இப்படி கிராமங்களில் நிலத்திற்கு எரு ஏற்றிச் செல்கிற அளவிற்கு நல்ல பாதையை இரண்டு ஆயிரம் மைல் தூரத்திற்குச் செப்பனிடுவது விவசாயிகளுக்கு ரொம்ப நன்மையாக இருக்கும். அதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புவது, சேலம் மாவட்டத்தில் குச்சிக் கிழங்கு சாகுபடி நிறைய நடக்கிறது. ஆகவே, அங்கே ஒரு குளுக்கோஸ் தயாரிக்கிற பாக்டரி ஒன்று தொடங்கினால் அங்கேயுள்ள அந்த விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும். அந்த மாவட்டத்தில் குச்சிக் கிழங்கு நிறைய விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு மூட்டைக்கு ஒரு சமயம் 40 ரூபாய் கிடைக்கிறது. சில சமயம் 100 ரூபாய் வரைகூட கிடைக்கிறது. இப்படி நிரந்தரமற்ற நிலைமை. ஆகவே, அவர்களால் நிரந்தரமாக குச்சிக் கிழங்கு பயிரிடமுடியவில்லை. ஆகவே, குளுக்கோஸ் பாக்டரி ஒன்றை ஆரம்பித்து அவர்களுக்கு நிரந்தர குச்சிக் கிழங்கு விவசாயத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் திராட்சை சாகுபடி செய்கிறார்கள். அதற்குக் கூட நிரந்தர மார்க்கெட் விலை இல்லை. ஒரு சமயம் ஒரு கிலோ இரண்டு ரூபாய்க்கு விற்கிறது. மற்றொரு சமயம் அது 50 காசுக்கு விற்கிறது. ஆகவே அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் அதைக்கூட நிரந்தரமாகச் செய்ய முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சேலம்-மதுரை மாவட்டங்களில் " ஒயின் " தொழிற்சாலை ஆரம்பித்து அந்த விவசாயிகளுக்குத் திராட்சை சாகுபடி நிரந்தரமாகச் செய்ய ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, சேலம் மாவட்டத்தில் ரோஜாப் பூ, மல்லிகைப் பூ பயிரிடப்படுகிறது. அந்தத் தொழிலில் கூட அதேபோல் சில நேரங்களில் நிறைய விலை கிடைக்கிறது. சில நேரங்களில் கூலியாட்களுக்குக் கூலி கொடுக்கக் முடியாத அளவிற்குத்தான் வருமானம் வருகிறது. ஆகவே, வாசனைத் திரவியம், தைலம் அந்தப் பூக்களிலிருந்து இறக்கக் கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையைத் தொடங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, சேலம் மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் ஒரு பகுதியில் மழையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், சேலத்திலிருந்து ஆத்தூர் செல்கிற வழியில் 30 மைல் தூரத்திற்கு விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் தென்னை, பாக்கு போன்ற மரங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் காய்ந்து அழிந்துவிட்டன. ஒரு தென்னை மரம் பயன் தரவேண்டுமென்றால் குறைந்தது 10 ஆண்டுகள் ஆகும். ஆகவே, அந்த இடத்திற்கு நம்முடைய சர்க்காரிலிருந்து ஒரு தனி அதிகாரியை அனுப்பி எந்தெந்த ஊரில் எந்தெந்த விவசாயிக்கு எத்தனை எத்தனை மரங்கள் அழிந்து போயிருக்கின்றன என்று கணக்கு எடுத்து, அந்த விவசாயி மீண்டும் அந்தமாதிரி உற்பத்தி செய்ய உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் ஏற்கெனவே இது சம்பந்தமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு மனுக் கொடுத்தேன். அதைப் பரிசீலனை செய்வதாக செயலாளர் அவர்கள்கூட எனக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் முன்பு சொன்னது மாதிரி சேலம் மாவட்டம் இந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்ட

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ஒரு தகவல் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சேலம் மாவட்டத்தில் குச்சிக் கிழங்கு சிறப்பாக விளைகிறது என்று சொன்னார். ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் சேலம் மாவட்டம் தென்னை பயிர் செய்யக் கூடிய அளவுக்கு அவ்வளவு சிறப்பாக இல்லை என்று விவசாய நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு 200 தென்னைகள் வளருகின்றன. தஞ்சாவூர் மாவட்டத் மாவட்டத்தில் கடற்கரை ஓரம் உள்ள இடங்களில் 80 முதல் 90 தென்னைகள்வரை வளர்கிறது. ஆகவே, தஞ்சாவூரிலும், கன்னியாகுமரியிலும் ஒரு ஏக்கருக்கு 3,000 ரூபாய் அளவிற்குக் கடன் உதவி செய்கிறோம். ஆனால் சேலம் மாவட்டத்தில் அந்த மாதிரி விளைச்சல் இல்லை என்பதால்தான் அந்த அளவுக்கு உதவிசெய்யமுடியவில்லை.

திரு. தி. பொன்னுமலை : இப்போது இந்தத் திட்டம் இல்லாவிட்டாலும்கூட, நீங்கள் குறிப்பாக நமது மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், பொதுவாக 'நஞ்சை நிலத்தைவிட புஞ்சை நிலத்தில்தான் தென்னை மரம் நன்றாகக் காய்க்கும் என்பது நான் பார்த்த உண்மை. இருந்தாலும்கூட அதை மறு பரிசீலனை செய்து உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் இப்போது குறிப்பிட விரும்புவது, சேலம் மாவட்டத்தின் கீழ்ப் பகுதியில் லட்சக்கணக்கான பாக்கு மரங்கள், தென்னை மரங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் செத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அங்கே உள்ள விவசாயிகள் "அடிக்கிணறு" வெட்ட, 10,20 அடி கீழே வெட்டுவதற்கு லோன் கொடுக்கவேண்டும். அதுகூட மானியமாகத் தரப்பட

வேண்டும். மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே ஒரு அதிகாரியை அனுப்பி, எந்தெந்த விவசாயிக்கு எத்தனை பாக்கு மரங்கள் எத்தனை தென்னை மரங்கள் செத்துப் போயிருக்கின்றன என்று பார்த்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, இந்த அடிக் கிணறு வெட்ட கூட்டுறவு வங்கியிலிருந்தும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களிலிருந்தும், சர்க்காரிலிருந்தும் கடன் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, அடிக் கிணறு வெட்ட உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு, எனக்கு இந்த நல்ல வாய்ப்பைத் தந்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. சி. க. வடிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக, தமிழக அரசு பொறுப்பேற்றப் பிறகு இந்த வேளாண்மைத் துறை எந்த அளவுக்கு முன்னேடியாக இருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்களுடைய அறிக்கையில் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருப்பதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. பொதுவாக தமிழகத்திலே உணவு உற்பத்தி செய்வதில் இந்தியாவிலே அதிகமான அளவுக்கு தமிழ் நாடுதான் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தமிழக அரசுக்கு மத்திய அரசு இன்னும் அதிகமான அளவிலே மானியம் ஒதுக்கித் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இன்றைக்கு இருக்கிற விவசாயிகள் எந்த லாபத்தையும் அடையாமல் இருக்கிறார்கள். எந்த அரசு வந்தாலும் அவர்களுக்கு மானியம், உதவித் தொகை இதுவரை சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக மத்திய அரசு அதிகத் தொகை ஒதுக்குவதற்குப் போராட வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின்மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்தோடு, தஞ்சாவூரிலே மழை பெய்தால் மேட்டூர் அணை தண்ணீர் வராமல் அடைத்துவிடுகிறார்கள். அப்போது திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள நஞ்சை நிலங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. அதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் துன்பப்படுகிறார்கள். அதைப்பற்றிப் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்களிடம் கூறியிருக்கிறோம் ; அவர்கள் ஆவன செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திருச்சி மாவட்ட விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் சில சாலைகள் வசதியில்லாமல் இருக்கின்றன. அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிதிநிலைமை சரியாக இல்லாததால், சாலைகள் பராமரிக்கப்படவில்லை. அதனால் விவசாயிகள் உரங்கள், மற்றும் பொருட்களை எடுத்துச்செல்வதற்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது ; விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இப்போது காவிரித் திட்டம் என்று இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே அப்பேர்ப்பட்ட ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அதிகமான நிதி ஒதுக்கித்தந்து, ரோடுகளைச் செப்பனிடவேண்டு

[திரு. சி. க. வடிவேல்] [1972 மார்ச 25

மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காவேரி டெல்டா திட்டம் என்று ஒரு திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் சீனிவாச நல்லூர் T. O. தொட்டியம் சாலைகளை இந்த ஆண்டு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்தோடு, கொல்லிமலைத்திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் துரிதமாக நடைபெற்று வருகிறது. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிய உடன் மேட்டுப்பாளையம் முதல் தாத்தையங்கார்ப்பேட்டை வரையில் ஒரு சிறு கால்வாய் வெட்டினால் அங்குள்ள கிணறுகளுக்கு நல்ல ஊற்றுக்கிடைக்க வகை ஏற்படும். அதனால் விவசாயிகளுக்குப் பெரும்பயன் கிட்டும். எனவே, அரசாங்கம் அதற்கு ஆவனச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது கூட அங்கே குடிதண்ணீருக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. வறட்சிப் பகுதியில் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்தக் கஷ்டமும் இந்த வாய்க்கால் வெட்டுவதினால் தீரும் என்று கருதுகிறேன். அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் இப்போது ஐ.எப்.எஸ். லோன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். வறட்சியின் காரணமாக கடனை தற்போது கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி வறட்சிப் பகுதி என்றும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அந்தக் கடன்களை தள்ளிப்போட வேண்டும் அல்லது மானியமாகவோ வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்துடன், எங்கள் பகுதியிலே வாழை ஏராளமாகப் பயிரிடப் படுகின்றன. காட்டுப்புத்தூர், தொட்டியம் பகுதியில் அதிகமான வாழை இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட பகுதியில், விவசாய பண்ணை அமைக்க வேண்டும். எனக்கு முன்னால் ஒரு உறுப்பினர் இதுபற்றி பேசினார்கள்—பருவக்காற்று அடித்தால் வாழை மரங்கள் சரிந்து, பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்க்கு நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது. அதனால் அந்த விவசாயிகள் பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த நஷ்டத்திலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு, வாழைகள் நடப்படுவதற்குமுன்னால் கண்டிப்பாக இன்ஷூரன்ஸ் செய்யவேண்டுமென்று சொல்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிலவள வங்கிகள் இருக்கின்றன. அதன் மூலம் இப்போது அடிக்கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு கடன் கொடுக்கக் கூடாது என்று இப் போது ரிசர்வ் பாங்கு சொல்லியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைப்போன்று பம்புசெட்டுக்கும் கடன் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் கடன் பெறமுடியவில்லை. ஆகவே நம்முடைய அரசாங்கம், மோட்டார்கள் வைப்ப தற்கும், அடிக்கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் கடன் கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை).

அத்தோடு எங்கள் பக்கத்திலே பொதுவாக எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் தெருவிளக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் கிணறுகளுக்கு பம்புசெட்டுகள் வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு வசதி இல்லை

என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகள் நல்லமுறையில் வாழவேண்டும்; நல்லமுறையில் உணவு உற்பத்தியைப்பெருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் மின்சார இலாகாவும், பொதுப்பணித் துறையும், வேளாண்மைத்துறையும் ஒன்றுபட்டு செயல்பட்டால்தான் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்து, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கோ. செபமாலை : தலைவரவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டிற்கான வேளாண்மைத் துறையின் இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, அதுசம்பந்தமாக அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் சீரிய பணியினால் இன்று தமிழகம் விவசாயத்தில் நல்லமுறையில் முன்னேறி இருக்கிறது. அதற்காக என் பாராட்டுதல்களை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று தமிழகத்தில் களி மண், செம் மண், உவர் மண் என்று மண் வகைகளை நான்காகப் பிரித்து, விவசாயம் அதற்கு ஏற்ற முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. மண் வகைகளைத் தெரிந்து பயிரிடுவதனால், உழவர் பெருங்குடி மக்கள் நல்ல ஊக்கம்பெற்று, பயனடைந்து வருகிறார்கள்.

பொதுவாக விவசாயிகள் மண் வகைகளைத் தெரிந்து, அதற்கு ஏற்ற உரங்களைப் போட்டு, தங்கள் கருவிகளைக் கொண்டு பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அப்படிப் பயிரிட்டு வருகின்ற வேளையில் பருவமழை இல்லாமல், பயிரிட முடியாமல் போய்விடுகிறது. அப்போது அங்குள்ள வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகளும், அங்குள்ள உழவர் பெருங்குடி மக்களும் தங்கள் கருத்துக்களை பரிமாறிக்கொண்டு, அதன் அடிப்படையில் பயன்பட கருத்துதரங்குகள் நடத்தினால் இன்னும் வேளாண்மை சிறந்து விளங்கும் என்று கருதுகிறேன். பல வட்டாரங்களில் சில சமயங்களில் கருவிகள், கொடுக்கப்படாமல் போய்விடுகின்றன. மேலும் பொறுக்கு விதைகளும் உரங்களும் தக்க நேரத்தில் இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அப்போது விவசாயிகளுக்குப் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்படி இல்லாமல் தக்க நேரத்தில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நெல், கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம் போன்ற விதைகள், மற்ற சாதனங்கள் எல்லாம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் விவசாயம் பெருகவேண்டுமென்றால், அங்கே நீர்வளம் பெருக வேண்டும். பெருகிய நீர்வளத்தைப் பெருமளவில் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமானால் பம்புசெட்டுகளுக்கு போதுமான அளவுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இன்னும் விவசாயம் வேகமாக முன்னேறும். உற்பத்தி பெருக்கும் அதிகமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் விரைவாக மின்சாரம் வழங்க திட்டமிட்டு தீவிரமாகச் செயலாற்றிவருகிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன்.

எங்கள் தொகுதியாகிய மங்களூர் பகுதியில் இப்போது இருக்கின்ற கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சாரம் கொடுத்தாகிவிட்டது. இன்னும் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் கேட்டார்கள். அப்படி இருக்கும்

போது, மின்சாரம் மட்டும் அளித்துவிட்டால் போதாது; விளக்குகள் போட்டால் மட்டும் போதாது. அங்கே இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வேளாண்மைத் தொழிலுக்கும் மின்சாரம் வழங்கவேண்டும். ஆகவே மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் எங்கள் தொகுதி விவசாயி களுக்கு பம்புசெட்டுகள் வைப்பதற்கும் உடனடியாக மின்சார இணைப்பு கொடுக்க ஆவனச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கும், மற்ற உற்பத்திப் பொருள்கள் பெருகு வதற்கும் அங்குள்ள உழவர் பெருங்குடி மக்கள், விவசாயிகள், நல்ல நடுத்தர வாலிபர்கள் ஆகியோரைக் கூட்டி, மூன்று மாதத்திற்கு அல்லது ஆறு மாதத்திற்கு ஒருமுறையாகிலும் கருத்தரங்குகள் நடத்தவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் மேலும் நல்ல முறையில் விவசாயம் நடைபெறும்.

சில சமயங்களில் ரசாயன உரங்களும், கலப்பு உரங்களும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கிடைக்காமல் போகிறது. அப்படியின்றி அவர் களுக்குத் தேவைப்படுகிற காலத்தில் கிடைப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்னும் விவசாயப்பெருங்குடி மக்க ளுக்கு வேளாண்மையைப்பற்றி நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லகிராம சேவக்குகள் பயன்படுத்தப்படவேண்டும்.

என் தொகுதி பாக்கம்பாடியில் ஒரு அணையைக் கட்டினால் மூன்று லட்சம் ஏக்கராவுக்குமேல் வேளாண்மை செய்வதற்குப் பயன்படும். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அந்த அணையைக் கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைக் கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. கே. வி. சுப்பையா :** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அகில இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மைத்துறை நன்கு முன்னேறியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது எல்லோருக்கும் பெருமை யாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு நாட்டில் நிலவி வரும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கவேண்டுமானால் வேளாண்மைத்துறை படித்த வாலிபர்களையும் ஈர்க்கின்ற ஒரு லாபகரமான துறையாக ஆகவேண்டும். இன்றையதினம் படித்தவர்கள் வேலைக்குப் போகவேண்டும் என்று விரும்பு கிறார்களே தவிர விவசாயத்திற்கு வருவதில்லை. நிலத்தில் இருந்து நாற்பதாயிரம், ஐம்பதாயிரம் வருமானம் வரக்கூடியவர்கள் எல்லாம் கூட இன்றைக்கு தங்கள் பிள்ளைகள் படித்து வேலைக்குப்போக வேண்டு மென்றுதான் விரும்புகிறார்கள். காரணம், இன்றைக்கு இது இலாபகர மாக இல்லை. ஆகவே படித்த வாலிபர்களையும் ஈர்க்கின்ற முறையில் வேளாண்மைத் துறையை லாபகரமான ஒன்றாக ஆக்க வேண்டுமென்பது என் வேண்டுகோளாகும்.

விவசாயிகள் அடிக்கடி பலரிடம் சென்று கடன் வாங்க அவதிப்பட்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியின்றி அவர்களுக்கு ஒரு பாஸ் புக் கொடுத்து அதில் இவ்வளவு தொகை வரையில் கடனாக வாங்கிக்கொள்ள லாம் என்று குறித்துவிட்டால் வேண்டியபோது அதைக்கொண்டுபோய்க் காட்டி கடன் வாங்கிக் கொள்ள வசதியேற்படும்.

அதேபோல கூட்டுறவுக் கடனாக இருந்தாலும், அரசாங்கக் கடனாக இருந்தாலும் விவசாயம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட ஆண்டு கடன் வசூலைத் தள்ளி வைக்கிறார்கள். ஆனால் அடுத்த ஆண்டே இந்த ஆண்டுத்தொகை யையும் சேர்த்துக் கட்ட வேண்டும் என்கிறார்கள். அப்படியின்றி தள்ளி வைக்கப்பட்ட ஆண்டின் கடன் தவணையை பாக்கித் தவணைகளோடு சேர்த்துப் பரவலாக்கி வசூலிக்கவேண்டும். அல்லது கடைசி தவணை முடிந்த ஆண்டிற்கு அடுத்த ஆண்டில் வசூல் செய்வது என்கிற ஏற்பாட்டினையாவது செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரோடுகள் இல்லாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கரும்புப் பயிர் வைக்கிற இடங்களில் செஸ் வசூல் செய்வதைக்கொண்டு ரோடுகள் போடப்படுகின்றன. அதுபோல நிலக்கடலை பயிரிடப்படுகிற இடங் களிலும் ரோடுகள் போட்டுத்தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஊராட்சி மன்றங்களினால் அவற்றைச் செய்துகொடுக்க முடியவில்லை.

அதுபோல சில பாலங்கள் கட்டவேண்டுமென்றால் ஹைவேசிடம் கேட்டால் அவர்கள் மறுக்கிறார்கள். பப்ளிக் வொர்க்சிடம் கேட்டால் அவர்கள் மறுக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் வருமானம் இல்லை. பஸ்கள் விடப்பட்டால் நாங்கள் பாலங்களைக் கட்டுகிறோம் என்று ஹைவேஸ் சொல்கிறார்கள். பாலங்கள் கட்டப்பட்டு, ரோடுகள் செப்பனிடப் பட்டால்தான் நாங்கள் பஸ்கள் விடுவோம் என்கிறார்கள் பஸ்காரர்கள். இவற்றைக் கவனித்து அரசாங்கமே அந்தப் பாலங்களைக் கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

குறிப்பாக, என் தொகுதியில் ரெகுநாதபுரம், சூரன்விடுதி, முதலிப் பட்டு, வல்லத்திராக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் பாலங்கள் இல்லை. சென்ற ஆண்டு வெள்ளத்தில் ரெகுநாதபுரத்தில் ஒரு பஸ்ஸையே அடித்துக் கொண்டு போயிற்று. சூரன்விடுதியில் ஒரு பெண் அடித்துச் செல்லப் பட்டாள். இந்த இடங்களில் பாலங்களைக் கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என் பகுதியில் நூற்றுக்கு நூறுபேர் விவசாயிகள். வேறு எந்தவித மான தொழிலும் கிடையாது. புதுக்கோட்டையில் ஒரு பகுதி, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதி மக்காச்சோளம் விளைகிற இடம். மக்காச்சோளத் திற்கு மார்க்கெட் இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் முன்னுக்கு வர முடியாத நிலை இருக்கிறது. மக்காச்சோளத்தைக் கொண்டு ஒரு தொழிற் சாலை அங்கே ஆரம்பித்துத் தரவேண்டும். அதனால் மக்காச் சோளத்திற்கு மார்க்கெட் ஏற்படும்.

அதுபோல புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் புளிச்சக்கீரை நன்ருகப் பயிரா கிறது. ஆகவே அங்கே ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையையும் ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடுமியாமலேயில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் காடுகள் அதிகம். அந்தக் காட்டு நிலங்களே அங்கிருக்கிற ஏழை விவசாய மக்களுக்கு அடமானம் செய்துதரவேண்டும். புறம்போக்கு நிலங்கள் எல்லாம் அடமானம் செய்துகொடுக்கப்பட்டுவிடு வதளுல் மாடுகள் மேய்க்க இடமில்லே. மனிதனைப்பற்றிச் சிந்திக்கிருேமே தவிர கால்நடைகளேப் பற்றிச் சிந்திப்பது கிடையாது.

கால்நடைத் தீவனமாக சீமைப்புல் விளேவிக்கிறவர்களுக்கு சப்சிடி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைக் கழகத்தின் சார்பில் டிராக்டர்கள் வாடகைக்கு விடு கிருர்கள். விவசாயத்துறையின் மூலமும் வாடகைக்கு விடுகிருர்கள். வாடகை அதிகமாக இருப்பதால் சிறிய விவசாயிகளால் அதைப் பயன் படுத்த முடியவில்லே. ஆகவே அரசாங்கத்தின் மூலம் சப்சிடி கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு உதவவேண்டும். முன்பு கொடுத்து வந்தது போலவே பூச்சி மருந்துகளுக்கும் சப்சிடி தொடர்ந்து கொடுக்கவேண்டு மென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னல் பேசிய உறுப்பினர்கள் டிராக்டர்கள் ரிப்பேர் செய் வதற்கான தொழிற்சாலே கிடையாது என்று சொன்னுர்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் அதற்குப் பதில் அளித்தார்கள். வேளாண்மைத் தொழில் கழகத்தின் சார்பில் அப்படிப்பட்ட டிராக்டர்கள் ரிப்பேர் செய்வதற் கான தொழிற்சாலே ஆரம்பித்திருக்கிருர்கள். இன்னும் பல இடங்களிலும் ஆரம்பித்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள். 15 இடங்களில் சப் சென்டர்கள் திறப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிருர்கள். இப்படி பலவகை யிலும் விவசாயிகளுடைய மேம்பாட்டுக்காகப் பாடுபடவேண்டும். அவர்களுக்கு எல்லாத்துறையிலும் வேண்டிய ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிக்கவேண்டும்.

பூச்சி மருந்து நல்லமுறையில் தயார் செய்கிருர்கள். அதைப்போல Weedicide தயார் பண்ணுவதற்கு திட்டம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிருர்கள். அவர்களுக்கு நல்லமுறையில் சப்ஸிடி கொடுத்து ஆக்கத்தையும், ஊக்கத் தையும் ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக காகிதத் தொழிற்சாலேத் திட்டம் போட்டு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து உத்தரவு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காகிதத் தொழிற்சாலேயை எங்கள் பகுதியில் அமைத்தால் அங்கிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, பூச்சிகொல்லி மருந்துகள் போன்றவற்றை அரசாங் கத்தின் மூலமாகக் கொடுத்தால் விவசாயத்தில் ஈடுபடுகின்ற விவசாயி களுக்கு மிக்க பலன் தரக்கூடும். அதளுல் விவசாயிகள் அதிக ஊக்கத் தோடு பணியாற்ற முன்வருவார்கள்.

அடுத்தபடியாக மாட்டுத்தீவனத்திற்கும் சப்சிடி கொடுக்க வேண்டும். அதேபோல டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்கும் சப்சிடி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயத் துறை மானியத்தின்கீழ் 21 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போன வருஷத்தை விட ஐந்து லட்சம்தான் அதிகம். அதனால் கிடைக்கும் தானியம் போன்றவற்றையெல்லாம் சேர்த்து 73 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வரப் போகிற ஆண்டில் 75 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகும் என்று எதிர் பார்க்கிறார்கள். இந்த அதிகப்படியான உற்பத்தி எப்படி வந்தது என்று பார்த்தால், நவீன ரக உரங்களை உபயோகப்படுத்தி, பாசன வசதிகளை அதிகப்படுத்தி, ஒருபோக நிலத்தை இருபோகமாக்கி, இருபோக நிலத்தை மூன்று போகமாக்கியதன் காரணத்தாலும், பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காக கிணறுகளை வெட்டி பாசனம் செய்து கொடுத்த காரணத்தாலும் தான் என்பது விளங்கும். பாசனம் பெறக்கூடிய பகுதி 15 லட்சம் ஏக்கர் அளவுதான். மற்ற பகுதிகளிலே வசதி ஒன்றும் இல்லை.

இப்படி பாசன வசதி செய்துகொடுத்த பகுதிகளில் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய நெல்லுக்குச் சரியான விலை கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். உரத்தினுடைய விலை உலகத்திலே நம் நாட்டில்தான் அதிகம். மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட்டிலும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். பூச்சிகொல்லி மருந்தும் விலை அதிகம். முன்பு இவற்றிற்கெல்லாம் கன்சஷன் கொடுத்துவந்தார்கள். இப்போது மூன்றில் ஒரு பங்குதான் கன்சஷன் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகள் இவற்றையெல்லாம் வாங்கி உபயோகிக்கக்கூடிய முறையில் விலைவாசிகள் இருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை.

பொதுவாகச் சொல்லப்போனால் விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறதே தவிர, லாபம் இல்லை. கொள்முதல் செய்யும்போது, 60 கிலோ என்று எடுத்துக்கொண்டு, 53 கிலோ என்றுதான் பில் போடுகிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு இன்னும் மூட்டை ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் கூட்டித் தர வேண்டும். கொள்முதல் வினியோகத்தை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைத் தனிப்பட்டவர்களிடம் விடக்கூடாது.

15 லட்சம் ஏக்கர்தான் பாசன வசதி பெறுகிறது. அதனால் எந்த அளவிற்கு மற்ற இடங்களிலும் பாசன வசதியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரை என்னென்ன முறைகளின் மூலம் பூமிக்கு மேலே கொண்டுவர முடியுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்து தர வேண்டும். அதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் கொடுக்க மூன்று வருஷம் ஆகும் என்கிறார்கள். இதை அவசரமாகச் செய்ய வேண்டும். எப்படி பாசன வசதிக்காக "ரேட்" போட்டு வசூலிக்கிறோமோ அதேபோல சர்க்காரே இந்தச் செலவை ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டும். "கம்யூனிடி வெல்" போன்ற கிணறுகளை வெட்டி சர்க்கார் செலவழித்து தக்க வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். கம்ப்ரஸர் ரிஞ்ச் போன்ற கருவிகளைக் கொண்டு ஆழமான

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்க வேண்டும். திருவொற்றியூரில் "அக்ரி கல்சரல் ஒர்க்ஷாப்" ஒன்று இருக்கிறது. அதனிடம் அந்தக் கருவிகளைத் தயார் செய்ய ஆர்டர் கொடுத்து இரண்டு வருஷங்களாகியும் இதுவரையும் அவர்கள் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. வெளி நாடுகளிலிருந்து வரவழைத்தால் அதிகமான செலவாகும் என்ற காரணத்தால் இங்கேயே தயாரிக்க முடிவு செய்தோம். இரண்டு ஆண்டுகளாகியும் இதுவரையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

அடுத்தப்படியாக, கரும்பு உற்பத்தி நமது மாநிலத்தில் ஒரு லட்சம் ஏக்கரில் இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் கரும்பு மிகவும் குறைந்த விலைதான் கொடுக்கப்படுகிறது. மகாராஷ்டிரத்தில் டன் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது; உத்திரப் பிரதேசத்தில் 90 ரூபாய் வரையில் கொடுக்கப்படுகிறது; ஆந்திர மாநிலத்தில் 90 ரூபாய் என்று கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் நமது மாநிலத்தில் 75 ரூபாய் என்றுதான் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம்? எந்த அடிப்படையில் இதைச் செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. மற்ற இடங்களில் அதிகமாக இருக்கும்போது இங்கே மட்டும் ஏன் குறைந்த விலை? இதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்?

இன்னும் சொல்லப்போனால் உண்மையில் 73 ரூபாய், 74 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. சமீபத்தில் அமராவதி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையில் 80 ரூபாய் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். நமது மாநிலத்தில் மொத்தம் 16 சர்க்கரை மில்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்பது கூட்டுறவுத் துறையிலும், மற்ற ஏழு தனிப்பட்டவர்களிடத்திலும் இருக்கின்றன. தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் சர்க்கரை மில்லில் விவசாயிகளுக்குச் சில கடன்களைக் கொடுத்து, விவசாயிகளின் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு சில நன்மைகள் செய்து கொடுக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக ஒரு லட்சம் ஏக்கராவுக்கு அவுட் டர்ன் 98 பர்செண்ட் வருகிறது. சர்க்கார் மில்களில் 75, 80 பர்சண்ட் என்று தான் வருகிறது. மொத்தம் 200 மூட்டை சர்க்கரை உற்பத்தியாகிறது என்றால், அதில் 50 மூட்டைகள் பிளாக்கில் போய்விடுகின்றன. அப்படிச் செய்வதால்தான் பிளாக் மார்க்கெட் ஏற்படுகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அகில இந்திய ரீதியில் சர்க்கரை உற்பத்தியின் அளவு 85 சத வீதம் என்று இருந்தாலும் கூட நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் 80 சத வீதம் என்று தான் இருக்கிறது. இது யாருக்கு சௌகர்யமாக இருக்கிறதென்றால் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்குத் தான் ஆதரவாக இருக்கிறது; விவசாயிகளுக்கு அல்ல.

அடுத்தபடியாக, பருத்தி எப்போதும் பற்றாக்குறை தான். அதிகப்படியான நூல் மில்கள் இருக்கின்றன. நாம் பல மாநிலங்களிலிருந்தும் இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பருத்தி அமெரிக்காவில் அதிகமாக விளைகிறது. இந்தியாவிலே பருத்தி விளையும் பிரதேசம் எல்லாம் வறண்ட பகுதியாக, பாசனம் இல்லாத பகுதியாகத் தான் இருக்கிறது. நாம் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் 100 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து வருகிறோம். அதை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால், தண்ணீர் வசதியை

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

அதிகப்படுத்தி அதிகமான உற்பத்தியைப் பெருக்குவார்கள். பாக்கேஜ் ஸ்கீம், மருந்து அடிப்பது போன்றவைகளுக்குச் செலவிடுவது போதாது. பருத்தி விளையும் பிரதேசம் பூராவும் மானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கிறது. சர்க்கார் அதிகப்படியான அளவில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டும். கடன் வசூலிப்பதை 10 தடவை என்றிருப்பதை 20 தடவை என்று மாற்றிக்கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, 5 ஆயிரம் எக்கர் வரையில் ரிசர்வ் பாரெஸ்ட் என்று இருக்கிறது. அதில் 638 எக்கர்களில் மருந்து வகைகள், சென்ட் வகையராக்கள் பயிரிடுகிறார்கள். மருந்து வகைகள், சென்ட் வகையராக்கள் போன்றவற்றில் போன வருஷம் 5 லட்சம் வருமானம் வந்திருக்கிறது. இந்த வருஷம் 10 லட்ச ரூபாய் வருமானம் வந்திருக்கிறது. அதாவது 5 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. ரிசர்வ் பாரெஸ்டில் சின்கோனா போன்ற மருந்துச் செடிகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ததன் காரணமாகத் தான் இந்த அளவு கிடைத்திருக்கிறது. மேலும் வெளி நாடுகளிலிருந்து சென்ட் வகையராக்கள் இறக்குமதி செய்வதையும் நாம் தடுத்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியனிலே பணியாற்றுகின்ற கிராம சேவக்களை எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்களாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். மேலே என்ன நடக்கிறது என்று அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரிவதில்லை. ஆகவே, அங்கே இருக்கிற கிராம சேவக்கள் மேஸ்திரிகளைக் கேட்டுத் தான் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்காக தாலூகா மட்டத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு "ரெஃப்ரஷர் கோர்ஸ்" வைத்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே உற்பத்தியாகிற மஞ்சள் வெளிநாடுகளுக்கும் செல்கிறது. இதற்கு என்று ஒரு ரிசர்ச் கிடையாது. எனவே மஞ்சளுக்கும் ஒரு ரிசர்ச் சென்டரை அமைத்து எப்படி அபிவிருத்தி செய்வது? என்ன என்ன நோய் வருகிறது அதை எப்படிப் போக்குவது என்பதையெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : தலைவர் அவர்களே, 1972–73ஆம் ஆண்டுக்கான வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையை மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவை முன் வைத்திருக்கிறார்கள். அதனை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"சுழன்றும் ஏர்ப் பின்னது உலகம்" என்ற வள்ளுவர் "அதனால் உழந்தும் உழவே தலை" என்று கூறியிருக்கிறார். அந்த வள்ளுவப் பெருந்தகையின் கருத்திற்கேற்ப பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கினார்கள். அவர் வழிவந்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கிக் காட்டி, மேலும் நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கிடத் தேவையான நிதியையும் கோரியிருக்கிறார்கள். நிதி தேவை என்று சொல்கிறார்கள் என்றால் இதுவரையில் நிறைவேற்றியிருக்கின்ற நல்ல பல சாதனைகளையும் அவர்கள் இதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கோ. இளங்கோவன்] [1972 மார்ச் 25

கடந்த காலச் சாதனைகள் என்று பார்க்கும்பொழுது தமிழ்நாட்டிலே ஒரு ஹெக்டேருக்கு சுமார் 1972 கிலோகிராம் என்ற அளவுக்கு 1970–71ஆம் ஆண்டுக்கான அனைத்திந்திய சராசரி விளைவோடு ஒப்பிடுகிற நேரத்தில் நமக்கு உண்மை புலனுகிறது. தமிழகம் உணவு உற்பத்தியிலே தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, பிற மாநிலங்களுக்கும் அனுப்புகிற பேற்றையும் பெற்றிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம், தர மான விதைகள் தரப்படுகின்றன, உரிய காலத்திலே உரம் வழங்கப் படுகின்றது.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள் தாராளமாக வழங்கப்படுகின்றன, விவசாயம்பற்றிய அறிவு மக்களுக்குச்சரியாகப் பரப்பப் படுகிறது. ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஏர் தேவைப்படுகிறது. ஏர் இருக்கிறது என்ருலும் எருதுகள் வாங்குவதற்கு பணம் இல்லை, அதனை அரசாங்கம் தருகிறது. ஏர் இருந்தால் மட்டும் போதுமா? நீர் தேவைப்படுகிறது. அதனை நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை செம்மையாக ஏற்றுச் செய்து தருகிறது.

பொதுவாகத் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் இருக்கிறது என்ருலும் கூட என்னுடைய தொகுதி காவிரிப் பகுதியைச் சேர்ந்த வெண்ணுற்றுப் படுகையைச் சேர்ந்தது. அங்கே தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு இருக்கத்தான் செய்கிறது. திருச்சியைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர் பேசும்பொழுது குறிப் பிட்டார்கள், கீழ்த்தஞ்சையிலே மழையில்லை என்ருல் மேட்டூரில் தண்ணீர் நிறுத்தப்படுகிறது, மேலத் தஞ்சையும் பாதிக்கப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்கிட அரசு ஆவன செய்யவேண்டும்.

இதிலே என்ன என்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்ற பட்டியலைக் கொடுத்திருக்கிருர்கள். அந்தப் பட்டியலைப் படிக்கவே நேரம் போதாது. அவற்றையெல்லாம் பாராட்டுகிறேன். மனிதனுக்கு உண்ண உணவு தேவைப்படுகிறது. உடுக்க உடை தேவைப்படுகிறது. எனவே பருத்தி பயிர்செய்யப்படவேண்டும். கோவில்பட்டியிலே ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்மூலம் 8,000 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பயன்படுகிறது என்பதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்து, அண்ணு பண்ணையைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குறிப்பிட்ட ரக விதைகளைக் கொடுப்பதற்காக திருச்சி மாவட்டத்திலே உள்ள குடுமியான் மலையில் உள்ள அண்ணு பண்ணையிலே உள்ள ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை, காட்டு நிலத்தைத் திருத்தி இன்று காடு கழனியாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அண்ணு பண்ணை இன்றைக்கு ஆதாயத் திலே நடைபெறுகிறது என்பதை நான் பெருமையோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே அருகிலே இருக்கிற ஆராய்ச்சி நிலை யமும். கலைஞர் ஆராய்ச்சி நிலையம் என்ற பெயரில் இருக்கிற அந்த ஆராய்ச்சி நிலையம் எப்படிச் செயல்படும் என்று நான் சொல்லத் தேவை யில்லை.

1972 மார்ச் 25] [திரு. கோ. இளங்கோவன்]

கரும்புப் பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மிகுந்த பயனை அளிக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, கரும்பாலைகள் எங்கெங்கெல்லாம் அமைந்து இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் நல்ல நல்ல பாதைகள் ஆண்டு தோறும் போடப்படுகின்றன.

அடுத்ததாக பழ வளர்ச்சித் திட்டம் மனிதனுக்குத் தேவையான சத்து வளர்ச்சி உணவு தேவையென்றால் நாம் இனிய பழங்களை ஏராளமாக உற்பத்திசெய்யவேண்டும். அந்த வகையிலேதான் கூனூரிலும், குற்றாலத்திலும், மனத்திற்கினிய மருங்குளத்திலும் பழப்பண்ணைகள் அமைந்துள்ளன. இதனைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வேளாண்மைக் கல்வி. கோவையிலே வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் கொண்டுவந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அது நகரப்புறத்து மக்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல் நாட்டுப்புற மக்களுக்கும் பயன் படச்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு விவசாயக் கல்லூரி தேவையென்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கே வாழுகின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மீண்டும் மீண்டும் சொல்லி வருகிறார்கள். எனவே, அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், வேளாண்மைத் துறையமைச்சர் அவர்களும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயப் பள்ளிகள் 14 இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகுதியாக ஆக்கப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலாவது வேளாண்மைக் கல்வி புகுத்தப்படவேண்டும். தோட்டக்காரர்கள் பயிற்சிபற்றி பேசப்பட்டது. பெண்களுக்கு தரப்படுகின்ற பயிற்சி வீட்டிலே சொல்லித்தரலாமா, தோட்டத்திலே சொல்லித் தரலாமா அல்லது தனியாகச் சொல்லித்தரலாமா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலேயே இந்த வேளாண்மைக் கல்வியைப் புகுத்திவிட்டால் இப்படிப் பட்ட கேள்விகளுக்குகே இடம் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை விவசாயிகளுக்காக நல்ல பல திட்டங்கள், சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே இரண்டு இடங்கள் இருக்கின்றன. கடுவளி, கண்டியூர் என்ற இடங்களிலே விவசாயிகள் நிலத்தை விற்கிறார்கள், வாங்குகிறார்கள். ஆனால் பட்டா பெயரில் சிக்கல்கள் வருகின்றன. ஆண்டவன் பெயரால், ஆண்ட மன்னனின் பெயரால் இருக்கின்ற நிலையில் இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திடவேண்டும்.

கடைசியாக, ஒன்றைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு வண்ணமிழ் வேந்தனுக்கு ஔவையார் வாழ்த்துக் கூறினாராம். வரப்புயர என்று சொன்னார்கள். வரப்புயர நீர் உயரும், நீர் உயர, நெல் உயரும், நெல் உயர அரசின் கோல் உயரும், கோல் உயர குடி

உயரும் என்று சொன்னார்கள். அந்த வகையிலே நானும் வரப்புயரச் செய்வதற்கு நம்முடைய தமிழக அரசு வழிவகைகள் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. பெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, 1972–73ஆம் ஆண்டின் வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பாராட்ட வாய்ப்புத் தந்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையிலே தமிழ் நாடு பசுமைப் புரட்சி என்ற முறையிலே வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால் மத்திய அரசானது மானியம் தரவில்லை. "கோதுமைக்கு மானியம் தருகிற மத்திய அரசு நெல்லுக்கு மானியம் தர மறுப்பது மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையைத் தான் காட்டுகிறது." அது தவிர்க்கப்பட்டு மனிதாபிமானத்தோடு மத்திய அரசு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுத் துறையிலே தமிழ் நாடு தன்னிறைவு பெறும் நிலையை வேகமாக நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. காரணம், அரசின் புரட்சிகரமான திட்டங்கள். சென்ற பல ஆண்டுகளைவிட அரசு இந்த ஆண்டு பல லட்சம் டன்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறது. மாநில அரசு 22 கோடி ரூபாய் வேளாண்மைக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். வேளாண்மைக் கல்வி ஆராய்ச்சி நிலையம் நிறுவப்பட்டு அதன் மூலம் நல்ல விதைகளும் நல்ல உரங்களும் கண்டுபிடிக்கப்படுகிற முயற்சி நடைபெற்று வருகிறது. குடியானவர்களுக்கு கல்வி என்ற முறையிலே சுமார் 8 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மைத் தொழில் நுட்பங்கள், விவசாய நுண்ணறிவு இவற்றைப் பெருக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பொறுக்கு விதைகள் 2,780 டன் தற்சமயம் உற்பத்தியாகி உள்ளது. அதைப்போல எல்லா விவசாயிகளுக்கும் தரமான விதைகளை அளிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரசாயன உரத்தைக் கிடங்குகளிலே அதிகமாக வினியோகம் செய்தாலும் இன்னும் அதிகமான ரசாயன உரங்களை வினியோகிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பயிர்ப் பாதுகாப்பிற்காக விமான மூலம் மருந்து தெளிக்கப்படுகிறது. அந்த நேரத்தில் எல்லா நிலங்களையும் அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் தீவிரமாக கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைக் கருவிகள் வழங்கும் திட்டத்தில் தீவிரம் காட்டவேண்டும். சிறு விவசாயிகள் கூட கடன் வாங்குவதற்கு வகை செய்யப்படவேண்டும்.

சிறு பாசனத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் வேளாண்மைக்கு அதில் முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும். ஆற்றுத் தண்ணீர் கிடைக்கும் இடங்களில் கூட கோடைக்காலங்களில் தண்ணீர் அற்று விடுகிறது. அதனால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே அந்த இடங்களிலும் கிணற்றுப் பாசனத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும். சில நேரங்களில் சில

1972 மார்ச் 25] [திரு. செ. பெருமாள்]

கிணறுகள் நீரற்றுப் பாழடைந்து விடுகின்றன. அவைகளை ஆழப்படுத்து வதற்கான திட்டங்களை விரைவுபடுத்தினால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேல்நாடுகளில் கூட கான்கிரீட் பரப்பில் விவசாயம் செய்யும் முறை இருந்தது. அந்த முறையையும் தமிழக அரசு பொறுப்பேற்று நடைமுறைப் படுத்தி வருகிறது. அந்த முறை தமிழகம் பூராவும் ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீர்ப்பாசனக் கூட்டுறவுக் கழகங்களைப் பெருக்க வேண்டும். நகர்ப்புறங்களில் மாடி வீடுகளில் மணல் பரப்புகளில் காய்கறித் தோட்டம் அமைத்து தனியார் நடத்துகிறார்கள். அதற்கு ஊக்கமளித்து அரசாங்கம் மாடிகளில் காய்கறிகளைப் பயிர் செய்ய உதவி செய்தால் காய்கறிப் பிரச்னை தீரும்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். என் தொகுதியாகிய காட்டுமன்னார் கோவிலில் மேற்பகுதியில் சுமார் 1,500 ஏக்கர்களுக்கு மேல் இருக்கிறது. ஜெயங்கொண்டம் பகுதியிலிருந்து தண்ணீர் வந்து பாழ்படுத்துவதால் வெள்ளம் ஏற்பட்டு விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. அப்படி வீணாக ஓடும் தண்ணீரை கால்வாய்கள் மூலமாக ஓடச் செய்தால் அந்த இடம் பொன் விளையும் பூமியாக, மேற்குப் பகுதி, அமையும்; இந்த ஆண்டு நாரேகால் ஏரியின் மூலம் வீரநத்தம் ஏரியில் விழும்படி ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும்.

குறுகிய தீவிர தென்னை பயிற்சித் திட்டம் விரிவுபடுத்தப்படவேண்டும். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பழத் தோட்டத் திட்டம் இருக்கிறது. எனவே, அணைக்கரையிலிருந்து கொள்ளிடம் வரையில் மணற்பாங்கான பரப்பை பயன்படுத்தினால் 'நல்லது.

சிவபுரியில் உயர்ந்தரக புகையிலை செய்யப்படுகிறது. நடைமுறையிலே விளை பொருளின், உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் சிவபுரியையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு வந்தால் புகையிலையின் தரம் உயரும். புகையிலை விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பாகவும் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நடைமுறையிலே ஒவ்வொரு இடத்திலும் உழவர் பயிற்சிக் கல்வித் திட்டத்தை நடத்துகிறார்கள். அந்த நிலையத்தை எனது காட்டு மன்னார்கோயில் ஒன்றியத்தில் டாக்டர் கலைஞர் பெயரால் அமைத்தால் விவசாயிகளுக்கு மிக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த அளவில் எனக்குச் சிறிதளவில் வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்காக நன்றி சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. மு. பழனிசாமி : தலைவரவர்களே, 1972–73 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மாமன்றத்தில் கடந்த ஆண்டு பேசிய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்கள் நவதான்ய உற்பத்தியிலே இந்த நாட்டிலேயே தமிழகம் தான் முதன்மை இடம் வகிக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியைக் கூறினார்கள். இந்த ஆண்டு அதற்கடுத்த மாபெரும் செய்தியாக இந்தியாவிலேயே தமிழகம் தான் அதிகமான நெல் உற்பத்தி செய்திருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு விளைவித்திருக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியைக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த நல்ல செய்தியைக் கூறியவர்களுக்கும், அதற்கு ஒத்துழைத்த அத்தனை பேருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலை தொடர்ந்து நீடித்து, ஜப்பான் போன்ற நாடுகள் ஒரு ஏக்கரில் எவ்வளவு உற்பத்தியைப் பெறுகிறது என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து அதைவிட இந்தத் தமிழகம் சிறப்புறும் வண்ணம் அமைச்சரவர்கள் செய்வார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நாட்டிலே விவசாயிகள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள், 100-க்கு 80 பேர் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாய மானியக் கோரிக்கையில் கோரப்பட்டுள்ள தொகை போதாது, நமது நாட்டின் விவசாயிகளின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தாற்போல் இந்த மானியக் கோரிக்கைக்கு இன்னும் அதிகமான தொகையை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவந்து நமது விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு நன்மைகள் செய்திருக்கிறது. அதிலும் சிலர் தப்ப முன் வருவார்கள். நமது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடம் கடன் கொடுப்பவர்கள் ஒன்றுக்கு இரண்டாகக் கையெழுத்து வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நன்றாகக் கவனித்து அவற்றையெல்லாம் நிவாரணம் செய்யும் முறையிலே சட்டம் இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இந்த நாட்டிலே ஏராளமாகக் கிணறுகளை வெட்டி நாட்டை வளப்படுத்த முன் வருகிறார்கள். சில நேரங்களில் சில கிணறுகளில், 10,000 ரூபாய், 15,000 ரூபாய் என்று செலவு செய்த கிணறுகள் வறண்டுவிட்டால் விவசாயிகள் அந்த நஷ்டத்தை தாங்க முடியாமல் சிரமப்படுகிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசு வேளாண்மைத் துறையின் மூலம் ஒரு 50 சத விகிதமாவது உதவியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், நாட்டிலே எல்லாப் பொருள்களுக்கும் நிர்ணய விலை இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயப் பொருள்களுக்கு மட்டும் நிர்ணய விலை இல்லை. சில சமயங்களில் விவசாயப் பொருள்களின் விலையெல்லாம் வீழ்ந்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் துன்பப்படுகிறார்கள். ஆகவே, நமது அரசு விவசாய விளைபொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களை நல்ல முறையில் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் மேல்நாடுகளில் உள்ளதைப் போல் பயிர் இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, மத்திய சர்க்கார் நமது புகையிலைக்கு விளைவுப் பொருள்களுக்கு அதிகச் சுமையை, அதாவது ஒரு கிலோவிற்கு 65 பைசா என்று இந்த ஆண்டு விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, புகையிலையின் விலை குறைந்து விட்டது. புகையிலை வாங்குபவர்கள் இல்லாமல் விவசாயிகள் திண்டாடுகிறார்கள். ஆகவே, நமது மாநில அரசு மத்திய அரசை அணுகி, முன்பே அதிகமாக வரி இருக்கிறது. ஆகவே அதை இப்பொழுது குறைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் புகையிலை விவசாயிகள் பயன் அடைவார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, நமது நாட்டிலே செயற்கை மழையைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. அது இப்பொழுது செயலில் இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த செயற்கை மழையைப் பற்றி தீவிரமாக அமைச்சரவர்கள் தமது கோரிக்கையிலே அதிகமாக தொகை எடுத்துக்கொண்டு வருங்காலத்திலே வறண்டிருக்கும் நிலங்களுக்கு, பூமிகளுக்கு செயற்கை மழையின் மூலம் அதிகமாகப் பயன் கிடைக்கும் முறையிலே சட்டங்களை இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவுத் துறையிலே தமிழகத்திலே தன்னிறைவு பெற்றுவிட்டது. அதைப் போல அரிசி உற்பத்தியிலும் நாம் இந்தியாவிலேயே மற்ற மாநிலங்களை விட மிக அதிக உற்பத்தியைக் காட்டியிருக்கிறோம். இந்த இரண்டும் மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒரு விஷயம். பாராட்டுக்குரிய ஒரு விஷயம். இதற்கு முக்கிய காரணஸ்தர்கள் யார் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். நமது வேளாண்மைத் துறை அலுவலர்கள் இந்தத் துறையிலே நாம் நல்லதொரு சாதனையைப் பெறுவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளுக்காக இந்தத் தமிழகம் என்றென்றும் அவர்களைப் பாராட்டவும், வணங்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

இதற்கு முன்னால், வேளாண்மையிலே, நம்முடைய நாட்டிலே விவசாயிகள் தான் முதுகெலும்பு என்று சொல்வோம். இன்றைய தினம் விவசாயிகள் மட்டுமல்ல, வேளாண்மைத் துறையிலே உள்ள அதிகாரிகளும், வேளாண்மைத் துறையும் மற்றும் விவசாயிகளும் இரண்டும் சேர்ந்து இந்த நாட்டில் முதுகெலும்பாகத் திகழ்கிறார்கள் என்று சொல்லும் நிலையை நாம் இப்பொழுது அடைந்திருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் வேளாண்மைத் துறை அதிகாரிகளை விவசாயிகள் பார்த்தால் அவர்கள் யாரோ படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள், நமக்கு யோசனை சொல்ல வந்திருக்கிறார்கள் என்று சற்று ஒதுங்கியிருந்த காலம் போய் இப்பொழுது நவீன முறையிலே விவசாயத்திலே ஆர்வத்துடன் வருகிறார்கள் என்று கேட்டுத் தெரிந்துகொள்கிறார்கள். வேளாண்மைத் துறை அதிகாரிகளைத் தங்கள் சொந்த சகோதரர்களாக, விவசாயிகளாகப் பார்த்துப் பழகும் காலம் வந்திருக்கிறது.

இது நம்முடைய நல்ல முயற்சியைக் காட்டுகிறது. விவசாயிகள், விவசாயத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைச் சகோதரர்களாக நினைக்கக்கூடிய காலம் வந்துவிட்டது என்பதை நினைக்கும்போது இனி மேல் நம் நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் என்ற நிலைமையே வராது என்று நிச்சயமாக கூறலாம்.

இன்னொன்றையும் நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் நமக்கு உணவு உற்பத்தியின் தன்னிறைவைக் காட்டிவிட்டாலும்கூட அவர்களுடைய நிலை எப்படியிருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு நாம் எல்லாவிதமான உதவிகளையும் செய்கிறோம். அவர்களும் அதை நினைத்துப் பார்க்கிறார்கள். அதிலே பாகுபாடான கருத்து எதுவும் இல்லை. இருந்தாலும்கூட, இவ்வளவு உற்பத்தி செய்தாலும்கூட, அவர்களுக்கு உரிய தொகை கிடைக்கிறதா, அவர்களுக்கு உரிய பங்கு கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. அதற்கு முக்கியமான காரணம் அரசு அல்ல ; இடைத் தரகர்கள், நடுத்தரகர்கள், கமிஷன் மண்டி வைத்திருப்பவர்கள் தான் காரணம். விவசாயிகள் பாடுபட்டுப் பலனை அனுபவிக்க முடியாமல் போய் விடுகிறது. இந்த இடைத் தரகர்களை ஒழித்துக் கட்டும் முயற்சியை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இப்போது விவசாயிகளுக்குப் பலவகைகளில் சேவை செய்து வருகிறோம் என்றாலும் பலனைப் பூராவும் அவர்கள் அனுபவிக்க முடியாத நிலை இருப்பதால் அவர்களுடைய ஆழ்ந்த கவலையைப் போக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்கள் பூராவையும் அரசே வாங்கிக்கொண்டு விற்கக்கூடிய நிலையைச் செய்தால் நிச்சயமாக விவசாயிகள் அதனுடைய லாபம் பூராவையும் அடையக்கூடிய நிலை ஏற்படும். அதற்கான முயற்சியை அரசு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவு உற்பத்திக்காக நாம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளைப் போல் பருப்பு வகைகளைப் பொறுத்தவரை தமிழகம் தன்னிறைவு பெறாத நிலையில் அரசு நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது. பொதுமக்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதிலே தன்னிறைவு காண, விளைச்சலை அதிகப்படுத்த அரசு என்ன முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். போன ஆண்டு 1971–72-ஆம் ஆண்டு நம்முடைய இலக்கு இரண்டு லட்சம் டன் என்று இருந்தது. இந்த ஆண்டும் நம்முடைய இலக்கு இதிலே இரண்டு லட்சம் டன் என்றுதான் இருக்கிறது. இலக்கு அதிகரிக்கப்படவில்லை. ஏன் இலக்கு அதிகப்படவில்லை என்பது புரியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. நம்முடைய விவசாயத் துறை அலுவலர்களுடன் கலந்து பேசி இதிலே தன்னிறைவு பெறுவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று ஆலோசனை கேட்டு திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும். இதிலே தன்னிறைவு பெறுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறி முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காகப் பல திட்டங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒருங்கிணைந்த புஞ்சை நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டம், சிறு உழவர்கள், குறைந்த அளவில் நிலம் வைத்துள்ள சிறு உழவர்கள், பண்ணை தொழிலாளர்களுக்குரிய திட்டம் ஆகிய இரண்டு திட்டங்கள் குறிப்பிடப்பட்ட திட்டங்களாகும். இந்தத் திட்டங்கள் எங்கெங்கு செயல்படுகின்றன என்று பார்த்தால், மதுரை மாவட்டத்தில் ஒன்று, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒன்று, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒன்று என்ற வகையில்தான் செயல்படுகிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை தரமான கரிசல் நிலங்கள் இருக்கின்றன. செவ்வல் நிலங்களும் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் செயல்படுத்த மிகவும் லாயக்கான இடம் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இரண்டு திட்டங்களின் பலனும் இராமநாதபுரத்திற்குச் செல்ல வேண்டியது அவசியம். அது பின்தங்கிய மாவட்டம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். விவசாயத் துறையில் மட்டுமல்ல. எல்லாத் துறையிலும். சிறு விவசாயிகள், குறைந்த அளவு நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கும் மாவட்டம் அந்த மாவட்டம். இந்த மாவட்டத்தில் இருப்பவர்களை நல்ல முறையில் ஊக்குவிக்க, விவசாயத் துறையில் நல்ல பலன் கிடைக்க இருக்கக்கூடிய பல திட்டங்களில் இந்த இரண்டு திட்டங்கள் அந்த மாவட்டத்திற்கும் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இந்தத் திட்டத்தில் சர்க்கார் சேர்த்துக் கொள்ளாதது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அரசு இந்த ஆண்டில் இருந்து இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் இராமநாதபுரத்தில், குறிப்பாக அருப்புக்கோட்டை தொகுதியில் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்றும், அதன் மூலம் இந்திய அரசிடமிருந்து கிடைக்கக்கூடிய 1·6 கோடி ரூபாய், இன்னொரு ஒரு கோடி ரூபாய் ஆகியவை எங்களுடைய மாவட்டத்திற்குக் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* Thiru B. VENKATASWAMY : Sir, I thank you for giving me an opportunity to speak on the Agiculture Demand for the year 1972–73. At the outset, I want to point out that 75 to 80 per cent of the population of Tamil Nadu are agriculturists. This is a most important Demand which is being discussed not only in this House but throughout the nation. In this connection, I want to stress particularly the employment opportunities for the agriculturists in our State.

Regarding high-yielding varieties it has been stated in the Note placed on the Table of the House that we are getting more yield as compared to other States. Now, I want to stress one point, particularly regarding production which has increased because of the inputs that we are putting to the land. But now the people are

not interested in agriculture because it is not a commercial and profitable one. Our policy must be such as to make more and more people to take to agricultural operations.

In this connection, I wish to strike a note of warning that slowly and steadily the persons who have been indulging in agricultural operations have begun to show an increasing tendency to run away from the agricultural operations to more gainful occupations in urban areas. If this trend is not halted by practical measures by this Government, I am afraid farmers will utlimately lose interest in agriculture and that will positively affect agricultural production in the long run. So, please do not derive wrong satisfaction from our illusory statistics. There is greater production year by year. This is not because of the greater enthusiasm of the farmers but this is only because of the tremendous inputs and agricultural requisites that have been put into the agricultural operations and also favourable climatic conditions from the last two years.

Even my Hon. Friend, the ex-Minister, Thiru Subbiah has just now pointed out that people are not willing to keep their educated boys for agricultural purposes. That is true. Now agriculture is not a profitable occupation. Nowadays the cost of production is being increased day by day. Besides, the cost of fertilisers, pump-sets, electricity rates, etc., have all increased. But what about the price of foodgrains ? There is no increase in the price of foodgrains and so, the people are not willing to take up to agriculture. They want to go away to towns to take up occupations where they could earn easily. So, the Government should give more incentives to the ryots. Otherwise, definitely agriculture will suffer. Regarding multiple cropping and incentive agricultural programmes, I request this Government to take effective steps to improve cultivation of pulses.

Regarding Nematode disease attacking potatoes in Nilgiris, I think the Indo-German project had done good work and I understand from the report that that disease had been controlled. It is a dangerous disease and if it has been controlled it is a great achievement. At the same time it has been mentiomed in the book that a 'package of practices' has been announced. I request the Hon. Minister to give the 'package of practices' to each and every member of the rural folk that so they may know what it is. It will greatly benefit the ryots.

Regarding Horticulture, I want to stress something important. In the neighbouring State of Mysore, Horticulture had made tremendous strides. There is the Horticulture Extension Officer and they have kept all kinds of things in Lalbagh. I hope the Hon. Minister will go there and see how Horticulture extension work is progressing there. I had seen some gardens in the Bangalore side. One man was able to get Rs. 39,000 from one acre by cultivating the sweet grapes without the nut. He was able to get so much because the Horticulture Extension Officer went there every morning, visiting the garden and giving technical advice to the people. That kind of service could be extended to Madras State also. We can bring more land under grapes. Moreover we can also increase grape cultivation, for manufacture of wine. Now, the Bangalore wine could be easily cultivated in Hosur Taluk which has excellent climate for the same. It is now mostly done by industrialists in Bangalore area. For an agriculturist raising grapes (Bangalore wine variety) Rs. 1,600 is not enough for one acre. This is very meagre. It should be at least Rs. 6,000 per acre. Only from second year, there would be yield. In years to come, we can easily recover the amount. We can definitely grow grapes, producing Bangalore wine, which is popular in Western countries also. We can capture the market. Hosur has excellent climate for such cultivation'

Regarding coffee cultivation, I want to stress one thing. Bettamugalalam and Thoddamanchi area in Denkanikotta taluk, stretch of 20 to 50 miles is excellently suited for coffee cultivation. I had inspected that place with the District Agricultural Officer.

Coming to fertilisers and pesticides, rates have been increasing. One bottle of folidol cost Rs. 6 now. It has increased from Rs. 3. Prices of fertilisers also have risen. We must see that prices are not increased ; otherwise ryots would not be able to cultivate at all.

Agriculture is one occupation where there is no security or safety. If there is no rainfall, there is doom for agriculturist. But at the same time, Government would not keep quite and there will recover loan taken by the ryot. So what I say is ' let us introduce crop insurance ' scheme.

Vegetable growing has to be encouraged. In Hosur taluk, there is good climate for growing of vegetables. So let

good intensive vegetable growing scheme be started at Hosur. Unlike in Ooty, we can grow vegetables in all seasons in Hosur. I request the Hon. Minister to do the needful in the matter. Thank you.

THIRU M. A. LATHEEF : I wish to offer a few points in support of the Demand.

Actually agricultural sector as it is rightly said is the pivot around which the entire economic life revolves. So, this Demand is basically important to get a very real and perspective picture of the economic development of this State. Actually we have been committing a grievous mistake in giving priorities to the various sectors of development. The peculiar situation that is prevalent in our country is this. Agriculture being the major and important occupation of the people, it was stressed from the beginning that top prioirty must be given to the development of agriculture. What happened? With there being a good base, there has been a tremendous pace of industrial development. We entered into a period of industrial development.

In our country we have got what is called disguised unemployment in the agricultural sector where the people living in the villages are employed. It has been rightly pointed out that in an agricultural holding only two people are needed. But we are having five extra persons who are nothing but disguised unemployed. In order to give them more extra employment, what we have done and that is a major question which the Government must seriously consider. We have consistently failed to give serious attention to this important problem. Whether the Malthusian theory is correct or not, so far as India is concerned, it is applicable still. You just go on boosting the industrial development and that is also very important. When we go on increasing our industrial development, more and more people are employed.

Also, more and more people from the village side are moving away from farms fields and thus more and more people are employed in the industries. Consequently the level of income is increased and also the purchasing power is increased. When these people get more purchasing power by way of wages, what they do ? The first thing that they want to do is to fill up their half-belly. They only want to feed themselves. Therefore, the demand for food

increases. Thus it will be seen that in our anxiety to increase the pace of industrial development, we increase the demand for food. But at the same time what we have done to develop the agricultural economy. We have completely neglected this aspect of the economic development of the country. So I submit that the Government should pay sufficient attention to the village folk and the rural economy.

Sir, when our great Anna assumed the Office of Chief Ministership, he wanted to effect green revolution in the State. What we have done for years together. Population is increasing and there should be co-relation and co-ordination between the industrial development and the agricultural development. Now the Agriculture Department functions in a separate cell as if it has nothing to do with the industrial cell. There should be an understanding between the industrial cell and the agricultural cell. There should be statistical data collected and there should be co-ordinated development in the agricultural field. It is high time that the Government should appoint a Committee or Commission consisting of experts in that field and they should sit together and mutually discuss the problem of industrial development and the agricultural economy. Unless and until you employ more people in the agricultural field, you cannot employ more people in the industrial field.

(Mr. Chairman sounded the gong).

Sir, I want three more minutes.

Now I come to rural indebtedness which is devouring the entire developmental activities. It has given a vital blow to agrarian development in our country because the Indian farmer is always in debt, and there is no doubt about it. The Government have instituted so many crash programmes and sanctioned so many loans to agriculturists. But the way in which the loans of the Government are collected, is not happy. After the harvest, they go to the farmer and ask him to pay back the loan. Then what happens ? He sells his produce to the merchants for a lower price. The produce which will fetch Rs. 50 he sells for Rs. 30. Thus he is incurring a loss o Rs. 20....

(Mr. Chairman sounded the gong).

Sir, I want one more minute.

MR. CHAIRMAN : (THIRU S. KANDAPPAN) I have to apportion time.

THIRU M. A. LATHEEF : The other alternative is for him to borrow money from the money-lender. Therefore, utmost leniency must be shown to the village folk by the officials. They should be given some time to sell their produce at the market rate. The Government should also provide marketing and other facilities for them. Then only they can pay back their loan without incurring any loss.

Lastly I come to the agrarian reforms, the so-called land reforms. What we have done in order to kindle extra zeal and enthusiasm among the landholders. Nowadays it has become a fashion to speak of land reforms. Fragmentation or sub-division of holding will bring nothing to you. A holding must be economical to operate. You want to give lands to more and more people and that will not bring any good. Therefore, the advocates of agrarian reforms must understand that holdings should be economic holdings. The Government must provide marketing and credit facilities. The whole thing should be viewed in a new perspective and more and more official patronage must be given to the agriculturists. There are a lot of " tharagars " in our country. We have the privilege to have this type of " tharagars " and we must put an end to these intermediaries.

கடன் கொடுத்தால் அவன் கைக்கு போய் சேராது. என்ன ஐயா சும்மா கொடுத்த மாட்டுக்கு பல்லை பிடித்துப் பார்க்கிறார்களா என்று கேட்கிறார்கள். யார் சும்மா கொடுக்கிறார்கள் ? அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. அவர்களுக்கு கொஞ்சம் அந்தத் தரகர்கள் இல்லாமல் கடன் கொடுக்க அரசு ஏதாவது செய்யவேண்டும். நம்முடைய விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கமே ஏதாவது செய்வதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Then, Sir, for the development of hilly areas, what have you done ? I am living in a hilly area. It is 40 to 60 miles hilly area. This area of Javvadu hills in North Arcot contains very good natural resources. Has any officer of the Department of Agriculture come and tested the soil there and given a report that such and such a crop could be raised there successfully. That is my submission. What I say is the department must take interest in the locality of Javvadu Hills.

1972 மார்ச் 25] [Thiru M. A. Latheef]

One word more with regard to Agrioulture Machninery Shop in Washermanpet. I submit to the Hon. Minister that he could invite all members to visit this workshop. I know there are officers connected with this workshop sitting here. It has got a future and it has got great potentiality. We are not giving due attention much to this workshop. We can get out of these drills and other machinery required for agriculture. We must give it more attention. The development of this workshop will help our economic development. I hope and trust that the Hon. Minister will keep in mind what I had said and do what he can to redress the suffering of the village folk, on whom the fate of India and the State is depending. Thank you.

திரு. கு. இராசமாணிக்கம்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள 1972–73-ஆம் ஆண்டுக்கான வேளாண்மைத் துறை மான்யக் கோரிக்கையினை வரவேற்று, என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அனைவரின் சார்பாக இதை வரவேற்று நமது முதல்வர் கலைஞர் அவர்களுக்கு எனது இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் குறளிலிருந்து மேற்கோள் காட்டிப் பேசினார்கள். "சுழன்றும் ஏர் பின்னது உலகம்", "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்" போன்ற குறள்களை மேற்கோள் காட்டினார்கள். குறள் சமுதாயத்தின் சட்ட நூலாக இரண்டாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்பாக இயற்றப்பட்டிருந்தாலும் விவசாயத்திற்கு விவசாயி களுக்கு இது வரையில் எந்த அளவுக்கு அதன் கருத்துக்கள் உண்மை யாக இருந்தன என்பதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்தால் அது நிச்சயம் இல்லை.

இருபது ஆண்டுக்கு முன்பாக புதிய குறளை இயற்றிவிட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் 'கதர் கட்டி வாழ்வாரே வாழ்வார், மற்றவர் கைகட்டி பின் செல்லுவார்' என்ற குறள் 20, 25 ஆண்டு காலமாக சமுதாய வாழ்க்கைக்குச் சட்டமாக அமைந்து இருந்தது. அந்த நிலைமை ஐந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் மாற்றப்பட்டு, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு, வாழ்க்கையில் அல்லல்படுகிறவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்யவேண்டு மென்ற எண்ணத்தில் நமது முதல்வர் அவர்கள் இதயபூர்வமாக 1972-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1-ஆம் நாள் ஒரு பிரகடனத்தை இப்பேரவையின் வாயிலாக வெளியிட்டார்கள். விவசாயிகளின் நல் வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்துக்கு அடிக்கால் நடுகிற ஒரு நாளாக அந்த நாள் அமைந்துள்ளது என்பதால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற விவசாயிகளின் சார்பாக நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களை அதற்காக இதயபூர்வமாக பாராட்டி, வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் கொண்டு வரப்பட இருக்கிற இந்த சட்டத்தின் மூலம் பயன் அடைபவர்கள், அதிக பலன் அடைபவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான். பகைவனுக்கு அருள்வாய் என்று பெரிய வர்கள் சொல்வார்கள். அதுபோல, காங்கிரஸ்காரர்கள் பகைவன் என்றால், அரசியல் கொள்கை ரீதியாகத்தான் இருக்குமே தவிர, மனித அடிப் படையில் நமக்கும் அவர்களுக்கும் தனி பகைமை இல்லை.

இந்தப் புதிய சட்டத்தின் மூலம் மிகுந்த பலன் அடைபவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான். மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், பொது மக்கள் 50 கலம், 40 கலம் குத்தகை பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 800 கலம், 900 கலம், 1,000 கலம், 1,500 கலம் என்ற அளவில் பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பாக்கி வைத்திருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் கிராமம் கிராமமாக இருக்கிறார் கள். இன்றையதினம் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும்கூட, கலைஞர் ஆட்சியை வாழ்த்துகிறார்கள். அவரைப் பாராட்டுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுடைய நிலைமைகளை எண்ணங்களை தெளிவாக புரிந்துகொண்டி ருக்கிற ஒரு அரசு இது வரையில் தோன்றியதில்லை. எல்லா விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும் மனப் பூர்வமாக சொல்லி விடுவதை கேள்விப்படு கிறேன். நான் ஒப்புக்காக நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கவில்லை. உண்மை யாகவே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே கட்சி வேறுபாடு ஒன்றும் கிடையாது. அவர்களுக்கெல்லாம் இங்கு வருவதற்கு சாத்தியக்கூறுகள் இருக்குமானால், இங்கேயே திரண்டு வந்து பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக் கிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1972-வது ஆண்டுக்குள் குத்தகை பாக்கிக்காக வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுவும் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் சாகுபடியாளர்களை வெளியேற்றி, சாகுபடி செய்திருந்த நிலத்தை அறுத்து மகசூலை எடுத்துக் கொண்டவர்களும் உண்டு. அறுத்த பிறகு நிலத்தை விட்டுவெளியேற்று வதற்கான ரெவின்யூ கோர்ட்டு உத்தரவுகளும் உண்டு. இந்த நான்கு ஆண்டு குத்தகை பாக்கியை தள்ளிவிடுவதன் மூலம் இங்கு கொண்டுவரப் படப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சட்டத்தில் 1972-ஆம் ஆண்டு, அதாவது 1381-வது பசலிக்கு குத்தகை பாக்கியைக் கொடுப்பதன் மூலம் அப்படி 1972-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாளுக்குப் பின் வெளி யேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மீண்டும் அந்த நிலங்களில் சாகுபடி செய்வதற்கு உரிமையை அளிப்பதற்கு உரிய வழிவகைகளை மேற்கொண்டு செய்து தர வேண்டும் என்று முதல்வர் அவர்களையும், சட்ட அமைச்சர் அவர்களையும் மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த 1972-ஆம் ஆண்டினுடைய குத்தகைப் பாக்கியைக் கொடுத்துவிட்டால் என்ற ஒரு வார்த்தைக்குப் பதிலாக, குத்தகை பாக்கியை ஜூன் மாதம் வரையில் நீடித்துக் கொடுப்பதற்கு, மேலே ஒரிரண்டு மாதங்கள் கூடுதலாக தவணையை நீட்டிக்கொண்டு இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். 1972-ஆம் ஆண்டு ஜூன் அல்லது ஆகஸ்டு வரையில் குத்தகை பாக்கியைக் கொடுப்பதற்கான அவகாசத்தையும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச 25] [திரு. கு. இராசமாணிக்கம்]

விவசாயிகளுக்கு இருக்கிற அதிக குத்தகை பிரச்சினையின் காரணமாக அவர்கள் தொடர்ந்து கடனாளிகளாகவே இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, குறைந்தபட்ச குத்தகை நிர்ணயச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். ஒரு போக நிலத்தில் ஒருவன் சாகுபடி செய்தால் ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை தான் அந்த விவசாயிகளுக்கு வருமானம் வருகிறது. அதில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் விவசாயி கூட்டுறவு சங்கத்திற்குக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயச் செலவுக்குப் பணம் வேண்டும். பிறகு அவன் குடும்ப வாழ்க்கைச் செலவுக்குப் பணம் தரவேண்டும். இவற்றை யெல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் களத்து மேட்டிலேயே கண்டு முதல் சரியாகப் போய்விடும். விவசாயி வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு தான்யம் எதுவும் மிச்சம் இருக்காது.

ஒரு போக நிலத்தை இரண்டு போகம், மூன்று போகமாக ஆக்கு வதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்பட வேண்டும். வடிமுனைக் குழாய்களை (பில்டர் பாயிண்டு) அமைத்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடிப்படைக் குத்தகையை நிர்ணயித்து விடவேண்டும். இவ்வளவு தான் கொடுத்தால் போதும் என்று நிர்ணயித்து ஏக்கருக்கு 12 அல்லது 15 கலம் குத்தகை தந்தால் அதற்கு மேல் கால் அல்லது காலே அரைக் கால் பாகம் 15 அல்லது 18 கலம் வரை இரண்டு போகம் முன்று போகம் சாகுபடி செய்து விளைந்தால் விவசாயிகள் ஒப்புக்கொள்ளலாம்.

ஆனால் இன்றையதினம் கோவில், மடங்கள், போன்ற நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஏக்கருக்கு 12 கலம் என்று உள்ளதை இரு போகம் சாகுபடி செய்யக் கேட்டால் 24 கலம், 36 கலம் தரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டு போகம், முப்போகம் விளைந்தால் கடன் தொல்லையில் இருந்து விடுபடலாம் என்கிற ஆசையில் காரணமாக ஏதாவது ஒன்றைச் செய்யவேண்டும் என்று விவசாயிகள் முயற்சி எடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதிக குத்தகையினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. அதனால் குத்தகை பாக்கிக்காக 3 ஆண்டுகள், 4 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக்கூடிய ஒரு துர்ப்பாக்கியமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இதற்கு ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் காணவேண்டும். நிலத்தில் உழுபவர்களுக்கு உழைப்பவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்க வேண்டும். சுதந்திரம் கொடுக்கவேண்டும். உழைப்பவன் உழைப்பின் பலனைப் பெற வேண்டும். அதற்குரிய வழிவகைகளை சட்டபூர்வமாகச் செய்யவேண்டும்.

மேலும் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. இளங் கோவன் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயக் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆடுதுறையில் பிராந்திய விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று இருக்கிறது. வாழை ஆராய்ச்சி மைய நிலையம் ஒன்று இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆடுதுறையில் விவசாயக் கல்லூரி அமைப்பது மிகவும் இன்றியமையாதது. வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர், அவர்களும் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் இதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற எண்ணத்தில் தான் சொல்கிறேன். அங்கே விவசாயக்

கல்லூரி ஏற்பட்டால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேளாண்மையைப் பெருக்குவதற்கு பல வசதிகள் செய்வதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். 28, 30 உயர் ரக நெல்களையெல்லாம் ஆடுதுறை விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். எனவே ஆடுதுறையில், ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாசன வசதிக்காக.......... (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* **திரு. என். டென்னிஸ் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது எங்களுடைய கட்சி கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

நமது நாடு விவசாய நாடு. 100-க்கு 70 பேர்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழக்கூடியவர்கள். பயிர்த் தொழிலை உயிர்த் தொழிலாக வைத்து வாழ்க்கை நடத்துகிறவர்கள். நமது பொருளாதாரத் துறை முன்னேற வேண்டுமென்றால், விவசாயத் துறை வளர்ச்சி அடைந்தாகவேண்டும். தொழில் அபிவிருத்தியும், அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புகளும் ஏற்படுவதற்கும் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். 100-க்கு 70 பேர்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறவர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தால் தான், இந்தியா பொருளாதார முன்னேற்றம் அடைந்ததாகக் கருத முடியும். விவசாய முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டு விவசாயத்திற்காக பெரிய அளவில் மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்விதமாகக் கொடுக்கப்படுகின்ற கடன்கள், மானியங்கள் விவசாயிகளுக்கு சரிவரப்போய்ச்சேருகிறதா என்றால், கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் இதன் பலனைச் சரிவர அடைகிறார்களா என்று பார்த்தால் அவரகள் சரியாக இவைகளின் பலனை அடைவதில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் துறையில் அகில இந்தியாவில் ஏற்பட்டிருக்கிற விவசாய முன்னேற்றத்தின் அடிப்படையில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலும் விவசாய உற்பத்தியிலும் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், விவசாயத் துறையில் பல முரண்பாடான காரியங்கள் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டங்கள் இன்றும் இருக்கின்றன. விவசாயத் துறையில் அபிவிருத்தியிருந்தும் விவசாயிக்குக் கிடைக்கிற வருமானம் போதுமானதாக இல்லை. இன்னும் ஒரு பக்கத்தில் விவசாய உற்பத்தி வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குப் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவை போகவில்லை. அவர்கள் சரியாக ஊதியம் பெறுவதாகக் காணவில்லை.

அடுத்ததாக, ஒரு பக்கம் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களின் விலை போதாதென்று விவசாயிகள் சொல்கிறார்கள். அதே சமயத்தில், அதை வாங்குகிறவர்கள் விலை அதிகம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படியான முரண்பாடுகள் மாற்றப்படவேண்டும். உற்பத்தியும் அதிகரிக்கவேண்டும். அதே சமயத்தில் விவசாயிகள் அவர்களுக்கேற்ற ஊதியம் பெற வேண்டும்.

முதலில் இந்த முரண்பாடுகளைப் போக்க வேண்டுமென்று பார்த்தால் விவசாயத்தில் புது நவீன முறைகளை அவர்கள் கைக்கொள்ளக்கூடிய வழிவகைகளை வகுக்கவேண்டும். இன்று நம் விவசாயிகள் நவீன முறை

களை விவசாயத்தில் அதிகமாக உடனே பயன்படுத்துகிறதாக காணவில்லை. அதற்காக அதிக அளவிலே விளம்பரம் செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்து விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் சரியான முறையில் அதிக அளவிலே விவசாயிகளை அணுகி விளம்பரங்கள் செய்யவேண்டும். சினிமா காட்சிகள் மூலமாக மேலும் விளம்பரப்படுத்தலாம். பயிர் விளைச்சல் போட்டி வைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையை, விவசாயிகளுக்கு சரியான ஊதியம் கிடைக்கும் வகையிலும், அதே சமயத்தில் வாங்குகிறவர்களுக்குச் சாதாரண விலைக்கு அதை வாங்கக்கூடிய நிலையிலும் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தியில் ஏற்படுகின்றதான பெரு உற்பத்திச் செலவு தான் இந்த விவசாயப் பொருள்களின் விலை ஏறக் காரணமாக இருக்கிறது. உரத்திற்கும், விதைக்கும், விவசாயக் கருவிகளுக்கும், கூலி கொடுக்கவும், மாட்டுக்கு தீனி கொடுக்கவும் பெரும் தொகை செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால் உற்பத்திச் செலவு கூடுகிறது. ஆதலால், உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையும் ஏறுகிறது. ஆகவே, விதை, உரம், கருவிகள் போன்றவற்றை வாங்க அரசாங்கம் மானிய விலையில் வட்டி இன்றி கடனைக் கொடுத்தால் இந்த உற்பத்திச் செலவு குறையும் பொருள்களின் விலையும் குறையும். விவசாயிகள் விவசாயத்தை அதிக உற்சாகமாகச் செய்வார்கள். விலைக்கு வாங்குகிறவர்கள் சாதாரண விலைக்கு பொருட்களை வாங்கமுடியும். இந்த நல்ல சூழ்நிலையில் அரசாங்கமும் விவசாயப் பொருள்களின் விலையையும் நிர்ணயிக்க முடியும். விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய சில கஷ்டங்களும் அரசாங்கத் துறை நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய சில குறைகளும் அதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, விவசாயத்தில் முக்கியமானது தண்ணீர். அணைகளில் தண்ணீர் இருந்துக் கூட விவசாயத்திற்குச் சரியான முறையில் தண்ணீர் கொடுக்கப்படுவதில்லை. எங்கள் பகுதியில் சிற்றூர்–பட்டணங்கால் நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் கருங்கல் டிஸ்ட்டிரிப்யூடரில் தண்ணீர் சரியாக விநியோகம் செய்யப்படாததால் பயிர்கள் எல்லாம் அந்தப் பகுதியில் நாசமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. பல பெட்டிஷன்கள் கொடுத்தும் அதிகாரிகள் கவனிக்கவில்லை. ஆதலால், இந்த தண்ணீர் விநியோக் குறையைப் போக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மைனர் இரிகேஷன் சம்பந்தமாக நம்முடைய மாநிலத்தில் மைனர் இரிகேஷன் மூலமாக அதிக விவசாயம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கான குளங்கள் சரியாக பராமரிக்கப்படுவதில்லை. மடைகள் சரியாக பராமரிக்கப்படவில்லை. கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் இதற்காகக் கொடுக்கும் மானியம் சரியான நேரத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. கோடைக்காலத்தில் கொடுக்கப்படவேண்டிய அந்த மானியத்தை மழைக் காலத்தில் கொடுப்பதால் அதைப்பயன்படுத்த முடியவில்லை. ஆகவே, அதைச் சரியான தருணத்தில் கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, உரம் உற்பத்தி அதிகரித்தும் அது சரியாக விநியோகம் செய்யப்படவும் வேண்டும். ஆகவே, இதில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து காலாகாலத்தில் உரத்தை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு அவசியம் ஏற்படுகிற நேரத்தில் அதை விநியோகிக்கச் செய்யவேண்டும். இன்று இதைப் பெறுவதற்கு கால தாமதமாகிறது. இன்றைக்கு வெளி நாடுகளை விட இங்கே உரத்தை குறைவாக உபயோகிக்கிறார்கள். விலை உயர்ந்திருப்பது தான் அதற்குக் காரணம். ஆகவே, நியாய விலையில் உரம் விவசாயிகளுக்கு சரியான நேரத்தில் கிடைக்கச் வழி செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொறுக்கு விதைகளை நல்ல முறையில் பரிசீலித்து, மண் தன்மைக்கேற்ப அதையும் விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, விவசாயக் கருவிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அது குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கு வழி வகைகள் வகுக்கவேண்டும். இன்று விவசாய கருவிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய வரியை விடுவித்து எக்செம்ட் செய்து கொடுத்தால் குறைந்த விலையில் அந்தக் கருவிகளை கொடுக்க வழி வகுக்கக்கூடியதாகும்.

அடுத்ததாக, பயிர் பூச்சி மருந்து. மனிதனுக்கு நோய் வந்தால் டாக்டர் பார்த்து மருந்து கொடுக்கிறார். அதே போல பயிர்களுக்கு நோய் வந்தால் அரசாங்கம் அதற்கு மருந்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

(அடுத்து, பழனிவேல், மாணிக்கவாசகம் என்ற உறுப்பினர்கள் பேச அழைக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் ஆசனத்தில் இல்லாத காரணத்தால் மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் உறுப்பினர் திரு. பூ. எட்டியப்பன் அவர்களை பேசுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். இந்த நேரத்தில் திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் பேச வந்தார்.)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : சபையில் பேச பெயர் கொடுத்தவர்கள் பேச அழைக்கிறபோது சபையில் அவரவர் இருக்கைகளில் இருக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பூ. எட்டியப்பன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1972–73-ம் ஆண்டுக்கான வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் கூறவிரும்புகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறை கடந்த 5 ஆண்டு காலமாக நல்ல முறையில் செயல்பட்டுவதின் காரணமாக பற்றாக்குறையாக இருந்த நம்முடைய தமிழகம், பிற மாநிலங்களை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த தமிழகம், இன்றைக்கு உபரியான நிலைமையில் இருக்கிறதென்று சொன்னால், நாம் இன்றைக்கு மற்ற மாநிலங்களுக்கு அனுப்புகிற நிலையில் இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் நாம் எவ்வளவு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பது கண்கூடாகத் தெரிகிறது. கடந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட வறட்சியின் போது மக்களெல்லாம் க்யூவில் நின்றுகொண்டு, அரிசி கிடைக்காமல் ஏழைகளெல்லாம் பட்டினியால் செத்தார்கள் என்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். இப்போது அந்த நிலைமை இல்லாமல், கடந்த

வறட்சி வந்த போது தமிழகத்தில் தி.மு.க. பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்த நேரத்தில் எல்லாம் ஒரு பட்டினிச் சாவு என்று எதிர்க்கட்சிப் பத்திரிகையில் வராத அளவிற்கு மிக நல்ல முறையில் பணியாற்றியிருக்கிறோம்.

நம்முடைய உணவு உற்பத்தித் துறையில், குறிப்பாக காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுப்பதில்லை. இப்போது வெளி மார்க்கெட்டில், கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக நிறைய உரங்கள் கிடைக்கிறது. என்றாலும், இந்த ஆண்டிலே சிறிது பற்றாக்குறை இருந்தாலும் கூட விலை அதிகமாக உயர்ந்திருப்பதன் காரணமாக விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக யூரியாவை எடுத்துக்கொண்டால், அதை கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, வெளி மார்க்கெட்டில் ஒன்றுக்கு ஒன்றரை என்று விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, அந்த விவசாயிகளுக்கான உரங்களைக் கூட்டுறவுத் துறை கொடுப்பதற்கும், தனி யார்கள் கொடுக்கக்கூடாதென்றும், ஏற்பாடு செய்ய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் காய்கறி கூட்டுறவு சங்கம் என்று ஒன்று நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அதிலுள்ள அதிகாரிகள் கிராமங்களில் உற்பத்தியாகும் காய்கறிகளை மொத்தமாக வாங்கி நகரங்களில் அதை விற்றுக்கொடுக்கிற அளவிற்கு இருக்கிறது.

இரண்டு லட்சம் ரூபாய் நஷ்டத்தில் வேலை செய்கிறது. அதற்குக் காரணம் அதிகாரிகள் கிராம மக்களிடமிருந்து காய் கனிகளை வாங்குவ தில்லை. நூற்றுக்குப் பத்து பேர்களிடம் கூட வாங்குவதில்லை. வெளி மார்க்கெட்டுகளிலே, கொத்தவால்சாவடி போன்ற வெளி மார்க்கெட் களில் வாங்கி வியாபாரம் செய்வதன் காரணமாக இந்தத் திட்டம் சரியாக செயல்படவில்லை என்று மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். எனவே, அந்த அதிகாரிகளுக்குப் பதிலாக அதிகாரப் பற்றற்றவர்களை நியமனம் செய்து, கிராமங்களில் உற்பத்தியாகும் காய் கனிகளை வாங்கி வியாபாரம் செய் வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களுக்குச் சென்று வர போதுமான சாலை வசதிகள் இல்லை. 500 ஏக்கர், 1,000 ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் கூட, குப்பை, உரம், இதர விவசாயப் பொருள்களை தலையிலேயே சுமந்து செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. விவசாய நிலங்களுக்குச் செல்ல போதுமான பாதை வசதிகள், ரோடு அமைப்புகள் இருந்தால் சுலபமாக அவைகளைக் கொண்டு செல்லலாம். தலையிலேயே சுமந்து செல்வதால் விவசாயச் செலவும் அதிகமாகிறது. எனவே, ஆயிரம், ஐந்நூறு ஏக்கர் நன்செய், புன்செய் விளையக்கூடிய நிலங்களுக்கு எல்லாம் அரசு வேளாண் மைத் துறையின் செலவிலேயே ரோடுகள் அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்திய அரசாங்கம் தற்போது ரசாயன உரம், பம்பு செட்டுகள், மண்ணெண்ணெய் போன்ற பொருட்களுக்கு நிறைய வரி விதித்திருக் கிறார்கள். சர்சார்ஜ் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, குறிப்பாக விவசாய பெருங்குடி மக்கள் தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனால், இந்த ஆண்டு மிக நெருக்கடியான கட்டம் அவர்களுக்கு

பழுதடைந்து விடுகின்றன. இன்னும் சில சமயங்களில் வாகனங்கள் வருவதை கவனிக்கமுடியாத நிலையில், விவசாயிகளின் உயிருக்கும் ஆபத்து ஏற்படுகிறது. அந்தக் குறையைப் போக்குவதற்கு 100 ஏக்கர் அல்லது 200 ஏக்கர் அளவில் உள்ள நிலப்பகுதிக்கு ஒரு களமாவது அமைக்கவேண்டும். அப்படி களம் அமைப்பதற்கு தனிப்பட்டவர்களிட மிருந்து நிலத்தை வாங்கியாவது களம் அமைத்துத் தருவதற்கு ஒரு சிறப்பான திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்றையும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டம் தமிழகத்தின் நெற்களஞ்சியம் என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இடத்திலே விவசாயத்தில் அதிக வரு மானம் கிடைத்தாலும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய் என்ற அளவில்தான் கிடைக்கிறது. அதை உணர்ந்துதானோ என்னவோ இன்று தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள நஞ்சை, புஞ்சை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் தென்னை மரங்களை நட்டுவருகின்றனர். அதைத் தடுத்து, நன்செய் நிலத் திலாவது தென்னை பயிரிடக்கூடாது என்று ஒரு கட்டுப்பாட்டை விதிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கின்றோம் என்ற பெருமை இருந்தாலும் கூட, கந்தர்வகோட்டை, அறந்தாங்கி, சிரமங்கலம் ஆகிய பகுதிகள் அடங்கிய புதுக்கோட்டைப் பகுதி வறட்சி மிக்க இடமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அந்தத் தொகுதிக்கு நலம் பயக்கும் வகையில் ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை உருவாக்கி, மத்திய அரசின் உதவியுடன் செயல்பட இருக்கிறோம் என்று முன்பு இருந்த வேளாண்மை அமைச்சரவர்கள் கூறியிருந்தார்கள். அதை மனதிலேக்கொண்டு, நிச்சயமாக அந்தப் பகுதிக்கு அந்தச் சிறப்புத் திட்டத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கல்லணையில் இருந்து அறந்தாங்கி வட்டத்தில் இருக்கிற கடைமடைப்பகுதி மும்பாலை வரை கல்லணைக் கால்வாயின் ஒரு கரையை அகலப்படுத்தித் தரவேண்டும்.

தஞ்சாவூரில் இருந்து வெட்டிகாடு வரை, கல்லணையில் இருந்து திருக் காட்டுப்பள்ளி வரை இன்றையதினம் இந்தக் கால்வாயின் கரையில் பஸ்கள் செல்கின்றன. அந்த பஸ் ரூட்டை மும்பாலை வரை நீட்டித்துத் தந்து, அதை ஒரு பெரும்சாலையாக ஆக்கித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய பகுதியில் பாம்பாறு, வெள்ளாறு போன்ற காட்டாறுகள் இருக்கின்றன. பாம்பாற்றில் களபம், திருப்பணவாசல், வெள்ளாற்றில் கீரனூர், வீரமங்கலம், திருநாளூர் ஆற்றில் திருநாளூரில், மருதங்குடி ஆற்றில் மாங்குடி, மருதங்குடி ஆகிய இடங்களில் அணைகள் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிணறுகளை ஆழத்தோண்ட வேளாண்மைத் தொழில் கழகத் தின் மூலம் தோண்டு கருவிகள் வாடகைக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் வேளாண்மைத்துறை இலாக்கா மூலம் கொடுக்கின்றபோது என்ன

வாடகை வாங்குகிறார்களோ அதைவிட அதிகமாக வாடகை வாங்குகிறார்கள். வேளாண்மைத் தொழில் கழகத்திலும் வேளாண்மைத்துறை இலாக்கா வாங்குகிற வாடகையே வாங்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேளாண்மைத்துறை ஓரளவுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் களோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல அலுவல்களை இன்றையதினம் கவனித்து வருகிற பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஓரளவுக்கு இதிலும் கவனம் செலுத்துகிறார்களே தவிர வேளாண்மைத்துறைக்கு சிறப்பான முக்கியத் துவம் கொடுப்பதில்லை. அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள கிராம நல ஊழியர்கள் எல்லாம் வேளாண்மையிலேயே ஈடுபடுத்தப்படவேண்டும் என்ப தாக சமீபத்தில் 1805 அரசு ஆணை கூடப் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் சிலர் கூட அந்த ஆணைக்கு மாறுபட்ட கருத்தைத் தெரிவித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்குமாறாக நிச்சயமாக கிராம நல ஊழியர்கள் விவசாயத்திற்கு மட்டும் பணியாற்றுகின்ற வாய்ப் பினை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் : தலைவர் அவர்களே, நமது வேளாண் மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட விவசாய மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விழைகின்றேன்.

விவசாயத்துறையானது இன்றைக்குப் பல்வேறு துறைகளை உள்ளடக்கிய துறையாக நடைபெறுகின்றது. விவசாயத்துறை, மின்சாரத்துறை, பொதுப் பணித்துறை, சட்டத்துறை, தொழிலாளர் நலத்துறை, கூட்டுறவுத்துறை என்பதாக பல்வேறு துறைகள் ஒருங்கிணைந்து செயல்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. இவ்வளவு துறைகளையும் உள்ளடக்கிய ஒன்று இன்று பீடு நடை போடுகின்ற சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருப்பதற்குக் காரணம்— ஒரு உதாரணம் சொல்வார்கள். மெழுகுவர்த்தி தன்னைத்தானே உருக்கிக்கொண்டு பிறருக்கு வெளிச்சத்தைத்தருகிறது— என்பதாக. அதுபோல இன்றையதினம் மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்துகொடுக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தங்கள் அளவில் பொருளாதார நிலையிலோ, வாழ்க்கை வசதிகளை மற்ற வர்களைப் போல பெறுகின்ற நிலையிலோ முடியாத நிலையில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம், வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு” என்பதாக வள்ளுவப் பெருந்தகையார் சொன்னார். நாம் நாட்டிலே பசுமைப் புரட்சியை உண்டாக்க பல்வேறு சிறப்புத் திட்டங்களைப் போட்டு செயல்படுத்தி வருவதன் காரணத்தினால் உணவு பஞ்சத்தை பெரும் அளவு போக்கியிருக்கிறோம் என்பது உண்மைதான். ஆயினும் இந்த நேரத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் நிலை என்ன ? விவசாயி களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க மறந்துவிட்டோம். இன்றையதினம் விவசாயத்துறையில் உள்ளவர்கள் நாளைக்கு இரண்டு ரூபாய், இரண்டரை ரூபாய் கூட வருமானம் இல்லாது இருக்கிறார்கள். ஆலைத்தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் போதவில்லை—

எல்லோரும் சொல்கிருர்கள். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும்—வெட்டுத் தீர்மானங்களே தருகிருர்கள். அவ்வாறு எல்லாம் சொல்வதை ஆட்சேபிக்கவில்லே. ஆனுல் இன்றைய தினம் விவசாயிகளுடைய நிலேமை என்ன என்பதை அனைத்துக்கட்சித் தலேவர்களும் ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்களுடைய சொந்த வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த ஒரு பொதுக் கருத்தினைப் பரிமாறிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு ஒரு கட்டுபடியாகக் கூடிய விலே நிர்ணயம் இல்லே. ஒரு பம்பு செட்டை உற்பத்தி செய்கிற தொழிலதிபர் அதன் விலேயை நிர்ணயிக்கின்ற தகுதியைப் பெற்றிருக்கிருர். உற்பத்தி செய்கின்ற பருத்தியைக்கொண்டு துணிகள் உற்பத்தி செய்கிற ஆலே முதலாளி துணியின் விலேயை நிர்ணயிக்கிற உரிமை பெற்றிருக்கிருர். ஆனுல் இன்றையதினம் விவசாயி தான் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு தனக்குக் கட்டுபடியாகும் விலேயை நிர்ணயிக்க உரிமை இருக்கிறதா? அண்மையில் பருத்தி ஆலே வேலே நிறுத்தம் என்ருர்கள்.

இன்றையதினம் 450-க்கு விற்ற பருத்தி ரூ. 250-க்கு விலே சரிந்து கேட்பாரற்றுக் கிடக்கிறது. இதனுல் விவசாயிகள் அடைந்த கடன் தொல்லே எவ்வளவு? இதுபோன்று விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்காக மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளே ஏற்படுத்தியிருக்கிருேம். அது நடைமுறையில் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படவேண்டுமென்ருல் விவசாயிகளுக்கு அது ஒரு 60 சத வீதம், 70 சத வீதம் கடன் தருகிற அளவு மாற்றி அமைக்கவும் பரிசீலனே செய்தாகவேண்டும்.

அதேபோல விவசாயத்திற்காக குளம் குட்டைகள் தூர் எடுக்கப் படுகின்றன. பொதுப்பணித்துறையின் மூலமாகவும், விவசாய என்ஜினியரிங் துறை மூலமாகவும் புல்டோசர்கள் கேட்டால் சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லே என்கிருர்கள். அது கிடைக்காத காரணத்தினுல் குளம் குட்டைகள் எல்லாம் மேலெழுந்தவாரியாகத்தான் மராமத்து செய்யப்படுகிறது. ஆழத் தூர் வாருவதற்கு புல்டோசர்கள் எல்லாம் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுடைய உபதொழிலாக கோழி வளர்ப்பு இருக்கிறது. இன்றையதினம் அவர்கள் தங்கள் வீட்டு முட்டைகளே மின்சாரத்துறையில் குஞ்சாகப் பொரிப்பதற்குக் கொடுக்கிறபோது அதிகமான கட்டணம் வசூலிக்கிருர்கள். அப்படியின்றி விவசாயிகளுக்கென்று குறைவாகக் கட்டணம் வசூலிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் ஜம்முகண்ட பள்ளம் இருக்கிறது. எட்டு லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் போன ஆண்டே போடப்பட்ட திட்டம் இன்னும் துவங்கப்படவில்லே. அதை மீண்டும் துரிதமாகத் துவங்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தங்கனூர் பள்ளத்தில் வெள்ள காலத்தில்—பள்ளிமடையில் குறுக்கே அணைகட்டினுல்—அங்கங்கே உள்ள கிணறுகளிலாவது தண்ணீர் ஊறுகின்ற தன்மை உருவாகும்.

இன்னொன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். மைனர் இறிகேஷனுக்காக 1971–72-ல் ரூ. 29·45 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது என்றால் 1972–73-ல் ரூ. 28·92 இலட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இது குறைக்கப்படுவதன் காரணமாக குளம், குட்டைகள், ஏரி முதலியன தூர் எடுக்க முடியாமல், மைனர் இரிகேஷன் ஏற்பாடுகள் நடைபெறுவதற்குத் தடை ஏற்படும் என்று கருதி, அதற்கு மேலும் நிதி உதவி அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கால்நடை விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாதது. கால் நடைகளை வளர்ப்பதற்கும், அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், கால்நடைத் தீவனம் மலிவான விலையில் கிடைப்பதற்கும் அரசு சிறப்புத் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரால் உரத்திற்கும், மற்றும் பம்பு செட் ஆகியவற்றிற்கெல்லாம் வரி அதிகமாகப் போடப்பட்டிருப்பதால் விவசாயிகள் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளின் இன்னல்களைப் போக்குவதற்காக நமது அரசு இதையெல்லாம் மத்திய அரசிடம் தெரிவித்து அவற்றின் வரிப் பளுவை குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் மேலும் அதிக அளவில் கம்போஸ்ட் உரத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, விவசாயிகளை மேம்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

***திரு ஆ. கருப்பையா :** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் துறையிலே தமிழகம் எவ்வளவோ முன்னேறியிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பண்டைய புலவர்கள் பாடியதைத் தான் நாம் இதுவரை படித்திருக்கிறோம். அப்படி ஒரு காலம் தமிழ கத்தில் வருமா என்று எதிர்பார்த்தது உண்டு. அந்த நன்னாளை நாம் இவறையதினம் காண்கிறோம்

“ கட்டு கலம் காணும்
கதிர் உழக்கு நெல் காணும்
அறுதாள் அறுத்து
மறுதாள் பயிராகும் ”

என்று பாடி வைத்த பாடல்கள் எல்லாம் உண்மை என்று நமக்குத் தெரிவிக்கின்ற வகையில் ஐ.ஆர். 8 போன்ற ரகங்கள் இன்று நல்ல விளைச்சலைத் தந்து வருகின்றன.

அதுமட்டுமல்ல, “மாடு கட்டிப் போரடித்தால் மாளாது செந்நெல் என்று யானை கட்டிப் போரடித்த தமிழ் நாடு” என்று பாடிவைத் தார்கள் பண்டையப் புலவர்கள். இன்றைக்கு யானையைக் கட்டிப் போர டிக்க யானை கிடைக்காவிட்டாலும், டிராக்டர் வைத்து போரடிக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாடு நல்ல முறையில் முன்னேறியிருக்கிறது. இதற்காக நாம் பெருமைப்படுகிறோம், இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறோம்.

விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற விவசாயிகள், தாம் விவசாயத்தில் போடுகின்ற முதலை எப்படியாவது எடுத்துவிடலாம் என்ற நோக்கோடு செயல்படுகிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் விவசாயம் மூன்று வகையாக நடத்தப்படுகிறது. ஒரு வகை இறைவைப் பாசனத்தின் மூலம் விவசாயம் நடைபெறுகிறது.; இன்னொரு வகை வானம் பார்த்து, மழையை நம்பி விவசாயம் நடப்பது ; மூன்றாவது வகை ஆற்றுப் பாசனத்திலிருந்து வருகின்ற தண்ணீரைக் கொண்டு நடப்பது. இந்த மூன்று வகைகளையும் பார்க்கும்போது ஆற்றுப் பாசனத்தினால் நடத்தப் பெறும் விவசாயத்தில், தாங்கள் எப்படியும் போட்ட முதலை எடுத்துவிடலாம் என்று நம்புவதற்கு இடம் இருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, மானாவாரிப் பயிர்கள் அதாவது வானத்தை எதிர் பார்த்து மழை வராதா என்று அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டு, மழையை நம்பிப் பயிரிடும் விவசாயி போட்ட முதலை எடுப்பது மழையை— வானத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது.

மூன்றாவதாக இறைவைப் பாசனத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற விவசாயி தான் இட்ட பயிர் விளைந்து கதிர் அறுப்பதற்கு வரையிலுமாவது கிணற்றில் தண்ணீர் இருக்குமா, இருக்காதா என்ற பயத்துடனே, கிணற்றுத் தண்ணீரை நம்பிக்கொண்டு பயப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறான். இப்படிப் பட்ட நிலைமைகளில்தான் விவசாயி, விவசாயம் செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கெல்லாம் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் விவசாயம் மூன்று பகுதிகளாக நடைபெறு கிறது. ஒன்று தாமிரவருணி ஆற்றுப் பாசனம் கொண்ட பகுதி, இரண்டா வது மழையை நம்பியிருக்கும் பகுதி. சங்கரன்கோவில், மானூர் போன்ற பகுதிகளில் கிணற்றுப் பாசனத்தை நம்பியிருக்கிறது. இன்றைக்கு தாமிர வருணி ஆற்றுப் பாசனம் பெறக்கூடிய விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பயிர் செய்து மிகுந்த விளைச்சலை விளைவிக்கிறார்கள். மானூர் பகுதியில் கிணற்றை நம்பியிருக்கிறார்கள். மணமேடையிலிருந்த மணமகனை இழந்து தவித்த குடும்பம் போல அந்தப் பகுதி மக்கள் இருக்கிறார்கள். நாம் இட்ட பயிரை காப்பாற்றிவிடலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஒரு பானையிலே தண்ணீர் வைத்து ஒரு சிறு துவாரம் இட்டு அதில் உள்ள தண்ணீர் வடியும் மட்டும்தான் ஒரு விவசாயிக்கு மீட்டர் சிஸ்ட்டம் வைத்து குளத்தில் இருக்கும் தண்ணீரை முடியும் வரையில் மேலுக்குக் கொண்டு வந்து பயிரைக்காப்பாற்ற முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டோம். ஆனால், பயிரை எங்களால் காப்பாற்ற முடியவில்லை.

சென்ற நவம்பரில் பெய்த மழையால் ஏரியை நம்பி விவசாயிகள் உரம் வாங்குவதற்கு, மற்றவற்றிற்கு என்று ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இப்போது திருப்பிக் கொடுக்க வகையில்லா மல் தவிக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகள் வாங்கிய கடனை இப்பொழுது வசூலிக்காமல் தள்ளி வைக்க வேண்டும். முக்கியமாக மானூர் பகுதி விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 1956-ம் ஆண்டு பூச்சி மருந்து அடித்ததற்கு, அதை வசூலிக்க வேண்டுமென்று வசூலிக் கிறார்கள். அதை வசூலிக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கெடுபிடியாக இருக்கிறார். ஆகவே, அதையும் தள்ளி வைக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எல்லாக் குளங்களையும் அரசாங்கமே மராமத்து செய்ய வேண்டும். தண்ணீர் உரிமையின் பேரில் மிராசுதாரர்கள் குளங்களை மீன் பிடிப்பதற்காக ஏலத்திற்கு விட்டு விடுகிறார்கள். குளங்களை குத்தகைக்கு எடுத்தவர்கள் (மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை) மீன் மகசூலை எடுப்பதற்காக குளத்திலுள்ள தண்ணீரை இறைத்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கமே அந்தக் குளங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பின்னர் அதை அந்தந்த பஞ்சாயத்துக்களின் கையில் கொடுத்து பஞ்சாயத்து ஏலம் விடுவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். அதனால் கிராம குளங்களை குடி மராமத்து செய்ய வசதியாய் இருக்கும்.

இன்றைக்கு நாம் குத்தகை வாரச் சட்டம் கொண்டு வந்த காரணத்தால் விவசாயிகள் பாராட்டுகிறார்கள். மடாலயங்கள், அன்ன சத்திரங்கள் பேரால் இருக்கின்ற நிலங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தவேண்டும். அந்த நிலங்களை உழுது பயிரிடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கத்தின் மூலம் தருகின்ற கடன்கள் கிடைப்பதில்லை. மேலும், தங்களை நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றி விடுவார்களோ என்றும் பயப்படுகிறார்கள். அந்த மடாலயங்களின் டிரஸ்டீர்கள், "குறிப்பிட்ட இந்த விவசாயி இந்த நிலத்தில் பயிரிடுகிறார்" என்று சர்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் தான் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த மடாலயங்களுக்குள்ள நிலங்களையும் அரசு நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சேர்வலாறு திட்டம் மின்சாரத் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மானாவாரிக் குளங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும். மானாவாரிக் குளங்களுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவந்தால் தண்ணீர்க் கஷ்டம் நீங்கும். தாமிரவருணி ஆற்றிலிருந்து வாய்க்கால் வெட்டினால் இந்தத் தண்ணீர்க் கஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கும். மேலும் குளங்களிலுள்ள தூர் எடுக்க வேண்டும். மானூர் குளம் 1,100 ஏக்கருக்கான நீர் அளவைக் கொண்டதாகும். 600 ஏக்கருக்கான நீர் அளவைக் கொண்டது கங்கைகொண்டான் குளம். இந்தக் குளங்களையும் தூர் எடுக்கவேண்டும். தாமிரவருணி ஆற்றிலிருந்து கால்வாய் வெட்டினால் இந்தக் குளங்கள் நிரம்பி, விவசாயம் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தியடையும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. கோ. சிவபெருமான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய மானியத்தின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அரியலூர் தொகுதியிலுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தமிழக அரசு வந்த பிறகுதான் தங்களுடைய கிணறுகளுக்குத் தேவையான மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் நல்ல ரக உரம் போன்றவற்றை சர்க்கார் மூலமாக உதவி பெற்று, நல்ல முறையில் விவசாயத்தை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை மிகப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த ஆண்டு பருவ மழை நல்ல நேரத்தில் பெய்தும், பயிர்கள் வளமாக வளர்ந்திருந்த நேரத்தில் பலத்த

மழையின் காரணமாக அந்தப் பகுதி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. புஞ்சை நிலங்களில் பயிராகும் சோளம், கம்பு, வரகு, ராகி போன்ற பயிர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மிளகாய் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமாக விளையக் கூடிய அந்தப் பயிர்கள் விவசாயிகளுக்குப் போதுமான அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை. காரணம், விடாத மழை பெய்ததுதான். பாதிக்கப்பட்ட பயிர்களினால் விவசாயிகளுக்கு அதிக கஷ்டமாக இருக்கிறது.

மேலும் அரசாங்கத்திலிருந்து விவசாயிகள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு என்னுடைய தொகுதியில் சில கிராமங்களில் இந்த ஆண்டு கடன்களை வசூல் செய்வதை ஒத்தி வைத்து, அடுத்த ஆண்டு வசூலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கான அனுமதியை அரசு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் ஆற்றுப் பாசனம் அதிகம் இல்லையென்று சொன்னார்கள். திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் அரியலூர் வட்டம், உடையார்பாளையம் வட்டம், ஆகியவை வானத்தை எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆடி மாதத்தில் எப்போது பருவ மழை பெய்யும் என்று வானத்தை எதிர் பார்த்திருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஏராளமான ஏரிகள் இருந்தும் எங்களுக்குப் பயன்படவில்லை.

குறிப்பாக அரியலூர் பகுதியில் இலந்தகுளம் என்ற ஏரி இருக்கிறது. அது பெரிய ஏரி. அந்த ஏரியைச் சுற்றி ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஏரி மண்மேடிட்டு இருக்கிறது. அந்த ஏரியை அரசு தூர் வாரினால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள், பொன் விளையக்கூடிய பூமியாக இருக்கிறது. தொடர்ந்து பயிர் செய்ய முடியும். கரும்பு பயிர் செய்யப்படுகிறது. நெல் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. சில சமயங்களிலே தண்ணீர் பற்றுக்குறையின் காரணமாக மகசூல் குறைந்து விடுகிறது. எனவே அந்தக் குறையைப் போக்க அரசாங்கம் தூர் வாருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அந்தப் பகுதி நல்ல வளம் உள்ள பகுதியாக இருக்கும்.

புள்ளம்பாடி வாய்க்காலை நம்பி சுக்கிரன் ஏரி என்ற ஏரி இருக்கிறது. நான் முன்னாலேயே குறிப்பிட்டபடி அருங்கால் ஓடைத் திட்டத்தின் கீழ் அந்த அருங்கால் ஓடைக்கு ஒரு தடுப்புச் சுவர் கட்டிவிட்டால் இந்தச் சுக்கிரன் ஏரிக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். அதன் மூலம் பயன் கிடைக்கும்.

எங்கள் பகுதியிலே ஓடக்கூடிய ஒரு பெரிய ஆறு மருதை ஆறு. ஓ. வி. அளகேசன் மத்திய அமைச்சராக இருந்தபோது ரயில் கவிழ்ந்ததே அந்த ஆறு தான். அந்த ஆறும் வஞ்சியாறும் கலக்கின்ற இடத்திலே—ரயில் கவிழ்ந்த ஆறு மருதையாறு—ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டலாம். மருதையாற்றிலே ரயில் கவிழ்ந்தது உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். அந்த இரண்டு ஆறுகளும் கலந்து தண்ணீர் எந்த விதமானப் பயனும் இன்றி கொள்ளிடத்திலே விழக்கூடிய நிலைமை தான் இருக்கிறது. எனவே வஞ்சியாறும், மருதையாறும் ஒன்றாகக் கலக்கின்ற இடத்திலே ஒரு நீர்த்தேக்கம் ஏற்படுத்தினால் அந்த இரண்டொரு வட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய புஞ்சை நிலங்கள் நஞ்சை நிலங்களாக மாறக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு, அந்தப் பகுதி வளமுள்ள பகுதியாக மாறும்.

எங்கள் பகுதியிலே நாகமங்கலம் ஏரி, கடுகூர் ஏரி, சித்தேரி, குறிஞ்சாகுளம் ஏரி என்று பல பெரிய பெரிய ஏரிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளையெல்லாம் சரி செய்வது என்றால் யூனியன்கள் மூலம் செய்யமுடியாது. அவற்றைப் பராமரிப்பதற்கு 1,000 ரூபாய் அல்லது 2,000 ரூபாய் தான் யூனியன்களால் கொடுக்கமுடியும். அது எப்படி என்றால் யானைக்கு அல்வா போடுவது போல் தான் இருக்கிறது. எனவே ஒரு லட்சம் ரூபாய், இரண்டு லட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிற திட்டங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய், இரண்டாயிரம் ரூபாய் சாதாரணமாக உடைப்பை அடைப்பதற்குக் கூட போதாது. ஒன்று அந்த ஏரிகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது அதிகமான தொகை கொடுத்து பராமரிக்கச் செய்ய வேண்டும். எங்கள் பகுதியிலே பருவ மழை அதிகமாகப் பெய்ததால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மின்சார மோட்டார்கள் பல இடங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்று ஆண்டுகளாக மின்சார இணைப்பு சில கிராமங்களிலே கிடைக்கவில்லை. எனவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மின் இணைப்புகள் கொடுக்கச் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்து சொசைடிகள் மூலம் கடன்கள் வழங்கக் கூடிய நிலைமையைச் செய்தால், அந்த வறண்ட பகுதி வளமான பகுதியாக ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு பல நன்மைகளைச் செய்து வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது. எங்கள் பகுதியிலே அதிக மழையினால் பாதகம் இல்லாமலிருந்தால் எங்களுடைய பகுதிக்கு அரசு கொடுக்கிற கடன், அரசு கொடுக்கிற மின்சாரம் அத்தனையும் நல்ல முறையிலே இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாற்றுக் கட்சிக்கார நண்பர்கள் விலைவாசி ஏறிவிட்டது, விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஆறு அவுன்ஸ் கொடுத்தார்கள் என்ற நிலைமையைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். உணவு உற்பத்தியிலே முன்னேற்றப்பாதையிலே இந்த அரசு அதிகமாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது சில பெரிய மனிதர்கள் விவசாயிகளிடத்தில் சென்று தி.மு.க. ஆட்சியில் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விலை குறைந்து விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அதே சமயத்திலே தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே விலை ஏறிவிட்டது, அதிக ஊதியம் தேவை என்றும் சொல்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு அதிக ஊதியம் தேவை தான், நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் விவசாயிகள் மத்தியிலே விலை பற்றாது உங்களுக்கு அதிக லாபம் வரவில்லை என்று சொல்லி அப்பாவி விவசாய மக்களை ஏமாற்றக்கூடிய முறையில் இடத்திற்கு இடம் நிறம் மாறும் பச்சோந்தியைப் போல் பேசக்கூடிய முறையிலே இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய ஸ்தாபன காங்கிரஸ்காரர்கள் கள்ளுக்கடை வைத்து விட்டதால் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : விவசாய மானியத்திலா அதைப்பற்றிப் பேசவேண்டும் ? ஸ்தாபன காங்கிரஸ்காரர்கள் 6 அவுன்ஸ் கொடுத்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்களாவது ஆறு அவுன்ஸ் கொடுத்தோம். நீங்கள் 5 அவுன்ஸ் கூட இன்றைக்குக் கொடுக்கவில்லை. விவசாயிகள் முன்னேற்றத்தைப் பற்றிப் பேசவேண்டுமே தவிர பச்சோந்தி

என்று பேசுவது சரியல்ல. பச்சோந்தி என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதற்கு நியாயம் கிடையாது. எனவே, தயவுசெய்து குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. சிவபெருமான் : மாண்புமிகு முன்னுள் அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தி.மு.க. ஆட்சியிலே விவசாயிகளுக்கு நன்மை இல்லை. விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்ன காரணத்தினாலே தான் நான் அதைச் சொன்னேன். இந்த அரசு இத்தனையும் செய்து இருக்கிற நேரத்திலே முன்னேற்றப்பாதையிலே சென்று கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே இப்படியெல்லாம் ஏன் பேச வேண்டுமென்றுதான் கேட்கிறேன். தி.மு.க. ஆட்சியிலே கள் அருந்தச் சொல்லி கெடுத்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்குச் சொல்லக்கூடிய நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

தமிழக அரசு மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே நல்ல முறையிலே விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்கிறது என்பதைத் தேர்தல்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றன. கிராம மக்கள் எல்லாம் தமிழக அரசை வரவேற்கக்கூடிய நிலைமை, டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு வாக்குகளை அளித்து தமிழக அரசை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள், நல்ல முறையிலே தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதைச் சொல்லாமல் இல்லாததை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்ளக்கூடாது. அம்மையார் அவர்கள் காலத்தில் ஆறு அவுன்ஸ் என்று சொன்னார்கள். உங்கள் காலத்திலே பையை கக்கத்திலே வைத்துக்கொண்டு பகல் நேரத்திலே சென்று வாங்கக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் இரவு நேரத்தில் குறுக்கு வழியில் வாங்கினார்கள். என்னைவிட அதிகமாக அரசியல் தெரிந்தவர்கள், படித்தவர்கள், வக்கீலாக இருக்கின்ற அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரியாததா எனக்குத் தெரிந்து விடப்போகிறது ? இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும் எந்த எந்த ரக அரிசி இருக்கிறதோ அவையெல்லாம் கிடைக்கின்றன. தானிய வகைகள் எந்த எந்த ரகம் தேவையோ அந்த ரகம் எல்லாம் இருக்கின்றன. இரவு பன்னிரண்டு மணிக்குக் கூட அரிசி வாங்கலாம். வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை. தானியத்தை விட அரிசி சாப்பிடுகிறவர்கள் தான் அதிகம். நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் நான் சிறிய வியாபாரி. நான் வியாபாரியாக இருப்பதால் தானியத்தின் விலையும், விவசாயிகளின் நிலையும், உற்பத்தியின் விலையும், விவசாயப் பொருட்களின் விலையும், அவர்கள் எந்த அளவில் இருக்கிறார்கள் என்று நான் புரிந்துகொண்டிருப்பதால் தான் எடுத்துக் கூறினேனே தவிர அம்மையார் அவர்களுக்காக வேண்டுமென்றே கூறவில்லை என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சியில் வருங்காலத்தில் இன்னும் அதிகப் பலன் ஏற்படும் என்று கூறிக்கொண்டு—நான் துதி பாடவில்லை, அம்மையார் அவர்கள் துதி பாடுவதாகக் கூறினார்கள், துதி பாடக் கூடியவர்கள் வேறு வேண்டுமானால் இருக்கலாம். உண்மையை எடுத்துச் சொல்லும் நிலையில் தான் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு—விடை பெறுகிறேன்.

1972 மார்ச் 25]

***திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து :** மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த வேளாண்மை மானியத்தின் பேரிலே என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

நாட்டிலேயிருக்கின்ற வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், தொழில் வளர்ச்சிக் குறைவு, வாழ்க்கைத் தரம் குறைவு இவைகளையெல்லாம் ஈடு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் வேளாண்மைக்கு முதலிடம் கொடுத்து வேளாண்மையை அபிவிருத்தி செய்வதைத் தவிர நாட்டிலே வேறு வழி கிடையாது. ஆகவே, இந்த வேளாண்மை மானியத்திற்கு இன்னும் அதிகப்படியான கவனத்தை—ஓரளவு கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும்—இன்னும் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. அதை ஏற்றுக் கொண்டு அரசாங்கத்தார் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக நிலப்படை ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று வெகு நீண்ட காலமாக கருத்துக் கூறப்பட்டு வந்திருக்கிறது. படித்தவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கொடுக்க வேண்டியதிலே விவசாயத் துறையிலே வேலை கொடுக்க உதவியாக இருக்கும். நாட்டிலே இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான நிலங்கள் தரிசாக இருக்கின்றன. அந்தத் தரிசு நிலங்களையெல்லாம் ஒருமிக்க சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரக்கூடிய தீவிர முயற்சியிலே அரசாங்கம் இறங்கினால் அது ரொம்பப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்ற கருத்தில் தான் இந்த நிலப்படை அமைப்பைப் பற்றி நான் கூறுகிறேன். அதிகமாகப் படித்தவர்கள் முன் வரவில்லை என்றாலுங்கூட, ஏதோ ஓரளவிற்கு வசதியிருக்கிறவர்கள் முன் வரவில்லை என்றாலும் கூட, எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையில் படித்து விட்டு, வேலையில்லாமல், தினம் எனக்கு 3 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்தால் போதும் என்று அலையும் வாலிபர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த வாலிபர்களை ஒருங்கிணைத்து இந்த நிலப்படை அமைத்து, தரிசு நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரகின்ற பெரு முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். எத்தனையோ பல திட்டங்களுக்கு நாம் ரூபாய்களை ஒதுக்குகிறோம். அதேபோல் இந்த நிலப்படைக்கு ஒரு ஐந்து கோடி ரூபாய் மூலதனம் வைத்து, அதை ஆரம்பித்தால் ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியும். அதிலே அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஒரு விவசாயி என்ற முறையிலே எனக்குக் கிடைத்த அனுபவத்தைக் கொண்டு பார்க்கும்பொழுது ஒரு குடும்பத்துக்கு இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை ஒழுங்காக கணவனும், மனைவியும் தினம் ஒன்றுக்கு 6 மணி நேரம் வேலை செய்தால், ஆபீசிலே 8 மணி நேரம் வேலை செய்வது, தொழிற்சாலையிலே 8 மணி நேரம் செய்வது என்பது போல் கூட இல்லாமல், 6 மணி நேரம் வீதம் வேலை செய்தால் வருஷத்திற்கு 250 நாட்கள் அல்லது 260 நாட்கள் வேலை செய்தால் அந்தக் குடும்பத்திற்கு 250 அல்லது 300 ரூபாய் மாதத்திற்கு வருவாய் கிடைப்பதற்கு வழிவகையை நாம் செய்ய முடியும். இதை நான் தத்துவமாகச் சொல்லவில்லை. அனுபவ ரீதியாகச் சொல்கிறேன்., இதைச் செய்ய முடியும். தஞ்சை மாவட்டத்திலேயும் செய்யலாம். தண்ணீர் மட்டும் நல்ல தண்ணீராகக் கிடைத்தால் செய்ய முடியும்.

ஆகவே தான் நான் கூறுகிறேன், பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களைப் பரீட்சார்த்தமாக எடுத்துக்கொண்டு 5,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக் கூடிய திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் தேவைப்படும். அந்த மூலதனத்தைக்கொண்டு அந்த 10,000 ஏக்கர்களில் வேலையை ஆரம்பித்தால் நாம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு 250 ரூபாய் மாத வருவாய் கிடைக்கும் நிலையை ஏற்படுத்த முடியும். இன்னும் என்னைக் கேட்டால் இரண்டு ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டு தனியாகச் சாகுபடி செய்வதை விட 50 குடும்பங்களுக்கு 100 ஏக்கர் என்று வைத்துச் செய்தால் 350 ரூபாய் மாதம் ஒன்றுக்குக் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்புண்டு. இதை நான் இப்பொழுது சொல்கிறேன். அடுத்த ஆண்டு பிராக்டிகலாக உங்களை யெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு சென்று காண்பிக்கின்ற நிலையும் வரலாம். ஏனென்றால் விவசாயத்திற்கு 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பதெல்லாம் போதாது என்றெல்லாம் பல பேர் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் 10 ஏக்கரே போதும். முறைப்படி செய்ய வேண்டும், நிலம் எவ்வளவு அதிகம் என்பது பிரச்னை அல்ல, ஒழுங்கான முறையில் செய்ய வேண்டு மென்பது தான் பிரச்னை. விஞ்ஞான ரீதியில் செய்ய வேண்டும். விஞ்ஞான ரீதியாக, ஒழுங்காகச் செய்யவில்லையென்றால் 100 ஏக்கர் கொடுத்தாலும் வருவாய் கிடைக்காது. ஒழுங்காக 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவில் கிட்டத்தட்ட 20,000 ரூபாய் எடுக்க முடியும் என்ற அளவில் மாடல் பண்ணையைத் தயார் செய்திருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) தண்ணீர் இருக்கும் இடத்தையும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். போர் வெல் வைத்தும் செய்யலாம். இருக்கும் இடத்திலேயே நாம் இன்னும் செய்ய வில்லையே. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் சரியானபடி, போர்வெல் போட்டு நான் மூன்று போகத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்கிறேன். 12 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவில் 25,000 ரூபாய் நிகர வருவாய் எடுக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாயிண்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன் சார், 12 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவில் 25,000 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்களே, என்ன பயிர் செய்யப் போகிறார்கள், பண மாகவே பயிர் செய்யப்போகிறாரா அல்லது பயிராகச் செய்யப் போகிறாரா ?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அம்மையார் அவர்களுக்கு விவசாயத்தைப் பற்றி அதிகமாகத் தெரியாது. அட்வகேட்டாகச் சென்னையில் இருப்பதால் தெரியாது. என்னுடைய வயலிலே......

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவள், விவசாயிக்கு வாழ்க்கைப்பட்டவள். ஆகவே விவசாயத்தைப் பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : விவசாயம் என்பது வாயால் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வதல்ல. செயல் மூலம் தான் தெரிந்துகொள்ள முடியும். சென்னை நகரத்திலே விவசாயத்தைப் பார்க்க முடியாது. அம்மையார் அவர்கள் கேட்டதற்காகக் கூறுகிறேன். நெல் தான் பயிரிடுகிறேன்.

இரண்டு போகத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். மூன்றுவது போகத்திற்காக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) புஞ்சைப் பயிர் போட்டால் லாபம் வரும். ஆனால் என்னுடைய நிலமெல்லாம் ஊத்துக்கால் நிலம், ஆகையால் புன்செய்ப் பயிர் செய்ய முடியாது. 4 ஏக்கர் தென்னந்தோட்டம் வைத்திருக்கிறேன். குறிப்பாக நான் முன்னே சொன்ன கருத்துக்களை புதிதாக வந்திருக்கும் விவசாய அமைச்சரவர்கள் நிச்சயமாகக் கருத்திற்கொண்டு வேலை வாய்ப்பிற்காக நான் சொன்ன கருத்துக்களை ஆராய வேண்டும், அது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக டிராக்டர்கள். வெறும் மாட்டை வைத்து அபிவிருத்தி செய்வது என்பது சிரமமான காரியம். டிராக்டர்களுக்கு உழவுக்கூலி ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அதைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டு உழவுக்கு 30 ரூபாய் வரை கேட்கிறார்கள். 27 ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் 30 ரூபாய் வரை வாங்குகிறார்கள். அதை 25 ரூபாயாகக் குறைக்க வேண்டும். இரண்டு ஓட்டு ஓட்டிவிட்டு 30 ரூபாய் கொடுப்பது என்றால் சிரமமாக இருக்கிறது.

சிறு நிலக்காரர்கள் விலைக்கு வாங்கி உபயோகிக்கும் அளவில் குறைந்த அளவில் பவர் டிரில்லர்களைத் தயாரிக்க வேண்டும். 15 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் பெரிய டிராக்டரை வாங்க வேண்டுமென்றால் 40,000 ரூபாய் வரையில் ஆகிறது. 10 ஏக்கர், 15 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் அதற்கு முழு வேலையும் கொடுக்க முடியாது. நிர்வகிப்பதும் சிரமம். எனவே, சிறிய அளவில் 10 ஹார்ஸ் பவருக்கு முன்பு ஜப்பானிலிருந்து வந்திருந்தது. அம்மாதிரியான முறையிலே 10,000 ரூபாய்க்குள்ளே இருக்க வேண்டும். பத்து ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் 10,000 ரூபாயில் பவர் ட்ரில்லர் வாங்கிக்கொள்ள முடியும். ஆனால், 15,000 ரூபாய், 20,000 ரூபாய் என்று கொடுத்து வாங்குவதற்கு முடியாது. எனவே குறைந்த அளவில் அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷனில் இருக்கிற தொழிற்சாலையில் ஆரம்பிக்கலாம். அப்படி ஆரம்பித்து பவர் ட்ரில்லர்களைக் குறைந்தவிலைக்குக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தென்னை அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் தீவிரமாக அபிவிருத்தி செய்யப்படுகிறது. பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி, திருத்துறைப்பூண்டி பகுதிகளில் வெகுவாக கடன் தொகை வழங்கப்படுகிறது. கடற்கரை ஓரத்தில் தென்னை நன்றாக வரும் என்ற அளவிற்கு அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். கடற்கரை ஓரங்களில் மட்டுமல்ல, உள்ளுக்குள்ளேயும் செம்மண் பகுதியில் தென்னை நன்றாக வரும்.

ஆகவே, என் பகுதியில் ஒரத்தநாடு தாலுகா, திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் ஆலங்குடி தாலுகா போன்ற பகுதிகளையும் தீவிர தென்னை அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுவதன்மூலம் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் தென்னை பயிர் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

தென்னங்கன்றுகள் உற்பத்தி செய்யப்படுவது போதுமானதாக இல்லை. தேவையான அளவுக்குத் தென்னங்கன்றுகளை அரசாங்கப் பண்ணையில் இருந்து கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, அதிகப்படியாக இரண்டொரு பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி தென்னங்கன்றுகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது பால்பண்ணை. பால்பண்ணையில் வருஷம் பூராவும் ஒரே சீராக உற்பத்தி இருப்பதில்லை. சில மாதங்களில் குறைவாகக் கிடைக்கிறது. சில மாதங்களில் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அதிகமாகக் கிடைக்கும்போது கீழே இருக்கும் பெடரேஷனோ, சொசைடியோ அதிகமாகப் பால் கிடைக்கும் போது இவ்வளவு பால் வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். (குறுக்கீடு : பால் பண்ணை டிமாண்ட் இன்று இல்லை) சொன்னது சொல்லிவிட்டேன். இதைப்பற்றிக் கூறி முடித்துவிடுகிறேன். இதனால் சங்கங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அதிகமாக பால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற காலத்தில் பால் பவுடர் தயாரிக்கும் ஃபாக்டரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இணைப்பு ரோடுகள் மார்க்கெட்டிங் செய்வதற்கு ரொம்பவும் அவசியம். விவசாயிகள் உரங்களைக் கொண்டுபோக ரொம்ப அவசியம். இதற்கான திட்டம் ஐந்து கோடிக்குப் போட்டு, மூன்று கோடியாகி, இப்போது 1½ கோடிக்கு வந்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அதிகத் தொகை பெற அரசு முயற்சிக்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் முக்கியமாக இரண்டு இணைப்புச் சாலைகள் தேவை. அதிகாரிகள் மட்டத்தில் அதைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறேன். பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில் அணைக் காடு-பழஞ்சூர் ரோடு, ஒரத்தநாடு தாலுகாவில் கதம்பை-அலிவலம் ரோடு ஆகிய இரண்டையும் மார்க்கட்டிங் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

முன்பு போர்வெல் போடுவதற்கு அரசாங்கமே பைப்புகளைக் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போது அரசாங்கம் பைப்புகளைக் கொடுப்பதில்லை. பம்ப் மட்டும் போடுகிறார்கள். வெளியிலிருந்து பைப் வாங்க வேண்டியிருக் கிறது. இதிலே ஒன்றும் அறியாத விவசாயிகள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். ஏ க்ளாஸ் பைப் என்று சொல்லி பி. கிளாஸ் பைப்பைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இதனால் பணம் செலவு பண்ணியும்கூட தரமான பைப்புகள் கிடைக்காத காரணத்தால் அரசாங்கமே இந்த பைப்புகளை சப்ளை செய்தால் தரமான பைப்புகளாகக் கொடுக்க முடிவதோடுகூட நியாயமான விலையிலும் கொடுக்க முடியும். லாண்ட் டெவலப்மென்ட் பாங்கில் லோன் சாங்ஷன் ஆனவுடன் பைப்களை சப்ளை செய்துவிட்டு நேரடியாக அரசாங்கம் லாண்ட் டெவலப்மெண்ட் பாங்கிலிருந்து அந்தப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இது விவசாயிகளுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். தவறுகள் நடப்பதைத் தவிர்க்க முடியும்.

மழையை நம்பி வாழக்கூடிய பகுதிகள் பல இருக்கின்றன. அங் கெல்லாம் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அமலாக்குவது விவசாயி களுக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இதைப்பற்றி நீண்டநாளாகப் பேசிக் கொண்டு வருகிறோம். மத்திய அரசில் பரிசீலனை செய்து கொண்டி ருப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நமது தமிழ் நாடு

பூராவும் கொண்டு வரவில்லையென்றாலும், இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கோவை மாவட்டம் போன்ற இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களிலாவது; மழை இல்லாத காரணத்தால் பயிர்கள் கெட்டுப் போகக்கூடிய பகுதிகளிலாவது பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டு வர மத்திய அரசை நம்முடைய அரசு வற்புறுத்த வேண்டும். அதேபோன்று கால்நடை இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தையும் கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற முகத்தான் என்னுடைய சில கருத்துக்களை இந்த அவையின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

"உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்......"

என்று ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே குறள் தந்த வள்ளுவன் சொன்னது மட்டுமல்ல; இன்றைக்குக் கூட "ஏர் முனையில் பார் முழுதும்......" என்ற பண்ணை இசைத்து வருகிறோம். அதே நேரத்தில் இன்று நாட்டிலே இன்னொரு பழமொழியும் இருக்கிறது. "உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிஞ்சாது" என்பது. ஆனால் இன்றையதினம் விவசாயிகள் கணக்குப் பார்க்கின்ற அளவிலாவது இருக்கின்றார்கள். உண்மையிலேயே மிஞ்சுகிறதா என்பது பிரச்சினை அல்ல; ஆனால் இன்று நிச்சயமாக மிஞ்சுகிறது. விவசாயிகள் கணக்குப் பார்க்கத் தெரிந்து கொண்டார்கள்; அந்த அளவிலே திருப்தி. இன்று விவசாயிகளுக்கான நல்ல தீவிரமான முன்னேற்றத் திட்டங்களை இந்த அரசு ஆக்கி வருகிறது. அதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய நாடு விவசாய நாடாக இருந்தும் கூட, பற்றுக் குறையில் இருந்துவருகின்ற தன்மையைப் போக்க தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின்கீழ் நல்ல பல திட்டங்களை அமல் நடத்தியிருக்கிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இன்றைக்கு நெல் உற்பத்தியில் ஐ.ஆர். 8, 20, 22, கருணா, பத்மா, விஜயா போன்ற அழகான பெயர்களை எல்லாம் கொண்ட நெல்லை உற்பத்தி செய்கிறோம். அழகான பெயரோடு கூட இவற்றிலிருந்து அதிகமான மகசூல் கிடைக்கிறது. விவசாயிகள் பெருமைப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்குள்ள சில குறைபாடுகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஐ.ஆர். 8 நெல் முதல் ஆண்டில் நல்ல மகசூல் கொடுக்கிறது. ஆனால் ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதனுடைய மகசூல் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. அதைப்பற்றி மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே தஞ்சை மாவட்டந்தான் எல்லோருக்கும் நெல்லையும் அரிசியையும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் தஞ்சைக்கும் உயர்ந்த விதத்தில் வட ஆற்காடு மாவட்டம் இன்று இருக்கிறது. தஞ்சையில் காலால் மடையைத் தள்ளும் அளவுக்கு நீர் வசதி இருக்கிறது. அதனால் அங்கு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள்

தங்களுடைய வியர்வையை நிலத்தில் பாய்ச்சுகிறார்கள், பல விவசாயிகள் தங்களுடைய ரத்தத்தைப் பாய்ச்சி நீரை எடுத்து நிலத்திற்குப் பாய்ச்சுகிறார்கள். அப்படிப் பாய்ச்சி இன்று உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இன்று தமிழகத்திலேயே தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தில் வட ஆற்காடும், செங்கற்பட்டு மாவட்டமுந்தான் முன்னணியில் இருக்கிறது என்பதை உணருகிறபோது, இப்படி உடல் உழைப்பால் விவசாயத்தைப் பெருக்கக்கூடிய இந்த மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு அதிகமான சலுகைகள், மானியங்கள், கடன்கள் ஆகியவற்றைக் கொடுத்து அவர்களை நல்ல முறையில் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்குள்ள புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கும்போது அதிலே மணிலாப் பயிரைப் பற்றிச் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ 12 லட்சம் ஏக்கரில் மணிலா பயிர் செய்யப்படுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே கொஞ்சம் முயற்சி எடுத்தால் இது அந்நியச் செலாவணியைச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கும். இது வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு, தெற்கு மாவட்டங்களில் பயிர் செய்யப்படுகிறது. அந்தப் பயிர் செய்கின்ற விவசாயிகளுக்குப் போதிய கடன் உதவிகள், மற்றச் சலுகைகள் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

விவசாயத்தைத் துவக்குவதற்கு முன்பு அந்த விவசாயி தன்னுடைய வீட்டிலிருக்கும் பித்தளைச் சாமான்களை, மனைவியின் நகைகளை கடனுக்காக அடகு வைத்து மணிலாப் பயிர் செய்யும்படியான நிலை இருக்கிறது. பிறகு மண்டிக்காரனிடம் கடன் வாங்கி, அறுவடை செய்து அவர்களிடத்தில் கொடுக்கிற நிலைதான் இருக்கிறதே தவிர, விவசாயிக்கு ஒன்றும் மிஞ்சும் நிலை இல்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கென்று ஒரு கடன் திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பயிருக்கென்று கடன், உரத்திற்கென்று கடன் ஆகியவற்றை விவசாயத் துறை மூலமாகக் கொடுத்து வசூல் செய்கிற தன்மையை ஏற்படுத்தினால் மணிலாப் பயிர் இன்னும் சீரும் சிறப்புமான முறையில் இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

மணிலா அதிகமாக விளையக்கூடிய இடத்தில் வனஸ்பதி தொழிற்சாலை ஆரம்பித்தால் இந்தியா பூராவும் சப்ளை செய்து வசதி பெற முடியும். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அத்தகைய ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க இருப்பதாக அறிகிறேன். அப்படி ஆரம்பிப்பதை மணிலா பயிர் அதிகமாக பயிர் செய்யப்படுகின்ற இடத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கும் ராணிப்பேட்டை தொகுதியில் நவ்லாக் என்ற பிரபலமான பண்ணையைப் பற்றிக் கேள்விப் படாதவர்கள் இருக்க முடியாது. அந்தப் பண்ணை நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. அதற்கு இப்போது 70 ஏக்கர் நிலந்தான் இருக்கிறது. அதைச் சுற்றியுள்ள நிலங்கள் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களாக் இருக்கின்றன. அதைப் பற்றிக்கூட மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு பேசும் போது சொன்னேன். ஆயிரம் ஏக்கருக்கும் அதிகமான இடத்தில் விவசாயிகள் பயிர் செய்து வருகிறார்கள்.

மீதமுள்ள எழுபது எக்கர் நவ்லாக் பண்ணைக்கு இருக்கிறது. 500 எக்கருக்கு அதிகமாக அந்தப் பண்ணைக்குச் சொந்தமாக ஆக்கவேண்டு மென்று அரசு முயற்சி எடுத்திருக்கிறது. மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு முன்பிருந்த வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நவ்லாக் பண்ணையை தன் செல்லப் பிள்ளையாகப் பாவித்து வந்தார்கள். அவர்களுக்கு அதில் தனிப்பற்று இருந்தது. அந்தச் செல்லப்பிள்ளையை தாங்களும் தத்து எடுத்துக்கொள்ளவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் வளர்ச்சிக்காக அவர்கள் எடுத்த முயற்சிகளை தாங்களும் தொடர்ந்து எடுத்து அந்தப் பண்ணையை பெரிய தொரு பண்ணையாக ஆக்கி எதிர்காலத்தில் அங்கு ஒரு கல்லூரி அமைக்கும் அளவில் அதைவிரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மணியடிக்கப்பட்டது.

(4) அறிவிப்பு—

பேரவை அலுவல் குறித்து

MR. SPEAKER : I have to make the following announcement to the House regarding the further programme of business for the meeting of the Legislative Assembly as decided by the Business Advisory Committee at its meeting held on 25th March 1972.

31st March 1972 (Friday)	..	GOOD FRIDAY—Holiday.
1st April 1972 (Saturday)	..	Private Members' Business.
2nd April 1972 (Sunday)	..	Holiday.
3rd April 1972 (Monday)	..	Official Bills.
4th April 1972 (Tuesday)	..	Official Bills.

The Assembly will meet on 5th April 1972 (Wednesday) if necessary.

The Assembly will sit as usual from 9 a.m.

பேரவையின் இன்றைய காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைகின்றன. மீண்டும் பேரவை மாலை 4 மணி அளவில் கூடும். மாலையில் தொடர்ந்து திரு. வகாப் அவர்கள் ஐந்து நிமிடங்கள் பேசுவார்கள்.

பின்னர் பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

[மாலைக் கூட்டத் தொடர்.]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் **திரு. பெ. சீனிவாசன்** அவர்கள் தலைமையின் கீழ் மாலை 4-07 அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

(3) 1972–73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 16, வேளாண்மை, மானியக்கோரிக்கை **எண். 39**—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு—விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, காலையிலே நான் நவ்லாக் பண்ணையைப் பற்றி பேசிக்கொண்டு முடிக்க இருந்த நேரத்திலே இருந்ததால் இப்போது அந்தப் பண்ணையைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அநதப் பண்ணையை நவீன முறையில் செய்வதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கேயிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான நிலத்தை விவசாயிகள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரய்ட்வாரி நிலமாக மாற்றியமைக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட பண்ணைகள் எல்லாம் ஆங்காங்கு நல்ல முறையிலே செயல்படவேண்டும். அங்கே இருக்கின்ற விதைகள் எல்லாம் சில நேரங் களில் கெட்டுப்போகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அதை வைப்பதற்கு சரியாக கிடங்கு இல்லாத காரணத்தால் இது ஏற்படுகின்றது. விதை கெட்டுப்போனால் என்னவாகும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஒரு பகுதியில் அந்த விதைகள் வந்து விட்டால், விவசாயிகள் தங்களுடைய உழைப்பைப் பயன்படுத்திய பிறகு, அது கெட்டுப்போன விதையாக இருப்பதால் பயன்தராமல் போய்விடுகிறது. அதனால் அவனுக்கு வர வேண்டிய வருவாய் குறைந்து விடுகிறது. ஆகவே, அந்த விதைகள் விஷயத்தில் மிகவும் கவனத்தோடு இருந்து தக்க தரமான விதைகளை விவசாயிகளுக்குத் தருவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒன்றியங்களுக்கு வரும் விதைகள் நல்ல விதைகளாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல ஆயிரக்கணக்கான மூட்டை உரங்கள் பாழாகிப்போய் இருக்கின்றன என்று சில நாட்களுக்கு முன்பு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். பல ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகள் டை அம்மோனியம் பாஸ்பேட் என்று நினைக்கிறேன். அது பல கிடங்குகளில் இருந்து கெட்டு விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். வந்தசவாசியில் ஏறக்குறைய பல ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகள் வீணாகிப் போய் இருக்கின்றன. கல்லையும் மண்ணையும் கூட சேர்த்து விற்கும் அளவுக்கு நிலைமைகள் வந்திருக்கிறது.

இதற்குக் காரணம் கிடங்கு வசதி இல்லாதது தான். கிடங்கு வசதிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்தித்தந்தால் நல்ல முறையில் செயல்படும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பழைய காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் உரத்தட்டுப்பாடு இருந்தது. இன்று அந்த மாதிரி உரத்தட்டுப்பாடு வருமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. 50 ரூபாய் விற்ற உர மூட்டை இன்றும் 60 ரூபாய் கூட இன்று வெளி மார்க்கெட்டில் விற்கிறது. உடனடியாக அரசு கண்காணித்து, அதைக் கட்டுப்படுத்தி, உண்மை உழவர்களுக்கு உரத்தைக் கிடைக்கச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது வேளாண்மைத் துறையில் டிராக்டர்கள் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள். எல்லோரும் பெர்குஸன் டிராக்டர் வேண்டும் என்று விரும்பிக் கேட்கிறார்கள். ஏனென்றால் அது சேற்றில் உழுவதற்கு

சாதகமாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் சில நேரங்களில் அதை வேறு நாடுகளிலிருந்து கிழக்கு ஜெர்மனி நாட்டிலிருந்து சரியாக பரிசீலித்து வாங்காத காரணத்தினால், பல டிராக்டர்கள் சும்மா இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. விவசாயிகள் விரும்பிக் கேட்கின்ற டிராக்டர்களை, விலை கூடுதலாக இருந்தாலும், அதையே வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

ரூ. 30,000, 40,000 கொடுத்து எல்லா விவசாயிகளும் டிராக்டர்களை வாங்க முடியாது. ஜப்பான் நாட்டில் சிறிய டிராக்டர்கள், மாடுகளை வைத்து வேலை வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு டிராக்டர்கள் வைத்து உபயோகப்படுத்தியிருப்பதை நானே நேரில் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட டிராக்டர்களை நம் நாட்டில் அறிமுகம் செய்ய வேண்டும். அல்லது அங்குள்ள கம்பெனியின் ஒத்துழைப்பு பெற்று, இங்கேயே உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதிகபட்சமாக ரூ. 5,000-க்கு மேல் விலை கொடுக்கப்படாத அளவுக்கு டிராக்டர்கள் செய்கிறார்கள். அதற்கான முயற்சியை இங்கேயும் செய்யுமாறு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களையும், தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் அரசு அம்மாதிரி டிராக்டர்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திட்டத்தை ஏற்கவேண்டுமென்று என்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பயிர் பாதுகாப்பு பற்றி நாம் மிகவும் கண்காணிப்போடு இருக்க வெண்டும். ஏனென்று கேட்டால் உற்பத்தி ஒரு பக்கம் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. மறு பக்கம் உற்பத்தியாகும் தானியம் அழிகிறது. வெள்ளத்தால் அழிகிறது, புயலால் அழிகிறது, பூச்சிகளால் அழிகிறது. ஒற்றபடி நல்ல கண்காணிப்பு இல்லாத காரணத்ததினால் அழிகிறது. ஏ இல்லாத காரணத்தினால் அழிகிறது. மிகவும் கஷ்டப்பட்டு பயிர் அர்ய்து, கதிராக வரும்பொழுது எலிகளின் உபத்திரவத்தினால் பெரிய மசழிவு ஏற்படுகிறது. எலிகளின் காரணமாக ஏற்படும் பெரிய அழிவை நம்முடைய அரசாங்கம் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும். இந்தியா பூராவிலும் ஏற்படுகின்ற தன்மையாக இருக்கிறது அது. லட்சக்கணக்கான எலிகள், கோடிக்கணக்கான எலிகள் வளர்ந்திருக்கின்றன. நான் அதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் சாதாரணமாக ஆடு, மாடு, கோழிப் பண்ணைகளைத் தான் ஏற்படுத்துகிறோம். ஒரு பாம்புப் பண்ணையை ஏற்படுத்தவேண்டும். விஷம் இல்லாத பாம்பாக இருக்க வேண்டும். வேளாண்மைத் துறையில் இது சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி செய்து பாம்புப் பண்ணையை ஏற்படுத்தவேண்டும். எலிகளை சாப்பிடக் கூடிய பாம்புகளாக இருக்கவேண்டும். அப்படி ஒரு பண்ணையை ஏற்படுத்த ஏராளமான பாம்புகளை உற்பத்தி செய்து, விஷப் பல்லை எடுத்து விட்டு, விஷம் இல்லாத பாம்புகளை வளர்த்து எலிகளைப் பிடிக்கவேண்டும். (பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ரொம்ப பயங்கரமாக இருக்கிறது). பாங்காங் நகரத்தில் நான் ஒரு பாம்புப் பண்ணையை பார்த்தேன். விஷத்தை எடுத்து வைத்தியத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். நாம் ஏன் அது மாதிரி ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பது பற்றி சிந்திக்கவேண்டும். எலக்டிரிக் கரெண்டு வைத்து எலிகளை சாகடிக்க ஏற்பாடு செய்தால், மனிதர்கள் சாகக்கூடிய ஆபத்து ஏற்படும். ஆகவே, இதை ஒரு திட்டமாக அரசாங்கம் ஏற்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹெலிகாப்டர் மூலம் மருந்து தெளிப்பது பற்றி விவசாயிகளிடயே பரவலாக அதிருப்தி இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு மிகவும் செலவாகிறது. ஹெலிகாப்டராலும் ஏறி இறங்குகிறது. "பிக்செட்" என்பது நேராக அடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் பலன் இல்லை. அந்த மூல தனத்தைக் கொண்டு ஹாண்டு-ஸ்ப்ரேயர்களை, கையினால் இயங்கக்கூடிய மின்சார ஸ்ப்ரேயர்களை நிறைய வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கடனாகவும், மானியமாகவும் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கிறது).

*** திரு. ஜே. எஸ். இராசு :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1972–73-ம் ஆண்டுக்கான வேளாண்மைத் துறை மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைப் பேச முற்படுகிறேன். நிலமற்றவர்களுக்கு நிலம் வழங்கும் வருவாய்த்துறை, பாசனவசதி அளிக்கும் பொதுப்பணித் துறை, கடன் வழங்கும் கூட்டுறவுத் துறை, உழவர்களுக்கு நேரடியாக உதவி செய்யும் உள்ளாட்சித் துறை ஆகிய வற்றின் ஒருங்கிணைந்த சிறப்பான பணிகளால் வேளாண்மைத்துறை சிறப் படைந்து வருகிறது. 1967-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு நம்முடைய தமிழகத்தில் மிகச் சிறப்பானமுறையில் பணியாற்றிவருகிறது என்பதையும், அதன் மூலமாக உணவுத் துறையில் தமிழகம் தன் நிறைவு பெற் றிருக்கிறது என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு மனதார நாம் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நம்முடைய விவசாயத் துறையிலே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அனை வரும் மிகுபயன்தரும் தானியவகைகள் திட்டம், பல போகப் பயிர்த் திட்டம், பருப்பு வகைகள் பெருவிளைவுத் திட்டம், மலைப் பகுதிகளில் தோட்ட வளர்ப்புத் திட்டம், தரமான விதைகள் உற்பத்தி—விநியோகத் திட்டம், வணிகப் பயிர் வளர்ச்சித் திட்டம், எண்ணெய் வித்துக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டம், தென்னை வளர்ப்புத் திட்டம், முந்திரி வளர்ப்புத் திட்டம், பழ வளர்ச்சித் திட்டம், புகையிலை வளர்ச்சித் திட்டம், வாழை வளர்ப்பில் முனைப்புத் திட்டம், காய்கறிப் பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம், மண்ணை பண்படுத்தும், பாதுகாக்கும் திட்டம், உரவகை வழங்கல் திட்டம் ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் மிக சிறப்பான முறையில் கவனம் செலுத்தி பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். 1971–72-ல் 73 லட்சம் டன் உணவு தானியங்களை விளைவித்த பெருமைக்கு நாம் ஆளாகி யிருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, நடப்பு ஆண்டில் 75 லட்சம் டன் அளவுக்கு நாம் குறியீட்டை வகுத்து நல்ல முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்காக ஒத்துழைப்புத் தருகின்ற சகல தரப்பு அலுவலர்களுக்கும், மற்றும் அந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் தமிழ் நாடு மக்களின் சார்பாக நம்முடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள நாம் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

அக்ஷய பாத்திரம் என்பது மணிமேகலையில் வரக்கூடிய நிகழ்ச்சி. அக்ஷயபாத்திரம் வைத்திருந்தவர்களின் கவனக்குறைவாலோ என்னவோ தமிழ் நாடு என்ற அக்ஷய பாத்திரம் வரட்சிப் பாத்திரமாக மாறி யிருந்தது. அந்த அக்ஷய பாத்திரம் இந்தத் தமிழக அரசு கையில்

வந்தவுடன், மாண்புமிகு முதல்வர் கையில் வந்தவுடன் அந்த அக்ஷய பாத்திரம் இன்றைய வற்றாத அளவுக்கு நல்ல முறையில் வளர்ச்சி தந்திருக்கிறது. பஞ்சாப் மாகாணம் 40 சதவிகிதம் உணவு தானியத்தை வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்புவதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அது போன்று எதிர்க் காலத்தில் நம் தமிழகமும் உன்னத நிலையை அடைந்து, நம்முடைய நாடு வளர்ச்சி அடைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்தச் சூழ் நிலையில் நடைமுறையில் உழவர்களுக்கு இருக்கிற இரண்டொரு சிரமங்களைப் பற்றி தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் மானியமாகக் கொடுக்கப்படும் பல சலுகைகள் ஏழை உழவர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் சென்று சேரத் தக்க அளவுக்கு, மேலும் அந்தத் துறையில் ஊக்கமும், கண்காணிப்பும், கவனமும் தேவை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் வாயிலாக 1967-க்கு முன்பு கிணறு வெட்டுவதற்கும் பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கும், ஆயில் என்ஜின்கள் வாங்குவதற்கும் நிறைய கடன் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படி பணம் தந்தபொழுது, அந்தப் பணம் ஊரில் செல்வாக்கு பெற்றவர்களுக்கு மட்டும், சிறப்புப் பெற்றவர்களுக்கு மட்டும் போய்ச் சேருவதற்கு எப்படி வாய்ப்பு இருந்ததோ, அதே போன்று விவசாயத் துறையில் அந்தத் துறை பரவலாக ஆக்கப்பட்டிருந்தும் கூட, சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு சில இடங்களில் அந்தச் சலுகைகள், மானியங்கள் முறையாக சேர்க்கப் படாமல் இருக்கிறது என்பதையும் இந்தத் துறையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறைந்தபட்சம் இரண்டு ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களுக்குக்கூட கூட்டுறவு வங்கிகள் கிணறு வெட்டவும், நிலச்சீர்திருத்தம் செய்யவும் நிலவள வங்கிகள் மூலம் தாராளமாகக் கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமக் கூட்டுறவு நாணய சங்கங்கள் ஒரு வருடத்திற்குள்ளாக பயிர்ச் செலவு ஆகிற பயிர்க்கடன் தான் தற்பொழுது வழங்கிவருகின்றன. என்னுடைய தொகுதியான பெரம்பலூர் தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால் நிலவள வங்கி புதிய கிணறு வெட்டுவதற்காக, அல்லது வேறு எந்த காரியத்திற்காகவும் கடன் வழங்குவது இல்லை. அடிக் கிணறு வெட்டுவதற்குத் தான், செகண்டு இன்ஸ்டால்மெண்டாக கடன் வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு கடன் வழங்குவதில்லை. கிராமக் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள் கொடுத்து வந்த கடன்களும் நிறுத்தப்பட்டு விட்டன. பெரம்பலூர் தொகுதியில் ஏராளமான நிலங்களில் விவசாயம் செய்ய நிலம் அற்ற ஏழை விவசாயிகளும், பொது மக்களும் அதில் வளர்ச்சி காணுவதற்கு முனைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையில் கிணறு வெட்டுவதற்குப் பணம் இல்லாமல் போனால், நிச்சயம் எங்கள் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, கிராமக் கூட்டுறவு நாணய சங்கங்களின் மூலமாகவும் நிலவள வங்கிகளின் மூலமாகவும் கடன் வழங்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். பயிர்கள் நோயால் பீடிக்கப்படும்போது, பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின் கீழ் மருந்து தூவான்கள் வைத்து, தக்க உதவிகள் செய்வதற்கு நிறைய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்றாலும் கூட, அவர்கள் முறையாக பணியாற்றுவதற்கும், தக்க நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு உதவுவதற்கும் மேலும் அதிகமாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் கொட்டாரக் குன்று, காரியானூர் இந்த இரண்டு கிராமங்களுக்கும் அருகில் சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் காட்டிலாகா நிலத்தை நிலம் இல்லாத வர்களுக்கு தரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். மேலிருப் பவர்கள் கீழே இருந்து ரிபோர்ட்டு கால்பார் பண்ணினால் சந்தன மரம் முளைக்கிறது. பெரிய செடி கொடிகள் சூழ்ந்துகொண்டு காடாக இருக் கிறது என்று சொல்லி மறுத்து பதில் எழுதி விடுகிறார்கள்.

ஆகவே நிச்சயமாக அது விவசாயிகளுக்குத் தரப்படலாம். ஆனால் அந்த டிபார்ட்மெண்டிலே வேலை வாய்ப்பு குறைந்து போய் விடும் என்று சொல்லி ரிப்போர்ட்டை சரியாக அனுப்பாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு காட்டிலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இதில் தயவுசெய்து கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மருந்து அடிக்கின்ற விஷயம் இன்றைக்கு யூனியன்கள் மூலம் செய்யப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு யூனியனிலும் ஒரு இ. ஓ. (அக்ரி) இருக்கிறார். அவர், அவருக்குள்ள வேலையை ஒழுங்காகச் செய்கிறார். அப்படிச் செய்தாலும் கூட அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கிற கிராம சேவக், மேஸ்திரி போன்றவர்கள் நிச்சயமாக கிராமம் கிராமமாகச் சென்று வேலை செய்யவேண்டுமென்றிருக் கிறது. ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் செய்வதில்லை. இன்றைக்கு கிராமத் திலுள்ள விவசாயிகள் எப்படி மருந்து கலப்பது, அடிப்பதென்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கிராம சேவக்குகள், மேஸ்திரி போன்றவர்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு அந்த மாதிரி விஷயங்களைக் கற்றுத்தர வேண்டுமென்று சொல்லி பேச வாய்ப் பளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

* **திரு. சோ. அழகர்சாமி :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறைத் திட்டத்தின் மூலம் பொதுவாக நாட்டில் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. அந்த அளவிலே இந்தத் துறை அதிகாரிகள் கவனம் செலுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று முதலில் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். உற்பத்தி எவ்வளவு பெருகி இருக்கிறது என்பதை இது காட்டு கிறது. ஆனால் அந்த அளவிற்கு விவசாயிகளின் வாழ்க்கையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. அதற்கு முக்கிய காரணம், அவர்கள் இந்த உற்பத்திக்காக வாங்கக்கூடிய கடன்களும், வட்டிச் சுமையும் தான். வாங்கிய கடனை அவர்கள் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அதிக வட்டியும், குறுகிய காலத்தில் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டி யிருப்பதும் தான்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, அவர்களின் உற்பத்திக்கு நியாயமான விலை கொடுக்கப்படவில்லை. அது அனைவருக்கும் தெரியும். உற்பத்தி நேரத்தில் அவர்கள் விற்கவேண்டிதிருப்பதால் அவர்களின் உற்பத்திக்கு அதிக விலை கிடைக்காமலிருக்கிறது.

அதேபோன்று பூச்சி மருந்து அடிப்பது, சாகுபடிச் செலவு ஆகியவை அதிகமாக இருப்பதால், விவசாயிகளுக்கு அதற்குத் தகுந்த விலை உற்பத்திப் பொருள்களை விற்கிறபோது கிடைப்பதில்லை. அதைத்தான் அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் சேர்மன் அவர்கள் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள்.

அதேபோல் பாசன வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் மானம் பார்த்த பூமியில் கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் 10 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் வரை ஆகிறது. கோயம்புத்தூர் போன்ற மாவட்டத்தில் கிட்டத் தட்ட ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரைக் கூட ஒரு கிணறு வெட்ட ஆகிறதென்று ஒரு உறுப்பினர் சொன்னார்கள். 10 ஆயிரம் ரூபாய் வாங்குகிறபோது, அதில் ஒரு வருடத்திற்கு வட்டியும், அசலுமாகச் சேர்த்து ஒவ்வொரு வருடமும் கிட்டத்தட்ட 2 ஆயிரம் முதல் 3 ஆயிரம் வரைச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த அளவில் இப்படி 20 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் கடன் வாங்கக் கூடியவர்கள் வருடா வருடம் 2 ஆயிரம், 3 ஆயிரம் என்று கட்ட வேண்டியிருப்பதால் அவர்களுக்கு லாபம் கிடைப்பதில்லை. அதற்காக பாசன வசதியைப் பொறுத்த வரையில் குழாய் கிணறுகள் வெட்டினாலும், அல்லது கம்யூனிட்டி கிணறுகள் வெட்டினாலும் அரசாங்கம் அதைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின் கட்டண உயர்வால் இன்றைக்கு விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். முன்பு 9 பைசாவாக இருந்தது, இன்றைக்கு அது 12 பைசாவாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, திரும்பவும் அதை 9 பைசாவாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால் மின்சாரத்துக்காக மட்டும் விவசாயிகள் ஒவ்வொரு வருடமும் 600, 700 என்று செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் வேறு பல தொழிலில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் மிகவும் சலுகையான கட்டணத்தில் மின்சாரம் கிடைக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கும் அது குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, பூச்சி மருந்து தெளிக்கிற விஷயத்தைப் பற்றிப் பல பேர்கள் பேசினார்கள். ஏரியல் ஸ்ப்ரே வேண்டாம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. விமானங்கள் மூலம் ஸ்ப்ரே செய்வதற்கு, அதிகமான செலவு ஆகிறது. அதற்குப் பதிலாக கிராமங்களிலுள்ள ஏராளமான படித்த வேலை வாய்ப்பு இல்லாமலிருக்கும் இளைஞர்களுக்கு "பவர் ஸ்ப்ரே" அடிப்பதற்கு நல்ல பயிற்சி கொடுத்து அவர்களைக்கொண்டு ஸ்ப்ரே செய்யச் சொல்லலாம். அதனால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் ஒரு வகையில் தீரும். மேலும் ஏரியல் ஸ்ப்ரே மூலம் கூட்டுறவு பண்ணை களில் வேண்டுமானால் ஒரே மாதிரியாக பூச்சி மருந்து தெளிக்கப்படலாம். ஆனால் நம்முடைய நாட்டைப் போன்ற சிறு, சிறு நிலங்களாக உள்ள இடத்தில் இந்த ஏரியல் ஸ்ப்ரே மூலம் ஒரே சீராக ஏரியல் ஸ்ப்ரே செய்ய முடியாது.

அது மட்டுமல்ல எரியல் ஸ்ப்ரேக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 10, 12 ரூபாய் வரை செலவு ஆகிறது, பவர் ஸ்ப்ரேயர் வைத்து அடித்தால் 2 அல்லது 3 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகாது. இது என்னுடைய அனுபவம். அது மட்டுமல்ல. ஒரு 10, 15 ஸ்ப்ரேயரை வைத்து 2 3 நாட்களில் ஒரு கிராமத்திலுள்ள எல்லா நிலங்களுக்கும் பூச்சி மருந்து அடித்துவிடமுடியும். ஆகவே சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிப்பதற்காக "விசைத்தெளிப்பான்களை" உபயோகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, 5 ஏக்கர் நஞ்சை உள்ளவர்களுக்கு வரி விலக்கு என்று சொல்லப்பட்டது. நாங்கள் எல்லாம் சந்தோஷப்பட்டோம். ஆனால் உண்மையைப் பார்க்கிறபோது, 2 ரூபாய் தான் வரி விலக்கென்று அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, மேற்கொண்டு தண்ணீர் தீர்வை என்று 10, 15 ரூபாய் வரை வாங்கப்படுகிறது. ஆகவே, எல்லாவற்றிலும் வரி விலக்கு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பம்பாயில் பஞ்சு கார்ப்பரேஷன் என்று ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரி இங்கே ஒன்று ஏற்படுத்தி, விவசாயிகளிடமிருந்து அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பஞ்சை நியாயமான முறையில் வாங்கி, மில்களுக்கு விற்றுத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல உற்பத்திச் செலவை விவசாயிகளுக்குக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கடன் வசதி முறையில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களை வசூலிப்பதைப் பற்றிக் கூட முன்னாள் அமைச்சர் கே. வி. சுப்பையா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு கடன் தொகையை ஒத்தி வைக்கிறபோது அதை அடுத்த ஆண்டு வசூலோடு வாங்கக்கூடாதென்றும், கடைசியில் வாங்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரு விஷயம். சிறு விவசாயிகள் என்ற அடிப்படையில் என்னுடைய மாவட்டத்தில் 10, 15 வட்டாரங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டம் சரியாக செயல்படவில்லை. அதில் 3 கிராமங்களுக்குத் தான் கோழிப் பண்ணை வைப்பதற்கும், மாடுகள் வாங்குவதற்கும் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம், நம்முடைய மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களை அங்கே நடந்த ஒரு விழாவிற்கு அழைக்கவில்லை என்பதால் அந்தப் பகுதிக்குக் கடன் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இதற்கான மத்திய சர்க்காரின் மானியத் தொகை செலவழிக்கப்படாமலிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பணம் பூராவும் அங்கேயுள்ள சிறு விவசாயிகளுக்கும் பயனளிக்கச் செய்யப்படவேண்டும் என்று சொல்லி பேச வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்தில் பெருவாரியான மக்கள் இன்றைக்கு விவசாயத்தில் ஈடுபட்டதனால் நமது மாநிலம் உணவு உற்பத்தியில் இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே முதல் தர மாநிலமாக உணவு உற்பத்தியில் விளங்குகிற அளவிற்கு வந்திருக்கிறதென்றால் அதற்குக் காரணம் அந்த அளவிற்கு நாம் அதிக அக்கறையை விவசாயத்தில் செலுத்தி வருகிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்வேன்,

விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து வேளாண்மைத் துறையில் உள்ள அதிகாரிகள் அந்த விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பல சலுகைகளைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறந்து விட முடியாது.

உணவு உற்பத்தியில் நாம் இன்றைக்கு நிறைவு பெற்றிருக்கிறோம். முன்பு அண்டை அயல் மாநிலங்களிலிருந்து உணவிற்காக எதிர்பார்த்த நிலை போய் இன்றைக்கு நாம் உபரி ஆகவே உற்பத்தி செய்யும் அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறோம். அது நம்முடைய அரசு வேளாண்மைத் துறையில் எவ்வளவு தூரம் அக்கறை செலுத்துகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

அரிசி உற்பத்தியில் 1972-ம் ஆண்டில் 54 லட்சம் டன் நாம் பெற்றிருக் பிற்
கிறோம். 1973-ல் 55 லட்சம் டன்னாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். பக
அதேபோல் 17 லட்சம் டன் எதிர்பார்க்கப்பட்டு இன்றைக்கு 1973-ல் 4–3
$17\frac{1}{2}$ லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்ய இருக்கிறோம். பருப்பு வகையில் 2 லட்சம் டன் உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நாம் திறமை பெற்று விளங்குகிறோம்.

விவசாயத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், இன்னும் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு உதாரணமாக இந்த மிகுபயன் தரக்கூடிய விதைகளைப் பயன்படுத்தும் திட்டத்தை மற்றும் பல இடங்களில் விஸ்தரிக்கவேண்டும். 1966–67-ல் ஏறத்தாழ $5\frac{1}{4}$ லட்சம் ஏக்கரில் அந்தப் பயிர் வகைகள், மிகு பயன் தரும் தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. ஆனால் 1967–68-ல் ஏறத்தாழ $12\frac{3}{4}$ லட்சம் ஏக்கர் அளவுக்கு அது உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. 1968–69-ல் 17 லட்டம் ஏக்கரில் விளைவிக்கப்பட்டது. 1969–70-ல் $30\frac{1}{2}$ லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்டது. 1970–71-ல் ஏறத்தாழ $49\frac{1}{2}$ லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்டது. இன்றைக்கு நாம் அந்த பயிர் வகையை இன்னும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தி வருகிறோம்.

அடுத்தபடியாக, இந்த பல போக பயிர் திட்டம், ஒரு போக நிலத்தை இரு போக நிலமாகவும், இரு போக நிலத்தை மூன்று போக நிலமாகவும் மாற்றியிருப்பது. இந்தத் திட்டம் ஒரு முன்னோடியானத் திட்டம். பெருமைப்படக் கூடியத் திட்டம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தில் இன்றைக்கு சில இடங்களைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதிலே திருச்சி மாவட்டத்திலே பழைய நஞ்சை நிலங்கள் நிறைய இருக்கின்றன ; அவைகளை எல்லாம் சேர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உய்யக்கொண்டான், கட்டளை கால்வாய்ப் பகுதிகள் பழைய நஞ்சைப் நிலப்பகுதிகளாகும். நல்ல வளமான நிலங்கள் அவை. அவைகளை இந்தத் திட்டத்திலே சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குத் தண்ணீர் இல்லை என்று வேண்டுமானால் ஒரு குறை சொல்லலாம். என்னைப் பொறுத்த வரையில் தஞ்சைப் பகுதியில் நிறைய தண்ணீர் செலவழிக்கப்படுகிறது. என்பதை நான் கூறிக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அங்குள்ளவர்கள் தண்ணீரைக் கொஞ்சம் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தினால், அதனால் மீத மாகும் தண்ணீரை மேல் பகுதியிலே பழைய நஞ்சை நிலங்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். அதற்கு இப்போது இருக்கின்ற மேல் அணையில் ஒரு ரெகுலேட்டர் வைத்து பாசனத்தை ஒழுங்கு படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சிறந்த முறையிலே பணியாற்றுவதால்தான் நாம் விவசாயத்திலே நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளோம். விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளிக்கப்படக்கூடிய வகையில் பல காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. இன்றைக்கு விவசாயிகள் எல்லோரும் டிராக்டர்கள் கொண்டு உழுது பழக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். ஒரு ஊராட்சிக்கு இன்றைக்கு ஒரு டிராக்டர் தான் இருக்கிறது. அது போதாது. கூடுமான வரையில் நஞ்சைப் பகுதியிலே ஒரு டிராக்டர் ஒரு நாளைக்கு 10 அல்லது 15 ஏக்கர் தான் உழ முடிகிறது. அதனால் அங்கே இருக்கின்ற எல்லா ஏக்கர் நிலங்களையும் உழுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இல்லை. ஆகவே, கூடியவரையில் ஒரு யூனியனுக்கு 2 அல்லது 3 டிராக்டர்களாவது கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே பெரும்பகுதி நிலங்கள் மானாவாரியாக இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு நீர் வேண்டுமானால், அதற்கு போதுமான பாசன வசதி கிடையாது. கிணறுகள் வெட்டி, பாசனம் செய்வதற்கும் ½ ஏக்கர், 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களால் முடியவில்லை. காரணம் செலவு அதிகமாகிறது. அவர்களுக்கு இருக்கின்ற பொருளாதார நெருக்கடியில் அது அவர்களுக்குச் சாத்தியப்படவில்லை. ஆகவே, 10 அல்லது 15 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு ஒரு குழாய்க் கிணற்றை அரசாங்கமே அமைத்துத் தந்து, அதற்குத் தண்ணீர் வரியை வசூலிக்கின்ற ஒரு ஏற்பாட்டினை செய்தால் நலமாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கும் பயன்படத்தக்க வகையிலே இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல உரம்........ (மணி அடிக்கப்பட்டு, அடுத்த உறுப்பினர் பேசுவதற்கு அழைக்கப்பட்டார்).

***திரு. மூ. மாரிமுத்து :** தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலே வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, அதிலே என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு இந்தியாவிலேயே நாம் உணவு உற்பத்தியில் முதல் இடம் பெற்றிருக்கிறோம். அந்த நிலையை அடைந்திருப்பதற்கு ஒரு பகுதியிலே போதிய பருவ மழையும், இன்னொரு பகுதியிலே விவசாய பெருங்குடி மக்களின் ஒத்துழைப்பும்தான் காரணமாகும். அதற்கடுத்தபடியாக, வேளாண்மைத் துறையில் பணி செய்கின்ற அதிகாரிகள் உரிய காலத்தில் உரம், விதைகள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் ஆகியவை கொடுத்து விவசாயிகளை ஊக்கப்படுத்தியதுமாகும். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளையும், அதற்குக் காரணமாய் இருந்த வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்களையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

குறிப்பாக இந்தத் துறை நல்ல முறையில் செயல்படவேண்டுமென்றால் வேளாண்மைத் துறை உள்ளாட்சித் துறையிலிருந்து பிரிந்து விடுவதுதான் நல்லது. ஏனென்றால் இன்றைக்கு எதற்கெடுத்தாலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணிபுரிகின்ற விவசாய அதிகாரிகள் அலுவலர்கள், தனியாகச் செயல்பட முடியாமல், சேர்மனையும், பி.டி.ஓ.வையும்

கலந்துகொண்டுதான் செய்ய முடிகிறது. போகவும் முடிகிறது. அதனால் வேலை தடைபடுகிறது. ஆகவே இந்தத் துறையை உள்ளாட்சித் துறையிலிருந்து பிரித்து, செயல்படச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்படி தனியாக அமைக்கப்படுகின்றபோது இந்தத் துறையிலே பணி புரிகின்ற மேஸ்திரிகள், ஃபீல்டுமென், சி.டி.ஐ. போன்ற அலுவலர்களுக்குப் போதுமான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். இதைப் பற்றி நான் பலமுறை இந்த மன்றத்திலே கூறியிருக்கிறேன். கீழ் நிலைகளில் இருக்கின்றவர்களுக்கு, மற்றத் துறைகளில் இருக்கின்றவர்களுக்கு எப்படி பணி முறைகள் வரையறை செய்யப்பட்டு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதோ, அதேபோன்று வரைமுறை செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். இப்போது அது மாதிரி கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இது பற்றி இந்த மன்றத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கு, கீழ் நிலையில் பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்குக் குறிப்பாக சி.டி.ஐ. போன்றவர்களுக்கு முதல் நிலை கிராம சேவக்குகளுக்குக் கொடுக்கப்படுவது போல் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற பட்டதாரிகளுக்கும், பதவி உயர்வு பெற்றவர்களுக்கும் ஒரு பாகுபாடு சம்பளத்திலே இருக்கிறது. மற்றத் துறைகளிலே உள்ளவர்களுக்கு இந்தப் பாகுபாடு இல்லை. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் வருவாய்த் துறையில் ஒருவர் எழுத்தராக வந்தால் அவர் டிப்டி கலெக்டர் வரை வந்து, அவருக்குச் சமமான சம்பளமும் பெறலாம். ஆனால் இந்தத் துறையிலே இருக்கின்றவர்களுக்குள் ஒரு பாகுபாடு இருக்கிறது. ஒரு பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. கீழ் நிலையிலிருந்து பிரமோஷனில் வரக்கூடியவர்களுக்கு 350 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதே பதவியில் இருக்கின்ற பட்டதாரிகளுக்கு 450 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் குறைபாட்டினைப் போக்க, பாரபட்சமான நிலை நீக்கப்பட ஒன் மேன் கமிஷனுக்கு இதை அனுப்பி, அவர்கள் அளிக்கின்ற பரிந்துரையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், கடந்த இரண்டு வருட காலமாக இந்தத் துறையிலே பணி புரியக்கூடிய பட்டதாரிகளை அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்களாக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து டாக்டர்கள், எஞ்சினீயர்களுக்கு எப்படி அரசிதழ் பதிவு செய்யப்படுகிறதோ, அதேபோன்று இவர்களையும் அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்களாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறையிலே 5 ஆண்டு காலம் பதவி வகித்தவர்களுக்குக்கூட அரசிதழ் பதிவு செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, இவர்கள் விஷயத்தில் பாரபட்சம் காட்டவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாயில் கன்சர்வேஷன் சப் அஸிஸ்டெண்ட் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் காலை 7 மணி முதல் மாலை 5, 6, மணி வரை நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் உரிய காலத்தில் பதவி உயர்வு கொடுக்கவேண்டும்; ஊதியமும் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்கு பப்ளிசிடி செய்யவேண்டும். கிராமந்தோறும் விளம்பரப் பலகைகள் வைக்கப்பட வேண்டும். அந்த போர்டில், எந்தெந்தக் காலத்தில் என்னென்ன பயிர் செய்யலாம், எந்தப் பயிருக்கு எந்த உரம் போடலாம்; எப்போது போடலாம், எந்த பருவத்தில் பூச்சி மருந்து அடிக்கலாம் என்பன போன்ற விபரங்களை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அமைக்கப்படுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அது நல்ல பலன் தரும் திட்டமாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று இன்றைக்கு விவசாயத் துறையில் பல ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. விளம்பரப் பிரிவுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் நல்ல முறையில் சினிமாப் படங்களாக எடுத்து நியூஸ் ரிலீஸ் மூலம் கொடுத்தால் மக்களுக்கும் பல விஷயங்களைத் தெரிந்துக் கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும்.

மலை மேம்பாட்டுத் திட்டம் சம்பந்தமாக சென்ற ஆண்டு நான் சொன்னேன். அந்தத் திட்டத்திற்குக் கூட கடந்த மாதம் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. மாவட்ட விவசாய அதிகாரி, உதவி தோட்டக்கலை அதிகாரி பதவிகள் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திட்டத்திற்குப் பணம் அனுமதி கொடுக்கிறபோது வருட ஆரம்பத்திலேயே கொடுத்து விட வேண்டும். வருடக் கடைசியில் வந்தால் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை நல்ல முறையில் செலவிடக்கூட முடிவதில்லை.

குறிப்பாக கூட்டுறவுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் கடன் வசதி சரியாகக் கொடுப்பதில்லை. கிணறு வெட்டுவதற்கோ, உரத்திற்கோ, பூச்சி மருந்துக்கோ கொடுக்கப்படுகிற உதவி காலாகாலத்தில் கிடைத்தால்தான் மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கும். பம்பு செட்டுக்குக் கடன் கொடுப்பதைக் கூட நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தடையை நீக்கி கடன் கொடுக்க வசதி செய்யவேண்டும். அடுத்தாற்போல மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கில்லை. இல்லாவிட்டாலும் இத்துறை இயக்குநர் இங்கே இருக்கிறார். அவர் மின்சார வாரியத்தில் ஒரு உறுப்பினராகவும் இருப்பதால் மின்சார பம்பு செட்டுகளுக்கு உடனுக்குடன் மின்சாரத்துறை கனெக்ஷன் கொடுக்கும்படியாகக் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

***திரு. எம். முத்தையா :** தலைவர் அவர்களே, 1972–73ஆம் ஆண்டுக்கான விவசாய மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையில் நமது தமிழகம் தன்னிறைவு பெற்றுள்ளது. என்றாலும் அதில் ஒரு சில குறைகள் இருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாட்டில் உள்ள முன்னேற்றத்தைப் பார்க்க கிராமத்தின் முன்னேற்றத்தைத் தான் பார்க்க வேண்டும். கிராமங்கள் முன்னேறியிருக்கின்றன என்றால் அந்த நாடு முன்னேறியிருக்கிறது என்று அறிஞர்கள் சொல்வார்கள்.

இன்றைக்கு எந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் முதலாவதாக நகர்ப்புறங்களுக்குத்தான், முன்னால் இருந்த சர்க்காரும் கிராமங்களைக் கவனிக்கவில்லை, இப்போது இருக்கிற சர்க்காரும் ஏதோ' கவனிக்கிறதே தவிர, இன்னும் சரியான முறையில் கவனிப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. இன்னும் பல கிராமங்களில் சாலை வசதி கிடையாது. இந்த நாட்டுக்கு கிராமங்கள்தான் முக்கியம். அங்கே உழைக்கின்றவர்களால்தான் இன்றைக்கு நகரத்தில் உள்ளவர்களால் நாகரிகமாக வாழ முடிகிறது. இங்குள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் தான் சாப்பாடு போடுகிறார்கள். ஜப்பான் போன்ற சிறிய நாட்டில், எந்த அளவுக்கு விவசாயத் துறையில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பத்திரிகைகள் வாயிலாகத் தெரிந்து கொள்கிறோம். அந்த முறையில் கிராமத்தில் உள்ள விவசாய மக்களிடம் அக்கறை கொண்டு, கிராமங்கள் முன்னேற வேண்டும். கிராம மக்கள் முன்னேற வேண்டும் என்று திட்டங்கள் வகுத்தால்தான் நன்மை அளிக்கும். ஔவை சொல்ல வில்லையா, வரப்புயர நீர் உயரும், நீர் உயர நெல் உயரும், நெல் உயர குடி உயரும், குடி உயரக் கோன் உயரும் என்றார்கள். விவசாயத்தில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தால்தான்நமது நாடு முன்னேற முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அரசாங்கத்தில் இன்று நிலவள வங்கிகள் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவ அதிகமாக உதவுகிறார்கள். ஆனால் நிலவள வங்கிகளா, வளவள வங்கிகளா என்கிற முறையில்தான் அவை இயங்கி வருகின்றன. கோவில்பட்டியில் ஒரு நிலவள வங்கி இருக்கிறது. அதை வைத்துத்தான் சொல்கிறேன். சாதாரணமாக நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு, கீழ் மட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு அவற்றினால் எவ்விதப் பயனும் இல்லை. லோனுக்கு அப்ளை செய்தால், வில்லங்க சர்டிபிகேட்டு 13 வருஷம் கேட்கிறார்கள். அதைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தால் முன்னால் இருந்தவர்களுடைய கையெழுத்து வேண்டும் என்கிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ கையெழுத்துப் போட பயப்படுகிறார்கள். இதனால் நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் லோன் கிடைப்பதில்லை. இதற்காகத்தான் நாங்கள் முன்பே சொன்னோம், 1968-ல் பாஸ் புக் முறை கொண்டுவந்து விட வேண்டும் என்று. பாஸ் புக்கில் எத்தனை ஏக்கரா, எத்தனை செண்ட் நிலம் இருக்கிறது என்று குறிக்கப்பட்டு, அதிக அளவு அவர்களுக்கு எவ்வளவு லோன் சாங்ஷன் என்பதையும் குறித்துவிட்டால் தேவைப்பட்ட போது வாங்கிக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

விமானம் மூலமாக பருத்தி சாகுபடிக்கு மருந்து தெளிக்கப்படுகிறது. அந்த வட்டார பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன், பஞ்சாயத்துத் தலைவர் அல்லது அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள மிகப் பிரபலமானவர்களுடைய நூறு ஏக்கராவுக்கு மேல் மருந்து தெளித்துப் போகிறார்களே தவிர, சாதாரண விவசாயிகளுடைய நிலத்திற்குத் தெளிப்பது இல்லை. அது மட்டுமல்ல, யூரியா உரம் $25\frac{1}{4}$ ரூபாய்க்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதை ப்ளாக்கில் 50 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். ஆக இன்றைக்கு வசதி உள்ளவர்கள்தான் பயன் அடைய முடிகிறதே தவிர சாதாரண நடுத்தர விவசாயிகள் எல்லாம் பயன் அடைய வழியில்லை. நடுத்தர விவசாயிகளும் கூட பயன் அடைகிற முறையில் நம்முடைய திட்டங்களை அரசு செயல்படுத்த முன்வரவேண்டும்.

[திரு. எம். முத்தையா] [1972 மார்ச் 25

மேலும், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களை எடுத்துச்செல்ல அங்கங்கே சாலைகள், சாலைகளில் பாலங்கள் இல்லாத காரணத்தினால் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவை எல்லாம் சரியான முறையில் கவனிக்கப் படாத காரணத்தினால் "என்ன ஐயா, இவங்க வந்துதான் என்ன செய்து விட்டார்கள்? இராமன் ஆண்டால் என்ன, இராவணன் ஆண்டால் என்ன" என்கிறார்கள். இதுபோன்ற சோர்வுகள் வராதிருக்க கிராமச் சாலைகள், பாலங்கள் ஆகியவற்றைப் போட வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து இதுபோல கிராமங்களை முன்னேற்றம் செய்வதற்கு இந்த அரசு பல திட்டங்களை வகுக்கவேண்டு மென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

[திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை]

திரு. த. சோனையா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1972–73-ம் ஆண்டுக்கான விவசாய மானியக் கோரிக்கையை நான் முழு மனதோடு ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு ஒரு காலத்தில், பர்மாவையும், மற்ற பிற நாடுகளையும் உணவுக்காக எதிர்பார்த்து நோக்கிக்கொண்டிருந்தது. அந்த நிலைமையை மாற்றி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அறிவுலக மேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு இந்த நாட்டிலே தன்னிறைவு பெற்று, நமக்கு மட்டுமல்ல, மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கின்ற வாய்ப்பு உணவுத் துறையில் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். தன்னிறைவு பெறுவதற்கான தகுதியையுண்டாக்கியவர்கள் தமிழர்கள், தமிழக அரசு என்று சொல்வதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன் ; பூரிப் படைகிறேன். அதற்காக இந்த அரசை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

குறிப்பாக, உணவுப் பிரச்னையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பஞ்சை மாவட்டம் என்றும், தஞ்சை மாவட்டத்தை நோக்கித்தான் படையெடுத்து வாழ்நாளைக் கழிக்க வேண்டும் என்கிற நிலையை உடையது எங்கள் மாவட்டம் இராமநாதபுரம் மாவட்டமாகும். எங்கள் மாவட்டத்தைப்பற்றி விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்கு தெரியும். ஆகவே, எங்கள் மாவட்டத்திற்கு விசேஷ சலுகைகள் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டம்தான் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று கிராமப்புறங்களில் கூடச் சொல்வார்கள். இந்த மாவட்டத்திற்குத் தமிழக அரசு செய்தது போக, செய்ய வேண்டியவை இன்னும் நிறைய இருக்கின்றன. அவைகள் அனைத்தும் செய்யப்படவேண்டும் என்று கிராம மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

நீண்ட நெடுங்காலமாக புறக்கணிக்கப்பட்ட மாவட்டம் இராமநாதபுரம் மாவட்டமாகும். இது அத்தனை கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். எனவேதான் அந்த மாவட்டத்திற்கு விவசாயத் துறையில் மூலமாக விசேஷமான சலுகைகள் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அந்த மாவட்டத்தில் வைகை பாசனம் உள்ள இடங்களில் வாழை, அதுவும் நாட்டு வாழை பயிரிடுகிறார்கள். அதுவும் தவிர மோரிஸ், மற்றும் இதர வாழைகளுக்கு அரசு சலுகைகள் தந்திருக்கிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அந்த மாதிரியான சலுகைகள் தரப்பட வில்லை. இனியாவது அந்தச் சலுகைகளைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வாழை பயிரிடுவதில் விவசாயிகள் அரும்பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் அரசு அதற்கு கடன் உதவி செய்வதாகத் தெரியவில்லை. நாட்டு வாழைக்குக் குறைந்த பட்சமாக ஏக்கரா ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாயாவது கடன் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். வாழை பயிராகி பயன் தரக்கூடிய நேரத்தில், சித்திரைப் புயலில், அதைச் "சித்திரைச் சுழி" என்று சொல்லுவார்கள். சிக்கி வாழை மரங்கள் வேரோடு சாய்த்து விடும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அரும்பாடுபட்டு பயிரிட்ட விவசாயிகளுக்கு இதனால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இன்ஷ்யூரன்ஸ் மூலமாக அவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கும் வகையில் நஷ்டத்தை ஈடு செய்யும் வகையில் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கரும்பு விவசாயம் அங்கே அதிகமாக செய்யப்படு கிறது. கரும்பைப் பிழிந்து சாறெடுத்து வெல்லமாக்கி, மதுரை மார்க் கெட்டுக்கு வருகிற நேரத்தில் வெல்லத்தின் விலை குறைந்து விடுகிறது. அந்த வெல்லத்தை விற்றுவிட்டு வந்த மூன்று மாதங்கள் கழிந்த பிறகு அந்த வெல்லத்தின் விலை மூன்றுமடங்கு அதிகமாக உயர்ந்து விடுகிறது. இதனால் கரும்பு உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் முதலிலேயே குறைந்த விலைக்கு வெல்லத்தை விற்பதால், நிறைய நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நெல் அறுவடையாகும்போது எப்படி அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்து வைத்துக்கொண்டு, பின்னர் வினி யோகம் செய்கிறதோ, எப்படி நெல் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமலிருக்க நெல்லுக்கு ஒரு விலை நிர்ணயித்து அதை வாங்கி வைத்துக்கொள்கிறதோ, அது போலவே வெல்லத்தையும் அரசாங்கமே தக்க விலை கொடுத்து வாங்கி, மூன்று மாதம் கழித்து பிறகு விற்றால் அரசுக்கும் இழப்பு இருக்காது, விவசாயிக்கும் நஷ்டம் ஏற்படாது. முதலில் 10 ரூபாய்க்கு விற்கின்ற வெல்லம் நிச்சயமாக 20 ரூபாய்க்கு பின்னர் விற்கும். மற்றும், கொடிகால், பருத்தி, தென்னை போன்ற பயிர்களுக்கெல்லாம் இன்ஷ் யூரன்ஸ் பாதுகாப்பு முறையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். சில நேரங் களில் புயல் வந்தாலும், பெரு வெள்ளம் வந்தாலும் முதலில் இராம நாதபுரம் மாவட்டத்தைத்தான் தாக்குகிறது. எங்கள் பகுதி விவசாய மக்கள் ஏற்கெனவே கெட்டுப்போய் நொந்து இருப்பவர்கள். அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு அரசாங்கம் பயிர் இன்ஷ்யூரன்ஸ் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். பயிர் நன்றாக விளைந்து வருகிற நேரத்தில் சாவியாகப் போய் விடுகிறது. ஆகவே இன்ஷ்யூரன்ஸ் முறையில் நஷ்டஈடு கொடுத்து, இராமநாதபுரம் மாவட்ட விவசாயிகளை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளு கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ப. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறையில் குறிப்பாக உணவுத் தானியங்கள் உற்பத்தி செய்வதிலே தமிழகம் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிற

கருத்தை எல்லோரும் சொன்னார்கள். விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்காக பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுத்தது மட்டுமல்ல; விவசாயிகள் விரும்பிய வண்ணம் நல்ல விளம்பரங்களை வானொலி மூலமாகவும், பிற வகையிலும் செய்து, பொறுக்கு விதைகள், உர உபயோகம் இவற்றை நல்ல முறையில் விளம்பரம் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். பூச்சி மருந்து தெளித்தல், உர உபயோகம் ஆகியவற்றை விவசாயிகள் எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவாறு விளம்பரப்படுத்தி, நல்ல முறையில் உழைத்ததன் காரணமாக இந்தப் பெரிய வெற்றியை தேடித் தந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நல்ல உற்பத்தியை உருவாக்கியிருந்தாலும் விவசாயிகளுக்குள்ள கஷ்டங்கள், இன்னும் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் ஆகியவை பல இருக்கின்றன என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்ற சங்கடங்களை நாம் தினந்தினம் பார்க்கிறோம். அதில் முக்கியமானது என்னவெனில் கூட்டுறவு வங்கிகளில், எளிதான முறையில் கடன் பெறுவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு வங்கியின் மூலமாக கடன் பெறுகிற திட்டத்தின் அடிப்படையில் அடிக்கிணறு வெட்ட, மோட்டார் பம்ப் செட் வாங்க கடன் கிடைப்பதில்லை. இவ்வளவு ஆழம் வெட்டவேண்டுமென்று திட்டம் இருக்கிறது. கடன் பெறுவதில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அதைச் சீர் படுத்தாததன் காரணமாக கடன் தக்க தருணத்தில் பெற முடியாமல், கிணறு வெட்ட முடியாமல் மோட்டார் பம்ப் செட் வாங்க முடியாமல் அவதிப்படக்கூடிய நிலைமைகள் உண்டாகின்றன. அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து உடனடியாகச் செய்து தராவிட்டால் உற்பத்தித் தடைப்படும்.

இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு வருமான வரி கொண்டுவருகிற நேரத்தில், விவசாயிகள் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் உள்ள கர்ணம், வில்லேஜ் முன்சீப் போன்றவர்கள் கொடுக்கின்ற கணக்கை வைத்துத்தான் அரசாங்கம் வரி விதிக்கின்ற நேரத்தில் சரியான முறையில் அமையாது என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்குக் கடன் தர வேண்டுமென்றால் தனிப்பட்டா வேண்டும் என்கிறார்கள். கிராம அதிகாரிகள் அதை எளிதில் செய்து கொடுப்பதில்லை. அதனால் விவசாயிகளின் நிலைமை அல்லல் படுவதாய் இருக்கிறது. இன்றைக்கு விவசாயம் முன்னேற வேண்டுமென்றால் பாசனம் மிகவும் முக்கியமானது. பல இடங்கள் வறண்ட பகுதியாக இருக்கின்றன. ஆழமான கிணறுகளை வெட்டினாலும் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் இரண்டு மோட்டார் போட்டு தண்ணீர் இறைக்கிறார்கள். மதுரை மாவட்டத்தில் பழனி, வேடசந்தூர், திண்டுக்கல் போன்ற இடங்களில் சில திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆங்காங்கே சிறு சிறு குட்டைகளை (பாண்ட்ஸ்), ஏற்படுத்தித் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். சிறுசிறு ஓடைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதன் மூலமாக அந்தப் பகுதிகளில் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, சிறு சிறு குட்டைத் திட்டங்களை அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் முன்னேற வேண்டுமானால் கிராமப் புறத்தில் இருக்கிற சாதாரண விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய எல்லா சலுகைகளையும் தர வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலம் விவசாயத்திற்குத் தேவையான கருவிகளை வாங்கித் தர வேண்டும். கம்ப்ரஸர் போன்ற கருவிகளையும், மற்றும் நல்ல உரம் அளித்தல், பொறுக்கு விதைகள் அளித்தல், பூச்சி மருந்து தெளித்தல் போன்ற காரியங்களில் உதவி செய்வதோடு, அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் சலுகைகளையும் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்வதன் மூலமாக நிச்சயமாக இன்றைக்கு அதிகமாக உற்பத்தியைச் செய்ய முடியும். இதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்து தர வேண்டும். கிராமப் புறத்தில் இருக்கிற விவசாயிகள் சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் 100-க்கு 90 சத வீதம் அவர்களுக்கு நம் அரசு கைகொடுத்து உதவி செய்து வருகிறது. இந்த அரசு இன்னும் நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. அந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் வலிவடையத்தக்க வகையிலே விவசாயிகளுக்கு இருக்கிற சங்கடங்களை சிரமங்களைப் போக்கி விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து வேளாண்மைத் துறையில் முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். முருகையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின்முன் 5-வைத்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டினுடைய முக்கியமான ஒரு துறை இந்த வேளாண்மைத் துறை ஆகும். வேளாண்மைத் துறையிலே விவசாயிகளுக்கு மிக முக்கியமாக சிறந்த விதைகள், பாசன வசதிகள், உரிய நேரத்திலே கடன் வசதிகள் கொடுப்பதிலே மிகுந்த கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது இந்த அரசு. இந்த அரசு சிறந்த முறையிலே செயலாற்றிக் கொண்டு வந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய ஒருசில குறைகளை இந்த நேரத்திலே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டமான வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் உணவு உற்பத்தியிலே நல்லதொரு சிறந்த சாதனையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே அதிகப்படியாக உணவு தானியத்தை உற்பத்தி செய்தாலும் உற்பத்தி செய்வதிலே குறிப்பிட்ட ஒரு ஏக்கர் நிலத்திலே அதிகமான அளவு உற்பத்தி செய்வது வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்தான். வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஒரு ஏக்கருக்கு 15 மூட்டை நெல் உற்பத்தி செய்கிறது என்றால் தஞ்சை மாவட்டத்திலே அதைவிடக் குறைவாகத்தான் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். மத்திய அரசிலிருந்து இதற்காக பரிசுகள் கொடுக்கிறார்கள். சென்ற ஏழு, எட்டாண்டுக் காலமாக அந்தப் பரிசைத் தொடர்ந்து பெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் மிக அதிகமாக கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தியிலே ஈடுபடக்கூடியவர்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒரு ஏழை விவசாயி தனக்கு இரண்டு ஏக்கர் நிலம் மட்டும் இருந் தாலும் அந்த நிலத்தின் மதிப்பு இரண்டாயிரம் ரூபாய் தான் இருந்தாலும் அதற்கு நான்காயிரம் கடன் வாங்கியாவது உடனடியாக கிணறு வெட்டு வான், கிணறை வெட்டி இறைவைப் பாசனம் செய்து உற்பத்தி அதிக மாகச் செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் எங்களுடைய மாவட்டத்திலே செயலாற் றிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

மின்சாரத் துறையிலே தமிழகம் பூராவும் ஏறக்குறைய நான்கரை லட்சம் பம்பு செட்டுகள் இருந்தாலும் ஏறக்குறைய 1 லட்சம் பம்பு செட்டு கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே தான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியிலே அதிகக் கவனம் செலுத்தக்கூடிய விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிய காலத்திலே சிறந்த விதைகள் வழங்குவதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. விதைப்பண்ணை களிலிருந்து வரக்கூடிய விதைகளாக இருந்தாலும் சரி, வேறு யாராவது உற்பத்தி செய்து வட ஆற்காடுக்கு அனுப்பக்கூடிய விதைகளாக இருந்தா லும் சரி, சிறந்த விதைகளாக இல்லாத காரணத்தினாலே விவசாயிகள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள்.

பாசன வசதிகளைப் பொறுத்த வரையிலும் விவசாயிகள் தொல்லைகளை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பெரிய ஆற்றுப் பாசனம் இல்லாத மாவட்டம். இருக்கின்ற ஆறுகளை வைத்துக்கொண்டு பாசன வசதிகளைச் செய்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பாசன வசதிகள் அதிகமாகச் செய்வதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் இருந்துகொண்டு இருக்கின்றன. சமுதாயக் கிணறுகள் அதிகப்படுத்தப்படலாம். எதற்காக நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வறட்சி ஏற்பட்ட நேரத்திலே அரசாங்கத்திலே இது போன்ற பாசன வசதிகளுக்காக உதவி செய்தார்கள்.

எங்களுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையிலும் அப்பொழுது அங்கே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்த டி. வி. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் பத்து சமுதாயக் கிணறுகளை வெட்டச் செய்தார். அதற்கு மொத்தம் செலவான தொகை ஒன்றே கால் லட்சம் ரூபாய் தான். ஒன்றேகால் லட்சம் ரூபாயில் பத்து சமுதாயக் கிணறுகளைத் தோண்டி இன்றைய தினம் நானூறு, ஐநூறு ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெறக் கூடிய சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு கிணறுக்கு பதினாறு ஆயிரம் ரூபாய் செலவழித்து அந்தக் கிணற்றிலிருந்து 67 ஏக்கர் பாசன வசதி பெறுகிறது. எனவே வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சமுதாயக் கிணறுகளை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செங்கை மாவட்டத்திலே சமுதாயக் கிணறு வெட்டினார்கள். ஆளுநர் அவர்களும் சென்று பார்த்து சினிமா படம் எல்லாம் எடுத்தார் கள். பாசன வசதிக்காகச் செலவு செய்த ரூபாய் எவ்வளவு என்று பார்க்கிறபோது அந்தச் செலவிலே நாலில் ஒரு பங்குகூட செலவில்லாமல் எங்களுடைய பகுதியிலே வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத் தில் சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு நிறைய சாத்தியக் கூறுகள்

இருக்கின்றன. வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பகுதிக்கு வந்து சுற்றிப் பார்த்து இன்னும் அதிகப்படியாக ஏற்படுத்த தனியாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாத்தனூர் அணைக்கட்டுப் பகுதியிலே ஏறக்குறைய 21 ஆயிரம் எக்கர் பாசனம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆயக்கட்டுப் பகுதி 21 ஆயிரம் எக்கர் ஆகும். ஆனால் பாயக்கூடிய பகுதி 23 ஆயிரம் எக்கர் ஆகும். இருந்தாலும் ஆயக்கட்டிலே சேர்ந்த பகுதியில் 3 ஆயிரம் எக்கர் 4 ஆயிரம் எக்கர் இன்னும் பாசன வசதி பெறுமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி நான் பொதுப்பணித் துறை பற்றிப் பேசும்பொழுதே பேசியிருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்குச் சரியான முறையில் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு முயற்சி செய்வது பொதுப்பணித் துறையாக இருந்தாலும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறுர்கள் என்பதால்தான் நான் சொல்கிறேன். இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

செய்யாற்றுப் பகுதியிலே சாகுபடி செய்வதற்கேற்ற ஆற்ருேரங்கள் இருந்தாலும் அரிப்பு ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட குறைகளையெல்லாம் போக்க எங்கெங்கு அரிப்புகள் ஏற்படுகிறதோ அங்கங்கு ரிவட்மெண்ட் கட்டுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சியெடுத்துக்கொள்ள வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைச் செய்வதற்கு பஞ்சாயத்திலே பணம் இல்லை. சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்கள் எல்லாம் உற்பத்தி யில்லாமல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எனவே உடனடியாக அதைக் தடுக்கவேண்டும்.

விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்து ஒழுங்கு முறை விற்பனைக் கூடத்திற்கு அனுப்பவேண்டிய சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. திருவண்ணு மலைப் பகுதியில் இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் மணிலா மூட்டை வந்தது என்ருல் குறிப்பிட்ட மூன்று, நான்கு வியாபாரிகள் சேர்ந்துகொண்டு பாகம் போட்டுக்கொண்டு குறைந்த விலைக்கு எடுத்துக்கொள்கிருர்கள். இதனுல் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை. எந்த நோக்கத்திற் காகக் கொண்டு வரப்பட்டதோ அது நிறைவேற்றக்கூடிய சூழ்நிலையில்லை. ஒழுங்கு முறை விற்பனைக் கூடம் தேவையில்லை என்று நான் சொல்ல வில்லை. இருக்கவேண்டியதுதான். ஆனுல் அதே நேரத்திலே அங்கே தான் சென்று விற்ருகவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தினுல் நியாயமான விலை கிடைக்காமல் பெரிய வியாபாரிகள் லாபம் அடையக் கூடிய சூழ்நிலை தான் ஏற்படும்.

விசைத் தெளிப்பான்கள் சரியான முறையிலே எந்த ஒன்றியத்திலேயும் பயன்படுவதில்லை. ஆங்காங்கு அருகில் இருக்கிற அரசினர் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியிலே மராமத்துச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கும் 15 நாட்கள் அல்லது 1 மாதம் என்ற அளவிலே பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் எந்த நோக்கத்திற் காக அவை வழங்கப்பட்டனவோ அந்த நோக்கம் பலன் அடையத்தக்க சூழ்நிலை ஏற்படும். எந்த ஒரு ஒன்றியத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் 15 விசைத் தெளிப்பான்கள் இருக்கிறது என்ருல் 3, 4 தான் வேலை

செய்யும். பெரிய தொகை இதற்காக ஒன்றும் ஒதுக்க வேண்டியதில்லே. இந்தத் துறையிலே இருப்பவர்கள் ஒழுங்காகச் செயல்படச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும்.

கடைசியாக பாசன வசதிக்காக ஏரித் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தும் பொழுது சிக்கனமாக செலவழிக்கின்ற வகையிலே அக்கறை செலுத்த வேண்டும். சிக்கனமாகச் செலவழிக்கக்கூடிய முறையிலே விவசாயி களுக்குச் சொல்ல அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. ஏ. எம். இராஜா** : *தலைவரவர்களே*, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தினை நம்முடைய முதல்வரவர்கள் நல்ல முறையிலே செயல்படுத்துவதால் இன்றையதினம் இந்திய உப கண்டத்திலேயே அரிசி உற்பத்தியில் தமிழ் நாடு தலைசிறந்து நிற்கிறது. அதேபோல ஒவ்வொரு துறையிலேயும் விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் நம் மாநிலம் எல்லா மாநிலங்களையும் விட நல்ல வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. பற்றாக்குறையாக இருந்த இந்த மாநிலம் இன்றைய தினம் உபரி மாநிலமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது நம்முடைய அரசின் நல்ல முயற்சிகளால்.

இந்த நேரத்திலே நம் மாநிலத்தில் விளையும் கரும்பைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலே கரும்பு இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு எந்த அளவிற்குப் பயிரிடப்பட்டதோ அதைவிடக் குறைவாகத்தான் இப்பொழுது பயிரிடப்பட் டிருக்கிறது. அதாவது 2·48 லட்சம் ஏக்கரில் தான் பயிரிடப்பட்டிருக்கிறது. கிடைக்கும் சர்க்கரையின் அளவு 9·91 டன் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கரும்பைப்பற்றி இன்னும் நாம் பழைய முறையிலேயே நிற்கிறோம். புதிய ரகங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மாநிலத்தில் 15 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. அந்த ஆலைகளின் எந்தப் பகுதியிலாவது இந்தப் புதிய கரும்பு பற்றி எந்த அளவிற்கு விவசாயிகளிடத்தில் பரப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் ஆலையிலிருக் கும் நிர்வாகிகளுக்கே, பல ஆலைக்காரர்களுக்குத் தெரியவில்லை. நம் முடைய நாட்டிலே சிறந்த நிர்வாகம் நடைபெறும் என்னுடைய பகுதி யிலிருக்கின்ற சக்தி சர்க்கரை ஆலைக்காரரைக் கேட்டபொழுது இந்தப் புதிய 6,806, 62,175, 1288, 1295, 1305, 6405 போன்ற புதிய ரகங்களைப் பற்றி நான் அவர்களிடம் கேட்டபொழுது அவர்கள் எங்களுக்கே அவைகளைப் பற்றி அதிகம் தெரியாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அமைச் சரது உரையிலாவது அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தேன், அதிலும் எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. வேளாண்மைத் துறை யில் ஒரு சிறிய குறிப்பைக் கொடுத்தார்கள். அதிலும் விளக்கமாக எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. இப்பொழுது கோ. 419 கரும்பு......

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : *தலைவரவர்களே*, உறுப்பினரவர்கள் சொல்கின்ற அந்தப் புதிய திட்டக் கரும்புகளெல்லாம் இன்னும் பல மாவட்டங்களிலேயும் மாதிரிப் பண்ணைக்கு அனுப்பி

ஆராய்ச்சியில் இருக்கிறது. அதன் முழு விவரமும் இந்த ஆண்டு முடிந்து அடுத்த ஆண்டுக்குள் பயிரிட ஏற்பாடு நடந்துகொண்டிருப்பதால்தான் அதனுடைய தரம் என்ன, அதனுடைய சக்தி என்ன என்பது ஆராய்ச்சி செய்து முடிவுருமல் இருப்பதால்தான் சேர்க்கப்படவில்லே என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலேவரவர்களே, அமைச்சரவர்களின் விளக்கத்திற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கரும்பிலே நாம் அவசியம் புதிய முன்னேற்றத்தைக் காண வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது கரும்பு 419-க்கு 12 மாதங்கள் ஆகின்றன. 6,806, எட்டு மாதத்தில் வெட்டலாம் என்று குறிப்பிடுகிறுர்கள். நானும் பயிர் செய்து பார்த்தேன். 8 மாதங்களிலே அரைத்தால் நல்ல சர்க்கரை வருகிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான புதிய ரகங்களேப் பற்றி நம்முடைய அரசு எல்லா விதமான முயற்சிகளேயும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கரும்புக்குக் கொடுக்கப்படும் விலே மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இப்பொழுது 80 ரூபாயிலிருந்து 85 ரூபாய் வரையில் கொடுப்பதாகக் கூறுகிறுர்கள். இந்த விலே ரெகவரி பேசிஸிலே நிர்ணயிக்கப்படுவதாகச் சொல்லுகிறுர்கள். இந்த ரெக்கவரியில் ஆலேக்காரர்கள் சொல்வதைத் தான் கேட்கிறேம். உதாரணத்திற்கு என்னுடைய பகுதியில் உள்ள ஆலேயை எடுத்துக்கொண்டால் இப்பொழுது 11-க்கும் அதிகமாக ரெகவரி கிடைக்கிறது. ஆனல் கடைசியாக ஆண்டு முடிவில் 9·4 சத வீதம் தான் ரெகவரி என்று சொல்கிறுர்கள். இந்த 9·4 சத விகிதத்தை மினிமம் என்ற நிலேயிலேதான் எடுத்துக்கொண்டு 85 ரூபாய் கொடுக்கிறுர்கள். ஆகவே, இந்த ரெகவரியைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக அரசு 'செக்' ஏற்படுத்தவேண்டும். எல்லா ஆலேகளிலும் நம்முடைய அரசு அலுவலர்கள் இருந்து ஒவ்வொரு மாதமும் என்ன ரெகவரி என்று கண்டுபிடித்து அந்தந்த மாதத்திலே அறைக்கும் கரும்புகளுக்கான ரெகவரி பேசிஸிலே அரசு விலே நிர்ணயித்திருக்கிறதே அந்த விலே கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றெரு முக்கியமான விஷயம் ஒன்றை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த கேன் செஸ் ஃபண்டைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கரும்புத் தொழிற்சாலே இருக்கும் பகுதிகளுக்கு சாலே மேம்பாட்டுத் திட்டம் வகுத்து கரும்பு தீர்வையிலிருந்து இதற்குச் செலவு செய்யப்படுகிறது. இது ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2 கோடி ரூபாய் வருகிறது. ஆனல் இதிலிருந்து சாலே மேம்பாட்டுக்காக அளிக்கப்படும், ஒதுக்கப்படும் தொகையோ மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. 33 லட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டு, 40 கிலோ மீட்டர் தான் நீளமுள்ள சாலேகள் புதிதாக அமைக்கப்படும் என்று கூறுகிறுர்கள். ஆனல் நமக்குக் கிடைக்கின்ற இந்த 2 கோடி ரூபாயில் ஒரு பாதியையாவது ஒதுக்கி இந்த ஆலேகள் இருக்கும் பாகங்களிலேயுள்ள சாலேகளே விரைவில் மேம்படுத்திவிட்டால் பின்னல் இதற்கு மிகமிகக் குறைவாகத்தான் செலவாகும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த கேன் செஸ் ஃபண்டிலுைல் அமைக்கப்படும் சாலைகளை ஹைவேசினும் எடுத்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். ஒன்றியங்களிலும் நாங்கள் பராமரிக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியிலே கூட நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வந்து 7 இலட்சம் ரூபாயில் போடப்பட்ட சாலையைத் திறந்து வைத்தார்கள். திறந்து இப்பொழுது 3 ஆண்டுகள் ஆகிறது. அந்தச் சாலை இப்பொழுது மறுபடியும் அந்தப் பக்கத்திலேயிருக்கும் விவசாயிகளால் ஆக்ரமிக்கப்படுகிறது. அந்தச் சாலை பழுதுபட்டு, அதைக் கவனிக்க ஆள் இல்லாமல் தூர்ந்து போகிறது. இப்படி 7 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தும் அந்தச் சாலையைச் சரியாகப் பராமரிக்காத காரணத்தினால் அவை பழுதடைகின்றன. கேன் செஸ் நிதியிலிருந்து போடப்படும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள அத்தனை சாலைகளுமே அனாதைப் பிள்ளைகளாக இருக்கின்றன. அவைகளை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டிடம் ஒப்படைத்து அதற்கான ஒரு தொகையை ஒதுக்கி கேன் செஸ் ஃபண்டிலிருந்தாவது கொடுத்து, அந்தப் பராமரிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தென்னை, வாழையைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். தென்னை, வாழையைப் பார்த்தால், நான் நாடு பூராவும் சுற்றுகிறேன். அவைகளுக்கு நிறைய நோய் விழுந்திருக்கிறது. அதை ஒழிக்க தென்னைக்கு ஒரு புழுவை (Parasite) விடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நாங்கள் குரல் எழுப்பினால் விடுகிறார்கள். இல்லையென்றால் யாரும் கவனிப்பதில்லை. வாழைக்கும் நோய் வருகிறது. குட்டை வாழை என்பது ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய திட்டத்தின் கீழ் வருகிறது. அதற்கு எங்கே பார்த்தாலும் அதனுடைய இலைகள் வரண்டு வரண்டு இருக்கும். டைதேன் அடித்துப் பார்த்தாலும் சாக மறுக்கிறது. எனவே அதற்குப் புதிதாக மருந்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். மஞ்சள் நிறைய விளைகிறது. பவானி, கோபி, ஈரோடு பகுதிகளில் மஞ்சள் நிறைய விளைகிறது. அது ஒரு ஏற்றுமதி பொருள். அதற்கு இது வரையிலும் விவசாயக் கல்லூரியிலே ஒரு ஆராய்ச்சித் துறை இல்லை. மஞ்சளுக்கு எவ்வளவு உரம் இட வேண்டுமென்று தெரியாது. மஞ்சளுக்கு நோய் வந்தால், சாதாரணமாக வைத்தியர்கள் எதற்கும் ஒரு பச்சையிலைத் தண்ணீரைக் குடிக்கச் சொல்வார்களே அதைப் போல இந்த இலாக்காவினர் டைதீன அடி என்று சொல்கிறார்கள். அடித்துப் பார்க்கிறோம். அதற்கும் அது போவதில்லை. இந்த ஆண்டு எங்கே பார்த்தாலும் மஞ்சளுக்கு நோய் வந்து பாதி விளைச்சல்தான் வந்திருக்கிறது. எனவே இதற்காக உடனடியாக ஆராய்ச்சித் துறையை ஏற்படுத்தி, உடனடியாக இந்த நோயை நிவர்த்திப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மஞ்சளில் சில நேரங்களில் தழை நன்றாக இருக்கும். ஆனால் கீழே கிழங்கு இருக்கிறதே அந்தக் கிழங்குக்கு நோய் வந்து கிழங்கு பூராவையும் சாப்பிட்டு விடுகிறது. அதற்கும் ஏதாவது வழிவகைகளைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு சேனைக் கிழங்குக்கு வரக்கூடிய நோயைப் போக்குவதற்கும் மருந்து கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 25]

திரு. அ. சின்னசாமி : சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் சீரிய உழைப்பின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசுவதிலே மகிழ்ச்சியும், பூரிப்பும் அடைகின்றேன்.

ஏறத்தாழ பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்த நேரத்தில் அரிசிக்காகத் தமிழ்நாட்டிலேயிருக்கும் மக்கள் பட்ட கஷ்டத்தை அனைவரும் அறிவார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு இங்கேயிருக்கும் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களும், அமைச்சர் பெருமக்களும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நல்ல முயற்சியின் காரணமாக இன்றைய வீதிகளிலேயெல்லாம் அரிசியோ அரிசி என்று விற்பதைப் பார்க்கிறோம். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் ஆர்வம் தான் இத்தகைய முன்னேற்றங்கள் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் நண்பர்களும், காங்கிரசிலே பெரியவர்கள் என்று சொல்பவர்களும் வீடு வீடாகச் சென்று அரிசி, நெல்லை ஏன் பயிரிடுகிறீர்கள், கரும்பு பயிரிடுங்கள் போதும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். நாங்கள் செல்லும்பொழுது 3 படி போடுங்கள் என்று கேட்பார்கள். இங்கே ஏழை மக்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் தெரியவில்லை, நகர்ப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்குத் தான் எல்லாவிதமான வசதிகளையும் செய்கிறார்கள் என்று தூண்டி விட்டார்கள். அதையெல்லாம் தாங்கிக்கொண்டு மாண்புமிகு அமைச்சர்களும், அதிகாரப் பெரு மக்களும் எடுத்துக்கொண்டு நல்ல முயற்சியின் காரணமாகத் தான் பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட்டு இன்றைய தினம் உணவு வகையிலே முன்னேறியிருக்கிறோம்.

இருந்தாலும், அத்தகைய மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய விவசாயப்பெருங்குடி மக்களுக்கு நாம் போதுமான அளவுக்கு, மகிழ்ச்சி கொள்ளுகின்ற அளவுக்கு வசதிகளைச் செய்தோமா, வாய்ப்புகளைத் தந்தோமா என்று பார்த்தால் போதுமான அளவுக்கு இல்லை.

குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் ஏறத்தாழ 80 சதவிகித மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு மற்றவர்களைப் போல் வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சார வாரியத்தின் சார்பாக அரிசன மக்கள் இருக்கின்ற பகுதியில் எல்லாம் மின் விளக்குக்கு எந்தவிதக் கட்டணமும் வசூலிக்கக்கூடாது. மின்சாரத் துறை அமைச்சரும், மாண்புமிகு டாக்டர் அவர்களும் முயற்சி எடுத்து எங்கெங்கு ஏழை அரிசன மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களோ அவர்கள் மோட்டார் வைத்திருந்தால் மோட்டாருக்கான செலவை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

என்னுடைய பகுதி உடையார்பாளையம் பகுதி எல்லா வகையிலும் பிற்போக்கான பகுதியாகும். ஏற்கெனவே வேறு மானியத்தில் பேசிய போது இரண்டு திட்டங்களைக் கேட்டிருக்கிறேன். டி. பளூரில் விக்கிரமங்கலம் என்ற ஊரில் மருதை ஆற்றுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்திவிட்டால் ஏழாயிரம் விவசாயப் பெரு மக்கள் பயன்பெறுவார்கள். இந்த ஆண்டு வேறு எந்த ஆண்டையும் விட மழை பெய்தும் வறட்சிதான் இருக்கிறது. பெய்த மழை ஓடையிலே ஓடிவிட்டது. ஆற்றிலே ஓடிவிட்டது. அந்த நீரையெல்லாம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தும் வகையில் ஏரிகளையும், குளங்களையும் வெட்டி சீரமைத்தால் உள்ளபடியே பலன் தரக்கூடியதாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்தில் விவசாயக் கல்லூரி ஒன்று அவசியம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. பொன். சொக்கலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைமாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு வேளாண்மைத் துறை மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற வாய்ப்புப் பெற்றமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடந்த 20 ஆண்டு காலக் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்குப் பின்னால் இந்த நாட்டில் வறுமையை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதற்காக நம்முடைய தானைத் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்தியதன் காரணத்தால் இன்றையதினம் ஏழை எளிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர், நான்கு ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய சிறு விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், குறிப்பாக சிதம்பரம் வட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அத்தகைய சிறு விவசாயிகள் சிறந்த முறையில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். ஐ.ஆர். 8, 20, பத்மா போன்ற உயர்ந்த ரக விதைகளைக் கொண்டு சிறந்த விவசாயத்தைச் செய்து நாட்டின் உற்பத்தியைப் பெருக்கி வருகிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு ஏக்கரில் சராசரி ஏறத்தாழ 3,000 கிலோ அளவு நெல் உற்பத்தி செய்யலாம் எங்கள் பகுதி விவசாயிகள் செய்து காட்டியிருக்கிறார்கள். நானும் ஒரு விவசாயி—அப்படி ஒரு நல்ல விவசாயத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காட்டிய வழியில் நின்று செய்து ஏறத்தாழ இந்த ஆண்டு முதல் போகத்தில் பத்மா என்ற நெல்லை விவசாயம் செய்து 3,000 கிலோ அளவுக்குக் கண்டுமுதல் செய்திருக்கிறேன். பின்னால் இரண்டாம் போகத்தில் ஐ.ஆர். 20 நெல் பயிரிட்டு ஏறத்தாழ 2,400 கிலோ கண்டுமுதல் செய்திருக்கிறேன். இப்படி விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க தமிழக அரசு பெருமளவு ஊக்கம் கொடுத்தாலும் ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய இ.ஓ. (அக்ரி) என்று சொல்லக்கூடிய விவசாய ஆராய்ச்சியாளர்கள் அந்தந்தப் பகுதிகளுக்குச் சென்று தங்கள் பணியைத் தரமான முறையில் செய்ய ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தில் தன்னிறைவு பெற அரசு மானியங்களை வழங்கினால் மட்டும் போதாது ; டிராக்டர்களைக் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது ; பசுந்தாள் உரம் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது ; விவசாயிகளுக்குப் பூச்சி மருந்து அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்தப் பூச்சி மருந்துகளை தனியார் கம்பெனிகளில் வாங்குகின்ற நேரத்தில் சில பல நேரங்களில் அந்த மருந்துகள் தரமான மருந்துகளாக இருப்பதில்லை. மாதிரிக்குக் காண்பிக்கின்ற பூச்சி மருந்துக்கும் பிறகு அனுப்புகின்ற பூச்சி மருந்துக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அவர்கள் அனுப்புகின்ற பூச்சி மருந்து சரியாக வேலை செய்வதில்லை. ஹெலிகாப்டர்ரில் சென்று அந்த மருந்தை அடித்தாலும் அதனால் பலன் ஏற்படுவதில்லை. இதனால் நம்மை எதிர்க்கிறவர்கள், இந்த அரசுக்கு எதிராக இருக்கக்கூடியவர்கள் போய் இதைப் பற்றிப் பிரசாரம் செய்கிற நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, பூச்சிமருந்து

1972 மார்ச் 25] [திரு. பொன் சொக்கலிங்கம்]

தயாரிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலையை வேளாண்மைத் துறை மூலமாக நம்முடைய அரசே உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய விவசாய அதிகாரிகள் ஆங்காங்கு விளைச்சல் நடந்திருக்கின்ற இடங்களுக்குச் சென்று நன்றாக அதிகப்படியாக விளைவித்தவர்களுக்குப் பரிசு கொடுப்பதற்காகத் தேர்ந் தெடுக்கும் போது 4 செண்ட், 5 செண்ட் நிலத்தைத் தேர்ந்தெடுக்காமல், ஒரு ஏக்கர், 3 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் என்று வைத்து அதிலே அதிகப்படியாக விவசாயம் செய்தவர்களை மகசூல் கண்டவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து பரிசு வழங்க முடிவு செய்தால் மேலும் அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க விவசாயிகள் முனைவார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த கால காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியின்போது—சிதம்பரம் வட்டத்தில் உள்ள மிராளூர் வண்டராயன்பட்டு ஆகிய இரு இடங்களில் விவசாயிகள் உழுது வந்த நிலத்தை வாங்கி விதைப்பண்ணை வைத்தார்கள். அந்த இரண்டு விதைப் பண்ணைகளிலும் அடிக்கடி வெள்ளாற்று வெள்ளத்தால் தண்ணீர் வந்துவிடுவதால் தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்ய முடியாது நம்முடைய அரசுக்கு அது லாபம் தராத நிலையில் இருக்கிறது என்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிகாரிகள் அதுபற்றிப் பார்த்து ஆராய்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நஞ்சை நிலங்களைச் செம்மைப்படுத்துவதற்காக நம்முடைய அரசு விவ சாயத் துறை மூலமாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகத் தரப்படுகின்ற பணம் அந்தந்தப் பகுதிகளில் நஞ்சை நிலங்களை விவசாயிகள் செம்மைப் படுத்தி இருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்த்து அறிய விவசாய இலாகா மூலமாக ஒரு அதிகாரியை அனுப்பி பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த நிலங்களை எல்லாம் உண்மையிலேயே எந்த அளவுக்குச் செம்மைப் படுத்துகிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் விவசாய உற்பத்தி அதிகரிக்க முடியும். இன்றைய விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தரமான பாமணி உரத்தை தஞ்சை மாவட்டத்தில் உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். தரமான பூச்சி மருந்தைத் தயாரிக்கவும் விவசாயத் துறை மூலமாக ஒரு தொழிற்சாலையை உருவாக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

***திரு. கோவை செழியன் :** தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவ்வளவு பெரிய மானியத்திலே 5 நிமிஷ காலத்திலே எல்லாக் கருத்துக்களையும் சொல்லுவது என்றால் அது முடியாத காரிய மாகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏழு நிமிடங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

திரு. கோவை செழியன் : அதிலே கூட முடியாது. ஆகவே, கொஞ்சம் கருணை கூர்ந்து சில நிமிட நேரம் அதிகமாகத் தரவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயம் செய்கிறவர்கள் எவ்வளவு கேவலமான நிலையில் இருக்கிருர்கள் என்பதை நாம் எல்லாம் அறிவோம். இந்த நாட்டில் முதுகெலும்பு விவசாயிகள் என்று சொல்லுகிறோம். அந்த முதுகெலும்பு போன்றவர்கள் மத்தியில் ஒரு ஒற்றுமை இல்லாமல் அவர்களால் போட்டி போடுவதற்கு வசதி இல்லாத நிலையில் இந்த நாட்டில் மட்டுமல்ல, எந்த நாட்டிலும் அப்படித்தான் இருக்கிருர்கள். இவ்வளவு பெரிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒற்றுமை இல்லாத காரணத்தால் உலகத்தில் இருக்கும் எல்லா அரசியல்வாதிகளும் விவசாயிகள் தலையிலேதான் கை வைக்கிருர்கள்.

சமீப காலத்தில் டெல்லியில் ஒரு பட்ஜட் போட்டார்கள். அதிலே பெர்டிலைசர், பம்ப் செட் மோட்டார் போன்று விவசாயிகள் பயன்படுத்தக் கூடிய பொருள்களின் மீது வரியைப் போட்டிருக்கிருர்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு விவசாயிகள் என்ன பாவம் செய்தார்கள்? தொழிற்சாலை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எவ்வளவு தொழிற்சாலை வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம். அவர்கள் வரியைக் கட்டினாலும் கூட வருமானத்தை ஏராளமாகச் சம்பாதிக்கிருர்கள். அவர்கள் ஆண்டுக்குக் கோடிக்கணக்கில் ரூபாய் சம்பாதிக்கலாம். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் தான் வைத்துக் கொள்ளலாம். அதற்கு மேல் அவனல் வைத்துக் கொள்ள முடியாது. விவசாயிகள் வெள்ளைவேட்டி கட்டக்கூடாது. விவசாயி நல்ல சாப்பாடு சாப்பிடக்கூடாது. விவசாயிகள் தங்களுடைய குழந்தைகளைக் கல்லூரிக்கு அனுப்பக்கூடாது என்ற நிலையிலே இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் அக்ரிகல்சுரல் இன்கம்டாக்சை தன்னுடைய கையிலே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசைப் படுகிறது. அக்ரிகல்சுரல் இன்கம்டாக்ஸ் கொண்டு வந்து விவசாயிகளை எல்லாம் ஒட்டாண்டியாக்கி விட்டால் இந்த நாடு சுகமாக இருக்குமா? ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராடி அந்தச் சலுகையைப் பெற்றுத் தரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று பொதுவாக நம் நாட்டில் விவசாயத்திற்கு மூலகாரணமாக இருப்பது இரிகேஷன். பாசனத்திற்கான தண்ணீர் வசதி தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் போதுமான அளவில் இல்லை. காவிரியைத் தடுத்துவிட்டால் இருக்கிற தண்ணீரைத்தான் நாம் பயன்படுத்தவேண்டும். பலயிடங்களில் 12 மாதங்கள் நாம் தண்ணீர் விடுகிறோம். எல்லாவற்றிற்கும் ஸீலிங் வைக்கிற நாம் இதற்கும் ஒரு ஸீலிங் வைக்கவேண்டும். அந்தத் தண்ணீரைப் பகிர்ந்து தண்ணீர் இல்லாத இடங்களுக்கு மூன்று மாதங்களுக்காவது விட்டால் கிணறுகளில் தண்ணீர் வருவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். பழைய ஆயக்கட்டுகளை எல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும்.

காலையில் ஒரு உறுப்பினர் சொன்னர், வரப்பு உயர என்று....அது பழைய பாட்டு. வரப்பு உயர்ந்தால் வெள்ளாண்மை உயராது. இன்று நாம் தண்ணீரை வீணக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தத் தண்ணீரை மிச்சப் படுத்தி பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியும். பழைய ஆயக்கட்டுகளை சீர்திருத்தம் செய்யக்கூடிய பணியை இப்போது ஆரம்பித்திருக்கிருர்கள்.

பைலட் ஸ்கீமாக தஞ்சையில் சித்தமல்லியில் துவக்கியிருக்கிறார்கள். அது எல்லாயிடங்களுக்கும் பரப்பப்படவேண்டும்.

பின்னர் பாண்ட்ஸ் ஸ்கீமை நிறைய போடவேண்டும். என் தொகுதியில் ஊத்துக்குளிகுள்ளத்தூர் பகுதிகளில் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் வாய்க்கால்கள் வர வாய்ப்பில்லாததால் பாண்ட்ஸ் ஸ்கீமை அங்கு நிறையப் போட்டு கிணற்றுத் தண்ணீருக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

காலையில் ஒரு மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அவர்கள் அக்ரிகல்ச்சுரல் யுனிவர்ஸிட்டிபற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்களோடு நானும் என் கருத்துக்களை சொல்லவிரும்புகிறேன். அக்ரிகல்ச்சரல் யுனிவர்ஸிட்டி இன்று ஐ.ஸி.ஏ.ஆர். யின் பரிந்துரையின் பேரில் தமிழகத்தில் வைத்திருக்கக்கூடிய எல்லா ரிசர்ச் சென்டர்களும் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஏற்கனவே எட்டு சென்டர்களை நாம் அந்த யுனிவர்ஸிட்டிக்குத் தந்திருக்கிறோம். அதற்கு மேலும் தேவை என்று ஐ.ஸி.ஏ.ஆர். கமிஷன் கேட்கிறது.

தமிழகத்தில் இருக்கிற பல்கலைக்கழகத்திற்கு நாம் எல்லாவித உதவிகளையும் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதில் இரண்டு விதக் கருத்து இல்லை. ஆனால் இருக்கிற எல்லா ரிசர்ச் சென்டர்களையும் அவர்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். தமிழகத்தில் இருக்கிற பல்கலைக்கழகத்திற்கு மட்டும்தான் இப்படி எல்லா ரிசர்ச் சென்டர்களையும் தந்துவிடச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் வடநாட்டில் பஞ்சாப், பாட்நகர், போன்ற இடங்களில் ஐ.ஸி.ஏ.ஆர். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை ஆரம்பிக்க கட்டடம் கட்டுவது முதற்கொண்டு ஏறத்தாழ எல்லா ரிசர்ச் சென்டர்களும் அவர்கள் பண உதவியினால் நடைபெற்றிருக்கின்றன. நாம் இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் உள்ள நம் அக்ரிகல்ச்சுரல் காலேஜை அவர்களுக்கு தந்திருக்கிறோம். நம் ரிசர்ச் சென்டர்களை தந்திருக்கிறோம். இவ்வளவிற்குப் பிறகும் அவர்கள் எல்லா சென்ட்டர்களையும் கேட்பது என்பதை என்னால் புரிந்துக்கொள்ளமுடியவில்லை.

ஹோம் ஸயன்ஸ் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். வெட்டரினரி காலேஜ் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தரவேண்டியதுதான். ஆனால் மற்ற மாநிலங்களில் அவர்களாகவே அவற்றைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இங்கு அஃபிலியேஷன் தருகிறோம் என்றால் கூடாது என்று சொன்னார்கள்.

அடுத்து, இரண்டு ரிசர்ச் சென்டர்கள் இருப்பது, அதாவது டுப்ளிகெஷன் செயவது தவறு என்று காலையில் திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இரண்டு இடங்களில் இருந்தால்தான் காம்பெட்டிஷன் வரும். அப்போது தான் சிறந்த ஆராய்ச்சிகள் நடைபெறும். அமெரிக்காவில் மூன்றுவிதமான ஆராய்ச்சிகள் ஒரே துறையில் இன்று நடக்கின்றன. ஒன்று ஃபெடரல் கவர்ன்மென்ட், இன்னொன்று லான்ட் கிரான்ட் காலேஜ், மூன்றாவது, ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட். இந்த மூன்று ரிசர்ச் சென்டர்களும் ஒரே பிரச்னையை ஆராய்ச்சி செய்கிற காரணத்தினால் அங்கு நல்லவித அபிவிருத்திகள் ஏற்படுவதைக் காண்கிறோம். இன்று தமிழகத்தில் அப்படி பல ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்படவேண்டும்.

இந்த ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் விவசாயிகள் அங்கம் வகிக்கவேண்டும். குறிப்பாக இன்று தமிழகத்திற்கு ஒரு பெரிய ஆபத்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவிலிருந்து இறக்குமதியான சோலானம் இலங்கி போவியா என்னும் பூண்டு கோவை மாவட்டத்தில் நிறையயிடங்களில் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. அதன் வேர்கள் வலை போல் பின்னிக் கொண்டு ஆழமாகச் சென்று ஏராளமாக வளர்கிறது. எந்த மருந்து போட்டாலும் அதை அழிக்கமுடியவில்லை. இந்நிலைமையை தொடர்ந்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு இருக்க விட்டால் கோவை மாவட்டம் மட்டுமல்ல தமிழ்நாட்டிலே ஒரு அங்குல நிலம் கூட விவசாயத்திற்கு இருக்காது. ஆகவே இந்த களையைப் போக்குவதற்கு நம் அரசு ரிசர்ச் சென்டர்கள் மூலம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

இன்று நாஷனல் கமிஷன் ஆன் அக்ரிகல்ச்சர் என்றதொரு நிறுவனம் அரசாங்கத்திலிருக்கிற எல்லா ரிசர்ச் சென்டர்களையும் யுனிவர்ஸிடிக்குத் தரக்கூடாது என்றும் இங்கேயே வைத்திருக்கவேண்டுமென்றும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஐ.ஸி.ஏ.ஆர். பூராவும் வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். ஐ.ஏ.ஆர்.ஐ. என்ற மத்திய அரசின் நிறுவனம் கோவை போன்ற இடங்களில் ரிசர்ச் சென்டர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை முதலில் டிரான்ஸ்பர் செய்துதாருங்கள் என்றால் மாட்டேன் என்கிறார்கள். பாரஸ்ட் காலேஜ் இருக்கிறது. தரமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி யிருக்க தமிழ்நாட்டில் வைத்திருக்கக்கூடிய இந்த ரிசர்ச் சென்டர்களை மட்டும் வேண்டுமென்று கேட்பதில் பொருள் எனக்கு விளங்கவில்லை. தேவைதான். ஆனால் அதைப் பொறுத்திருந்து நிதானமாகத் தரலாம். புதிதாக ஆரம்பிக்கலாம். அதைவிட்டுவிட்டு உள்ள எல்லா ரிசர்ச் சென்டர்களையும் எடுத்துவிட்டால் வாலும் தலையும் இல்லாத முண்டமாக இருக்கக்கூடிய நிலை அரசாங்க டிப்பார்ட்மெண்ட்டுக்கு ஏற்பட்டுவிடும்.

டாக்டர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் இங்கு வந்திருந்தபோது சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு சென்டர் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று. பாக்கியை டிப்பார்ட்மெண்ட் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைவேண்டுமானால் ஆரம்பத்திலே ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அதில் தவறு ஒன்றுமில்லை.

அடுத்து, பெஸ்டிஸைட்ஸ். இன்று நல்லமுறையில் உருப்படியான முறையில் பெஸ்டிஸைட்ஸ் கிடைக்கவில்லை. கம்பெனிகள் அத்தனையும் களும் மோசடி செய்கிறார்கள். அவர்கள் சாம்பிளாக ஒன்று தருகிறார்கள். அதைப் போட்டால் நல்லமுறையில் விளைகிறது. ஆனால் விலைக்கு வாங்கிப் போட்டால் அங்கிருக்கிற நோய்கள் சாவதற்குப் பதில் செடிகள் செத்து விடுகிறது. இப்படியெல்லாம் ஏமாற்றுவேலைகள் நடக்கின்றன. டிப்பார்ட்மெண்டில் இருப்பவர்கள் இதையெல்லாம் கண்டுபிடித்து அவர்களை உள்ளே தள்ளவேண்டும். இப்படிச் சண்டாளத்தனம் செய்கிறவர்கள், கலப்படம் செய்கிறவர்கள் இந்த நாட்டின் விவசாயத்தை. இந்த நாட்டின் வருமானத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

பின்னர், ஏறியல் ஸ்ப்ரேபற்றிச் சொன்னார்கள். இதிலே கூட என் கருத்து, நம் நாட்டிற்கு அது பொருந்தாது. அமெரிக்காவிற்குப் பொருந்தலாம். ஒருவன் அப்போதுதான் வெள்ளாமை போட்டிருப்பான். ஒருயிடத்தில் விளைந்திருக்கும். இன்னொருயிடத்தில் பாதி விளைந்திருக்கும்.

ஆகவே இந்த ஏறியல் ஸ்ப்ரே என்பது தேவையில்லாத ஒன்று. பவர்ஸ் ப்ரேயர்ஸ் மூலம், சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் தரும் மானியத்தைக் கொண்டு அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு அவை நல்ல முறையில் விற்பனையாவதற்கு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டீஸ் நிறைய ஏற்படுத்த வேண்டும். காட்டன் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். ஸ்ட்ரைக் நடந்து ரூ. 500-க்கு விற்கக்கூடிய பருத்தி ரூ. 250 ஆகிவிட்டது. விவசாயிகள் எல்லோரும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளிடம் உள்ளதை ரூ. 500-க்கு விலைக்கு வாங்கி ஸ்டாக் செய்ய வேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னார். கரும்பு விலையை ஏற்ற வேண்டுமென்று. இன்று விவசாயிகள் நம் நாட்டில் ரூ. 80-ல் இருந்து ரூ. 86 வரையில்தான் பெறுகிறார்கள். ஆனால் மற்ற மாநிலங்களில் ரூ. 100 பெறுகிறார்கள். மத்திய அரசோடு போராடி கரும்பு விலையை டன்னுக்கு ரூ. 100 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரிகேஷன் பொறுத்தவரையில், ஒரு கருத்தைச் சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று பல திட்டங்களை உருவாக்குகிறோம். அத் திட்டங்கள் அத்தனையும் நமக்குப் பயன்படக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும்.

வேர்ல்ட் பாங்க் பொறுத்தவரையில் ஒரு கண்டிஷன் போட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆயிரம் அடி வித்தியாசத்தில்தான்இரு கிணறுகள் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஏ. ஆர். சி. 650 அடி என்று இன்று அதை மாற்றியுள்ளது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இறு நிறுவனங்களின் கண்டிஷன் தவறாகும். ஏனெனில் இங்கிருக்கிற நிலத்தில் 75% ஹார்ட் ராக் ப்ளேஸஸ் பாறைகள் நிறைந்த பகுதிகள். ஆகவே ஒரு கிணற்றுத் தண்ணீர் இன்னொரு கிணற்றுக்குப் போய்விடும் என்ற தத்துவம் இங்கு நடைமுறைக்கு சரிப் பட்டு வராது. இதுபற்றி உலகத்தில் யாரும் சர்வே எடுத்தது கிடையாது. தமிழ்நாட்டில் மட்டும் அல்ல, உலகத்திலேயே எங்கும் அதற்கான சர்வே எடுத்ததில்லை. டெல்டா ஏரியாவில் இந்தத் தத்துவம் சரியாக இருக்கலாம். கோவை, சேலம், தர்மபுரி, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்கள் எல்லாம் ஹார்ட் ராக் ப்ளேஸஸ். எனவே, வேர்ல்ட்பாங்க் கண்டிஷனை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, சிமெண்ட் அடியில் போட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் தேவை இல்லை. மணல் பிரதேசத்தில் அது சரியாக இருக்கலாம். பாலைவனங்கள் போன்ற மணல் நிறைந்த பிரதேசங்களில் வேண்டுமானால் அடியில் சிமெண்ட் போடும் முறை லாயக்காக இருக்கும், சரியாக இருக்கும். ஆனால் ஒரு ஏக்கருக்கு ஏழாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து அப்படி மற்றயிடங்களில் போட வேண்டிய அவசியமில்லை. சிமெண்ட் போடுவதால் முழு தண்ணீர் விடும்போது 1 முதல் 3 அடி வரை உப்பு தேங்கிவிடும் . இது ஆபத்து. இருக்கிற தண்ணீரை ஒழுங்குபடுத்தினாலே நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை

செய்து தர முடியும். ஆகவே தண்ணீரை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான திட்டத்தை அரசு முன் நின்று செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெளிநாடுகளிலிருந்து வீடிசைட்ஸ் இறக்குமதி செய்ய வேண்டும். **Weedicides like, Atrazine Simazine, Propozine, 2, 4-D Salts,** இவை தமிழ்நாட்டில் கிடைப்பதில்லே. ஆகவே இவற்றை இறக்குமதி செய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தோடு சண்டை போட்டு வாங்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடிக்குமுன் கடைசியாக ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய நிலங்கள் எல்லாம் பிராக்மென்டேஷன் சிறு சிறு பிரிவுகளாக பிரிக்கப்படுகின்றது. இதனுல் மெகனேசேஷன் செய்ய முடியவில்லே. நவீன கருவிகளேக் கொண்டு விவசாயத்தை விரிவு செய்ய முடியவில்லே. இதனுலே ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வைத்திருந்த கலப்பையைக் கொண்டுதான் வேளாண்மை செய்கிருேம். இதனுல் வேளாண்மை விருத்தி அடையாது. இந்த சீலிங் கூட 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று போட்டிருப்பது, இதற்கு இடம் தரம் வேறுபடுகிறது. தரம் பிரித்ததை இன்னெரு முறை பரிசீலிக்க வேண்டும். கொடுமுடியில் 15 ஏக்கர் என்பது 15 லட்சம் ரூபாய். என்னுடைய பகுதியில் 100 ஏக்கர் என்ருல் கூட 50,000 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கும். அதிலிருந்து வருமானத்தைக் கணக்குப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் ஆகவே, சீலிங் வைக்கும்போது தரம் பிரித்து வைக்க வேண்டும். ப்ராக்மென்டேஷன் செய்வதால் மெகனேசேஷன் செய்ய முடியாத நிலேயேற்படுகிறது.

அரசாங்கமே, எல்லா நிலங்களேயும், ஒரு அங்குல நிலம் உள்பட, எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். யாருக்கும் சொந்தமாக இருக்கக் கூடாது. எல்லா நிலங்களேயும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்புறம் 500 ஏக்கர் 1,000 ஏக்கர் என்று சொல்லி சீராகப் பிரித்து, கூட்டுறவு முறையில் விவசாயிகளுக்குத் தரவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் வேளாண்மை விருத்தி யடையும். 5 ஏக்கர் 3 ஏக்கர் என்று பிரித்துக் கொடுப்பதால் வெறும் கலப்பையை வைத்துக் கொண்டு தான் வேளாண்மை செய்யமுடியும். எல்லா நிலங்களேயும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு இஞ்சு நிலம் கூட இல்லாமல் 5,000 ஏக்கர் 1,000 ஏக்கர் என்று வைத்து ஒரு " பார்ம் " ஆக வைத்து கூட்டுறவு முறையில் டிராக்டர்கள், மற்றும் ஏரியல் ஸ்ப்ரே ஆகியவற்றை பயன்படுத்தினுல் வேளாண்மை அபிவிருத்தி யடையும்.

இந்த விவசாயிகள் மீது மத்திய அரசாங்கம் கருணேயில்லாமல் பயங்கரமாக, கொடூரமாக, நெஞ்சிலே ஈரம் இல்லாமல் வரி போட்டுக் கொண்டிருக்கிருர்கள். அதனுல் நம்முடைய மாநில அரசு அதை எதிர்த்துப் போராடி அந்த அப்பாவி விவசாயிகளுக்கு, அழுது அல்லல் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு, வருணணே நம்பியிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு கை கொடுத்து உதவுங்கள். இது நம்முடைய ஆட்சியில் நடக்காமல் வேறு எந்த ஆட்சியில் நடக்கும்? நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களேயும், நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களேயும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து இந்த விவசாய மக்களின் மீது கருணே கொண்டு, கண் திறந்து அவர்களேக் காப்பாற்றுங்கள் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

1972 மார்ச் 25]

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்னாலே பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் விவசாயிகள் எவ்வளவு அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் சிறு தவறு செய்து விட்டார்கள். மத்திய அரசாங்கம் வரி போட்டு விட்டார்கள், மாநில அரசாங்கம் தான் எல்லாச் சலுகைகளையும் காட்டுவதாகச் சொன்னார்கள். மாநில அரசாங்கம் ஏற்கெனவே வரி விதித்து விட்டது. மத்திய அரசாங்கம் அதற்குப்பிறகுதான் இப்போது புதிய வரிகளைப் போட்டிருக்கிறது என்று இருக்கிறபோது உண்மையிலேயே விவசாயிகளின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் பசுமைப்புரட்சி நேற்று வந்தது போல பேசுகிறார்கள். 15—16 ஆண்டுகளாக 3 ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் போட்ட பின்னால் தான் இன்று அறுவடை செய்வதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக வந்ததும் சுலபமாக இருக்கிறது. ஆனால் பேசுகிறவர்களைப் பார்த்தால், அதற்கு முன்னாலே அரிசி கிடைக்காத மாதிரியும், தழையை மாத்திரம் தின்று கொண்டு இருந்தது மாதிரியும், இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு தான் அரிசி விற்பது மாதிரியும், இந்த அமைச்சரவையைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். விடுதலை அடைந்த 1947 ஆண்டிலிருந்து 1966 ஆண்டு வரையில் நல்ல அரிசிதான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தோம். 1966-ல் மழை தவறியதால் அரிசித் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. அந்த அரிசித் தட்டுப்பாட்டை யாரும் மறக்கவில்லை. அதையே திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக வருத்தப்படுகிறேன்.

நம்முடைய விவசாயிகள் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக நல்ல விதை பூச்சி கொல்லி மருந்து, நல்ல விஞ்ஞான ரீதியில் பயிர்களை வளர்ப்பது, இன்னின்ன முறைகளில், விஞ்ஞான முறைகளில் மாற்றங்கள் கொண்டு வருவது போன்றவற்றைசெய்துவந்த காரணத்தால்தான், இந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் செய்து வந்த காரணத்தால்தான், இந்த உற்பத்திப் பெருக்கம் என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

இன்று விவசாயிகளின் நிலை என்ன என்றால் எல்லாத் துறைகளிலும் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நில உச்ச வரம்பு 15 ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் என்று வைத்து இருக்கிறோம். எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. கோவை செழியன் சொன்னார்கள். ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரை டிபைன் செய்வதற்கு 13 வித்தியாசமான கிளாஸை வைத்திருக்கிறார்கள். 10 ரூபாய்க்கு மேல், 8 ரூபாயக்கு மேலே, என்று ப்ராக்ஷனில் அவர்கள் போட்டு இருப்பதைப் பார்க்கும்போது ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் கணக்கு என்ன என்பது ஒரு சாமர்த்தியசாலியால்தான் சொல்ல முடியுமே தவிர சாதாரணமாக யாரும் போட்டுவிட முடியாது. மீண்டும் அதை புனர் ஆலோசனை செய்து எந்தெந்த மாவட்டங்களில் என்னென்ன வருமானம் வருகிறது என்பதை வைத்து ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் நிர்ணயித்தால், 15 ஸ்டாண்டர்ட் எக்கருக்கு ஒழுங்காக எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்பதைப் பார்க்க முடியும். ஒரு ஆண்டு நல்ல விளைச்சலாக இருக்கும். அடுத்த ஆண்டு விளையாது. விளைந்த காலத்தில்

அரசாங்கம் அவர்களிடமிருந்து வருமானத்தைப் பெற்று விடுகிறது. விளையாத காலத்தில் அவர்களுக்கு ஒன்றும் செய்வது இல்லை. அதற்காகத் தான் நான் என்னுடைய வெட்டுத் திர்மானத்தில் கூட விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்காக "க்ராப்" இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டம்" உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

இராமநாதபுரத்தில் கஷ்டப்பட்டு மிளகாய் உற்பத்தி செய்வான். அந்த மாவட்டத்தில் மழை சரியாகப் பெய்வது இல்லை. மழை பெய்யாது போய் விட்டால், பெய்ய வேண்டிய காலத்தில் பெய்யாமல் போய் விட்டால் அவன் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறான். இன்றுள்ள விவசாயிகளின் உண்மை நிலையைப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயிகளின் கழுத்திலே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வரிகளை ஏற்றி விட்டோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பேசிக் டாக்ஸ் தான் 5 ஏக்கர் வரை விதிவிலக்கு கொடுத்து இருக்கிறோம். உண்மையிலே விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமானால் சிறு விவசாயிகளுக்கு முழுவதுமாக தீர்வையிலிருந்து விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும். பேசிக் டாக்ஸ் மட்டுக் விதிவிலக்கு கொடுத்துவிட்டு, வரி விலக்கு கொடுத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லி விட முடியாது.

விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் எவ்வளவு ஏற்றியிருக்கிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். அகில இந்தியாவில் இருக்கும் பம்பு செட்டில் பாதி பம்பு செட்டை தமிழகத்தில் வைத்திருக்கிறோம் என்று பெருமைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விவசாயி தலையில் வரியை ஏற்றிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். 1970-ல் தான் 1 பைசா வரி ஏற்றியதற்காக தாங்க முடியாது என்ற விவசாயி கிளர்ச்சி செய்து, 3 விவசாயிகள், நமக்கு மிகவும் தேவையானவர்கள், ஒரு குற்றமும் செய்யாதவர்கள், துப்பாக்கிச் சூட்டினால் இறந்து போனார்கள். இன்றைக்கு 12 பைசா என்று அந்தக் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறோம். இது தான் உண்மையிலேயே விவசாயிகள் மீது நீங்கள் காட்டுகிற அக்கறையா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சென்ற ஆண்டு 1 பைசா ஏற்றினோம். இந்த ஆண்டு 12 பைசா ஏற்றினோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு ஏற்றப்பட்டது எவ்வளவு?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: 1970-ல் $8\frac{3}{4}$ பைசாவிலிருந்து 10.8 பைசாவுக்கு உயர்த்தினீர்கள். 9 பைசாவாகக் குறையுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது 1972-ல் 12 பைசாவாக உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: 10.8 பைசாவிலிருந்து 12 பைசாவாகத் தான் ஆக்கியிருக்கிறோம். 1.2 பைசா தான் உயர்ந்து இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: 1.2 பைசா தான் உயர்ந்து இருக்கிறது என்று உங்கள் நியாயத்தைத் தான் பேசுகிறீர்கள். விவசாயி கொடுக்கப் போவது எவ்வளவு?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் ஆண்ட மைசூர் மாநிலத்தில் எவ்வளவு, ஆந்திராவில் எல்வ்வளவு கேரளத்தில் எவ்வளவு? நம்முடைய தமிழகத்தில் அதை விட அதிகம் இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கேரளத்தில் எவ்வளவு பம்பு செட் இருக்கிறது? ஆந்திராவில் எவ்வளவு பம்பு செட் இருக்கிறது? இவ்வளவு பம்பு செட்டுகள் அங்கெல்லாம் கிடையாது. இங்கே தான் அதிகமான பம்பு செட்டுகள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதிகமான பம்பு செட்டுகள் இருப்பதால் அதிகமான மின்சார சப்ளை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதிகமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டியிருப்பதால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அந்த நஷ்டத்தை ஈடு செய்யத் தான் 1·2 பைசா என்ற அளவுக்கு இப்போது கட்டணம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : லட்சக்கணக்கான பம்பு செட்டுகள் இருப்பதால் அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்கள் கண்ணோட்டத்திலேயே நீங்கள் அதைப் பார்க்கிறீர்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : முதலமைச்சர் அவர்கள் 1·2 பைசா தான் ஏற்றியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அம்மையார் அவர்களுக்கு புள்ளி தெரியவில்லை போல் இருக்கிறது. 12 பைசா என்று சொல்லுகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அவர்கள் புள்ளிக்கும் கணக்குக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல் பேசுகிறார்கள். உங்கள் கண்ணுக்கு புள்ளி தெரிகிற மாதிரி இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகள் கட்டப்போவது 12 பைசா, கேரளா, மைசூர் ஆந்திராவைப் பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். தமிழகத்தை தனியாக வையுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தமிழகத்தை தனியாக வையுங்கள் என்பது பிரிவினை வாதம். அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. (சிரிப்பு).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : விவசாயிகளுக்குச் சலுகை பற்றி மட்டும் சொன்னேன். அது பிரிவினை வாதம் அல்ல.

உள்ளபடியே தமிழகத்தில் எந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி செய்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கும்போது, இப்படிக் கட்டணம் உயர்த்தினால் நியாயமா என்பதை மீண்டும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இதற்கு முன்னால் 90 ரூ. மீட்டருக்கு வாடகை 75 பைசா என்று இருந்தது. இன்று ரூ. $2\frac{1}{2}$ ரூ. ஆக்கியிருக்கிறீர்கள். முன்பு குறைந்தது 3 எச். பி. இன்ஜினுக்கு ரூ. 45 என்று இருந்தது

இப்போது ரூ. 60 ஆக்கி விட்டீர்கள். முன்பு அபராதம் 25 பைசா என்று இருந்தது. இப்போது 1 ரூபாய் என்று வாங்கப்படுகிறது. இப்படி பைசாவுக்குப் பைசா வட்டி போடுவது மாதிரி, இந்த விவசாயிகள் மீது வரிக்கு வரி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

விவசாயிகளுக்கு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் 12 ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் வரை வரி விலக்கு கொடுத்து இருந்தோம். தி.மு.க. ஆட்சி வந்த உடனே அதை $7\frac{1}{2}$ ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் என்று குறைத்து விட்டார்கள். இந்த வரி போதாது என்று, நமது உணவு அமைச்சர் புதிதாக ஒரு வரியைப் புகுத்திவிட்டார்கள். $2\frac{1}{2}$ எக்கர் நிலம் இருந்தால் போதும் பணப் பயிர் ஏதாவது பயிர் செய்கிறான் என்று தெரிந்தால் போதும் அவன் வரி கட்ட வேண்டும். இப்படிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவன் தலையில் வரிச்சுமையை ஏற்றி வருகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கனம் உறுப்பினர் பேசும்போது இப்போது போடப்பட்டிருக்கிற விவசாய வருமான வரி சிறு நிலச்சுவான் தார்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சிறு நிலச்சுவான் தார்களுக்குக் குறைவான வரிப் பளுவும், பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கு வரிப்பளு அதிகமாகவும் இருக்கிற மாதிரி நாம் வரியை ரேஷனலைஸ் செய்து இருக்கிறோம். புதிதாகப் போட்டோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. 30 ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் வரை கம்பௌண்டிங் வைத்திருக்கிறோம். அந்த முறையைப் புதிதாகப் புகுத்தியிருக்கிறோம். 12 ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் என்று இருந்ததை $7\frac{1}{2}$ ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் என்று குறைத்து இருக் கிறோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. சிலாப் ரேட் வைத்திருக்கிறோம். சிறு நிலச் சுவான்தார்களுக்கு இந்த அரசு போட்டிருக்கிற சட்டத்தால் நிறையச் சலுகை இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இங்கே தான் இப்பொழுது உச்ச வரம்பு 15 ஸ்டாண்டர்டு எக்கர் என்று வைத்து விட்டீர்களே, பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்கள், பெரு நிலக்காரர்கள் எது? 500 எக்கர், 1,000 எக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இப்பொழுது யார் இருக்கிறார்கள்? இப்பொழுது தான் உச்சவரம்பு வந்து விட்டதே? பாமிலிக்கு 60 ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் சீலிங் என்றிருந்தது கூட இப்பொழுது 45 என்று வந்துவிட்டது. இண்டிவிஜுவலைப் பொறுத்த மட்டில் 15 ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் தானே வைத்துக்கொள்ள முடியும்? ஆகவே, இப் பொழுது பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர், சிறிய நிலச் சொந்தக்காரர் என்ற வித்தியாசம் அதிகமாகக் கிடையாது.

உங்கள் கன்வர்ஷன் டேபிள் இருக்கிறதே அது எல்லோரையும் பாதிக்கும். வேறு பணப் பயிர்களைப் போட்டால் சாதாரண விவசாயி கூட அதிக வரி கட்ட வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய கட்டத்தில் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த அரசாங்கத்துக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சரி அது போனால் போகட்டும், விவசாயிக்குக் கடன் காலாகாலத்தில் கிடைக்கிறதா என்று கேட்டால் இல்லவே இல்லை. மின் இணைப்புக்கு அவன் படுகின்ற பாடு, இங்கே இருந்து சர்டிபிகேட் வாங்கி, பம்பு செட்

வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, கடன் வாங்கிவிட்டு, மின் இணைப்புக் கொடுங்கள் என்று கேட்டால், விவசாயி, நடந்து நடந்து, அசந்து போய் மின் இணைப்பு கிடைக்காமல் தவிக்கிறான். மின் இணைப்பு வரும் என்று கடன் வாங்கி விட்டு, பம்பு செட்டு வாங்கி வைத்துவிட்டு, மின் இணைப்புக் கிடைக்காவிட்டாலும், கடனைத் திருப்பிக் கொடு, கொடு என்று உடனே நெருக்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். அந்த விவசாயி இரண்டுக்கும் மத்தியில் மாட்டிக் கொண்டு அவஸ்தைப் படுகிறான். எனக்கு தினமும் நான்கு, ஐந்து கடிதங்கள் வருகின்றன. $1\frac{1}{2}$ ஆண்டு ஆகிவிட்டது, மின் இணைப்பு வரவில்லை. 2 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது, மின் இணைப்பு வரவில்லை, மின் இணைப்பு தரப்படவில்லை. வாங்கி வைத்த பம்பு செட் பழுதடைந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக தாமதமில்லாமல் மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும். பம்பு செட்டு வாங்கி வைத்து, மின் இணைப்பு வராத காரணத்தினால், எப்படா அப்பா மின் இணைப்பு வரப்போகிறது என்று காத்துக் கொண்டே இருந்து அவதிக்குள்ளாக வேண்டியிருக்கிறது.

கூட்டுறவு இலாகா என்ன செய்கிறது என்று தெரியவில்லை? மின் இலாகா என்ன செய்கிறது என்று தெரியவில்லை. அக்ரிகல்சுரல் இலாகா என்ன செய்கிறது என்று புரியவில்லை. இதைப் பார்க்கும்பொழுது இந்த இலாகாக்களிடையே ஒற்றுமையான உழைப்பு இல்லை, பல இலாகாக்களுக்கு மத்தியில் கோஆர்டினேஷன் இல்லை. கோஆர்டினேஷன் இல்லாத காரணத்தினால் பல விவசாயிகள் பம்பு செட்களை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு மின் இணைப்புக் கிடைக்காமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் சொல்லிக் கொள்வேன், மூன்று மாத காலத்திற்குள், பம்பு செட்டு வைத்த மூன்று மாதங்களுக்குள், மின் இணைப்புக் கொடுத்து கனெக்ஷன் கொடுத்துவிட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கடுமையான உத்தரவு போடவேண்டும். அவர்கள் எந்த வரிசையில் எப்படி ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்கிறார்களோ, அந்த வரிசையில் ஸீனியாரிடிபடி கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இஷ்டப்படி கொடுத்தால், விருப்பு வெறுப்புக்கு இடம் ஏற்படுகிறது என்று பல பேர் பல குறைகளை என்னிடம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு மூன்று மாத காலத்திற்குள் மின் இணைப்பு பெறக்கூடிய அளவுக்கு வசதி செய்துதர வேண்டும்.

மேலும், மின் இணைப்புக்கு அப்ளிகேஷன் போடும்பொழுதே வையரிங் கண்டிராக்டர் கையெழுத்து வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். மின் இணைப்புக் கொடுத்து இணைத்த பின்னர் ஒழுங்காக இணைக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பார்க்கின்ற அளவிலே அந்தத் தருணத்தில் வையரிங் கண்டிராக்டர் கையெழுத்து வாங்கினால் போதாதா? அப்ளிகேஷன் போடும்பொழுதே வைரிங் கண்டிராக்டர் கையெழுத்து வாங்கவேண்டும் என்று ஏன் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அதோடு கூட டிபென்ஸ் பண்டுக்கு நீங்கள் ரூ. 50 தரவேண்டும், ரூ. 60 தரவேண்டும், தீர்வையில் மறுபாதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கட்டாயப் படுத்தப்படுவதால் விவசாயிகள் பெரும் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடன் கேட்டால் தாராளமாகக் கிடைக்கிறதா? சுலப மாக கிடைக்கிறதா? இல்லை. விவசாயி நடந்து நடந்து, அசந்து போய் கடன் வருமா என்று எதிர்பார்த்த பிறகு தான் கடன் வந்து சேருகிறது. விவசாயி அப்ளிகேஷன் போட்ட 60 நாட்களுக்குள் கடன் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். விவசாயி நடந்து நடந்து அசந்து போய் வட்டிக்குக் கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறன். பருவத்தே பயிர் செய். விவசாயத் துறையில் மட்டும் காலம் தவறி எதைச் செய்தாலும் பலன் அளிக்காது. காலாகாலத்தில் உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன்வந்தால் தான் பலன் அளிக்கும், இல்லையெனில் பலன் அளிக்காது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சில கிராமங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கம் எங்கே இருக்கிறது என்றே தெரியவில்லை. நான்கு பேர்களுக்குக் கடன் கொடுத்துவிட்டு, வங்கி மூடப்பட்டுவிடுகிறது. கடனைத் திருப்பி வாங்குவதற்கு அங்கே சரியான ஆள் கிடையாது. ஸ்டிரிக்ட்சூபர்விஷன் வேண்டும். 4,000 பாங்குகள் இருக் கின்றன. 5,000 பாங்குகள் இருக்கின்றன என்று கணக்குக் காட்டிவிட்டால் மட்டும் போதாது. எந்தெந்த பாங்குகள் லிக் பாங்குகள், நொண்டி பாங்குகள் என்பதைக் கண்டுபிடித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

பாங்குகள் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் காலா காலத்தில் கடன் வசதி செய்து தர முடியாத அளவுக்கு, நம்மால் கவனிக்க முடியாத அளவுக்கு இன்றைக்குக் கூட்டுறவுத் துறை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

நான் கூட விளையாட்டாகச் சொன்னேன். விவசாயிகள் யாருக்குக் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அமைச்சர் ஆதித்தன் இலாகாவிற்குத் தான் அதிகமாகக் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கடன் வாங்கியும் பலனை அடைய முடிகிறதா என்றால்,உடனடியாக கடனைத் திருப்பிக் கேட்பார்களே என்று பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேர்க்கடலை அதிக மாக உற்பத்தி செய்வதற்குக் கடன் தருகிறோம் என்று சொன்னால், வேர்க் கடலை எதிர்பார்த்தபடி விளையவில்லை. உற்பத்தியாகவில்லை என்றால் அவன் எப்படி கடனைத் திருப்பித் தருவது, கிணறு வெட்டக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். தண்ணீர் வந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தா கடனைத் திருப்பிக் கேட்கிறார்கள்? கடனை வாங்கி, அதனுடைய பலனை விவசாயி அடைந்திருக்கிறானா என்று பார்க்கிறார்களா என்றால், இல்லை. தண்ணீர் வரவில்லை என்று கிணற்று அடியில் குனிந்துபார்த்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையில் கடனைத் திருப்பிக் தரவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறன் விவசாயி........

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : எந்தப் பகுதியிலே இப்படிக் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் தவித்துக் கொண்டி ருக்கிறார்கள் என்று கூறவேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பல பகுதிகளில் இருக்கிறதை நான் சொல்வேன். அன்பில் என்ற இடத்தில் இந்த நிலைமை தான். அங்கே கூட்டுறவு வங்கி கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : மேடைப் பேச்சு போல் பேசுவது சரியல்ல. குற்றம் சாட்டுகிறபொழுது தனியாக எங்கு கடன் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லவேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் ஒன்றும் மேடைப் பேச்சு பேச வில்லை. இருப்பதைத் தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஏதோ விவசாயிகள் மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். தனியாரிடமிருந்து கடன் பெறக் கூடாது. கூட்டுறவுத் துறையிலே கடன் பெற வேண்டும் என்பது அரசின் திட்டம், அந்தக் கொள்கையை வைத்திருக்கிறோம். சோஷ லிஸத்தை விரும்புகிற எந்த ஒரு கட்சியும் அதைத் தான் விரும்பும். ஒரு வேளை புதியதாக ஸ்தாபன காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் கடன் வாங்கக் கூடாது, தனியாரிடம் தான் கடன் வாங்க வேண்டு மென்று கருதுகிறார்களோ என்னவோ? கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் கடன் பெறுவது தான் விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும். அது நல்ல முறையும் கூட.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : கூட்டுறவு அமைச்ச ருக்குக் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறுவது சரியல்ல. கூட்டுறவு அமைச்சரைப் பாராட்ட வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாராட்டவேண்டும் தான், பாராட்டு கிறேன். கொடுத்த கடன் பணம் பலன் அளித்திருக்கிறதா என்றும் பார்க்க வேண்டும். இன்னும் ஆழப்படுத்த வேண்டுமா, எங்கே கோளாறு, கொஞ்ச நாட்களுக்குக் கடன் வசூலை தள்ளிவைக்கக் கூடாதா? எப் பொழுது வரும் தண்ணீர் என்று பார்க்க வேண்டாமா? கிணறு வெட்டு வதற்குக் கடன் வாங்கிக் கொண்ட பிறகு, கிணறு வெட்டினால் தண்ணீர் கிடையாது. தண்ணீர் வரவில்லை என்றால் ஆழப்படுத்துவதற்கு நாம் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டாமா? கடனைத் திருப்பிக் கொடு, கொடு என்றால் எப்படிக் கொடுப்பது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இரண்டு நிமிடங்களுக்கு முன் பேசியபொழுது கொடுத்த கடனை திருப்பி வாங்குவதற்கு ஆற்றல் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது கடனைக் கொடு கொடு என்று கேட்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ? நாம் எதை எடுத்துக்கொள்வது,

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இரண்டு தவறுகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது தான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இரண்டும் தவறு என்று ஒத்துக் கொண்டதற்கு நன்றி.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இரண்டும் தவறு என்று சொல்லவில்லை. இரண்டு முறையிலும் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தத் தவறுகளைத் திருத்துவதற்கு விவசாய இலாகா கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்க வேண்டும், விவசாயிகளைப் அவஸ்தைப் படுத்துவது நியாயம் இல்லை.

1960-ம் ஆண்டில் இன்டென்ஸிவ் பாகேஜ் ப்ரொகிராம் என்று ஒன்றை நாம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் புகுத்தினோம். அதைப் பிற மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரித்தால், அதிகமாக விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். தஞ்சையில் போர்டு பவுண்டேஷன் நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்போடு அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதை பிற மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காவேரி டெல்டாவில் வடிமுனை வசதிகளைத் தீவிரமாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். ரொம்ப நாட்களாக திட்டம் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் அந்தத் திட்டத்திற்கு எந்தவிதமான பச்சைக்கொடியும் காட்ட வில்லை. எப்பொழுது காட்டுவீர்களோ தெரியவில்லை. தஞ்சை மாவட்டம் தான் தமிழகத்தினுடைய நெற்களஞ்சியம். அந்த நெற்களஞ்சியத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளை நீங்கள் இப்படித் தாமதமாகச் செய்வீர்களேயானால், மற்ற இடங்களுக்கு எப்பொழுது செய்யப்போகிறீர்கள் என்பதைப் பார்க்கும் பொழுது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. திட்டத்தைத் தீட்டினோம் என்ற அளவிலே மட்டுமல்லாமல், திறமையாக அதை அமல் நடத்தினோம் என்ற அளவில் இருக்குமானால், அப்பொழுது தான் அங்கே வசதிகளுக்கு வழி பிறக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புத்தகத்தில் மூன்றாவது பக்கத்தில் 1972–73-ம் ஆண்டுக்கு உற்பத்தி 75 லட்சம் டன்னாக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1971–72-ம் ஆண்டில் உற்பத்தி அளவு 73 லட்சம் டன்னாக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1972–73-ம் ஆண்டு மதிப்பீட்டின்படி அரிசி 55.00 லட்சம் டன், சிறு தானியங்கள் 17.50 லட்சம் டன்கள், பருப்பு வகைகள் 2.00 லட்சம் டன்கள், ஆக மொத்தம் 75 லட்சம் டன்கள் என்று கணக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. கணக்கில் ஒரு அரை லட்சம் டன் கூடப் போட்டுக் காட்டிவிட்டார்கள்.

திரு. என். கணபதி : சாதாரணமாக பாதியும், பாதிக்கு மேற்பட்டால் அதை முழுவதாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் கணக்கில் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அறிந்திருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சுட்டிக்காட்டுவதை சரியாகக் காட்ட வேண்டும். இது அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற புள்ளி விவரம். மூன்றையும் சேர்த்து 74·50 லட்சம் டன் என்றுதான் காட்டியிருக்க வேண்டும். எதற்காக அரை லட்சம் அதிகமாகச் சேர்த்துக் காட்ட வேண்டும்? நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் பருப்பு வகைகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அச்சுப் பிழைகள் இருக்கின்றனவா என்று காலையி லேயே முன்னமேயே அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்து, திருத்திக் கொடுத் திருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் $74\frac{1}{2}$ லட்சம் டன் என்பது 75 லட்சம் டன்னாக, அரை டன் அதிகமாகக் கூட்டி கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டி ருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உழவன் கணக்குப் பார்க்கக் கூடாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உழக்குக் கூட மிஞ்சாது கணக்குப் பார்த்தால். பருப்பு வகையிலே ஏதாவது உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், 2 லட்சம் டன்னுகத்தான் இருக்கிறது. பருப்பு விற்கின்ற விலையைப் பார்க்கும்பொழுது பருப்பு உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதற்கும் இங்கே இடத்தைக் காணேம் என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தென்னை வளர்ச்சித் திட்டம் தீவிரமாகத் தீட்டுகிறேம் என்று சொல்லும்பொழுது, கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் தென்னை வளர்ச்சிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தென்னை வளர்ச்சிக்குக் கொடுத்த கடனை மறு வருஷத்திலே நிறுத்தி விட்டால் பிரயோசனம் கிடையாது. ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் பலன் கிடைக்கும். ஐந்து வருஷம் சென்ற பிறகுதான் தென்னை பலன் கொடுக்கும். இதைத் தயவு செய்து அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்த்து, நிறுத்தப்பட்ட கடனை மறுபடியும் தருவதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆகவே இன்றைக்குக் கடனை திடீரென்று நிறுத்தி விட்டால் அந்தத் திட்டம் பாதிக்கப்படும்.

அடுத்தபடியாக, பழத் தோட்டங்கள் கம்போஸ்ட் உரம் செய்யக்கூடிய திட்டங்களெல்லாம் இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கொடுத் திருக்கிறுர்கள். நல்ல தலைவர்கள் அமைந்தால் நன்றாக இருக்கும். இல்லையென்று சொன்னுல் என்ன ஆவது? சில ஊர்களில் உள்ள பழத் தோட்டங்களில், அந்தப் பழக் கன்றுகளுக்கு, உரம் உண்டா? தண்ணீர்தான் காட்டியதுண்டா? இப்படிப்பட்ட பழத் தோட்டங்களில் எங்கேயாவது கன்றுகள் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அங்கேயெல்லாம் கணக்கில்தான் கன்றுகள் இருக்கிறது. ஆகவே பணம் மட்டும் ஒதுக்கினுல் போதாது. ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் சென்று பழத் தோட்டங்களில் கன்றுகள் இருக்கிறதா? உரம் இடுகிறுர்களா என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும்.

அதே மாதிரி, விவசாயிகளுக்கு, சவல், புளிச்ச கீரை, சூரியகாந்தி போன்றவற்றை பயிர் செய்ய கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். அதில் அதிக கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. அதனுல் விவசாயிகள் இன்னும் திரும்ப திரும்ப நெல்லையே பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறுர்களே தவிர இதைப் போன்றவற்றை பயிர் செய்யமுன்வரவில்லை. ஆகவே, இதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இந்த பூச்சி கொல்லி போன்ற மருந்து வகைகளை விவசாயிகளுக்கு சகாய விலையில் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனுல் அதில் அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. வரி என்னமோ ஏறுகிறதே தவிர, வசதிகள் குறைந்து கொண்டே போகின்றன. இப்படியே போனுல் எந்தக் காரியத்தைத் உருப்படியாகச் செய்யப் போகிறேம்.

அதேமாதிரித்தான் இந்த டிராக்டர் விஷயமும், சாதாரணமாக ஒரு டிராக்டர் ஒரு விவசாயி வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னுல் கிட்டத்தட்ட 4 மாதம் ஆகிறது. அப்படி என்று சொன்னுல் எப்படித் தீவிர சாகுபடி

செய்யமுடியும்? சித்திரை, வைகாசியிலாவது டிராக்டர் கிடைத்தால் அவர்கள் உழுது சாகுபடி செய்து அடுத்து வருகிற ஆடியிலாவது பலன் பெற முடியும். ஆகவே, அந்த டிராக்டர் கிடைப்பதில் உள்ள கஷ்டத்தைப் போக்க வேண்டும்.

அதைவிட இந்த பம்ப்செட் மெக்கானிக் சமயத்தில் கிடைப்பது ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதே மாதிரி டிராக்டர் ரிப்பேருக்கும் ஆட்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்படி இருந்தால் எப்படி விவசாயிகள் விவசாயத்தில் அதிக அக்கறையோடு இருக்க முடியும்? ஒரு பம்ப்செட்டை சாதாரணமாக ரிப்பேர் செய்ய வேண்டுமென்றால் 20 நாட்களுக்கு மேலாகிறது.

திரு. செ. கந்தப்பன் : எந்தெந்த இடத்தில் பம்ப் செட்டுகள் ரிப்பேராக இருக்கின்றனவென்று சொன்னால் எங்களுடைய மாவட்டத்தி லிருந்து அவைகளை ரிப்பேர் செய்வதற்கு மெக்கானிக்குகளை அனுப்பி வைக்கிறோம். ஏனென்று சொன்னால் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் பம்ப் செட் மெக்கானிக்குகள் வேலை இல்லாமலிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இதை நான் சொந்த அனுபவத்தில் சொல்கிறேன். நானே எங்கள் நிலத்திலுள்ள பம்பை ரிப்பேர் செய்ய ரொம்ப கஷ்டப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் உங்களுடைய மாவட்டத்தி லிருந்து, கோயம்புத்தூரிலிருந்து ஆளைக் கொண்டு வந்து ரிப்பேர் செய்வ தென்றால் எவ்வளவு செலவாகும்? சும்மா கொண்டுவந்து செய்தால் நல்லது. ஆகவே, இந்த பம்ப் செட்டுகளை உடனுக்குடன் பழுது பார்த்துத் தர வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : நான் சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சேலம் மாவட்டமும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டமும் பக்கத்து பக்கத்து ஜில்லாக்கள் தானே. உங்கள் மாவட்டத்து விவசாயிகளெல்லாம் ரொம்பக் கெட்டிக்காரர்கள். 100, 80 அடி ஆழத்தில் இருந்தெல்லாம் தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஆனால், தஞ்சாவூர், திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களில் காலுக்கடியில் தண்ணீர் இருந்தாலும் கூட எடுத்து விவசாயம் செய்வதில்லை.

அடுத்தபடியாக, சென்னை நகரத்தில், இங்கே சென்னை நகரத்தில் ஒரு பெரிய பிரச்சனை, காய் கறிப் பிரச்சனைதான். பச்சை மிளகாய், வெங்காயம், தக்காளி எல்லாம் விலை அதிகமாக விற்கிறது. தமிழ் நாடு அரசு காய்கறி விற்பனைத் திட்டம் என்று ஒன்று போட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே, சென்னை நகரத்தில் காய்கறி மலிவு விலைக் கடைகள் என்று வைத்து அதில் 1¾ லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தில் அதிகாரிகளைப் போட்டு அவர்களைக் கொண்டு கொத்தவால்சாவடியில் இருந்து காய்கறிகளை வாங்கச் சொன்னால் எப்படி இருக்கும்?

ரொம்ப தூரத்துக்குப் போக வேண்டாம். நம்முடைய கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட்டிற்குள்ளே ஒரு நியாய விலைக் கடை இருக்கிறது. அங்கே போய்ப் பார்த்தால், ஒவ்வொரு காய்கறியும் வாடி வதங்கிப் போய், பார்ப்பதற்கே

பரிதாபமாக இருக்கிறது. இதை யார் தலையிலாவது கட்டிவிடலாமா என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அங்கே இருக்கிறவர்கள். இந்தமாதிரி கடை வைப்பதைவிட அதை மூடிவிட்டால் பரவாயில்லை.

ஆகவே, இதை விட்டு நகரத்துக்குள்ளேயே இந்தப் பொருள்களை அதிக உற்பத்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நிறைய இடம் இருக்கக் கூடிய பங்களாக்களில் எல்லாம் காய்கறிகளைப் பயிர் செய்ய ஊக்கம் கொடுத்து, நல்ல விதைகளையும் பாதி விலைக்குக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு அவ்வப்போது உதவி அரசாங்கச் செலவில் ஒரு கார்டனரையும் போட்டால் காய்கறி உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அப்படியெல்லாம் பெரிய பங்களாக்களில் உள்ளவர்களுக்கு அரசாங்கம் பாதி விலையில் விதைகளைக் கொடுத்து, அவர்களின் உதவிக்கு அரசாங்க செலவிலேயே ஒரு கார்டனரையும் போட இந்த அரசாங்கம் தயாராக இல்லை. இது ஏழை அரசு.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்படியானால் ஏழைகளின் வீட்டுக்கு அனுப்புங்கள். $1\frac{1}{2}$ கிரவுண்டில் டவுன் ப்ளானிங்கில் வீடு கட்டியிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள். பங்களாக்கள் என்று சொன்னால் அமைச்சர் அவர்களுக்கு முத்தையா செட்டியாரின் பங்களாதான் ஞாபகம் வருகிறது. சாதாரண பங்களாக்கள் ஞாபகம் வருவதில்லை. ஆகவே, இந்தக் காய்கறிகளை வாங்க அரசாங்க அதிகாரிகளை அனுப்பினால் அவர்களுக்கு என்ன தெரியும். ஆகவே, இந்த மாதிரி திட்டத்தில் பணத்தை பொடுகிறபோது நாம் செலவழிக்கிற பணம் மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடியதாக இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அதை விட்டு விட்டு நாங்கள் அதைச் செய்கிறோம், இதைச் தருகிறோம் என்று சொல்வதில் பயனில்லை.

இந்த உரத்தில் கூட கலப்பு அதிகமாக இருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு எந்த மண்ணில் எந்த உரம் போட்டு விவசாயம் செய்தால் நல்ல விளைச்சல் காண முடியும் என்பதை அவர்களின் நிலத்திலுள்ள மண்ணை ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு உடனுக்குடன் தெரிவிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஒரு நிலத்தின் மண் சாம்பிளை சோதனைக்கு சாயில் ரிசெர்ச் செண்டருக்கு அனுப்பினால் ரொம்ப நாட்கள் ஆகிறது. ஆகவே, தாமதத்தைத் தடுக்க இந்தமாதிரி சென்டர்கள் அதிகமாக திறக்கப் படவேண்டும்.

அடுத்து, இந்த ஐ.சி.எ.ஆர். பற்றி உறுப்பினர் செழியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். கோயம்புத்தூரிலுள்ள அக்ரிகல்சர் யூனிவர்சிடி நாங்கள் புதிய, புதிய விதைகளைக் கண்டுபிடிக்க ஆராய்ச்சி பண்ணுகிறோம். ஆகவே அந்த 2 கோடி ரூபாய் கிராண்டை எங்களுக்குத் தாருங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே, நாங்கள் ஐ.சி.எ. ஆருக்கு இந்த மாநிலத்தில் தனிஆராய்ச்சி நிலையம் வைக்க அனுமதிக்கமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வட நாட்டில், பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களிலும், மற்ற மாநிலங்களிலும் கட்டிடம் கட்டுவதிலிருந்து, மற்றும் ரிசர்ச்சுக்கு வேண்டியவற்றை எல்லாம் செய்ய மத்திய சர்க்கார் பணம் தருகிறது. ஆகவே, ரிசர்ச் சென்டர் தரமாட்டோம் என்று சொல்லவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஐ.சி.எ.ஆர். யூனிவர்சிடியில் ரிசர்ச் சென்டர் தனியாகக் கொடுங்கள் என்று சொன்னால் கொடுத்துவிடுங்களேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : ஐ.சி.எ.ஆரிடம் இருந்து 2 கோடி ரூபாய் வாங்குவதில் எங்களுக்கு அதிக அக்கறை இருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி பேசி சூழ்நிலையைத் தெரிந்துகொண்டு செய்ய வேண்டும். அதனால்தான் நாங்கள் சடபுடா என்று காரியங்களை செய்வ தில்லை. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி எங்களுக்கு அக்கறை இருக் கிறது. நாங்கள் இதைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏதோ நாங்கள் இதை வேண்டாம் என்று சொல்வது போல் பேச வேண்டாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எனக்குப் பயம் எல்லாம், சடபுடா என்று இங்கே மந்திரிகள் மாறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இது நடக்காமல் போய்விடுமோ என்பதால்தான் சொல்கிறேன். நாம் இப்படி காலதாமதப்படுத்தி பேச்சு வார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் நிலைமை ரொம்ப பயங்கரமாகப் போய்விடும். ஆகவே இப்படி இல்லாமல் இன்றைக்குப் பேச்சில் அதிக வேகம் காட்டி பிரச்சனையை முடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் எங்கே இருந்து எந்த உதவி வந்தாலும் நாம் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, ஆர அமர இப்படி யோசித்துக் கொண்டிருந்தால் மற்ற மாநிலங்களுக்கு இந்த உதவி மாறிவிடும். ஆகவே, இதில் அதிக விரைவு காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, "க்ராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டம்" பற்றி இங்கே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இதனால் இங்கே உள்ள சாதாரண விவசாயிக்குப் பலன் இருக்குமா ? விளைச்சல் இருந்தால், உற்பத்தி இருந்தால் கடன் கொடுப் பார்கள். விளைச்சல் இல்லை என்று சொன்னால், அப்போ யாரும் கடன்கூட கொடுக்கமாட்டார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு இப்படி விஷயங்களை எல்லாம் மனதில் கொண்டு திட்டங்கள் தீட்ட வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

* **மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தைப் பற்றி பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் மிக விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கின்றபோது அமைச்சராக இல்லை என்றாலும், இந்த வேளாண்மைக் கோரிக்கையிலே நான் கலந்துகொள்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நம்முடைய உறுப்பினர்கள் அவர்கள் சொன்னது போல் அமைச்சர்கள் வருவார்கள், போவார்கள், இருப்பார்கள். அவர்கள் எதை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. இது அனாவசியமான பேச்சாக இங்கே அமைந்திருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் மேடையிலே ஒன்றைப் பேசு கிறார்கள். இங்கே மன்றத்தில் ஒன்றைப் பேசுகிறார்கள். ஒருவேளை இதையும் மேடை என்று நினைத்துவிட்டார்கள் போலும். அவர்களுக்கு

மக்களிடத்திலே உண்மையிலே அக்கறை இருக்குமானல் இப்படிப் பேசியிருக்கமாட்டார்கள் ; மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய பணிகளைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மக்கள்மீது அக்கறை இருப்பதினல் தான் இங்கே பல பிரச்சனைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். உங்களைப் பற்றியோ அல்லது உங்கள் கட்சியைப் பற்றியோ எங்களுக்கு அக்கறை இல்லை. நீங்கள் யார் வேண்டுமானாலும் வாருங்கள், போங்கள். எங்களுக்கு அதைப்பற்றி அக்கறை இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : மக்கள்மீது எங்களுக்கு அக்கறை இருப்பதினல்தான் அமைச்சராக இருக்கிறோம். அது இந்த சட்டமன்றத்திற்கும் தெரியும் ; நாட்டிலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கும் தெரியும். தலைமையிடம் என்ன உத்தரவைப் பிறப்பிக்கின்றதோ அதற்கு ஏற்ற வகையில் நாங்கள் பணியாற்றுகிறோம். நான் இடையிலே அமைச்சராக வந்திருக்கிறேன் என்றால் அது தலைமையிடத்தின் உத்தரவினல்தான். முன்னால் இருந்த அமைச்சரவர்கள் எவ்வளவு திறமை மிக்கவர்கள் என்பதை இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிலர் வேண்டுமென்றே குறைகூறி இருக்கிறார்கள். இந்த விவசாயத் துறையைச் செம்மையாக நடைபெறச் செய்ய, அதுவும் பொதுவாக சோஷலிசக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு அரசு என்னென்ன செய்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டாலும், இங்கே அளித்திருக்கின்ற இந்தத் திட்டங்களைப் படித்துப் பார்த்தாலும் ஐந்தாண்டு காலத்திலே அகில இந்தியாவிலே எவ்வளவு சிறப்பான இடத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் என்பது நன்கு விளங்கும். மத்திய அரசிலே உள்ளவர்களும் அதை உணர்ந்து நம்மைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ இங்கே இருக்கக்கூடிய சிலர் நம்மை பாராட்டுவதற்குப் பதிலாகப் பழி கூறுகிறார்கள். ஒருவேளை எதிர்க் கட்சியில் இருப்பதால் அப்படித்தான் கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆக்க வேலைகள், சிறப்புத் திட்டங்கள் எதுவாயிருந்தாலும், எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் பாராட்டிப் பேசுவதுதான் எல்லா நாடுகளிலும் வழக்கமாக இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே இருக்கின்றவர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக புள்ளி விபரங்களை இல்லாமல் எதிர்த்தே பேசுகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : திஸ் லுக்ஸ் லைக் மேடைப் பேச்சு. நாங்கள் புள்ளி விவரமே இல்லாமல் பேசினோம் என்று சொல்கிறீர்களே. நாங்கள் புள்ளி விவரம் இல்லாமலா பேசினோம்? புள்ளி விபரங்களோடுதான் இங்கே பேசியிருக்கிறோம். புள்ளிவிவரமே இல்லாமல் பேசினோம் என்று நீங்கள் பேசுவதுதான் மேடைப்பேச்சாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : புள்ளி விவரங்களோடு நீங்கள் பேசவில்லை என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். இங்கே . கொடுத்திருக்கின்ற

மானியக் கோரிக்கைகள் ஆங்கிலத்திலும் பிரிண்ட் செய்யப்பட்டு, தமிழிலும் பிரிண்ட் செய்யப்பட்டு, இரண்டும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 75 லட்சம் என்று மொத்தக் கணக்கு வருவதற்கு முன்னால் ஒரு இடத்தில் 2·50 என்று சரியாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அதே இடத்தில் தமிழில் 2·00 என்று தவறுதலாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு உறுப்பினர் அவர்கள் கோர்ட்டிலே கொலைக் குற்ற வாளியை விடுதலை செய்வதற்கு வாதாடுவது போல் இங்கே கூறினார்கள். இம்மாதிரியான வாதங்களில் ஈடுபட்டு குழம்பிக் கொள்ளவேண்டாமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு இந்தத் துறையிலே எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளை உள்ள படியே யார் யார் ஆதரிக்க வேண்டுமோ அவர்கள் எல்லாம் ஆதரித்து நல்ல கருத்துக்களையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிலர் வழக்கப்படி குறை களையே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை பொதுவாகப் பார்க்கின்றபோது தெரிகிறது. இந்தத் துறையை செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்று நீண்ட நாள் திட்டமிட்டு, அதன் தொடர்பாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு இப்போது இருக்கின்ற நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் உயரிய விதைகளை எல்லாம், ஐ. ஆர். 8, கருணா போன்ற மிகுபயன் தரக்கூடிய விதைகளை எல்லாம் கண்டுபிடித்து, அவைகளைப் பயிரிடச் செய்து, போதிய கடன் உதவிகளையும் செய்து வருகிறார்கள்.

நாங்கள் விவசாய உற்பத்திக்காக, பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்திற்காக கடன் உதவி அளிக்கிறோம் என்று சொன்னால், சிலர் எங்கே கொடுக் கிறீர்கள், எவ்வளவு கொடுக்கிறீர்கள் என்று பேசுகிறார்கள். எந்த அளவுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்து வருகிறோம். அப்படிச் செய்ததால் தான் இன்றைக்கு விவ சாயத்திலே இந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதை அவர் களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1966-67-ல் 66 லட்சம் ஏக்கரில் 37 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தி ஆகி யிருக்கிறது. அதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். எங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் 370 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்தோம்; தி.மு.க. ஆட்சியில் 54 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள் என நினைத்தேன். யாரும் சொல்லவில்லை. அவர்கள் ஆட்சியில், 20 ஆண்டு கால ஆட்சியில் 66 லட்சம் ஏக்கரில் 37 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த 5 ஆண்டு காலத்தில் 54 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். இதற்கு என்ன சொல்வது என்றே தெரியவில்லை. அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்கள் யார்? விவசாயிகளுக்கு என்ன என்ன ஊக்கம் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து அவர்கள் உற்பத்தியில் தீவிரமாக ஈடுபடுவதற்கு ஏற்ற வகையில் ஊக்கமளித்திருக்கிறோம். உற்பத்தியை இந்த அளவுக்குப் பெருக்குவதற்கு ஏற்ற வகையில் அவர்களை உற்சாகப் படுத்தியிருக்கிறோம். கடன் கொடுத்தோம் என்று சொல்லும்போது,

கொடுத்த கடனை வசூலித்தீர்களா என்று கேட்பார்கள். கடனைக் கொடுத்து விட்டு, அதே மாதிரி ஒழுங்காக, விவசாயிகளுக்கு எந்தவித தொந்தரவும் இல்லாமல் திருப்பி வாங்கியிருக்கிறோம்.

இங்கே சிலர் சொன்னார்கள், விவசாயிகள் ஆதித்தனருக்கு கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று. ஆதித்தனர் கடன் கொடுக்கிறார் என்றால், தனிப்பட்ட நபர் கொடுப்பது என்று ஆகாது. ஆதித்தனர் ஒரு அமைச்சர்; அரசின் ஒரு அங்கம். கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடனைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் துறையின் மூலமே கடனை நல்ல முறையில் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். கடனைப் பெறுவதிலே விவசாயிகள் கஷ்டப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நமது மாநிலத்திலே தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற மத்திய வங்கி, சிறந்த முறையில் கடன் கொடுத்து, நல்ல முறையிலே பாக்கி இல்லாமல் உரிய காலத்தில் கடனை வசூலித்திருக்கிறது என்பதற்காக முதல் பரிசு வாங்கியிருக்கிறது. கடன் பெற்றவர்களும் உற்சாகத்தோடு கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு வங்கிகளும், விவசாயிகளும் ஒரு குடும்பம் போல் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகள் சிறப்பான நல்வாழ்வு வாழ்கிறார்கள். அதனால்தான் 1971-லே சிறப்பான தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் உரையைப் படித்தபோது நான் அமைச்சராக இல்லை. பின்னாலே உட்கார்ந்து இருந்தேன். நம்முடைய உறுப்பினர் பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பட்ஜெட் உரை முடிந்ததும், விவசாயிகளுக்கு அளித்திருக்கின்ற சலுகைகள், நிலச் சீர்திருத்தம், குத்தகைதாரர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சலுகைகள், பினாமி முறை ஒழிப்பு இவைகளைப் பற்றி உற்சாகமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். எவ்வளவு சிறப்பான திட்டத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று பாராட்டிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது பக்கத்திலே இருந்ததாலோ என்னவோ உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்களும் தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நாங்கள் பக்கத்தில் பக்கத்தில் இருப்பதால் எதையாவது பேசிக்கொண்டிருப்போம். அதை ஏன் நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் (சிரிப்பு). அதைப்பற்றி நீங்கள் எதுவும் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நான் கூட பக்கத்தில் தான் இருந்தேன். அதனால் தான் நீங்கள் என்ன பேசிக்கொண்டிருந்தீர்கள் என்று சொல்கிறேன். பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்களுக்கு அவ்வளவு உற்சாகம் இந்தப் பட்ஜெட்டைப் பார்த்தவுடன். அதனால் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

நான் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றியும், விவசாயிகளைப் பற்றியும் குறிப்பிடுவதால், தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றி மட்டும் பேசுகிறேன் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம்.

" நீர் நிறைந்த கடலை ஒக்கும் நீர் உரைப்பவள் தொகை
நீர் நிறைந்த ஓடமொக்கும் நிறை முதல் கொள்வாள் தொகை
சூரை ஒன்று மேவுமாயின் தோணி ஓடம் மேவுமோ"

என்ற கவிதை என் நினைவுக்கு வருகிறது. தஞ்சை மாவட்டம் இன்று அந்த நிலையில் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற முதலாளிகள் ஓடம் போல் இருக்கிறார்கள். அந்த ஓடத்தை அடித்துச் செல்கின்ற சூரை யாகவே இந்த திட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இதையெல்லாம் அறிந்துதான் பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் புளகாங்கிதம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அவரை அறியாமலே பாராட்டிப் பேசினார்கள். திரு. வடிவேல் அவர்களும் பாராட்டினார்கள். திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் ஏனோ அவர்கள் பாராட்டவில்லை. அந்த அளவுக்கு அவர்கள் 20 ஆண்டுக் காலம் போராட்டம் நடத்தியும் கிடைக்க முடியாத சலுகைகளை, உதவிகளை இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறோம்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே பல போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. அதன் பயனாகவே இன்றைக்கு அவர்கள் சரியாக நடக்கமுடியாமல் இருக்கிறது. 20, 25 ஆண்டு காலமாகப் போராடினார்கள். அந்தப் போராட்டங்களின் வாயிலாக, இடைக்காலத்தில் யாராலும் செய்ய முடியாததை இன்றைக்கு நாங்கள் செய்து காட்டியிருக்கிறோம்.

விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் எனபதற்கு சர்க்கார் பலவகையில் உதவி செய்திருக்கிறது. ஆடுதுறை 27 போட்டால் அதற்கு ரூ. 350, ஐ.ஆர். 8 போட்டால் அதற்கு 380 ரூபாய் என்பதாக எந்த அளவுக்கு கடன் உதவியைச் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்திருக்கிறது.

விவசாய உற்பத்தி பெருகினால் மட்டும் போதாது. விவசாயிகளுடைய நிலைமையை உயர்த்த வேண்டும். கடந்த கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நான் முன்பு சொன்னதுபோல கூலி உயர்வு கேட்டதற்காக அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கப் பட்டார்கள் என்பதை நாடே அறியும். கூலி உயர்வு வேண்டும் என்று கேட்டதற்காக இரணியன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். கோட்டூர் நடேசன் என்பவர் கைது செய்யப்பட்டு பலவிதமான சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளாகி— சேரன்குளத்தில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். அவர்கள் கேட்டது எல்லாம் 4 படி கூலியை 6 படியாக உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்பதுதான். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகுதான் மாவட்ட ஆணையாளருக்கு உத்தரவிட்டு 4 படி கூலியை 6 படியாக உயர்த்தினார்கள். ஒரு விவசாயி, அவன் மனைவி இருவருமாக 8 கலம் அறுத்தால் முன்பு 32 படி கூலி வாங்கினார்கள் என்றால் இன்றைக்கு 48 படி கூலியை மனக் களிப்போடு வாங்கிப் போகிறார்கள். விவசாய மக்களிடையே இன்றைக்கு உற்சாகம் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அவர்கள் சோம்பேறிகள் என்றார்கள். அந்த மாவட்ட விவசாயிகள் சோம்பேறிகள் அல்ல. களிமண் நிலத்தில் ஆழ உழ வேண்டும் என்கிறபோது உழுது

பார்த்தால்தான் தெரியும். முதலாளிகள் சாட்டையால் அடித்து உழச் சொல்வார்கள். அத்தகைய கொடுமைகளை எல்லாம் அனுபவித்து வந்தார்கள்.

ஒருவருக்கு அந்த விவசாயிகள் குடியிருக்கிற மனைக்கட்டுகள் மட்டும் 200 ஏக்கரா, 300 ஏக்கரா என்று இருக்கும். அதோடு ஒரு கோயிலுக்கு இரண்டாயிரம் வேலி, மூவாயிரம் வேலி என்று நிலம் இருக்கிறபோது அந்தக் கோயிலுக்கும் அவரே டிரஸ்டியாக இருப்பார். ஆகவே குடியிருக்கிற மனைகளில் இருந்து அகற்றிவிடுவதாக மிரட்டி மிரட்டியே வேலை வாங்குவார்கள். அதை உணர்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இன்றைக்குத் தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் குடியிருக்கிற மனைக்கட்டுகளை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கியிருக்கிறது. இனி யாருக்கும் பயப்படாத வகையில் தம் சொந்த மனைக் கட்டில் குடியிருக்க வசதி செய்திருக்கிறது. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களே வந்து 5,500 பேர்களுக்கு பட்டா கொடுத்தார்கள். தனிப்பட்ட ஒருவருக்குச் சொந்தமாக இருந்த 130 ஏக்கரா அதுபோல பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பொதுவாக நிலப்பட்டா 20 வருஷ காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கொடுக்கப்பட்டது ஒரு லட்சத்துப் பதினைந்தாயிரம் தான். ஆனால், கடந்த ஐந்து வருஷங்களுக்குள் நமது கழக அரசு வழங்கியுள்ள பட்டாக்கள் ஐந்து லட்சமாகும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் 1,861 ஏக்கரா மட்டும் நில மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது காங்கிரஸ் ஆட்சியில். ஆனால் கழக அரசு 27,555 ஏக்கராக்களைக் கொடுத்திருக்கிறது, 27 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல். ஒரு குடும்பத்திற்கு உச்சவரம்பாக 60 ஸ்டாண்டர்டு எக்கரா வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருந்ததை மாற்றி 40 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்றதோடு இன்றைக்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவாகக் குறைத்திருப்பது கழக அரசுதான்.

அதுமட்டுமல்ல; 1381-வது பசலிக்குக் கட்டிவிட்டால் பாக்கியிருந்த கடனை எல்லாம் வஜா செய்வதற்கு முன் வந்திருப்பது நம்முடைய அரசு. இப்படி விவசாயம், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் ஆகியவர்களின் மீது அக்கறை கொண்டு இந்த அரசு ஆற்றி வருகிற நற்பணிகளை எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் பாராட்டியிருந்தால் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்.

நாம் ஒரு பக்கம் இப்படி விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து வருகிற நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் மண்ணெண்ணெய் மீது வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இரசாயன உரத்தின் மீது வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஒரு தந்தி கூட வந்தது. ஒரு டன்னுக்கு 26, 30 ரூபாய் உயர்கிறது என்கிறபோது நம் மாநில விவசாயிகள் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இதைக் கண்டிக்கவோ, மத்திய சர்க்காரை குறை கூறவோ யாரும் முன்வரவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவோ தெரியவில்லை.

அதற்கு மாறாக வெளியே பெரிய கூச்சல் கிளம்பிக் கொண்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்ட நிலச்சுவான்தார்கள் கிளம்பிவிட்டார்கள். ஒத்துழைக்க வேண்டியவர்கள்தான் அவர்களோடு ஒத்துழைக்க மறுக்கிறார்கள். சாதாரணமாக பெருநோய் பிடித்தவனை நல்லவன் அழைத்துக் கொண்டு

பிச்சைக்குப் போவான். அதுபோல ஏழை விவசாய மக்களைப் பிடித்துக் கொண்டு முன்னால்வர நிலச்சுவாந்தார்கள் முயல்கிறார்கள். இந்த அரசு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு என்ன வெல்லாம் செய்து வருகிறது என்பதை அவர்கள் இன்றைக்கு நன்றாக உணர்ந்துதான் இருக்கிறார்கள்.

இன்னும் உரத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நெய்வேலியில் கூட ஒரு நாளைக்கு 200 டன் உற்பத்தி செய்து தருவதாக இருந்தது. ஸ்ட்ரைக் காரணமாக ஒரு நாளைக்கு 120 டன் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. யுத்தம் வந்த காரணத்தினால் கப்பல்கள் வருவதும் கடுமையாகியது. அதன் காரணமாக நமக்கு வர வேண்டிய உரம் 60 சத வீதம்தான் வந்தது. 40 சத வீதம் கிடைக்காமல் போய் விட்டது. நமக்குத் தேவை யான உரத்தை எந்தவகையிலும் பெற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தமிழ் நாடு கூட்டுறவு விற்பனைக் கழகத்தால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மன்னார்குடியில் பாமினி உரமணித் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டது. கிடைக் கின்ற உரத்தை நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதற்கும் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்னமும் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் விவசாயத்துறை நல்ல முறையில் முன்னேறி—உணவுப் பிரச்சினையில் வெற்றி கண்டு இன்னும் பல நற்பணிகளை ஆற்றுவதற்கு வசதி ஏற்படும். மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் எல்லாம் தங்கள் ஒத்துழைப்பை அளித்து, விவசாயத்துறையை முன்னேற்ற ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். ஆதரவை நல்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பூச்சி மருந்து பொறுத்தவரையில் 1970-71-லே 352 லட்சம் ரூபாய்க்கு மருந்து வாங்கித் தெளித்திருக்கிறோம். 1971-72-லே 480 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு மருந்து வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். இருந்தாலும்கூட, அது சரியில்லை, இந்த மருந்து சரியில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்தியாவில் இருக்கிற கம்பெனிகளின் நிலைமை எல்லோருக்கும் தெரியும். எந்த அளவிற்கு நாம் உஷாராக இருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை நாம் செய்கிறோம். இந்த விஷயத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். ஊர் இரண்டுபட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம் என்று சொல்வார்களே அதுபோல் நாம் ஒற்றுமையாகச் செயல்படாவிட்டால் அவர்களுக்குக் கொண்டாட்டம். எந்தெந்த முறையில் சம்பாதிக்க வேண்டு மென்று நினைக்கிறார்களோ அப்படிச் செய்துவிடுவார்கள். ஆகவே, எல்லாரும் நல்ல முறையில் ஒத்துழைப்பை நல்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உருளைக்கிழங்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஓசூரில் ஏக்கருக்கு 750 ரூபாய் என்றும், நீலகிரியில் ஏக்கருக்கு 900 ரூபாய் என்றும் கடன் கொடுக்கிறார்கள். உருளைக்கிழங்கில் 120 வகைகள் இருக் கின்றன. அவற்றில் 5 மட்டும் சிறப்பானவை என்று எடுத்துக் கொண்டு, அவற்றைப் பயிரிடுவோருக்கு "டைடீன்" என்ற பூச்சி மருந்தை இனமாகக் கொடுக்கிறார்கள். இவ்வாறு 750 பேர்களுக்கும் மருந்தை இனமாகக் கொடுத்து 100 சதவீதம் உற்பத்தியாக்கியிருக்கிறார்கள். உருளைக் கிழங்கு சரியாகப் பயிரிடவில்லை என்று திரு பி. வெங்கடசாமி அவர்கள்

சொன்னார்கள். உருளைக்கிழங்கு நல்லமுறையில் பயிர் செய்யப்படுகின்றது. நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விதைப் பண்ணைகளில் நஷ்டம் வருவதாகவும், அந்த நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அங்கு இலாபமே தான் கிடைக்கிறது. 1970–71-லே 10 லட்சத்து 60 ஆயிரம் ரூபாய் இலாபம் கிடைத்திருக்கிறது. 1971-72-ல் 14 லட்சம் ரூபாய் இலாபம் கிடைத்திருக்கிறது. இலாபம் கிடைத்திருக்கிறதே தவிர நஷ்டம் என்று சொல்வது சரியில்லை. நீலகிரி விதைப் பண்ணையைப் பொறுத்த வரையில் இலாபம் கிடைத்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக பருத்தி உற்பத்தியைப் பற்றி—அது சரியான, தீவிர மான முறையில்—நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று பலர் சொன்னார்கள். கோவில்பட்டி, மணப்பாறை, திருப்பூர் ஆகிய மூன்று இடங்களிலும், இராமநாதபுரம் பகுதியிலும் தீவிர அபிவிருத்தித் திட்டம் செயல்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் சிறப்பாக ஆராய்ச்சி வேலைகள் செய்யத் திட்டம் போடப்பட்டுள்ளது. இரண்டு லட்சத்து ஐம்பது ரூபாய் செலவில் தீவிர திட்டம் செயல்பட வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. கோவில்பட்டியில் பண்ணையை ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன.

அடுத்தபடியாக, கரும்பு 3 லட்சத்து 30 ஆயிரம் ஏக்கர்களில் பயிராகின்றது. கரும்புக்குச் சரியான முறையில் பலன் கிடைக்கவில்லை. சரியான அபிவிருத்தி கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். கரும்பைப் பொறுத்த வரையில் புதிய புதிய இனங்களைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். எந்த ரகக் கரும்பை எங்கே பயிரிட்டால் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும் என்பதை அறிய வேண்டும். எந்த ரகம் எந்த மண்ணுக்கு ஏற்றதாக இருக் கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு குழுவை ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் அனுப்பி என்னென்ன நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். கரும்பின் தரம், மண்ணின் ரகம், தன்மை ஆகியவற்றை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். ஆகவே, அடுத்த ஆண்டுக்குள்ளாக எந் தெந்த ரகம் எந்தெந்த இடங்களுக்குப் பொருந்தும் என்பதைக் கண்டு பிடித்துச் சொல்லுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுராந்தகம், ஆம்பூர், ஆப்புக்கூடல், முண்டியம்பாக்கம், பெண்ணடம், புகளூர், அலங்காநல்லூர் ஆகிய இடங்களில் கரும்பு ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் ஏற்பட வழி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. விரைவிலே அது செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்ததாக, கரும்பின் விலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நம்முடைய கரும்புக்கு 80 ரூபாய், 85 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது என்று திரு கோவை செழியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டில் வளரும் கரும்பில் சர்க்கரைச் சத்து அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால் விலை குறைகிறது. மற்ற மாநிலங்களில் பார்த்தால் கரும்பில் சர்க்கரைச் சத்து மிகுந்து காணப்படுகிறது. பீகார் மாநிலத்தில் 9·01 பர்செண்ட் சர்க்கரைச் சத்து கரும்பில் இருக்கிறது. மகாராஷ்டிரத்தில் 11·25 சத வீதம் சர்க்கரைச்

சத்து இருக்கிறது. குஜராத்தில் 10·22 சத வீதம் இருக்கிறது: பஞ்சாபில் 8·57 சத வீதம் இருக்கிறது. ஆந்திர மாநிலத்தில் 10·21 சத வீதம் சர்க்கரைச் சத்து இருக்கிறது. மைசூரில் 10·56 சத வீதம் இருக்கிறது. மத்தியப் பிரதேசத்தில் 9·29 சத வீதம் இருக்கிறது. கேரளாவில் 8·68 சத வீதம் இருக்கிறது. உத்திரப் பிரதேசத்தில் 9·16 சத வீதம் இருக்கிறது. ஆனால், தமிழ் நாட்டில் விளையும் கரும்பில் 7·87 சத வீதம்தான் சர்க்கரைச் சத்து இருக்கிறது. 1970–71–லே 8·99 சத வீதமாகச் சர்க்கரைச் சத்து இருந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதிலே விலையை ஏற்றுவது என்பது சரியல்ல. மேலும் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்கிற ஆலைகள் அநேகமாகக் கூட்டுறவுத் துறையில்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே, பணத்தை உயர்த்துவதற்கான நிலைமையில் கரும்பின் தரம் இல்லை. தரமான கரும்பை உற்பத்தி செய்து, சர்க்கரைச் சத்தை அதிகப்படுத்தினால், அந்த நிலைமையைப் பற்றி எட்டிப் பார்க்கலாம்.

அடுத்து, விவசாயத்திலே பல திட்டங்களைப் போட வேண்டுமென்று பலர் யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்திலே பல திட்டங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பல திட்டங்களைப் போட வேண்டுமென்று சாதாரணமாகச் சொல்லிவிட்டால் போதுமா? மண்வளம் எப்படி இருக்கிறது, தண்ணீர் கிடைக்கிறதா, இந்த விதையைப் போட்டால் இந்த இடத்தில் சரியாக வளருமா? நல்ல பலன் கொடுக்குமா? என்பதை ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டும். இப்போதுகூட, சூரியகாந்திப் பூ, வள்ளிக் கிழங்கு, இன்னும் மற்றவற்றைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். வெறும் திட்டங்களை ஆரம்பித்துவிட்டால், மட்டும் போதாது. அந்த மண்ணுக்கும், பயிருக்கும் ஒத்துக்கொள்ளாத நிலைமை இருந்தால் திட்டம் என்ன ஆவது? அப்படி ஆராயாமல், திட்டத்தை ஆரம்பித்துவிட்டால், நஷ்டம்தான் ஏற்பட்டு விடுகிறது. விவசாய அபிவிருத்திக்காக, விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட வித்துக்களை ஆராயவும், மற்றவற்றிற்கும் 1972–73–ம் ஆண்டுக்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய அபிவிருத்தி வேலைகளைக் கவனிக்க ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, 1972–73–லிருந்து செயல்பட்டு விவசாய அபிவிருத்தி வேலைகள் சிறந்ததாக இருக்க வழி வகைகள் செய்யப்படும். திறமையான குழு போட்டு, எந்தெந்த இடத்தில், எந்தெந்த சாகுபடி செய்யலாம், அங்கே முதலிலே தண்ணீர் கிடைக்குமா என்பதை அறிவதற்காக ஒரு பம்பு செட் அமைத்து தண்ணீர் கிடைக்குமா என்பதையும் ஆராயும். மேலும் புஞ்சை பயிர் செய்கிற இடங்களில் நஞ்சைப் பயிர் செய்வதால் தண்ணீர் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. அந்தமாதிரி செய்கிற இடங்களில் தேவையான தண்ணீர் கிடைக்குமா, என்பனவற்றையெல்லாம் ஆராய நிபுணர் குழு அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் ஏற்கனவே தெரிவித்துள்ளேன்.

அடுத்தபடியாக, மஞ்சள் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்காக ஈரோடு, கோபிசெட்டிபாளையம் ஆகிய இடங்களில் முனைப்புத் திட்டம் போடப்பட்டு ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஆரம்பக் கட்டத்தில் இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டில் அதிகமான அளவுக்குக் கெடாமல் இருக்க வழி வகைகள் விரைவிலே காணப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பூச்சி மருந்து தருகிறார்கள், இப்போது நெல்லுக்குக் கூட பூச்சி மருந்து கொடுக்கிறார்கள். எந்த ரகத்திற்கு எந்த மருந்து தெளிப்பது என்று பார்ப்பதில்லை. ஒரு பகுதியில் உபயோகிக்கும் மருந்தை இன்னொரு பகுதியில் இருக்கும் பயிருக்கு அடித்தால்கூட சரியாக வேலை செய்வதில்லை. பூச்சி மருந்துகளை ஏரியல் ஸ்ப்ரே மூலமாகச் செய்கிறார்கள். சிலர் அந்த முறை சரியில்லை என்கிறார்கள். விசைத் தெளிப்பான் மூலமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். பூச்சி மருந்துகளை விசைத் தெளிப்பான் மூலமாகச் செய்யும் யோசனை இருக்கிறது. ஒரு யூனியனுக்கு 3 அல்லது 4 விசைத் தெளிப்பான்கள் இருந்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். குறைந்தது ஒரு யூனியனுக்கு 30-ஆவது வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் யூனியன் பூரா வுக்கும் சப்ளை செய்யப்படும். புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பயிர்களுக்கு நாம் நைட்ரஜன் உரம் போடுகிறோம். அதன் காரணமாக பயிர் பச்சை நிறமாக வந்து விடுகிறது. அதன் காரணமாக பூச்சி எளிதில் வந்து விடுகிறது. சீக்கிரமாகப் பச்சை வந்துவிடுகிற காரணத்தால் எவ்வளவு வேகமாகப் பரவ முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாகப் பூச்சிகள் பரவுகின்றன. ஆகவே, மூன்று, நான்கு விசைத் தெளிப்பான்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் பிரயோசனம் இல்லை. அதை வைத்துக்கொண்டு ஒரு நான்கைந்து ஏக்கர்களுக்குத்தான் மருந்து தெளிக்க முடியும். நாம் ஒரு பக்கம் மருந்து தெளித்துக் கொண்டிருக்கும்போது இன்னொரு பக்கத்தில் பூச்சி பரவிக் கொண்டே போகும். ஆகாய விமானம் மூலம், ஹெலிகாப்டர்கள் மூலம் மருந்து தெளிப்பதால் ஒரே சமயத்தில் ஒரே நாளில் மருந்து தெளிக்க முடியும். ஒரே சமயத்தில் பூச்சிகளும் அழியும். அப்போது பூச்சிகள் எல்லாம் இறந்துவிடும். பல பகுதிகளில் மக்கள் அதை விரும்பவில்லையென்ற காரணத்தால்தான் இதைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு விசைத் தெளிப்பான் விலை 700 ரூபாய் ஆகிறது. அதற்கு ஒரு நாளைக்குச் செலவு 4 ரூபாய் ஆகிறது. அதற்காக ஒவ்வொரு யூனியனிலும் விசைத் தெளிப்பான் ரிப்பேர் செய்வதற்காக ஒரு மெக்கானிக் போட வேண்டும். அதற்கான ஷெட்டை மாவட்ட அளவில் வைப்பதா, அல்லது யூனியன் அளவில் வைப்பதா என்பதை ஆராய்ச்சி செய்து, அதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்ய இருக்கிறோம்.

உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பல பிரச்னைகளை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் எந்த எந்த அளவிலே விரைவிலே கவனிக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த அளவில் கவனிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை திரும்பப்பெற்று மக்கள் நன்மைக்காக அவர்கள் சொன்னதையெல்லாம் நான் கவனிப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எலியினாலே பாழாவது அதிகமாக இருக்கிறது. எலியை ஒழிப்பதற்கு குடும்பக் கட்டுப்பாடு மருந்துபோல் அதற்கும் கண்டுபிடித்து விவசாய இலாகா முயற்சி செய்ய முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அதற்கு எப்படி குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்வது என்று உறுப்பினர்களே சொன்னால் நல்ல தாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நாம் செய்தித் தாள்களிலே பார்க் கிறோம் கண்டுபிடித்திருப்பதாக. எலிகளினால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பாழாகிறது. மனிதன் சாப்பிடுவதிலே பாதிக்குமேலே அது சாப்பிட்டுவிடும் போல் இருக்கிறது. எனவே இதைத் தடுப்பதற்கு இந்த இலாகா ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அதற்கு முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. விவசாயிகளில் திறமையானவர்கள் எலிகளைக் கொன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அவை இருந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தடுப்பதற்கு முயற்சிகள் நடை பெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்பொழுது சர்க்கரை ரெக்கவரி தமிழ் நாட்டிலே 8·6 சதவீதம்தான் என்றும் அதனால் தான் விலை குறைவாக இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு ஒவ்வொரு ஆலைக்கும் ஒரு ரேட் கொடுக்கலாம் என்று நிபந்தனை கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியிலே நேரிலே கூட வந்து பார்க்கலாம். சக்தி சர்க்கரை ஆலையிலே மோர் தேன் 11 சத வீதம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே அதிகப்படியாக வருகிற ஆலைகளுக்கு அதிகப்படியாக விலை கொடுக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒரு சர்க்கரை ஆலையிலே தினமும் இவ்வளவு ரெக்கவரி என்று கணக்கு வைக்க வேண்டுமென்று சட்டம் தெளிவாக இருக்கிறது. எனவே தினம் தினம் எடுக்கிற கணக்கை வைத்து ஒரு ஆண்டுக்கு எவ்வளவு ரெக்கவரி என்று ஆவ்ரேஜ் ஆகத்தான் பார்க்கிறோமே தவிர பீக் பீரியடை மட்டும் பார்ப்பதில்லை. ஆரம்ப காலத் திலே 10 சத வீதம் வரலாம், 11 சத வீதம் வரலாம். முடியும் பொழுது 7½ சத வீதம் வரலாம் 8 சத வீதம் வரலாம். அந்த நிலையில் உயர்ந்த பட்சத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ள கூடாது. ஆண்டு முழுவதும் கணக் கிட்டுத்தான் எவ்வளவு வந்திருக்கிறது என்று பார்க்கிறோம். பீக் பீரியடை மாத்திரம் பார்ப்பது சரியல்ல, நியாயம் அல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கிராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் பற்றிக் கேட்டேன், அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : மத்திய அரசாங்கமும் இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே சில இடங்களிலே பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. விரைவிலே எப்படிச் செய்வது என்ற முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையில் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

திருவாளர்கள் சோ. அழகர்சாமி, பி. வெங்கிடசாமி, சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி, திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : " நிதிக் கோரிக்கை எண். 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 21,03,85,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் ".

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திரு. வடிவேலு அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : " நிதிக் கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 18,46,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் ".

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று பிற இந்த அளவில் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் திங்கட்கிழமை 1972-ம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 27-ம் நாள் காலை 9 மணியளவில் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

5. பேரவை முன்வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

82. Notification issued with G.O. Ms. No. 2780, Agriculture, dated the 19th October 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

B. *Reports, Notifications and Other Papers.*

* 119. A Review of the working of the Stationery and Printing Department during the year 1971–72. (English and Tamil.)

* 120. Speech by Hon. Thiru N. V. Natarajan, Minister for Labour on Demand No. 34—Stationery and Printing for the year 1972–73. (English and Tamil.)

† 121. A Review on Labour in Tamil Nadu 1971–72. (English and Tamil.)

† 122. Speech by Hon. Thiru N. V. Natarajan, Minister for Labour on Demand No. 24—Labour including Factories for the year 1972–73. (English and Tamil.)

† 123. Third Report of the Committee on Subordinate Legislation.

† 124. Fifth Report of the Committee on Estimates on Cinchona Department—1971–72.

125. The Performance Budget relating to Agriculture Department—1972–73.

126. Commerial Budget of the Agricultural Engineering Workshop—1972–73.

127. Report of the Committee on Estimates on Fisheries Department.

* Despatched to Members on 23rd March 1972.

† Laid on the table of the House on 24th March 1972.

இணைப்பு I.

519-ம் பக்கத்தில் 702-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.

விவர அறிக்கை.

(அ) & (இ) : ஆம். கிராமப் பகுதிகளில் மருத்துவ நிலையங்களை நிறுவு வதற்கு, தனியார் துறைக்கு உதவி செய்வதற்கான திட்டம் ஒன்றை இந்திய அரசு வகுத்துள்ளது. அந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய கூறுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன—

(a) மருத்துவ நிலையங்களை நிறுவுவதற்கான நிலம் வாங்குவதற்கும், மருத்துவ மனைகள், அறுவை சிகிச்சைக் கூடங்கள், வார்டுகள் ஆகிய வற்றிற்காகக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கும், இன்றியமையா மருத்துவக் கருவிகள் வாங்குவதற்கும் இந்திய அரசு உதவி செய்யும்.

(b) மருத்துவ மனையை நிறுவுவதற்குத் தொடக்கத்தில் ஏற்படும் செலவில் 1/3 பாகத்தைத் தொண்டு நிறுவனங்கள் ஏற்கும். மருத்துவ மனையின் நடைமுறைச் செலவையும் இத் தொண்டு நிறுவனங்கள் ஏற்க வேண்டும்.

(c) புதிய மருத்துவமனைகளை நிறுவுவதலுக்காகும் தொடக்கச் செலவில 1/3 பாகத்தை மாநில அரசு ஏற்கும். மேலே (b) இனத்தில் குறிப் பிட்டுள்ளவாறு, மருத்துவமனையின் நடைமுறைச் செலவைத் தொண்டு நிறுவனங்கள் ஏற்கும் அந்தச் செலவை ஏற்கத் தொண்டு நிறுவனங் களால் இயலவில்லையெனில், சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசு முன்வந்து, பற்றுக்குறையைச் சரிக்கட்ட மானியம் வழங்கும். பின்னர், இந்தப் பொறுப்பை ஏற்கத் தொண்டு நிறுவனத்தால் இயலவில்லை யெனில், மத்திய அரசு உதவியுடன் தொடங்கப்பட்ட இந்த நிறுவனத்தை நடத்தும் பொறுப்பை மாநில அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும்.

கீழ்காணும் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு, இந்தத் திட்டத்தை, மாநில அரசு, கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது :—

(i) நிலங்கள் வாங்கப்பட்டு, அவற்றில் கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப் பட்டவுடன், அவை எந்தக் காரியத்திற்காக முதலில் வாங்கப்பட்டு கட்ட டங்கள் கட்டப்பட்டனவோ, அவற்றிற்காக அவை முழுதும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். ;

(ii) எந்த நிலம் கட்டடத்திற்காக மானியம் வழங்கப்பட்டதோ, அந்த நிலம்/கட்டடம், அரசால் ஏற்பளிக்கப்பட்ட மருத்துவமனைக் காரியத்திற்காக அவை பயன்படுத்தப்படுவது நிறுத்தப்பட்டால், மானியத்தைப் பெறுகிற அந்த நிலையங்களின் அதிகாரிகள் அந்த மானியத்தை அல்லது அதன் பகுதியைத் திருப்பி செலுத்த வேண்டும் ;

(iii) நிலம் அல்லது கட்டடம் சம்பந்தமாக பொருத்தமான முத்தி ரைத்தாள்கள் ஒட்டப்பட்டதும், பதிவு செய்யப்பட்டதுமான உரிமைப் பத்திரத்தை அதிகாரிகள் எழுதிக்கொடுக்கவேண்டும். இப்பத்திரத்தில் மேற் கூறிய நிபந்தனைகள் கண்டிருக்கவேண்டும் ;

சாதகமாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் சில நேரங்களில் அதை வேறு நாடுகளிலிருந்து கிழக்கு ஜெர்மனி நாட்டிலிருந்து சரியாக பரிசீலித்து வாங்காத காரணத்தினுல், பல டிராக்டர்கள் சும்மா இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. விவசாயிகள் விரும்பிக் கேட்கின்ற டிராக்டர்களை, விலை கூடுதலாக இருந்தாலும், அதையே வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

ரூ. 30,000, 40,000 கொடுத்து எல்லா விவசாயிகளும் டிராக்டர்களை வாங்க முடியாது. ஜப்பான் நாட்டில் சிறிய டிராக்டர்கள், மாடுகளை வைத்து வேலை வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு டிராக்டர்கள் வைத்து உபயோகப்படுத்தியிருப்பதை நானே நேரில் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட டிராக்டர்களை நம் நாட்டில் அறிமுகம் செய்ய வேண்டும். அல்லது அங்குள்ள கம்பெனியின் ஒத்துழைப்பு பெற்று, இங்கேயே உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதிகபட்சமாக ரூ. 5,000-க்கு மேல் விலை கொடுக்கப்படாத அளவுக்கு டிராக்டர்கள் செய்கிறுர்கள். அதற்கான முயற்சியை இங்கேயும் செய்யுமாறு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களையும், தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் அரசு அம்மாதிரி டிராக்டர்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திட்டத்தை ஏற்கவேண்டுமென்று என்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பயிர் பாதுகாப்பு பற்றி நாம் மிகவும் கண்காணிப்போடு இருக்க வேண்டும். ஏனென்று கேட்டால் உற்பத்தி ஒரு பக்கம் பெறுகிக்கொண்டிருக்கிறது. மறு பக்கம் உற்பத்தியாகும் தானியம் அழிகிறது. வெள்ளத்தால் அழிகிறது, புயலால் அழிகிறது, பூச்சிகளால் அழிகிறது. ற்றபடி நல்ல கண்காணிப்பு இல்லாத காரணத்ததினுல் அழிகிறது. ஏ இல்லாத காரணத்தினுல் அழிகிறது. மிகவும் கஷ்டப்பட்டு பயிர் அர்ய்து, கதிராக வரும்பொழுது எலிகளின் உபத்திரவத்தினுல் பெரிய மசழிவு ஏற்படுகிறது. எலிகளின் காரணமாக ஏற்படும் பெரிய அழிவை நம்முடைய அரசாங்கம் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும். இந்தியா பூராவிலும் ஏற்படுகின்ற தன்மையாக இருக்கிறது அது. லட்சக்கணக்கான எலிகள், கோடிக்கணக்கான எலிகள் வளர்ந்திருக்கின்றன. நான் அதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் சாதாரணமாக ஆடு, மாடு, கோழிப் பண்ணைகளைத் தான் ஏற்படுத்துகிறோம். ஒரு பாம்புப் பண்ணையை ஏற்படுத்தவேண்டும். விஷம் இல்லாத பாம்பாக இருக்க வேண்டும். வேளாண்மைத் துறையில் இது சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி செய்து பாம்புப் பண்ணையை ஏற்படுத்தவேண்டும். எலிகளை சாப்பிடக் கூடிய பாம்புகளாக இருக்கவேண்டும். அப்படி ஒரு பண்ணையை ஏற்படுத்த ஏராளமான பாம்புகளை உற்பத்தி செய்து, விஷப் பல்லை எடுத்துவிட்டு, விஷம் இல்லாத பாம்புகளை வளர்த்து எலிகளைப் பிடிக்கவேண்டும். (பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ரொம்ப பயங்கரமாக இருக்கிறது). பாங்காங் நகரத்தில் நான் ஒரு பாம்புப் பண்ணையை பார்த்தேன். விஷத்தை எடுத்து வைத்தியத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிறுர்கள். நாம் ஏன் அது மாதிரி ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பது பற்றி சிந்திக்கவேண்டும். எலக்டிரிக் கரெண்டு வைத்து எலிகளை சாகடிக்க ஏற்பாடு செய்தால், மனிதர்கள் சாகக்கூடிய ஆபத்து ஏற்படும். ஆகவே, இதை ஒரு திட்டமாக அரசாங்கம் ஏற்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1972 மார்ச் 25

(iv) பணி முடிக்கப்பட்ட பிறகும், பணி முடிக்கப்பட்டது குறித்து நிலயம் சான்றிதழ் காட்டிய பிறகும் இந்திய அரசின் பங்குத் தொகை யான 1/3 பாகம் கொடுக்கப்பட்ட பின்னரும் மாநில அரசின் பங்குத் தொகை வழங்கப்படும்.

(v) எந்த நிறுவனங்கள் மருத்துவமனைகளை ஏற்படுத்தி வைக்கின் றனவோ அவை அம் மருத்துவமனைகள் தொடர்ந்து பேணி வரப் படுவதற்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும்; அந்நிறுவனங்கள் சட்ட ஏற்பு பெற்றவையாகவும் சிறந்த திறன் உடையனவாகவும் இருக்கவேண்டும்.

(vi) தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலைகளில், தனியார் துறையால் ஏற்க வியலாதவிடத்து மருத்துவ மனையை நடத்துவதற்காகும் செலவினத்தில் துண்டு விழுந்தால், அது இந்திய அரசு, மாநில அரசு மற்றும் தொண்டு நிறுவனம் ஆகியவற்றால் சமமாக பகிர்ந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இந்த அரசால் வரையறுக்கப்பட்ட நிபந்தனைகள் குறித்து இந்திய அரசின் முடிவு எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

இணைப்பு II.

(531-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.)

1972-73-ம் ஆண்டு வேளாண்மைக் கோரிக்கைகள் பற்றிய குறிப்பு

தோற்றுவாய்.

1972-73-ம் ஆண்டுக்கான கோரிக்கை எண் "16. வேளாண்மை" யின் கீழ் ரூ. 21,03,85,400-க்கு மேற்படாத ஒரு தொகையையும், கோரிக்கை எண் "39, வேளாண்மை மீதான மூலதனச் செலவுகளி"ன் கீழ் ரூ. 18,46,300-க்கு மேற்படாத ஒரு தொகையையும் அரசுக்கு வழங்குமாறு வேண்டிக் கொள் கிறேன்.

1971-72-ம் ஆண்டில் பல்வேறு வேளாண்மைத் திட்டங்களை நிறை வேற்றியதில் அடைந்த முன்னேற்றம் குறித்த ஆய்வுரையையும், 1972-73-ம் ஆண்டிற்கான செயல் திட்டத்தையும் இப் பேரவை முன்னர் வைக்கிறேன். கடந்த ஆண்டில் "வேளாண்மை" மானியக் கோரிக்கைகளை முன்மொழிந்து பேசுகையில் எனக்கு முன்னர் இத்துறையின் பொறுப்பினை வகித்து வந்த மாண்புமிகு அமைச்சர், 1970-71-ல் இம்மாநிலத்தில் உணவுதானிய உற்பத்தியின் மூன் ஒருபோதும் எய்திராத சாதனையை இம்மாமன்றத்தில் அறிவிக்கும் பேறு பெற்றார். 1970-71-ல் இந்திய நாட்டில், அரிசி உற்பத்தி செய்யும் எல்லா மாநிலங் களைக் காட்டிலும், அரிசி உற்பத்தியில் சராசரி ஏக்கர் விளைச்சலில் தமிழ்நாடு

1972 மார்ச் 25]

மிகவாய்ந்த சாதனையைப் புரிந்து முதலிடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்னும் மகிழ்ச்சி பொங்கும் செய்தியை, இம்மாமன்றத்தில் அறிவிக்கும் பேறு எனக்கு கிட்டியுள்ளது எனப் பெருமையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இத்தகைய சாதனையின் சராசரி உற்பத்தியளவு ஹெக்டேர் ஒன்றுக்கு 1,974 கிலோகிராம் ஆகும். இது, 1970-71-ம் ஆண்டு அனைத்து இந்திய சராசரி விளைச்சல் அளவான ஹெக்டேர் ஒன்றுக்கு 1,134 கிலோகிராம் அளவுடன் ஒப்பிடுகையில் மிகவுயர்ந்த சாதனையாகும். உயர்விளைச்சல் தரும் ரகங்களைப் போலப் பல்வகை விதைகள், தர விதைகள், இரசாயன உரங்களைச் சரி விகிதத்தில் பயிர்களுக்கு இடுதல், முனைப்பு நடவடிக்கைகள், மேம்படுத்திய தொழில்நுட்ப உத்திகள், மும்முர அணுகு முறைகள் இவை அனைத்துக்கும் மேலாக பயிர் பாதுகாப்பு ஆகியவை பாராட்டத்தக்க வகையில் கூட்டாகப் பலனளித்து இம்மகத்தான சாதனை உற்பத்தி கிட்டுவதற்கு வழிகோலின. 1971-72-ம் ஆண்டில் நமது இலக்கான 73 லட்சம் டன் உணவு தானிய உற்பத்தியை நாம் எய்த முடியுமென உறுதி யுடன் நம்பலாம். அதுமட்டுமல்ல. மக்கள் தொகை பெருகி வரும் நிலையிலும், உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு நிலையைத் தொடர்ந்து பேணுதல் இயலுமென நாம் மேற்கொண்ட தற்காலிக மதிப்பீட்டாய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வாறு, நமது மதிப்பிற்குரிய மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், உணவுத் துறையில் நாம் அடைய வேண்டுமெனக் காட்டிய இலட்சி யத்தை, நமது பேரன்பிற்குரிய முதல்வரின் திறமைசால் தலைமையின் கீழ் நாம் அடைய முடிந்துள்ளது.

வரும் ஆண்டிற்கான (1972-73) இலக்கு 75 லட்சம் டன் என வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது. உழவர் பெருமக்களும் அரசும் இணைந்து நின்று, இடைவிடா மலும் உறுதியுடனும் உழைப்பதன் மூலம் நாம் நமது திட்ட இலக்கை அடைய இயலுமென நம்புகிறோம்.

பருவ மழை நிலைமைகள்.

1971-72-ம் ஆண்டில் வடகிழக்குப் பருவ மழையின் போதும் தென்மேற்குப் பருவ மழையின் போதும் இம்மாநிலம் முழுவதிலும் மழை நன்கு பெய்தது. சாதாரணமாக இம்மாநிலத்தில் கோடை மழையின் சராசரி அளவு 137.8 மி.மீ. தான்; ஆனால், 1971-ம் ஆண்டில் கோடை மாதங்களில் இம்மாநிலம் முழுவதும் பதிவான மாத சராசரி மழை அளவு 159.00 மி.மீ. ஆகும். வடகிழக்குப் பருவ மழை தொடக்கத்தில் சேலம், தருமபுரி, கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களில் போதிய அளவில் பெய்ய வில்லை என்றாலும், பின்னல் டிசம்பரில் மும்முரமாக மழை பெய்ததால், நிலைமை சீரடைந்தது. இதன் மூலம் இந்த மாவட்டங்களிலும் கூட வெற்றிகர மாகப் பயிர்கள் விளைவிக்க ஏதுவாயிற்று. பொதுவாக இக்காலத்தில் மாநிலம்

முழுவதும் பதிவான மழையளவு 320 மி.மீ. ஆகும். ஆனால், இப்பருவ காலத்தில் பெய்யக்கூடிய சராசரி அளவு 307 மி.மீ. தான். இவ்வாறு மழையளவு சற்று உயர்ந்துள்ளது. செங்கற்பட்டு, தென்னார்க்காடு, வட ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் பாசன வேர்க்கடலை, கலப்பினக் கம்பு, நவரை, நெல் ஆகியவற்றைப் பயிரிடுவதற்கான வாய்ப்புகள் பெருகி உள்ளன.

1971-72-ல் பயிர்கள் மீது பூச்சிகளோ நோய்களோ அதிக அளவில் பற்றவில்லை. நெற்பயிரில் தோன்றிய முக்கிய பூச்சிகளாவன: தண்டு துளைக்கும் புழு, இலைச் சுருட்டை, ஜெஸ்லிட்ஸ் ஆகியன. தென் ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் நெற்பயிரில் நெல் கொலை நோய் (Paddy Blast), இலைப்புள்ளி நோய் ஆகியவையும் காணப்பட்டன. செந்நிறக் கம்பளிப் பூச்சி, வேர்கடலையில் சுருள் பூச்சி, பருத்தியில் செடிப் பேன், தத்துப் பூச்சிகள், காய் கறிகளில் வண்டுகள் ஆகியன முக்கியமாகக் காணப்பட்ட பூச்சிகளாகும். உரியகாலத்தில் பயிர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதால் இந்தப் பூச்சிகளும், நோய்களும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன.

உணவு தானிய உற்பத்தி அளவு

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது முதல், அதாவது, 1969-70-ம் ஆண்டு தொடங்கி தமிழ்நாடு வேளாண்மை உற்பத்தித் துறையில் மகத்தான முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. மிகு விளைச்சல் தரும் ரகங்களைப் பயிரிடும் திட்டம், பல் பயிர்த் திட்டம், பிற மும்முர வளர்ச்சி அணுகு முறைகள் ஆகியவற்றை விரைவுபடுத்தியதன் விளைவால், 1970-71 ஆம் ஆண்டில் உணவு தானிய உற்பத்தி அளவு 70.30 லட்சம் டன் ஆக உயர்ந்தது. இதுவரை இம்மாநிலத்தின் உற்பத்திச் சாதனைகளில் இதுவே மிக உயர்ந்த சாதனையாகும். 1968-69-லிருந்து அரிசி உற்பத்தி படிப்படியாக உயர்ந்துள்ளது. 1970-71-ல் அரிசி உற்பத்தி 53.03 லட்சம் டன்னுக்கு உயர்ந்தது. இது நமது மாபெரும் சாதனையாகும்.

1971-72-ல் எதிர்பார்க்கப்படும் உற்பத்தியளவு கீழே காட்டியுள்ளவாறு 73 லட்சம் டன்னாக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது :—

	லட்சம் டன்கள்
அரிசி	54.00
சிறுதானியங்கள்	17.00
பருப்பு வகைகள்	2.00
	73.00

1972 மார்ச் 25]

1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கு, திட்டமிடப்பட்டுள்ள உற்பத்தியளவு கீழே காட்டியுள்ளவாறு 75 லட்சம் டன்னுக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது :—

	லட்சம் டன்கள்
அரிசி	55.00
சிறுதானியங்கள்	17.50
பருப்பு வகைகள்	2.00
	75.00

மிகு பயன்தரும் தானிய வகைகள் திட்டம்

புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிகுபயன்தரும் நெல் வகைகள் சிறு தானிய வகைகளைப் பயிரிடக் கொண்டுவருவதற்கு மிகுபயன் தரும் தானிய வகைகள் திட்டம் வழிகோலுகின்றது. இத்திட்டத்தின்கீழ், பயிர்களுக்கு வேண்டிய இடு பொருள்கள் முழு அளவில் பயன்படுத்தப்படும்; அதே சமயம் கடன் வசதிகளும் செய்துதரப்படும்.

1966-67 முதல் 1970-71 வரை ஒவ்வோராண்டிலும் இத்திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்ட பரப்பளவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	லட்சம் ஏக்கர்கள்
1966–67	5.28
1967–68	12.79
1968–69	17.09
1969–70	30.46
1970–71	49.11

1970-71 இல் 37.50 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் மிகுபயன்தரும் நெல்வகை பயிரிடக் கருதப்பட்டது. இப்பரப்பு இம்மாநிலத்தில் நெல் பயிரிடப்படும் பரப்பளவில் சரிபாதியாகும். இதற்கெதிராக, 44.93 லட்சம் ஏக்கர் இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. அதாவது, இப்பரப்பளவு மொத்தம் நெல் பயிரிடப்படும் பரப்பளவில் 2/3 பங்கைவிட அதிகமாகும். மிகு விளைச்சல் தரும் சிறு தானிய வகைத் திட்டத்தின்கீழ் 2.50 லட்சம் ஏக்கர் இலக்கு வரையறுத்திருக்க,

2.82 லட்சம் ஏக்கர்கள் இதன்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டன. 1966-67-க்கும் 1970-71-க்கும் இடையே இத்திட்டத்தின்கீழ் விளைச்சலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பரப்பளவு எட்டு மடங்குக்கு மேல் உயர்ந்துள்ளது என்னும் செய்தி நாம் அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் பெரிதும் மெச்சத்தக்கது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

1971-72-ம் ஆண்டுக்குக் குறிக்கப்பட்ட இலக்குகளும் எய்திய சாதனைகளும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

	இலக்கு (இலட்சம் ஏக்கரில்)	1971 டிசம்பர் வரை எய்திய சாதனை (இலட்சம் ஏக்கரில்)
சிறுதானியங்கம்	4.00	2.66
நெல்	50.00	45.78
எச்.பி. கம்பு		11.00

1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கு கீழ்க்கண்ட இலக்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	(லட்சம் ஏக்கர்கள்)
நெல்	51.00
சிறுதானியங்கள்	4.00
எச் பி. கம்பு	11.00

பல போகப் பயிர்த் திட்டம்.

வேளாண்மை உற்பத்திக்கான புதிய திட்டங்களில் ஒன்றாக, 1967-68-இல், தமிழ்நாட்டில், பலபோகப் பயிர்த் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இத்திட்டத்தின்கீழ், இடையறாப் பாசன வசதிகள் பெற்றுள்ள பகுதிகளில், கீழ்க்கண்ட முறைகளால், சாதாரணப் பயிர் முறைக்கு மேற்பட்டுப் பயிரிடப்பட்ட பயிர்கள் அனைத்தும் பலபோகப் பயிர்களாகக் கருதப்படும் :—

(i) ஒரு போகம் பயிரிடும் வழக்கமான நடைமுறைக்கு மாறாக இரு போகம் பயிரிடுவது.

(ii) இருபோகம் பயிரிடும் வழக்கமான நடைமுறைக்கு மாறாக மூன்று போகம் பயிரிடுவது.

(iii) பருப்பு வகைகளை போன்று துணைப் பயிர்களைப் (catch crop) பயிரிடுவது.

(iv) முன்னர் ஒரு போகம் பயிரிட்டு வந்த இடங்களில், கிணறுகள் வெட்டி பாசனம் பெறும் ஒரு போகத்துக்குக் கூடுதலாகப் பயிரிடுவது.

	சாதனைகள். 1969-70.	சாதனைகள். 1970-71.	எதிர் பார்க்கப் படும் சாதனை. 1971-72.	குறிக்கப் பட்டுள்ள இலக்கு. 1972-73.
திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட பரப்பு (லட்சம் ஏக்கரில்).	9,95	12,99	13,00	14,00

பலபோகப் பயிர்த் திட்டத்தை மும்முரப்படுத்தும் பொருட்டு, இந்திய அரசு பலபோகப் பயிர் முன்னேடித் திட்டம் ஒன்றுக்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளது; இந்த முன்னேடித் திட்டம் இம்மாநிலத்தில் பட்டுக்கோட்டை, முசிரி, கடலூர் ஆகிய வேளாண்மைக் கோட்டங்களில் செயற்படுத்தப்படும். இது மத்திய அரசு ஆதரவளிக்கும் திட்டமாகும்; இதற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் எஞ்சிய காலப் பகுதிக்கு இந்திய அரசு ரூ. 12 லட்சம் அனுமதித்துள்ளது. பலபோகப் பயிர்த்திட்டத்தை மேலும் அதிகப் பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்துவதன் பொருத்தத்தைப் பற்றி இந்த முன்னேடித் திட்டம் விளக்கிக்காட்டும்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம்.

முனைப்புத்திட்டம் என்று கூறப்படும் மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 1960-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே செயற்பட்டு வருகிறது. உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பின்வரும் வழிகளில் உயர்த்துவதே இத்திட்டத்தின் குறிக்கோள் ஆகும். (அ) அந்தந்த மண்ணிற்கு மிகவும் பொருத்தமான வேளாண்மை முனைப்பு நடைமுறைகளை உருவாக்கி, அவற்றைப் பல்வேறு வளர்ச்சிக் கல்வி உத்திகள் மூலமாக உழவர்களிடையே விரைந்து பரப்புதல்; (ஆ) உழவர்கள் மேம்படுத்திய நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுவதற்குத் தேவையான பயிரிடுதேவைப் பொருள்களில் அவர்தம் ஆற்றலுக்கு உட்பட்டனவற்றை உரிய நேரத்தில் அவர்கட்குக் கிடைக்கச் செய்தல்.

திருவாரூரில் வேளாண்மைக் கருவிகள் பணிக்களரி ஒன்று நிறுவப் பட்டுள்ளது. இப்பணிக்களரி இயந்திரங்களைக் கொண்டு பயிர்த்தொழிலை மேம்படுத்த உதவும்; சொந்தமாக டிராக்டர்கள் வைத்துள்ள தனியார்க்குச் செப்பனிடு பணி வசதிகள் அளிக்கும்; தஞ்சாவூர் மண்வள நிலைகளுக்குப் பொருத்தமான புதிய கருவிகள் இயந்திரங்களை வடிவமைத்துத் தரும். நெல் பயிரிடும் நிலத்தில் இரசாயன உரங்களைப் போடுவதற்கான புதிய கருவியொன்று இங்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது; இக்கருவி, மாநிலம் முழுவதும் உள்ள நிலையங்களில் விளக்கிக் காட்டப்பட்டு வருகிறது.

மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, மண்வள மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் மண்வள பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம் ஒன்றும் இந்த மாவட்டத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு ஐந்து ஏக்கர் தொகுதி நிலத்துக்கும் மண் மாதிரிகள் எடுத்துச் சோதனை செய்யப்படுகிறது. இதுவரை பரிசோதனை செய்யப்பட்ட மண் மாதிரிகளின் அடிப்படையில் (5 ஏக்கர்) நிலத்தொகுதி வாரியான மண்வள வரைபடங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன; அவை, வளர்ச்சிப்பணி அதிகாரிகள் பயன்படுத்துவதற்காக அவர்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளன.

மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்ட நடவடிக்கைகளின் விளைவாக, உயர் விளைச்சல் தரும் வகைகள், காவிரி, கயவாய்ப் பகுதியில் 75 சதவீதப் பரப்பிற்கும் அதிகமான பரப்பளவில் விரிவாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நைட்ரஜன் இராசயன உரங்களைப் பயன்படுத்தும் அளவும் கணிசமாக உயர்ந்துள்ளது. இவையனைத்தின் விளைவாக இக் கயவாய்ப் பகுதியின் மொத்த நெல் உற்பத்தியளவு கணிசமாக உயர்ந்துள்ளது.

1971-72-இல் மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதற்கு 16.50 லட்சம் ஏக்கர் இலக்கு குறிக்கப்பட்டுள்ளது. திட்டத்துக்குக் கிடைக்கின்ற, பாசனவசதியுடன் கூடிய 12.5 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில், 5 லட்சம் ஏக்கர் இருபோகப் பயிர்த் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்படும். 30—9—1971 அன்றுடன் முடிவுற்ற கால அளவுக்கு 10.00 லட்சம் ஏக்கர் இலக்காயிருக்க, 10.44 லட்சம் ஏக்கர் இத்திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. நெல் அறுவடை செய்தபின்னர், மூன்று லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ஏக்கரில் பயறு வகைகளும், சுமார் ஏழாயிரம் முதல் பத்தாயிரம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பருத்தியும், ஒருலட்சம் ஏக்கரில் எள்ளும் சுமார் ஐம்பதாயிரம் ஏக்கரில் வேர்க்கடலையும் ஆகிய கோடைப் பயிர்களை மேற்கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது.

வேளாண்மை உற்பத்தி உயர்விற்கு உறுதிசெய்யும்பொருட்டு, மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டத்துடன் இணைந்து, அதில் ஒரு பகுதியாக, கீழ்க்கண்ட பரிசோதனைகளும் கட்புல விளக்கங்களும் நடப்பாண்டில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன :—

1. மூன்று போக, பல போகப் பயிர், இவற்றிற்குத் தொடர்புள்ள நேரிட விளக்கங்கள்.

2. மானவாரிப்பகுதி, உவர்நிலப்பகுதி, ஆழநீர்ப் பகுதிகள் ஆகியவற்றில் குறுவை, சம்பா, தாளடி ஆகியவை பயிரிடச் சிறப்பான பொருத்தமான வகைகளைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கு, அரசு விதைப் பண்ணைகளிலும் உழவர் நிலங்களிலும் சோதனைகள் நடத்துதல்.

1972 மார்ச் 25]

3. ஆற்றல் வாய்ந்த பூச்சி கொல்லி மருந்துகளையும், காளான்கொல்லி மருந்துகளையும் தெரிந்தெடுப்பது குறித்த சோதனைகள்.

4. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்குப் பொருத்தமான களைகொல்லி மருந்துகள் பற்றிய சோதனைகள்.

மும்முர வேளாண்மைப் பகுதித் திட்டம்.

இத்திட்டம், செங்கற்பட்டு, மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய ஐந்து மாவட்டங்களில் 169 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இந்த ஐந்து மாவட்டங்களிலும், பிற மாவட்டங்களுடன் ஒப்பிட, அதிகப் பகுதிகளில் இடையறாப் பாசன வசதியுள்ளது. இப்பகுதிகளில் உள்ள உழவர்கள் தங்கள் நிலங்களைப் பயிரிடுவதில் முனைப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள ஊக்கமளிக்கப் படுகின்றன. இரசாயன உரங்கள், பூச்சி கொல்லி மருந்துகள், விதைகள் போன்ற பயிரிடு தேவைப்பொருள்களை வாங்க உழவர்களுக்குத் தேவையான கடன்வசதி யளிக்கப்படுகிறது. 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கு 26.72 லட்சம் ஏக்கர் இலக்கு குறிக்கப்பட்டிருக்க, 1971 டிசம்பர் இறுதிவரை எய்திய சாதனை 23.74 லட்சம் ஏக்கர்களாகும்.

பருப்பு வகைகள் பெருவிளைவுத் திட்டம்.

நம் மாநிலத்தில் பயறு வகைகளின் தற்போதைய உற்பத்தி 1.25 லட்சம் டன்களாகும். ஆனால் நமது தேவையோ 8 லட்சம் டன்களாகும். தற்போதைய உற்பத்தி அளவுப்படி ஒரு நபருக்கு தினப்படி தேவையான 56 கிராம் பருப்புக்குப் பதில் சுமார் 8 கிராம் அளவுதான் கிடைக்கிறது.

பருப்பு வகைகளின் தேவைக்கும், வழங்கல் அளவுக்கும் இடையே பெரும் இடைவெளி உள்ளது. இதனைச் சரி செய்து பருப்பு வகைகளின் தேவையளவை ஒட்டி, வழங்கல் அளவை உயர்த்தும்பொருட்டு, பருப்புவகைகள் பயிரிடுவதற்கான விரைவுத் திட்டமொன்று 1970-71-ஆம் ஆண்டில் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இதில் பெற்ற அனுபவத்தின் அடிப்படையில், 1972-73-இல் கீழ்க் கண்ட புதிய திட்டங்களைச் செயற்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது :—

(i) மேம்படுத்திய வேளாண்மைப் பொருளாதார நடைமுறைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

(ii) கலப்புப் பயிர் முறையில் பயிரிடுதலை மேற்கொள்வதன் மூலம், பருப்புவகைகள் விளைவிக்கும் பகுதிகளை விரிவுபடுத்துதலும், இதற்கு முன்னர் பருப்புவகைகள் பயிரிடப்படாத பகுதிகளுக்கு விரிவு படுத்துதலும்.

(iii) ஏற்கெனவேயுள்ள பழைய வித்து வகைகளை விட்டுவிட்டு அதற்குப் பதிலாக, துறை மேம்படுத்திய தர வித்து வகைகளைப் பயன்படுத்துதல்.

(iv) நுண்ணுயிர்மங்களை வளர்த்து விதைகளுடன் அவற்றைக் கலந்து விதைகளைப் பக்குவப்படுத்துதல்.

(v) பலசெய்முறை விளக்கங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தல்.

(vi) தொழில் நுட்பப் பணியாளர்கள் மூலம் வளர்ச்சிப்பணி உதவிகள் அளித்தல்.

விரைவுத் திட்டம் கொண்டுவரப்படுவதற்கு முன்னால், பருப்புவகைகள் பயிரிடப்பட்ட சுமார் 8.50 லட்சம் ஏக்கருக்குக் கூடுதலாக, இத்திட்டம் சுமார் 14.00 லட்சம் ஏக்கரில் செயற்படுத்தப்படும்; ஆண்டு உற்பத்தியளவை 2.50 லட்சம் டன்னாக உயர்த்துவதே இதன் நோக்கம்.

1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான திட்டத்தில் இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துவதன்கீழ் 50,000 ஏக்கர்களையும், பயிர்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின் கீழ் 1,00,000 ஏக்கர்களையும் கொண்டுவர வகை செய்யப்பட்டுள்ளது; இவ்விரு வழிகளிலும் ஏக்கரின் சராசரி உற்பத்தியளவு பெரிதும் உயரும்.

இந்தியா-ஜெர்மனி நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் வேளாண்மையின் உற்பத்தியளவை விரைந்து உயர்த்துதலும், அங்குள்ள உழவர்களின் பொருளாதார நிலைமையை மேம்படுத்துவதும் இத்திட்டத்தின் முக்கியக் குறிக்கோள்களாகும். உழவர்களுக்குப் பயிரிடு தேவைப் பொருள்களும், தொழில் நுட்ப அறிவு உதவியும் அளிக்கப்படும். மேலும் அவற்றைத் தொடர்ந்து, பயிரிடுதேவைப் பொருள்கள், கடன்வசதி, விற்பனை வசதி ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து திறமையான வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்களும் மேற்கொள்ளப்படும்.

2. சாதனைகள்.—(1) மொத்தம் சுமார் 100 ஹெக்டேர் பரப்புள்ள எட்டு அரசு விதைப்பண்ணைகளை சீரமைத்துப் புதுப்பிக்கும் பணி செய்து முடிக்கப் பெற்றுள்ளது.

(2) ஏராளமான சோதனைகள் நடத்தி, அதன்மூலம் இத்திட்டம், உருளைக் கிழங்கு, காய்கறிகள், தானியவகைகள், கால்நடைத் தீவனப்புல் ஆகியவற்றைப் பயிரிடுவது குறித்த அடிப்படைப் புள்ளிவிவரத் தகவல்களைச் சேகரித்து அவற்றை Packages of Practices என்னும் வெளியீட்டில் வெளியிட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 25]

(3) ஒரு பகுதி உழவர் தம் நிலங்களிலே நச்சுயிர்த் தொல்லை நீக்கப்பட்ட உருளைக்கிழங்கு விதைப் பெருக்கவும், தர விதைகளைப் பங்கிடுதலும் ஏற்பாடு செய்துதரப்பட்டுள்ளது. இந்த தரப்பொருட்களைப் பயன்படுத்தியதன் மூலம் கிடைத்த உற்பத்தி உயர்வு சுமார் 50 சதவீதம் ஆகும்.

(4) மொத்தம் 131 உருளைக்கிழங்குவகைகளில் உயர் விளைச்சல் தருகிற, பின்கருகல் (Late B ght) நோயினை எதிர்க்கும் ஆற்றலுடைய வகைகள் ஐந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு பெருக்கம் செய்யப்பட்டது.

(5) நீலகிரி மாவட்டத்தில் உருளைக்கிழங்கினைத் தாக்கும் பொன்னிற நூற் புழுக்களைக் (Golden Nematode) கட்டுப்படுத்தும் விரைவுத் திட்டத்தின்கீழ், உருளைக்கிழங்கு பயிரிடுவோர் 786 பேருக்குச் சொந்தமான 1,234 ஹெக்டேர் பரப்பில் 'டாசனிட்' மருந்திடப்பட்டது; இதன் விளைவாக, உதகமண்டத்தில் பாசனம் பெறும் பகுதியில் உருளைக்கிழங்கு விளைச்சல் 100 சதவீதத்துக்கும் அதிகமாகியது.

(6) உயர் விளைச்சல் தரும் காய்கறி வகைகள் 15 உள்ளூர் வகைகளைக் காட்டிலும் சிறந்தனவாகக் கண்ட பின்னர், தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விதைகள் 400 கிலோ கிராம் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு அவை காய்கறி பயிரிடுபவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள விதைகள் பெருக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(7) மலைப்பகுதிகளில் உற்பத்தியாகும் காய்கறிகள், மலர்கள் முதலிய வற்றை விற்பனை செய்வதற்கான வாய்ப்புகளை மதிப்பிடும் பொருட்டு தனியார் விற்பனை ஆய்வு நிலையம் ஒன்று, ஐந்து நகரங்களில் காய்கறிகள், கொய்தல் மலர்கள் விற்பனை குறித்த ஆய்வினை நடத்தியுள்ளது.

(8) ஆஸ்திரேலியா நாட்டு ஸ்ட்ராபெர்ரி என்னும் பழவகைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதுவரை 60,000 நாற்றுகள் உழவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(9) மால்ட் எடுக்கும் காரியத்திற்காக பார்லி பயிரிடலாம் எனப் பரிவுரை செய்யப்பட்டுள்ளது. உழவர்களின் வயல்களில் பார்லி பயிரிடும் பணி மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

(10) புதிய தீவனப் பயிர்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

(11) மிகு பயன்தரும் நெல், இஞ்சி வகைகள் கூடலூர் வட்டத்தில் அறி முகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வகைப் பயிர்களை விரிவுபடுத்தும் பணி இப் பகுதியில் முனைப்பாக நடைபெற்று வருகிறது.

(12) வேளாண்மைப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் காரியத்துக்காக நீலகிரி மாவட்ட உழவர்களுக்குக் கடன் வழங்கும் பொருட்டு ரூ. 11 லட்சம் அளவுக்குக் குறுகிய காலப் பயிர் கடன் நிதி ஏற்படுத்தும் திட்டம் ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

(13) மண் மாதிரிகள் இலவசமாக சோதனையிடப்பட்டு சிறந்த முறையில் உரமிடுவதற்கான பரிவுரைகள் அளிக்கப்படுகின்றன.

(14) உழுதல், மேடுபள்ளங்களைச் சமன்படுத்துதல், சாலைகள் போடுதல் இவற்றிற்காக டிராக்டர்களும், மண்வாரிக் கருவிகளும் வாடகைக்குக் கொடுக்கப் படுகின்றன.

(15) இருப்பு வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதன் மூலம், உழவர்கள் தங்களது உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு நியாய விலை பெற இயலும் வகையில், உருளைக் கிழங்குகளைச் சேமித்து வைப்பதற்காக ரூ. 4.5 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் குளிர்ப்பதனத் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைக்க அரசு நிர்வாக ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

சென்னையில் குளிர்ப்பதனத் தொழிற்சாலை ஒன்றைக்கட்டும் செயற்குறிப்பை அரசு கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இதற்கான தகுந்த மனையைத் தெரிந்தெடுப்பதில் அரசு நாட்டம் செலுத்திவருகிறது.

3. வருங்காலத் திட்டங்கள்.—(1) நீலகிரி மாவட்டத்தில் உருளைக்கிழங்குகளுக்குப் பொன்நிறப் புழுக்களால் ஏற்படும் நோயைத் (Golden Nematode தடுப்பதற்கான முனைப்புத் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும்.

(2) உருளைக்கிழங்கு விதைப் பெருக்குத் திட்டம் புதிய உழவர்களுக்கும் நீட்டிக்கப்படும்.

(3) பார்லி இன்னும் அதிக பகுதிகளில் பயிரிடப்படும். பார்லி விதைகள் மேலும் பெருக்கப்படும்.

(4) நீட்டிப்புப் பணியின்கீழ் தீவனப் பயிரிடுதலில் ஈடுபாடுடைய உழவர்களுடன் தீவனப்பயிர் பயிரிடும் பணி மேற்கொள்ளப்படும்.

(5) தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நெல், இஞ்சி வகைகள் மேலும் பெருக்கப்பட்டு, மேற்படி வகைகளில் பற்றுடைய உழவர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

(6) நீலகிரி மாவட்ட உழவர்களுக்குக் குறுகிய காலக் கடன் கொடுக்கும் திட்டம் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும்.

(7) ஸ்ட்ரா பெர்ரி பழவகைகள் பயிரிடும் பகுதி கணிசமான அளவுக்கு அதிகரிக்கப்படும்.

(8) காய்கறி விதைப் பெருக்கத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும்.

(9) மண் பரிசோதனை பெரிய அளவில் மேற்கொள்ளப்படும். மண் பரிசோதனை வரைபடம் தயாரிக்கப்படும்.

திட்ட ஒப்பந்தம் 1972 ஜூன் இறுதியில் முடிவடைகிறது. இத்திட்டத்தின் கால அளவை 30—6—1972-க்குப் பின்னரும் நீட்டிப்பது குறித்துப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

மலைப்பகுதிகளில் தோட்டங்களை வளர்த்தல்.

மலைப்பகுதிகளில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களை வாணிபம் செய்வதற்கான வாய்ப்புகளைக் கண்டறிவதன் மூலம் இம்மாநிலத்தில் மலைப்பகுதிகளின் ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும். மலைப்பகுதிகளில் வசிப்பவர்களின் நலன்களையும், மலைவாழ் மக்களின் நிலைமைகளையும் சீர் படுத்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அதன்படி, கோடைக்கானல் மலை, கொல்லி மலை, கல்ராயன் மலை, ஜவ்வாது மலை, பச்சை மலை ஆகிய ஐந்து மலைப் பகுதிகளில் மொத்தம் ரூ. 1.93 லட்சத்திற்கு மேற்படாத செலவில் தோட்டங்கள் வளர்க்கும் திட்டத்தினைச் செயல்படுத்த அண்மையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. கடன் வழங்கும் நிறுவனங்கள் மூலம் இத்திட்டத்திற்கான கடன்கள் வழங்கப்படும்.

சிறு உழவர்கள், குறைந்த அளவில் நிலம் வைத்துள்ள சிறு உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்குரிய திட்டம்.

சிறு உழவர்கள், குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்களின் பயனுக்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நெருக்கமான பகுதிகளில் கொண்டு வரப்படவிருக்கிற சிறப்புத் திட்டங்களுக்கு இந்திய அரசு நிதியுதவியளிக்க முன்வந்துள்ளது. இத்திட்டங்கள் நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய அரசுத் திட்டங்களாக இருக்கும். அதன்படி, சிறு உழவர்களுக்கான இத்திட்டத்தை, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சங்கங்கள் பதிவுச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு நிறுவனத்தின் (மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இதன் தலைவராவார்) மேற்பார்வையின்கீழ்ச் செயல்படுத்த தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் 12 வளர்ச்சி வட்டாரங்களும், மதுரை மாவட்டத்தில் 18 வளர்ச்சி வட்டாரங்களும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 11 வளர்ச்சி வட்டாரங்களும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் இந்த ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ரூ. 1.6 கோடி இந்திய அரசு ஒதுக்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இத்திட்டத்தின்கீழ் 50,000 உழவர்கள் பயன்பெறுவோர் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சிறந்த பயிரிடு முறைகளை மேற்கொள்ளவும், கிணறு

வெட்டுதல், ஏற்கெனவேயுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல், கிணறுகளுக்கு மின்சக்தி அளித்தல் மூலமாக நிலையான மேம்பாடுகளை மேற்கொள்ளவும் பாற் பண்ணை வளர்ச்சி, கோழி இனவளர்ச்சி முதலிய துணைப்பணிகளை மேற்கொள்வ தன்மூலம் தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும் உழவர்களுக்கு இயலும் வகையில் அவர்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகக் கடன்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் ஏற்கெனவே மேற் கொண்டுள்ள இருப்பு, விற்பனை, முறைப்படுத்து வசதிகளை மேம்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

சேலம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இரு வளர்ச்சி வட்டாரங்களில், இது காரியத்திற்காக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை தலைவராகக் கொண்ட ஓர் நிறுவனத்தின் மேற்பார்வையின்கீழ், குறைந்த நிலமுள்ள உழவர் கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கான திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் இந்திய அரசு ரூ. 1 கோடி ஒதுக்கியுள்ளது. குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், மிகக் குறைந்த அளவுள்ள நிலமுடைய உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் ஆகி யோரை ஒன்றாகச் சேர்த்து சுமார் 20,000 குடும்பத்தினரை இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவருவதே இதன் நோக்கமாகும். மிகக் குறைந்த அளவுள்ள நிலம் உடையவர்கள் தங்களிடமுள்ள குறைந்த நிலங்களில், தோட்டங்கள் வளர்த் தல், கால்நடை வளர்ப்பு, கோழி இனவளர்ப்பு முதலியவற்றை மேற்கொள்வதன் மூலம் பெருமளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவிசெய்வதே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். கடன் வசதிகள், மேம்பாடடைந்த பயிரிடு பொருள் கள், நவீன நடைமுறைகளுக்கு வழி வகுப்பதன் மூலம் பெருமளவுக்கு வரு வாயைப் பெருக்க சிறப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. கிராமச் சிறப்புப்பணிகள் மூலம் பெருமளவிற்கு ஏற்படுத்தப்படும் வேலைவாய்ப்புகளைக் கொண்டு, குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்களுக்கு, சிறப்பாக நிலமற்ற பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் உதவி செய்யப்படும். இப்பகுதிகளில் பெருமளவிற்கு வேளாண்மை செய்வதற்கான வாய்ப்புகளைக் கண்டறிவதில் அவர்களுக்கு இவை உதவி புரியலாம்.

சிறு உழவர்கள், குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர் களுக்கான இந்த சிறப்புத் திட்டங்கள் 1970-71 பிற்பகுதியில் தொடங்கப் பட்டுள்ளன. 1971-72-ஆம் ஆண்டில், வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், உழவர்களுக்கு சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம்/குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனத்தின்கீழ் இதுவரை ரூ. 195.90 லட்சம் கடனாகக் கொடுக் கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டங்கள் 1972-73-ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயல் படுத்தப்படும்.

ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டம், கோவில்பட்டி.

ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டம் மத்திய அரசு ஆதரவளிக்கும் திட்டமாகும். இந்திய அரசு கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, முன்னோடிப் பகுதி, வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு அருகில் இருக்க வேண்டும். இதனால், புன்செய் பயிர் விளைவித்தல், நிலப் பிரச்சினைகள் தீர்வுக்காக வருகையில் அவைபற்றிய பல்வேறு ஆராய்ச்சி முடிவுகளை ஆராய்ச்சி நிலையத்திலிருந்து திட்டப்பகுதிக்கும், திட்டப் பகுதியிலிருந்து ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கும் அனுப்ப இயலும். இத்திட்டத்தில், வேளாண்மை ஆராய்ச்சி இந்தியக் கழகம் பெரும்பங்காற்றுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சிறந்த கரிசல் மண் நிலப்பகுதியை உடைய கோவில்பட்டியில் சுமார் 8,000 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பயனளிக்கும் வகையில் முன்னோடித் திட்டம் ஒன்றைச் செயல்படுத்துவதற்காக 1970-71 ஆம் ஆண்டில் திட்டம் ஒன்றுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்திற்காக 1970-71-ல் மத்திய அரசு ரூ. 4.20 லட்சம் வழங்கியது. இதில் ரூ. 2.80 லட்சம் உதவிமானியமும் ரூ. 1.40 லட்சம் நீண்ட காலக்கடனும் அடங்கும். அந்த ஆண்டில் திட்டத்திற்குக் காலம் தாழ்த்தி ஒப்பளிப்பு வழங்கி அது செயல்படுத்தப்பட்டதன் காரணமாக, ரூ. 1.05 லட்சம் (ரூ. 0.98 லட்சம் மானியம் ரூ. 0.07 லட்சம் கடன்) நிதி உதவியைக்கொண்டு 800 ஏக்கர் பரப்பளவில் மட்டுமே இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முடிந்தது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில், முந்திய ஆண்டு திட்ட இலக்கான 2,000 ஏக்கருக்கு மேற்பட்டு கூடுதலாக 2,000 ஏக்கர் திட்ட இலக்கு, இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது. 1971-72 ஆம் ஆண்டிற்கு இந்திய அரசு அளித்துள்ள உதவி பின் வருமாறு :—

	(ரூ. லட்சத்தில்)
மானிய உதவி	10.40
நீண்ட காலக் கடன்கள்	12.25
குறுகிய காலக் கடன்கள்	3.85
மொத்தம்	26.50

ஒருங்கிணைந்த புன்செய்நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டம், புதுக்கோட்டை

புதுக்கோட்டையைச் சுற்றிலும் உள்ள செம்மண் நிலப் பகுதியின் பயனுக்காக, கோவில்பட்டி திட்டத்தின் அடிப்படையில் திட்டம் ஒன்றுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தினால் பயனடையும் பகுதி புதுக்கோட்டைக்கும், குடுமியாமலையில் உள்ள கலைஞர் கருணாநிதி பயிர்வள ஆராய்ச்சி நிலையத்

திற்கும் அருகில் அமைந்துள்ளது. எனவே, குடுமியாமலைப் பண்ணையின் நெருங்கிய ஒத்துழைப்புடன் இத்திட்டம் செயல்படும். இத்திட்டத்திற்கு இந்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்தையொட்டி, 1971 ஆகஸ்டு மாதத்தில் இத்திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. 1971-72-ல் 2,000 ஏக்கர் பரப்பளவு இத் திட்டத்தின் கீழ் அடங்கும். இத் திட்டத்திற்கான மொத்தச் செலவு ரூ. 19.89 லட்சமாகும். இதில் இந்திய அரசிடமிருந்து பெறும் ரூ. 11.57 லட்சம் நீண்ட காலக் கடனும் ரூ. 8.32 லட்சம் மானிய உதவியும் அடங்கும். இத் திட்டம் செயல்படும் பகுதி புதுக்கோட்டை வட்டத்தில் மாத்தூர், வடவாளம், திருக் கட்டளை கிராமங்களில் அடங்கும்.

தரவிதை உற்பத்தித்திட்டங்கள்.

அரசு விதைப் பண்ணைகள், 'அண்ணா பண்ணை', குடுமியாமலை.

வேளாண்மை உற்பத்தி பெருக பாசனம், உரம், பயிர்ப் பாதுகாப்பு போன்ற பயிரிடு பொருள்கள் இன்றியமையாதவையாயிருப்பது போலவே தரவிதைகளும் இன்றியமையாதவையாகும். அரசு நடத்தும் மாநில விதைப் பண்ணைகளில் அடிப்படை விதைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அடிப்படை விதைகள், தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளிலுள்ள இரண்டாம் நிலை விதைப்பண்ணைகளில் பெருக்கப்படுகின்றன. தனியார் பண்ணைகளில் பதிவு செய்துகொண்ட பயிரிடுவோர்களாலும் மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளின் மேற்பார்வையின்கீழும், அவர்களது ஆலோசனையின் மேலும் தரவிதைகள் பெருக்கப்படுகின்றன. அரசு விதைப்பண்ணைகளில் அடிப்படை விதைகள் உற்பத்தி செய்வதற்காகத் தேவைப்படும் மூல விதைகள், அரசினால் நடத்தப்படும் ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலிருந்து வழங்கப் படுகின்றன.

நான்காவது திட்டக்காலத்தில் அடிப்படை விதைகள் உற்பத்தி செய்வதற்காக அரசு விதைப்பண்ணைகளுக்கு 230 பிரிவுகள் தேவைப்படுமென்று மதிப்பிடப்பட்டது. ஒவ்வொரு பிரிவும் 25 ஏக்கர் கொண்டதாகும். இன்றைய நிலவரப்படி, செயல்பட்டு வரும் பிரிவுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை பின் வருமாறு :—

	பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	மொத்தப் பரப்பளவு ஏக்கரில்.
1. கையகப்படுத்தப்பட்ட பிரிவுகள்	80	2,077·47
2. கேட்டுப் பெறப்பட்ட பிரிவுகள்	27	635·47
3. அரசு புறம்போக்கு நிலங்கள்	112	3,065·12
4. உதகமண்டலத் திட்டப் பண்ணைகள் ..	13	333·63
	232	6,111·69

நான்காவது திட்ட இலக்கு முற்றிலும் எய்தப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 25]

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், குடுமியாமலையில் உள்ள அண்ணா பண்ணை.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், குடுமியாமலையில் உள்ள அண்ணா பண்ணை, இயந்திரங்களைக்கொண்டு பயிரிடுகிற பெரிய பண்ணையாகும். இம் மாநிலத்தில் விதை உற்பத்தியைப் பெருக்கும் பொருட்டு 1,000 ஏக்கர் காட்டு நிலப் பகுதியில் இப்பண்ணை தொடங்கப்பட்டது. இங்கு 31 கிணறுகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றைக்கொண்டு பாசன வசதி செய்து பயிர்கள் பயிரிடப்படுகின்றன. மேலும் 10 கிணறுகள் வெட்டுவது குறித்துப் பரிசீலிக்கப் பட்டு வருகிறது. இப்பண்ணை தற்போது ஆதாயத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. தொடக்க நிலையிலேயே இப்பண்ணை நன்கு செயல்படுவதனால், ஊக்கம் பெற்ற அரசு, இப்பண்ணை செயல்படும் பகுதியை மேலும் சுமார் 1,200 ஏக்கர் பரப்பளவிற்கு நீட்டிப்பதற்கான செயற்குறிப்புக்கு ஏற்பளித் துள்ளது.

அண்ணா பண்ணைக்கு அடுத்துள்ளதும் ஒதுக்கக் காடாக இருப்பதனின்றும் நீக்கப்பட்டுள்ள திருவரங்குளத்தில் உள்ள காட்டு நிலங்களில் 1,500 ஏக்கர் பரப்பளவில் துவரை விதைப் பெருக்கத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

சிறுதானியங்கள் முதல் நிலை விதைகளின் உற்பத்தியில் ஏற்படும் பற்றாக் குறையை ஈடுசெய்வதற்காக, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், முதுகண்துறை கிராமத்தில் சிறு தானியங்களுக்காகவே 105 ஏக்கர் பரப்பில் புதிய அரசு விதைப்பண்ணை ஒன்றை அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஆய்வில் உள்ளது.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், நவ்லாக் அரசு விதைப் பண்ணையில் விதைகளைப் பக்குவப்படுத்தும் பிரிவு ஒன்று வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டம், சாக்கோட்டையில் விதைச் செய்முறைப்பிரிவு ஒன்றும், குடுமியாமலை அண்ணா பண்ணையில் மற்றொரு விதைச் செய்முறை பிரிவும், ஆக இரண்டு பிரிவுகள் அமைக்கும் பணி நடந்தேறி வருகிறது. கள்ளக்குறிச்சியில் ஒன்றும், போளூரில் ஒன்றுமாக இரண்டு பிரிவுகள் இயன்ற அளவு விரைவில் அமைக்கப்படும். இதைத்தவிர, காய்கறி விதைகளுக்கான சிறப்புச் செய் முறைப்பிரிவு ஒன்று குடுமியாமலை அண்ணா பண்ணையில் அமைக்கப்படத் திட்ட மிடப்பட்டுள்ளது. மதுரை மாவட்டம், சோழவந்தான் என்னுமிடத்தில் 1972-73-ல் விதை செய்முறைப் பிரிவு ஒன்று அமைக்க முடிவு செய்யப் பட்டுள்ளது.

தர விதை வழங்கும் திட்டம்.—நெல், சிறுதானியங்களின் சான்றளிக்கப் பட்ட விதைகளைப் பெருக்கி, வழங்குவது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இரண்டாம் நிலை விதைகளைக் குடியானவர்களுக்கு வழங்குவதற்காக, அரசு விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் அடிப்படை விதைகள்

இரண்டாம் நிலை விதைகளாகப் பெருக்கப்படுவதற்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பயிரிடுவோருக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இரண்டாம் நிலை விதைப் பண்ணை உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தி செய்யும் விதைகள் செய்முறைப்படுத்தப்பட்டு, குடியானவர்களுக்கு அவை சான்றளிக்கப்பட்ட விதைகளாக விற்கப்படுகின்றன. இந்த விதைகள்மூலம் திட்டமிடப்பட்ட பகுதி இத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்படுகிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ், மூன்றாண்டுகளுக்கொருமுறை மாறி மாறி இம்மாநிலத்திலுள்ள மொத்த விளைச்சல் பகுதியில் 1/3 பகுதியில் தர விதைகள் விதைக்கப்படும். மேற்சொன்ன பகுதியின் 1/3 பகுதியில் மாநில வேளாண்மைத் துறை வழங்கும் விதைகள் விதைக்கப்படுகின்றன. எஞ்சியுள்ள 2/3 பகுதியில் உழவர்கள் தங்களுக்குள் பரிமாற்றம் செய்து கொள்கிற விதைகள் பயிரிடப்படும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் எஞ்சிய காலத்தில் கீழ்வரும் அளவுகளில் விதைகள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது :—

	இலக்கு (டன்னில்)
நெல் முதல் நிலை	2,730
நெல் இரண்டாம் நிலை	41,700
சிறுதானியங்கள் முதல் நிலை	60
சிறுதானியங்கள் இரண்டாம் நிலை	1,528

விதைகளின் தரம்பற்றிச் சான்றளிக்கும் திட்டம்.—குடியானவர்களுக்கு வழங்கப்படும் விதைகளின் தரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், 1966 ஆம் ஆண்டு விதைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இந்திய அரசு, வெவ்வேறு மாநிலங்களுக்குச் சாகுபடி செய்யும் பயிர்களின் முக்கியமான ரகங்களை அறிவிக்கிறது. அறிவிக்கப்பட்ட ரகத்துக்கென வரையறுத்துள்ள முளைவிடுதல், கலப்பின்மைத் தன்மைகளைக் கொண்டிருந்தால்தான், அத்தகைய ரகங்களுக்கென அந்தத் தன்மைகள் குறித்த வரம்புகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

வேளாண்மைத் துறை இயக்குநரின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் விதைகள் தரம் குறித்துச் சான்றளிக்கும் நிறுவனம் ஒன்றைத் தமிழ் நாடு அரசு நிறுவியுள்ளது. இது 1—4—1970 முதற்கொண்டு செயல்படத் தொடங்கியது. சான்றளிக்கும் பணியாளர்கள் விதை உற்பத்தி செய்யும் பகுதிகளுக்கு மூன்று முதல் நான்கு முறை சென்று, அப்பயிரில் அயல் ரகங்கள் கலக்காமல் உள்ளதா என்று சோதிப்பர். விதைகளின் தரத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக, அறுவடை, உலரவைத்தல், சுத்தப்படுத்தல், சலித்தல், மூட்டைகளில் கட்டுதல் ஆகிய நடைமுறைகளைச் சான்றளிக்கும் பணியாளர்கள் மேற்பார்வையிடுகிறார்கள். 1971-72-ல் விதைத் தரம்பற்றி சான்றளிக்கும் திட்டத்தின்கீழ்

1972 மார்ச் 25]

12,000 ஏக்கர் நிலத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான இலக்குக்கு மாறாக, 1971 டிசம்பர் வரை 9,210 ஏக்கர் நிலம் இத் திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ல் சான்றளிக்கப்படவிருக்கிற திட்டமிட்ட பகுதியின் பரப்பளவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

நெல்—3,000 ஏக்கர்.
பருத்தி—6,000 ஏக்கர்.
கலப்பினச் சிறுதானியங்கள்—3,000 ஏக்கர்.

விதைப் பரிசோதனை.—கோயம்புத்தூரில் ஒன்றும், மதுரையில் மற்றொன்றுமாக இம்மாநிலத்தில் இரண்டு விதைப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள் உள்ளன. இந்த ஆய்வுக் கூடங்கள் ஒவ்வொன்றும், ஓராண்டில் 10,000 மாதிரிகளைச் சோதனை செய்யுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1971-72 ஆம் ஆண்டில், 1971 டிசம்பர் முடிய 7,500 மாதிரிகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், செங்கத்திலுள்ள மத்திய அரசுப் பண்ணை.

பெரிய அளவுப் பண்ணை ஒன்றை நிறுவுவதற்கென வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், செங்கம் ஒதுக்கப்பட்டப் பகுதியிலுள்ள 10,000 ஏக்கர் காட்டுப் பகுதியைக் குத்தகை அடிப்படையில் இந்த அரசு, அரசுப் பண்ணைகள் குறித்த இந்தியக் கழகத்தினிடம் ஒப்படைத்துள்ளது. குத்தகைக் கால அளவு 30 ஆண்டுகளாகும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு குத்தகை ரூ. 1 என்ற அடிப்படையில் பெயரளவில் குத்தகை விதிக்கப்படுகிறது.

இப்பண்ணை, முன்னுரிமை அடிப்படையில், நெல், கம்பு, வேர்கடலை ஆகியவற்றின் விதைகளை உற்பத்திச் செய்யும். இப்பண்ணையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் விதைகள் முன்னுரிமை அடிப்படையில் மாநில அரசுக்கு அல்லது நியமனம் செய்யப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு அங்காடி நிலவா விலையில் விற்கப்படும். இதைத் தவிர, நிலங்களைப் பண்படுத்துவதற்கும், சமப்படுத்துவதற்கும் தேவைப்படும் நுட்பமான கருவிகளை வாடகை அடிப்படையில் உழவர்களுக்கு இப்பண்ணை வழங்கும். இப்பண்ணை சுமார் 500 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வாணிகப் பயிர்கள்.

பருத்தி, தமிழ்நாட்டில் பயிர் செய்யப்படும் ஒரு முக்கியமான வணிகப் பயிராகும். பருத்தி பயிரிடப்படும் பகுதி சுமார் 10 லட்சம் ஏக்கராகும். பாசன வசதிகள் போதாமை, வறட்சிநிலைமை ஆகிய காரணங்களால் 1970-71-ல் பருத்தி பயிரிடப்படும் பகுதி 7,67,700 ஏக்கருக்கு வரையறுக்கப்பட்டது. 1970-71-ல்

பருத்தி உற்பத்தியின் அளவு ஒவ்வொன்றும் 180 கிலோ கிராம் கொண்ட 3.45 லட்சம் பேல்களாகும். இம்மாநிலத்தில் பருத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பருத்தி வளர்ச்சித் திட்டமும், பருத்தி முனைப்புத் திட்டமும் செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

தர விதைகளைப் பயன்படுத்தல், உரங்களிடுதல், பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் ஆகியவற்றின்மூலம் பருத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன், நீலகிரி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக, இம்மாநிலம் முழுவதற்கும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பருத்தி வளர்ச்சித் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. 1971-72 ஆம் ஆண்டிற்காக வரையறுக்கப்பட்ட இலக்கு கிட்டத்தட்ட எய்தப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ல் இத்திட்டத்தின் கீழ் ஐந்து லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தைக் கொண்டுவரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பருத்தி முனைப்புத் திட்டத்தின் நோக்கம், அடைவான பகுதிகளில் முனைப்புத் திட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் குறுகிய காலத்தில் பருத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே ஆகும். 1971-72 ஆம் ஆண்டிற்கான இலக்குப் பகுதி 2,05,000 ஏக்கரில், சேலம், மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களிலுள்ள பாசனப் பருத்தி விளைச்சலின் கீழுள்ள பரப்பளவு 70,000 ஏக்கராகும். மானவாரிப் பருத்தி பயிரிடப்படும் பகுதி சேலம், தருமபுரி, மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் 1,20,000 ஏக்கராகும். திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள சாகுபடி செய்யப்படாத நெல் பயிராகும் நிலங்கள் 15,000 ஏக்கரில் மானவாரிப் பருத்தி பயிரிடப்படும்.

பருத்தி விளைச்சல் மேம்பாட்டில் காணப்படும் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சி, மத்திய அரசின் ஆதரவு பெறும் மும்முரப் பருத்தி வளர்ச்சித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததே ஆகும். 1971-72-ல் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள பாசனம் பெறும் பகுதி அனைத்தையும் பருத்தி விளைச்சலின்கீழ்க் கொண்டு வருவதும், திருநெல்வேலி மாவட்டம் கோயில்பட்டியிலுள்ள 50,000 ஏக்கர் பரப்பளவை மானவாரிப் பருத்திச் சாகுபடியின்கீழ்க் கொண்டுவருவதும் இத் திட்டத்தின் நோக்கம் ஆகும். இத்திட்டம் தொடர்ந்து மேலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குச் செயல்படும். விதைகள், உரங்கள், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள், புல், பூண்டுகள் போன்ற களைகள் வளராமல் தடுக்கும் மருந்துகள் போன்றவற்றை வாங்குவதற்காக உழவர்களுக்கு உதவிப்பணம் அளிக்கப்படுகிறது.

1972 மார்ச் 25]

பயிர் பாதுகாப்புப் பிரிவுகள், ஒவ்வொரு 10,000 ஹெக்டர் நிலத்திற்கு ஒரு பிரிவு விதம் சிறந்த பயிர்ப் பாதுகாப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக நிறுவப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தின் இலக்கும், சாதனைகளும் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளன :—

இனம்.	1971–72-ஆம் ஆண்டிற்கான இலக்கு.	1971, டிசம்பர் வரை எய்திய சாதனை.	1972–73 ஆம் ஆண்டிற்கான தற்காலிக இலக்கு.
(1)	(2)	(3)	(4)
		(ஏக்கரில்)	
தர விதைகளைக் கொண்டு விதைக்கப்பட்ட பகுதிகள்	1,85,000	1,76,160	2,00,000
உரமிடப்பட்ட பகுதி	1,85,000	1,50,443	2,00,000
பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்ட பகுதி.	1,85,000	1,31,476	2,00,000
மேம்பட்ட வேளாண்மை பொருளாதார நடவடிக் கைகள்.	1,85,000	1,63,918	2,00,000

முனைப்புத் திட்டம் உட்பட, கரும்புப் பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்

மும்முரச் சாகுபடியின் மூலம் கரும்பின் தரத்தை உயர்த்துவதும், ஏக்கர் ஒன்றுக்குக் கிடைக்கும் விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதும் இத்திட்டத்தின் நோக்க மாகும். கலப்படமற்ற, சத்துள்ள, நோயற்ற குறுகிய காலத்தில் பயன்தரும் விதைகளைப் பயன்படுத்த குடியானவர்களுக்கு ஊக்குவிக்கும் திட்டமாக இது செயல்படுகிறது. கரும்பு நாற்றுப் பண்ணைகள் வைத்துள்ள கரும்பு பயிரிடு வோருக்கும், அந்தப் பண்ணைகளிலிருந்து நாற்றுக்களைத் தங்கள் நிலங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று பயிரிடும் உழவர்களுக்கும் உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது. உரமிடுவதுகுறித்து கட்புல விளக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. 50 செண்ட் பரப்பு கொண்ட நிலப் பகுதி ஒன்றுக்கு 50 சத வீத உதவித்தொகை அளிக்கப் படுகிறது. பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயனப் பொருட்கள் 15 சத வீத ஈடுசெய் விலையில் விற்கப்படுகின்றன. இரசாயனக் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கூடுதலாக, ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்களில் ஒட்டுண்ணிகளை வளர்த்து வழங்குவதன் மூலம் உயிரியல் கட்டுப்பாட்டுப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதிக அளவு கரும்பு உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்காக, கரும்பு பயிரிடுவோரை ஊக்கப் படுத்தும் பொருட்டு, மாநில அளவிலும், தொழிற்சாலை அளவிலும், வட்டங்கள்

அளவிலும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் பயிர்ப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டு யார் அதிக விளைச்சலைப் பெருக்கியுள்ளார்களோ அவர்களுக்கு ரூ. 15,000 முதல் 20,000 வரை பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. வெவ்வேறு தொழிற்சாலை மண்டலங்களுக்குப் பொருத்தமான வெவ்வேறு ரகங்களைக் கண்டுபிடிக்கவும், ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் சிறந்த வேளாண்மை பொருளாதார நடைமுறைகளை வகுக்கவும் கரும்பு மண்டலப் பண்ணைகள் (Sugarcane Zonal Farms) நடத்தப்படுகின்றன. லட்சுமணங்குடியில் உள்ள வடபாதிமங்கலம் தொழிற்சாலைப் பகுதியில் தற்போது ஒரு மண்டலப் பண்ணை செயல்பட்டு வருகிறது.

அதிகமான பரப்பளவில் பயிரிடுவதைக் காட்டிலும் ஏக்கர் ஒன்றுக்குக் கிடைக்கும் விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதற்காக, 8 கரும்புத் தொழிற்சாலைப் பகுதிகளில் முனைப்புத் திட்டம் ஒன்று செயல்படுத்தப்படுகிறது. இம் மாநிலத்திலுள்ள கரும்பு பயிரிடப்படும் பகுதி முழுவதும் வளர்ச்சி மண்டலங்களின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. கன்னியாகுமரி, நீலகிரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக, எல்லா மாவட்டங்களிலும் 47 வளர்ச்சி நிலையங்களும், மதுராந்தகம், ஆம்பூர், ஆப்பக்கூடல், முண்டியம்பாக்கம், பெண்ணாடம், வடபாதிமங்கலம், அலங்காநல்லூர், புகலூர் ஆகிய பகுதிகளில் 8 முனைப்புத் திட்டப் பிரிவுகளும், செங்கற்பட்டு, ஆம்பூர், பொள்ளாச்சி, காஞ்சிபுரம், விருத்தாச்சலம், காட்டூர், மேலூர் ஆகிய இடங்களில் மண்டலப் பண்ணை ஒன்றும், 7 ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்களும் தற்போது உள்ளன. இத்திட்டத்தின் இலக்கும், சாதனைகளும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	இலக்கு.	சாதனை.	உற்பத்தி செய்யப்பட்ட வெல்லத்தின் அளவு. (லட்சம் டன்னில்.)
	(லட்சம் ஏக்கரில்)		
1970–71	3·3	2·42	11·43
1971-72 (எதிர்பார்க்கப்படுகிறது)	2·48	2·48	9·91
1972–73 (திட்டமிடப்பட்டது)	2·54	..	10·41

கரும்புத் தொழிற்சாலைப்பகுதி சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

வயல்களிலிருந்து கரும்பைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு எளிதாகவும், விரைவாகவும் எடுத்துச் செல்வதற்கு சர்க்கரை தொழிற்சாலைப் பகுதிகளிலும் அதைச் சுற்றிலும் உள்ள சாலைகளை மேம்படுத்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

கரும்புத் தீர்வை நிதியிலிருந்து அரசு ஒதுக்கீடு செய்துள்ள தொகையைக் கொண்டு சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைப் பகுதிகளில் உள்ள சாலைகள் மேம்படுத்தப் படுகின்றன. பெறப்படும் கரும்புக்காக டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 5 வீதம் தொழிற் சாலைகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் தீர்வை இந்த நிதியில் அடங்கும். ஒவ்வொரு ஆண்டிற்கும் ரூ. 30 லட்சம் வீதம் சாலை மேம்பாட்டிற்காக அரசு ஒதுக்கீடு செய்கிறது. கோட்டப் பொறியாளர் ஒருவரைக் கொண்டுள்ள தனிச் சிறப்புப் பொறியியல் பிரிவு ஒன்று இப்பணிகளின் பொறுப்பை ஏற்கிறது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 46 கிலோமீட்டர் நீளமுள்ள சாலைகள், ரூ. 32.63 லட்சம் செலவில் அமைக்கப்பட்டன. 1971-72-ல் ரூ. 33.30 லட்சம் செலவில் 40 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள புதிய சாலைகள் அமைக்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1972-73 ஆம் ஆண்டின் இலக்கு 40 கிலோமீட்டர் சாலைகளை அமைப்பதாகும்.

எண்ணெய் வித்துக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

பத்து லட்சம் டன் அடிப்படை உற்பத்தி அளவுக்கு மாறாக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் இம் மாநிலத்தில் எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தி அளவை 13 லட்சம் டன்னுக்கு உயர்த்துவதற்காக எண்ணெய் வித்துக் கள் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் பல செயல்படுத்தப்படுகின்றன. அரசு நிலங்கள், உழவர்கள் நிலங்கள் ஆகியவற்றில் மண்டலத் தொடக்க நிலை விதைப் பண்ணைகளையும், இரண்டாம் நிலை விதைப் பண்ணைகளையும் அமைப்பதன் மூலம், தர விதைகளைப் பெருக்கி, வழங்குவதன் மூலம் பத்தில் ஒரு பகுதி நிலத்தை வேர்க் கடலை விளைச்சலின்கீழ்க் கொண்டு வருவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். வேளாண்மைத் துறையின் தொழில்நுட்ப உதவியுடன், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், வேர்க்கடலை விதையின் மூன்றும் நிலை விதைகளைப் பெருக்கும் பணியை மேற் கொண்டுள்ளது. இதுவரை, 19 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இப்பணியை மேற்கொண்டுள்ளன. விதைகளை விற்பதில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஏற்படும் விரயத்தை அரசு ஈடுசெய்கிறது. மேம்படுத்தப்பட்ட சாகுபடி முறைகளை அனைவரும் அறியும்பொருட்டு அரசு உதவித் தொகையைக்கொண்டு செய்முறை விளக்கங் களும் நடத்தப்படுகின்றன.

இதுபோன்று, எள், ஆமணக்கு ஆகியவற்றிற்கும் மண்டல விதைப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டு, விதைகள் பெறப்பட்டு, வழங்கப்படுகின்றன.

வேர்க்கடலை முனைப்புத் திட்டம்.—முனைப்புத் திட்டத்தின் நடைமுறைகளை உழவர்கள் அறியச் செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அவையாவன :—

(1) தர விதைகளை வழங்குதல்.

(2) மேம்படுத்தப்பட்ட வேளாண்மைப் பொருளாதார நடைமுறைகள்.

(3) உரங்களைப் பயன்படுத்துதல்.

(4) பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

செய்முறை விளக்கங்களும் இத்திட்டத்தின்கீழ் நடத்தப்படுகின்றன. தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் 8 பிரிவுகளில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. ½ ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலப்பகுதி விளக்கப்பாத்தி ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது. குறுவைப் பயிர் போன்ற முன்பருவப் பயிர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 350 வீதமும் சம்பா போன்ற பின்பருவப் பயிர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 450 வீதமும் நிதி உதவும் நிறுவனங்கள் மூலமும் துறையைச் சேர்ந்த மும்முர உரமிடும் திட்டத்தின் மூலமும் குறுகிய காலக்கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

மண்டல மூல விதைப் பண்ணைகள்.—வேர்க்கடலை, எள், ஆமணக்கு ஆகியவற்றின் தர விதைகளைப் பெருக்குவதற்காக, 21 மண்டலப் பண்ணைகள் உள்ளன. 1971-72-ல், பன்பொழில், குடுமியாமலை ஆகிய இடங்களில் கூடுதலாக இரண்டு மண்டலப் பண்ணைகள் தொடங்கப்பட்டன.

ஏற்றுமதி செய்யும் நோக்கத்திற்காக வேர்க்கடலை உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டம்.—இது மத்திய அரசின் ஆதரவு பெறும் திட்டமாகும். பரிவுரை செய்யப்பட்டுள்ள முனைப்புத் திட்ட நடைமுறைகள் அனைத்தையும் மேற்கொள்வதன் மூலம், ஏற்றுமதி செய்யும் காரியங்களுக்காக வேர்க்கடலை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அந்த நடைமுறைகளாவன :—

(1) தர விதைகளை வழங்குதல்.

(2) உரமிடுதல்.

(3) பயிர்ப் பாதுகாப்பு முறைகளை மேற்கொள்ளல்.

ஏற்பளிக்கப்பட்ட மேம்படுத்திய வேளாண்மைப் பொருளாதார நடைமுறைகளை மேற்கொள்ளலும், கட்புல விளக்கங்களை நடத்துதலும் செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, சேலம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் 11 பிரிவுகளில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. முன்பருவப் பயிர்கள் குறித்தும், பின்பருவப் பயிர்கள் குறித்தும் செய்முறை விளக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இவற்றை நடத்துவதற்காக, முன்பருவப் பயிர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 60 வீதமும், பின்பருவப் பயிர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 80 வீதமும் உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. முன்பருவப் பயிர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 70 வீதமும் பின்பருவப் பயிருக்காக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வீதமும் நிதி உதவும் நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் துறை மூலமாகவும் குறுகிய காலக் கடன்களும் வழங்கப்படுகின்றன.

1972 மார்ச் 25]

ஆமணக்கு செய்முறை புல விளக்கத் திட்டம்.—குறுகிய காலத்தில் மிகு பயன் அளிக்கும் ஆமணக்கு ரகங்களையும் முனைப்புத் திட்ட நடைமுறைகளை மேற்கொள்ளுதலையும் அனைவரும் அறியச் செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். வட ஆர்க்காடு, சேலம், தருமபுரி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 என்ற உதவித் தொகையுடன் குடியானவர்களின் நிலத்தில் செய்புல விளக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

சூரியகாந்தி பூ குறித்த செய்முறை விளக்கத் திட்டம்.—ரூ. 52,000 செலவில் இத்திட்டத்தை மேற்கொள்ள அண்மையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. மற்றொரு எண்ணெய் வித்தாக சூரிய காந்திச் செடிவிதைகளை மக்களிடையே பிரபலப்படுத்துவதுதான் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். வெளிநாட்டு ரகத்தைச் சேர்ந்த குறுகிய காலத்தில் மிகுபயன் தரக்கூடிய, அதிக அளவு எண்ணெய்ச் சத்துள்ள சூரியகாந்தி விதைகளை முனைப்புத் திட்ட அடிப்படையில் உற்பத்தி செய்வதற்கான விளக்கப் பாத்திகளை அமைப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

பெரிய அளவில் சூரியகாந்தி பயிர்செய்தல்.—வீடு, தொழிற் பயன்களுக்கான உண்ணத்தக்க எண்ணெய்களின் அதிகரித்துவரும் தேவையை நிறைவுசெய்யும் வகையில் விரைவாகவும் அதிக அளவிலும் பலன் தரும் எண்ணெய் வித்துக்களைப் பயிரிடவேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இதற்காக மத்திய அரசு திட்டமாக நீலகிரி, கன்னியாகுமரி, சென்னை மாநகரம் நீங்கலாக பிற பகுதிகளில் 2 லட்சம் ஏக்கர் மொத்தப்பரப்பில் பெருமளவில் சூரியகாந்தி செடிகளைப் பயிரிடுவதற்கான திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. விரைவில் இது இந்திய அரசுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படும்.

தென்னை வளர்ப்புத் திட்டம்.

தமிழ்நாட்டில் கீழ்க்காணும் தென்னை வளர்ப்புத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப் பட்டு வருகின்றன :—

(1) தென்னங்கன்று வளர்ப்புப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்துதல்.—தரமான தென்னங்கன்றுகளை வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தென்னை வளர்க்கும் தனிப்பட்ட நபர்கள், ஊராட்சிகள் ஆகியோருக்குத் தேவைப்படும் தரமான தென்னங்கன்றுகளை வழங்குவதற்காக, ஒவ்வொரு ஆண்டும் 7 லட்சம் தென்னங்கன்றுகளை வளர்க்கும் வசதியுடன் கூடிய 19 தென்னங்கன்று வளர்ப்புப் பண்ணைகள் தற்பொழுது இம் மாநிலத்தில் உள்ளன. உள்ளூர்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

அங்காடி விலை வீதத்திற்கு மேல் 20 சத வீதத் தொகையைக் கொடுப்பதன் மூலம் அடையாளம் இடப்பட்ட தாய் மரங்களிலிருந்து நெற்றுக்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தென்னங்கன்றும் ரூ. 1.50 என்ற சலுகைக் கட்டணத்தில் வழங்கப்படுகின்றது.

(2) தென்னை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான திட்டம்.—தென்னை வளர்ப்பை மக்களிடையே பிரபலபடுத்தி, மேம்படுத்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். மேம்படுத்தப்பட்ட கிராமப்புற பொருளாதார நடவடிக்கைகள், பயிர் வளர்ப்பு, நடவடிக்கைகள், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உரங்களைப் பயன்படுத்துவது ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடிக்க மும்முரப் பிரச்சாரம் இம் மாநிலத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. மேம்படுத்தப்பட்ட முறைகளைக் கையாளு வதற்கு, உரமிடுதல், உயர் பயிர்வகைகளை வளர்த்தல் ஆகியவை குறித்த ஒவ் வொரு கட்புல விளக்கமும் முறையே ரூ. 50, ரூ. 100 உதவித் தொகை வழங்குவதன் மூலம் உழவர்களின் நிலங்களில் இந்தக் கட்புல விளக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. உதவித் தொகை வழங்கும் அடிப்படையில் பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயனங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தெளிப்பானுக்கும் ரூ. 100 என்ற பேரளவு உதவித் தொகைக்கு உட்பட்டு, தென்னங்கன்றுகளுக்கு மருந்து தெளிப்பதற்குத் தகுந்த தெளிப்பான்களுக்கு 50 சத வீத உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

(3) தென்னை வளர்ப்பு முனைப்புத் திட்டம்.—காய்ப்பை 25 சத வீதம் பெருக் கும் நோக்கத்துடன், தஞ்சாவூர் மாவட்டம், அதிராம்பட்டினம் பகுதியில் உள்ள 1,000 ஏக்கர் கொண்ட அடைவான பகுதியில் கொண்டுவரப்பட்டது. தற்போது, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பொள்ளாச்சியில் ஒன்றும், மதுரை மாவட்டம் கோட்டம்பட்டியில் ஒன்றுமாக இரண்டு பிரிவுகள் செயல் படுகின்றன. முனைப்புத் திட்டம் செயல்படாத இடங்களில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 5,000 நெற்றுகள் விளைகின்றன. முனைப்புத் திட்டம் செயல்படுகின்ற இடங் களில், இந்த இடங்களைவிட 25 சத வீதம் அதிகமாக நெற்றுகள் காய்க்கின்றன. உரங்கள், இரசாயனங்கள் ஆகியவற்றை வாங்குவதற்காகக் கடன் உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. கடனும் உதவித் தொகையும் முதல் மூன்று ஆண்டு களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

(4) புதிய தென்னந் தோப்புகளை ஏற்படுத்துதல்.—தென்னை வளர்ப்பை, அதிகரிக்க ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்குவதற்கான திட்டம் ஒன்று செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு நபருக்கும் ரூ. 3,000 என்ற பேரளவுக்கு உட்பட்டு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 வீதம் நீண்டகாலக்

கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பதினோராவது ஆண்டு முதற்கொண்டு இந்தக் கடன்கள் 5 சம ஆண்டுத் தவணைகளில் திரும்ப வசூலிக்கப்படத் தக்கவை யாகும். நீலகிரி, கிழக்கு இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்கள் நீங்கலாக இம் மாநிலம் முழுவதிலும் இது செயற்படுத்தப்படுகிறது.

(5) **கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் தென்னை வளர்ப்புத் திட்டம்.**—மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டக் காலத்தில், 300 நிலமற்ற ஏழைகளையும், அகதிகள் குடும் பத்தினர்களையும் குடியமர்த்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட் டத்தின் மூலம், ஒவ்வொருவருக்கும் 5 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப் படுகிறது. நெடுங்காலக் கடன் வழங்குவதன் மூலம் ஒவ்வொருவரும் குறைந் தது 3 ஏக்கர் நிலத்தில் தென்னை பயிரிடச் செய்யப்படுகிறது. இத்துடன், நீண்ட காலக்கடன் வழங்குவதன்மூலம் 7,500 ஏக்கர் பட்டா நிலங்களில் தென்னை வளர்க்கப்படவிருந்தன. இப்பகுதியின் தேவையைச் சரிக்கட்ட மொத்தம் மூன்று தென்னங்கன்று வளர்ப்புப் பண்ணைகள் செயல்படுகின்றன. மொத்தத்தில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் 60,000 தென்னங்கன்றுகள் வழங்கப் படுகின்றன. அகதி ஒவ்வொருவருக்கும், அல்லது நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு 6 ஆண்டுகளுக்கு ரூ. 5,000 கடன் வழங்கப்படுகின்றது. கிணறு வெட்டுவதற் காக பட்டாதார்களுக்குக் கிணறு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 வழங்கப்படுகிறது.

நான்காவது திட்டக்காலத்தில், 300 ஏக்கர் அரசு நிலங்களில் 100 குடும்பத் தினரைக் குடியமர்த்தவும், நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதன் மூலம் 700 ஏக்கர்களில் தென்னை வளர்க்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(6) **முன்னோடி விளக்கப்பாத்திகள் (Pilot Demonstration Plots) அமைப்பதற்கான திட்டம்.**—ஒவ்வொன்றும் ஒரு ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள 500 விளக்கப் பாத்திகள் அமைப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தென்னந் தோப்புகளைச் சரியாகப் பராமரித்தல், உரமிடுதல், சரியான அளவில் நீர்பாய்ச்சுதல் ஆகியவற்றை உழவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி உதவுவதற்காகவே இந்தக் கட்புல விளக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இத் திட்டத்தின்கீழ் இதில் பங்கு கொள்பவர்களுக்கு உதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன.

(7) **உயரமான, குட்டையான கலப்பினத் தென்வங்கன்றுகளை உற்பத்தி செய்து வழங்குவதற்கான திட்டம்.**—ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5,000 கலப்பினத் தென்னங்கன்றுகள் உற்பத்தி செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டம், வேப்பங்குளம் வட்டாரத் தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் 1969-70 லிருந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

(8) ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையம்.—பெதிலிடு (bethylids) யுலோபைடுஸ் (eulophids), பராக்கோடாஸ் (bracodes) போன்ற ஒட்டுண்ணிகளை அதிக அளவில் வளர்த்து, நோயினால் பாதிக்கப் பட்டுள்ள தோட்டங்களில் அவற்றை இலவசமாக விடுவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். குடியாத்தம், தஞ்சாவூர், கோயம்புத்தூர், உடங்குடி, நாகர் கோயில், சேலம், காஞ்சிபுரம், இராமநாதபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி, தருமபுரி, மதுரை ஆகிய இடங்களில் ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன.

(9) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் முந்திரி, தென்னை வளர்ப்பு.—சாகுபடி செய்யத்தக்க தரிசு நிலங்களில் தென்னை வளர்ப்ப தற்காக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் தென்னம் பிள்ளைகள் வளர்த்து வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

முந்திரி வளர்ப்புத் திட்டங்கள்.

இம்மாநிலத்தில் கீழ்க்காணும் முந்திரி வளர்ப்புத் திட்டங்கள் செயலில் உள்ளன :—

(1) தமிழ்நாட்டில் முந்திரி வளர்ப்புத் திட்டம்.

(2) கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் முந்திரித் தோட்டங்கள் அமைப் பதற்கான திட்டம்.

(3) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் முந்திரி, தென்னைத் தோட்டங்கள் அமைப்பதற்கான திட்டம்.

(4) முந்திரி பயிரிடுவதற்கான முனைப்புத் திட்டம் (மத்திய அரசு ஆதரவு பெறும் திட்டம்)

(அ) முந்திரி பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள்.

(இ) முந்திரி குறித்து கட்புலவிளக்க நிலத்துண்டுகள் அமைத்தல்.

ஒவ்வொரு நபருக்கும் ரூ. 3,000 என்கிற பேரளவுக்கு உட்பட்டு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 வீதம் நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்கி, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5,000 ஏக்கர் வீதம் நான்காம் திட்டக் காலத்தில் 25,000 ஏக்கரில் முந்திரிச் சாகுபடியை விரிவுபடுத்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். சாகுபடி செய்பவர் ஒவ்வொருவருக்கும் தரமான முந்திரிக் கொட்டைகள் வழங்கப்படு கின்றன.

1972 மார்ச் 25]

பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின்கீழ் தென் ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் 5,916 ஏக்கரில் முந்திரி பயிரிடுவதற்கும், விளக்கப் பாத்திகள் அமைக்கவும் முந்திரி வளர்ப்பு முனைப்புத் திட்டம் 1971-ல் தொடங்கப்பட்டது. சாகுபடியில் நவீன முறைகளைக் கையாளுதல், பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின்கீழ் முனைப்பு நடவடிக்கைகளைக் கையாளுதல் ஆகியவற்றைச் செயற்படுத்துவதற்காக, இரசாயனப் பொருள்கள் வாங்குவதற்காகப் பயிரிடுவோருக்கு உதவித்தொகையாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 25 அளிக்கப்படுகிறது. விளக்கப்பாத்திகளுக்கு துண்டு நிலம் ஒன்றுக்கு (2 ஏக்கர்) இந்திய அரசு ரூ. 300 உதவித் தொகை அளிக்கிறது. இத்திட்டத்தினால் உற்பத்தி 20 சதவீதம் பெருகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பழ வளர்ச்சித் திட்டம்

பழத் தோட்டங்களை வளர்ப்பவர்களுக்கு நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்குவதன் மூலமும் பழ உற்பத்தி குறித்து இலவசமாகத் தொழில் நுட்ப ஆலோசனை வழங்குவதன் மூலமும் பழத் தோட்டங்கள் உள்ள பகுதியை அதிகப்படுத்த இத்திட்டம் வகைசெய்கிறது. ஒவ்வொரு தனியாருக்கும் திராட்சை பயிரிடுவதற்காக நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 6,000 என்கிற பேரளவுத் தொகைக்கு உட்பட்டு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,500 வீதமும் ஏனைய பழ மரங்களை வளர்ப்பதற்கு நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 2,000 என்ற அதிக அளவுக்கு உட்பட்டு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 வீதமும் நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்க இத்திட்டத்தின்கீழ் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. 1971-72-ல் இத்திட்டத்தின்கீழ் 1,600 ஏக்கரில் பழ மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டன. ரூ. 6.00 லட்சம் வரையில் நீண்டகாலக் கடனாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ல் 1,800 ஏக்கரில் பழ மரங்கள் பயிரிடவும், ரூ. 6.90 லட்சம் நீண்டகாலக் கடன் வழங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அரசு பழத்தோட்டம்—பழ நாற்றுப்பண்ணைகள் அமைத்தல்.

பழத் தோட்டங்களை அறிவியல் முறையில் வளர்ப்பதற்கும், பழத்தோட்டக்காரர்கள், பழ உற்பத்தியாளர்கள், பொதுமக்கள் ஆகியோருக்கு தரமான பயிரிடு பொருட்களை வழங்குவதற்கும் விளக்கப் பாத்திகளாகப் பணி புரியும் பழத் தோட்டங்களை நிறுவுவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இம் மாநிலத்தில் 9 பழத்தோட்ட நாற்றுப் பண்ணைகள் உள்ளன. அவை அமைந்துள்ள இடங்களாவன :—

ஆத்தூர்—செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

குடப்பட்டு—வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

மருங்குளம்—தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

கோடைக்கானல்—மதுரை மாவட்டம்.

பூவணி—இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

குற்ருலம்—திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

பெரியகுளம்—மதுரை மாவட்டம்.

திம்மாபுரம்—தருமபுரி மாவட்டம்.

கூனூர்—நீலகிரி மாவட்டம்.

சேலம் மாவட்டத்தில் மேட்டூரிலும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் குடுமியாமலையில் உள்ள அண்ணு பண்ணையிலும் இதைப்போன்ற பழத் தோட்டங்கள்-நாற்றுப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1972-73-ல் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு பழத் தோட்டம்—நாற்றுப் பண்ணை அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வாழை பயிரிடுவதுகுறித்து முனைப்புத் திட்டம்.

குட்டை வகை வாழையின் ஏற்றுமதியை அதிகரித்தல், வாணிகப் பயன் குறித்த பிற வகையான வாழைகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்குதல் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்ட, இத்திட்டம் வட ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் நிறைவேற்றப் பட்டு வருகிறது.

பல்வேறு பயிரிடு பொருள்களின் தேவையைக் காட்டும் பண்ணைத் திட்டம் ஒன்றை இத்திட்டப் பணியாளர்கள் தயாரித்து வருகின்றனர். கூட்டுறவுகள், வங்கிகள் மூலமாக ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 1,500 வரையில் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

நோயற்ற வாழைக் கன்றுகளும் தேவையாக உள்ள உழவர்களுக்கு அளிக்கப் படுகின்றன. வாழை பயிரிடுவோருக்கு தேவையான தொழில் நுட்ப ஆலோசனைகள் அளிக்கப்படுகின்றன.

1970-71-ல் செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருநெல் வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் 21,481 ஏக்கரில் வாழை பயிரிடப்பட்டன. 1971-72-ல் சுமார் 22,500 ஏக்கரில் உற்பத்தியை மும்முரப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1972-73-ல் 25,000 ஏக்கரை இத்திட் டத்தின்கீழ் கொண்டுவரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பாக்கு உற்பத்தி.

குற்றாலம், குமரி மூலை, கல்லாறு, கூடலூர், பெரியகுளம் ஆகிய இடங்களில் ஐந்து நாற்றுப் பண்ணைகள் அமைப்பதன் மூலம் தரமான கமுகுக் கன்றுகளை வளர்த்து வழங்குவதே பாக்கு உற்பத்தித் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். உதவித் தொகை அதிக அளவு ரூ. 100 என்பதற்கு உட்பட்டு 50 சத வீத விலையில் தெளிப்பான்கள் வழங்கப்படுகின்றன. வேளாண்மை நிதி உதவிக் கழகத்தின் நிதி உதவியுடன் மேட்டுப்பாளையத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள மற்று மொரு பாக்கு உற்பத்தித் திட்டத்தின் மூலம், மேட்டுப்பாளையத்திலும், கோயம் புத்தூர் மாவட்டத்தில் கால்வாய்க்கு அருகில் உள்ள பிற வட்டாரங்களிலும் 245 ஏக்கரில் பாக்கு பயிரிடக் கருதப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் பயிரிடு வோருக்கு ரூ. 5,000 வழங்கப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் கோக்கோ வளர்ச்சித் திட்டம்.

கோக்கோ வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டத்தின்கீழ், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பேச்சிப்பாறை, திருநெல் வேலி மாவட்டத்தில் பாபநாசம், மதுரை மாவட்டத்தில் மங்கலங்கொம்பு ஆகிய இடங்களில் மூன்று கோக்கோ முன்னோடித்திட்ட நிலையங்கள் உள்ளன.

1970-71-ல், 30 ஏக்கரில் கோக்கோ பயிரிடப்பட்டது. 1971-72-ல் 250 ஏக்கரில் பயிரிடுவதற்காக ஒரு லட்சம் கோக்கோ நாற்றுகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. 1972-73-ல் 300 ஏக்கரில் கோக்கோ பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் கருமிளகு வளர்ப்புத் திட்டம்.

நல்ல மிளகுக் கொடிகளை வளர்த்து அவற்றை மிளகு பயிரிடுவோர்களுக்கு மலிவான வீதத்தில் வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அறிவியல் முறையில் மிளகு பயிரிடுவதன் பலன்களை மிளகு விளைவிப்போருக்குக் கட்புல விளக்கம் அளிக்க உதவித் தொகை பெறும் விளக்கப் பாத்திகள் பேணப்படு கின்றன. தெளிப்பான்களும் தூவுகருவிகளும் மலிவான வீதங்களில் அளிக்கப்படு கின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பேச்சிப்பாறையிலும், நீலகிரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கூடலூரிலும் இரண்டு சிறு நாற்றங்கால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

1971-72-ல், 50 ஏக்கரில் பயிரிடுவதற்காக 40,000 மிளகுக் கொடிகள் வழங்கப் பட்டு வருகின்றன. 1972-73-ல் 60 ஏக்கருக்கு, 50,000 மிளகுக் கொடிகள் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பண்ணையூர் 1 கலப்பு மிளகுக் கொடியுடன் விளக்கப் பாத்திகள் அமைப்பதற்கான திட்டம். ..

கேரள மாநிலத்திலிருந்து 10,000 பண்ணையூர் 1 கலப்பினவகை மிளகுக் கொடியைக் கொண்டுவந்து, நீலகிரி மாவட்டத்தில், மிளகு பயிரிடுவோருக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் 10 விளக்கப் பாத்திகள் அமைக்கத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

இத்திட்டம், தொடக்கத்தில், நீலகிரி மாவட்டம், கூடலூரில் செயற்படுத்தப் படுகிறது. 1970-71-ல் 10 விளக்கப் பாத்திகள் அமைக்கப்பட்டன. 1971-72-ல் மேலும் 10 விளக்கப் பாத்திகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. முந்திய ஆண்டுகளில் அமைக்கப்பட்ட நிலப்பகுதிகளைப் பேணிவருவதுடன், 1972-73-ல் மேலும் 10 விளக்கப் பாத்திகளை அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் மஞ்சள் பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

ஈரோடு, கோபிச்செட்டிப்பாளையம் பகுதிகளில் உள்ள முனைப்புத் திட்ட அமைப்பை விளம்பரப்படுத்துவது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1971-72-ல் 6,054 ஏக்கரில் மஞ்சள் பயிரிடப்பட்டது. 10 விளக்கப் பாத்திகள் அமைக்கப் பட்டன.

தமிழ் நாட்டில் சணல், புளிச்சக்கீரை (மெஸ்டா) உற்பத்திக்கான திட்டத்தை சோதனை அடிப்படையில் மேற்கொள்ளல்.

இது ஒரு புதிய திட்டமாகும். தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, செங்கற்பட்டு, தென் ஆற்காடு, மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் சணல், புளிச்சக்கீரை (மெஸ்டா) ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்காக ஒவ்வொன்றுக்கும் இரண்டு ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள 100 சோதனைகளை (50 சோதனைகள் சணல், 50 சோதனைகள் புளிச்சக்கீரைகள்) நடத்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1972-73-ல் மொத்தம் 200 ஏக்கரில் சணல், புளிச்சக்கீரை (மெஸ்டா) பயிரிடப்படும்.

புகையிலை அபிவிருத்தியும் முனைப்புத் திட்டமும்.

சுருட்டுப் புகையிலை, தாம்பூலப் புகையிலை ஆகியவற்றின் தரத்தை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, புகையிலை வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்று செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஏக்கர் ஒன்றில் புகையிலை விளைச்சலை அதிகரிக்கச் செய்ய, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலும் புகையிலை முனைப்புத் திட்டம் ஒன்றும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. 100 விளக்கப் பாத்திகள்

அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டது. 31—12—1971 வரையில் 98 நிலத் துண்டுகளே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. புகையிலை முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ், 1971-72-ல் 14,000 ஏக்கரில் பயிரிடப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. 1972-73-ல் விளக்கப் பாத்திகள் அமைக்கவும், 16,000 ஏக்கரில் பயிரிடவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

புகையூட்டிப் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட வெர்ஜீனியா புகையிலை வளர்ச்சித் திட்டம்.

புகையூட்டிப் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட முக்கியவகை வெர்ஜீனியா புகையிலையை 700 ஏக்கரில் பயிரிடுவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 31--12--1971 வரையில் 345 ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ல் 700 ஏக்கரில் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. துறையினால் வளர்க்கப்பட்ட நாற்றங்கால்களிலிருந்து இலவசமாக நாற்றுகள் வழங்கப்படுகின்றன. களஞ்சியங்கள் அமைத்தல், கிணறுகள் வெட்டுதல், தெளிப்பான்கள் வாங்குதல், இவற்றிற்கு உதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இதைத்தவிர, சோதனை நடவடிக்கைகள் நடத்தவும், புகையிலையைப் பதப்படுத்தவும் உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

தமிழ் நாட்டில் காய்கறிப் பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

முக்கிய மாநகரங்களிலும், நகரங்களிலும் அவற்றைச் சுற்றி 30 மைல் பரப்பளவுக்குள் காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்துடன் நீலகிரி மாவட்டத்திலும், தருமபுரி மாவட்டத்தின் ஓசூர் பகுதியிலும், மலைப்பகுதிகளில் பயிராகும் காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் வகை செய்கிறது. காய்கறி விதைகள் பாதிவிலையில் விற்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொருவருக்கும், பருவம் ஒன்றுக்கு, சொந்தப் பிணையத்தின் மேல், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 120 குறுகியகாலக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. மும்முர நடவடிக்கைகளைக் கற்றுக் கொடுப்பதற்காக, விளக்கப் பாத்திகள் அமைக்கப்படுகின்றன. இத்திட்டமானது, தமிழ் நாட்டில், 25 வேளாண்மைக் கோட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

1971-72-ஆம் ஆண்டில், 28,200 கிலோ காய்கறி விதைகள் வழங்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1972-73-ஆம் ஆண்டில், 30,000 கிலோ காய்கறி விதைகள் வழங்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வீட்டுத் தோட்டங்களுக்குத் தேவையான விதைகள், நாற்றுகள், உரங்கள் முதலியவற்றை வழங்குவதற்குப் புதிய காய்கறி விற்பனை நிலையங்களைத் திறந்ததன் மூலம், மாநகர் காய்கறிப் பயிர் வளர்ச்சித் திட்டமானது வலுப்படுத்தப்பட்டது. காய்கறி பயிரிடுவோருக்கு தொழில்நுட்ப உதவியும் வழங்கப்படுகிறது.

காய்கறி, பழங்கள், அழகூட்டும் செடிகள் ஆகியவற்றை, அறிவியல் முறையில் பயிர் செய்வதற்குத் தோட்டக்காரர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் நோக்கோடு, ஒருமாத கால அளவுள்ள தோட்டக்காரர் பயிற்சியானது தொடங்கப் பட்டுள்ளது. இப்பயிற்சியை மேற்கொள்ளும் தோட்டக்காரர்களுக்கு, மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 பயிற்சி உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. முதல் தொகுதி யில் 20 பேர் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். அடுத்த தொகுதியினர் பயிற்சியை மேற் கொண்டுள்ளனர்.

சென்னை மாநகரில் காய்கறி விற்பதற்கான திட்டம்.

இத்திட்டமானது, சென்னை மாநகரைச் சுற்றி சுமார் 50 மைல் சுற்றள வினுள்ள உழவர்கள் தங்களுடைய காய்கறிகளை விற்பதற்கும், அவற்றிற்கு நியாயமான விலை கிடைக்கச் செய்வதற்கும் உதவி புரிவதோடு, சென்னை மாநகர மக்களுக்குப் புத்தம் புதிய காய்கறிகளை நியாயமான விலையில் வழங்குவதற்கும் வகை செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நகர்ப் பகுதித் திட்டம்.

வேளாண்மை மானியத் திட்டத்தின்கீழ், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங் கள் ஆகிய பகுதிகளிலுள்ள உழவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதுபோல நகராட்சி மற்றும் மாநகராட்சிப் பகுதிகளில் உள்ள உழவர்களுக்கும் சலுகைகள் வழங்க வகை செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின்கீழ், பின் வரும் சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன :—

(i) 50 சத வீத விலையில் காய்கறி விதைகளையும், பழச்செடி, தென்னம் பிள்ளைகளை 75 சத வீத விலையிலும் வழங்குதல்.

(ii) 50 சத வீத விலையில் வழங்கப்படும் கருவிகளின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

(1) மண்வெட்டிகள்.

(2) களைக் கொட்டுகள்.

1972 மார்ச் 25]

(3) பரப்புகள்.

(4) வெட்டுக்கத்தரிகள்.

(5) பூவாளிகள்.

ஒவ்வொரு உழவரும் ஒரு கருவியும் ரூ. 15 மதிப்புள்ள விதைகளும் பெறத்தகுதி பெறுவார்.

இத்திட்டம் 84 நகராட்சிகளில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டமானது, 1970-71-ஆம் ஆண்டிலிருந்து, பள்ளிகள், அனாதை இல்லங்கள் போன்ற பொது நிறுவனங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

உருளைக் கிழங்கு பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

இத்திட்டம், கோடைக்கானல் மலையிலும், தருமபுரி மாவட்டம், ஓசூர் வட்டத்திலும், உருளைக்கிழங்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க வகைசெய்கிறது. ஓசூர் பகுதியில் துறை மூலமாக உருளைக் கிழங்கு பயிரிடுவோருக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 750 வீதமும், கோடைக்கானல் மலைப்பகுதியில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் ஏக்கருக்கு ரூ. 900 வீதமும் கடன் வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. தேவைப்படும் விதை உரங்கள், பயிர்ப்பாதுகாப்பு மருந்துகள் ஆகியவை வேளாண்மைத் துறையால் அளிக்கப்படுகின்றன. பயிரிடுதலிலும், பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது ஆகியவை குறித்தும் இத்துறையின் பணியாளர்கள் தொழில்நுட்ப உதவிகளை அளிக்கின்றனர். இது தவிர, மத்திய உருளைக்கிழங்கு ஆராய்ச்சி நிலையத்திலிருந்து பெறப்பட்ட மூல விதைகளைப் பெருக்குவதற்கும், ஒரு மொத்தமாக வழங்குவதற்கும், இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. தற்போது, "சைபிள் ரேஞ்சு" என்னுமிடத்தில் ஒன்றும், கோடைக்கானல் மலையில் வில்பட்டியில் மற்றொன்றுமாக இரண்டு அரசு விதைப் பண்ணைகள் உருளைக்கிழங்கு விதைகளைப் பெருக்குவதற்காக உள்ளன.

1971-72 ஆம் ஆண்டில், 310 டன் உருளைக் கிழங்கு விதைகளை வழங்குவதென்ற குறிக்கோள் அளவு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்க, 31—12—1971 ஆம் நாள் வரை 234 டன் விதைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1972-73 ஆம் ஆண்டில், 350 டன் உருளைக்கிழங்கு விதைகளை வழங்குவதென்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இரசாயன உரங்கள்.

ஆதாயமளிக்கத்தக்க வகையில் பயிர்கள் விளைவிப்பதற்கு இரசாயன உரங்கள் இன்றியமையாதனவாகும். மிகு பயன் தரும் தானிய ரகங்கள் பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயலுக்குக் கொண்டுவந்த பிறகு, இரசாயன உரங்களைப் பயன்

படுத்துவதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. உள்நாட்டு உர உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தி செய்த இரசாயன உரத்தின் மீதானக் கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தியதன் காரணமாக மத்திய உரத் தொகுப்பு, இறக்குமதியாகும் உரங்களை மட்டும் பங்கீடு செய்து வருகிறது. உள்நாட்டு உர உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து கிடைக்கக்கூடிய உர அளவினை வழங்குவதற்கு, இந்த அரசு உறுதியளிக்கிறது. எஞ்சிய தேவைகளை மத்திய உரத் தொகுப்பிடமிருந்து பெற்று நேர் செய்யுமாறு இந்திய அரசை கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதனால், வேளாண்மை உற்பத்தித் திட்டங்களின் உரத் தேவை முழுமையாக நிறைவு செய்யப்படுகிறது. இம்மாநிலத்தில், இரசாயன உரங்கள் வழங்குவதற்காக, 140 உரக் கலவை நிறுவனங்களும், 11,000 சில்லறை விற்பனையாளர்களும் உள்ளனர். பல்வேறு இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துவது படிப்படியாகப் பெருகி வருகிறது என்பது கீழ்க்கண்ட புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து தெரியவருகிறது :—

ஆண்டு.	பயன்படுத்தப்பட்ட இரசாயன உரங்கள். நைட்ரஜன்.	பாஸ்பேட்.	பொட்டாஷ்.
	(லட்சம் டன்களில்.)		
1968–69	1·13	0·35	0·31
1969–70	1·48	0·42	0·33
1970–71	1·73	0·72	0·51
1971–72	1·95	0·68	0·58
(எதிர்பார்க்கப்படுகிறது) 1972–73 (இலக்கு).	2·07	0·75	0·55

1972-73 ஆம் ஆண்டு முன்பருவ, பின்பருவப் பயிர்களுக்காகத் தேவைப்படும் உரங்களின் மதிப்பீடு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

பருவம்.	தேவை.	டன்.
முன் பருவப் பயிர், 1972 ..	யூரியா	54,000
	அமோனியம் சல்பேட் ..	43,000
பின் பருவப் பயிர், 1972–73	யூரியா	44,000
	அமோனியம் சல்பேட் ..	43,000

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1972 மார்ச் 25]

உரக் கட்டுப்பாடு ஆணை.

கலப்பட இரசாயன உரங்கள் அங்காடிகளில் விற்கப்படுவதைத் தடுப்பதற்காகப் பல்வேறு உர விற்பனை நிலையங்களிலிருந்து உர மாதிரிகள் பெறப்பட்டு, கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஆய்வுக் கூடங்களில் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன. இரசாயன உரங்களில் கலப்படங்கள் செய்வது, தரக் குறைவான இரசாயன உரங்களை விற்பனை செய்வது ஆகியவை குறித்துக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க அரசு எப்போதும் தயங்காது.

கடன் வசதிகள்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், வணிக வங்கிகள் ஆகியவைமூலம் அதிக அளவில் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மும்முர உரத் திட்டத்தின்கீழ், உரங்கள் வாங்க அரசால், கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஏக்கர்கள் அடிப்படையிலும், தனிப் பட்டவர்கள் அடிப்படையிலும், அவ்வப்போது அரசினால் முடிவு செய்யப்படுகிற மேல்வரம்புக்கு உட்பட்டு, பல்வேறு பயிர்களுக்கான கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1971-72 ஆம் ஆண்டில், இத்திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 6.25 கோடி கடன் வழங்குவதற்கு, அரசு வகை செய்துள்ளது.

பாமினி உரமணிகள் உற்பத்தி தொழிற்சாலை.

தமிழ் நாடு கூட்டுறவு விற்பனைக் கழகத்தால் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மன்னார்குடியில் நிறுவப்பட்டுள்ள பாமினி உரமணித் தொழிற்சாலை 1971 சனவரித் திங்கள் முதல் உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்துள்ளது. இந்த தொழிற் சாலையில் ஆண்டு உற்பத்தி அளவு 45,000 டன் உரமணிகள் ஆகும். பல்வேறு தரங்களில் தழை, மணி, சாம்பல் சத்துக்கள் கொண்ட உரமணிகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இம்மாதிரி உரமணிகளை உற்பத்தி செய்வதற்கும் அவைகளை விவசாயிகளிடையே பரப்புவதற்கேதுவாக அரசு தங்களது உரத் தொகுப்பிலிருந்து யூரியா, அமோனியம் சல்பேட் முதலிய மூல உரங்கள் தந்து உதவுகிறது. இந்த உரமணிகள் கையாள்வதற்கும், பயிர்களுக்கு இடுவதற்கும், விநியோகம் செய்வதற்கும் சுலபமாக இருக்கின்றன. மேலும் சாதாரணக் கலப்பு உரங்களில் உரமல்லாப் பொருள்களைக் கலப்படம் செய்ய இயலும். ஆனால் இந்தக் கலப்பு உரமணிகளில் கலப்படம் செய்வதற்குச் சாத்தியக் கூறு இல்லை.

உரமிடும் திட்டம்.

கிராமப்புற கலவை எருத் திட்டம்.

கிராமப்புறங்களில் கிடைக்கக்கூடிய கழிவுப் பொருள்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்துவது, அவைகள் நல்ல தரமுள்ள கலப்பு உரமாக மாற்றுவது ஆகியவையே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக, கலப்பு உரமிடும் கூடங்களை வைத்துவரவும், நல்ல தரமுள்ள கலப்பு

உரத்தைத் தயாரிப்பதில் தேவையான தொழில் நுட்ப ஆலோசனையை வழங்கவும் வேண்டி, உழவர்களுக்கும், ஊராட்சிகளுக்கும் உதவுவதற்கு, கலப்பு உர வளர்ச்சி இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். வட்டார அளவில், மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரி (கலப்பு உரம்) ஒருவர் கலப்பு உரத் தயாரிப்புத் திட்டங்களுக்குப் பொறுப்பு வகிக்கிறார். இத் திட்டத்தின்கீழ், நிதி உதவி எதற்கும் வகை செய்யப்படவில்லை. இப்பணியாளர்களுக்காகும் செலவு, திட்டத்தின்கீழ் வராத செலவுகளிலிருந்து சரிக்கட்டப்படுகிறது. 1971-72 ஆம் ஆண்டில் 72.00 லட்சம் டன் உரம் உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்று குறிக்கோள் அளவு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்க, 1971 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் வரை 60.49 லட்சம் டன் உரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. நான்காவது திட்டக்காலத்தின் இறுதிக்குள், உற்பத்தி அளவை 75.00 லட்சம் டன்னுகைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதே நோக்கமாகும்.

நகரக் கலவை எருத் திட்டம்.

மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் ஆகியவற்றில் கிடைக்கப் பெறும் குப்பைகள், மலக்கலவைகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி, அறிவியல் அடிப்படையில் நல்ல தரமுள்ள கலவை எருவாக மாற்றுவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். கலவை எரு உற்பத்தி செய்வதற்கேற்ற இடத்தை வாங்கவும், குப்பைகள், மலக்கலவைகள், கலவை எருக்கள் ஆகியவற்றை எடுத்துச் செல்வதற்கு லாரிகள் வாங்கவும், கலவை எரு இடத்திற்குப் போதுமான சீரமைப்புகளைச் செய்யவும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குக் கடன் உதவி வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. கலவை எரு விற்பதில் ஏற்படும் விரயத்தைச் சரிக்கட்ட, கலவை எருத் தயாரிப்பின் செலவில் 25 சத வீதம் அல்லது உண்மையான விரயம் இதில் எது குறைவோ அது, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு உதவித் தொகையாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. 1971-72 ஆம் ஆண்டில், சுமார் 7.50 லட்சம் டன் கலவை எரு தயாரிக்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1972-73-ம் ஆண்டில், 9.00 லட்சம் டன் தயாரிக்கப்படவேண்டுமென்று குறிக்கோள் அளவு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

கழிப்பு எருத் திட்டம்.

கழிப்பு எருத் தயாரிப்பதற்காக, கிராமங்களில் கிடைக்கும் மலக்கலவை உட்பட உள்ள கழிவுப் பொருள்களை, ஊராட்சிகள் பயன்படுத்துவதற்கு வசதிகள் செய்துகொடுப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இப்பணியை மேற்கொள்வதற்காக, ஊராட்சிகளுக்கு, தொடர் இனச் செலவில் 25 சத வீதம், உதவித் தொகை வழங்கப்படுகின்றது. இந்த உதவித் தொகையானது,

ஒவ்வொரு ஊராட்சிகளுக்கும், ரூ. 150 என்ற பேரளவுக்கு உட்பட்டதாக இருக்கும். நான்காவது திட்டக்கால அளவின் ஒவ்வொரு ஆண்டிற்குமான திட்டக் குறிக்கோள் அளவு 3.00 லட்சம் டன்னாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

தழை உரத் திட்டம்.—தழை உரமிடுவது, இம் மாநிலத்தில், ஏற்கெனவே, செயலில் உள்ளது. இம்மாநிலத்திலுள்ள நெல் வயல்கள் முழுவதையும் தழை உரத்தால் நிரப்புவதே இத்திட்டத்தின் முடிவான நோக்கமாகும். தழை உரத்தின் தேவை, துறையின் மூலம் தழை உர விதைகள் வழங்கப்படுவதன் மூலமும், உழவர்களிடையே தழை உர விதைகள், தழை உரங்கள், ஆகியவற்றை மாற்றிக்கொள்வது, கொழிஞ்சி, போன்ற பிற தழை உரப் பயிர்களைத் தாங்களே விதைத்துக்கொள்வது ஆகியவற்றின் மூலமும் சரிக்கட்டப்படுகிறது. 1971-72 ஆம் ஆண்டில், 2,100 டன் விதை வழங்குவது என்றும், அதன் மூலம் 23.72 லட்சம் ஹெக்டேர்களை இதன்கீழ்க் கொண்டுவருவது என்று குறிக்கோள் அளவு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. 1971 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள்வரை, 1,649 டன் அளவுள்ள விதை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மண்ணைப் பண்படுத்தும் பொருள்கள்.

இத் திட்டமானது, இம்மாநிலத்தில், தஞ்சாவூரைத் தவிர, ஐந்து வட்டாரங்களில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இடங்களில், 100 ஏக்கர் கொண்ட கட்புல விளக்கப் பகுதிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு 150 டன் களிக்கல் (ஜிப்சம்) இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் 8 இடங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படுகின்றன. 1971-72 ஆம் ஆண்டில், இத்திட்டமானது, திருவண்ணாமலை, செய்யாறு, சங்கரன்கோயில், சாத்தூர், பொள்ளாச்சி ஈரோடு, நாமக்கல், கிருஷ்ணகிரி ஆகிய இடங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டது. 1971-72 ஆம் ஆண்டில், மொத்தம் 1,200 டன் அளவுள்ள களிக்கல் (ஜிப்ஸம்) வழங்கப்படும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1972-73 ஆம் ஆண்டில், ரூ. 1.20 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில், 8 கட்புல விளக்கப் பகுதிகளை உருவாக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மண் பண்படுத்தும் பொருள்கள் மலிவு விற்பனை செய்தல்.

இத்திட்டமானது, இம்மாநிலத்தில், தஞ்சாவூர் உட்பட 6 வட்டாரங்கள் அனைத்திலும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. களிக்கல் (ஜிப்ஸம்) சுண்ணாம்பு போன்ற மண் பண்படுத்தும் பொருள்கள், 50 சதவித ஈடு செய் விலையில் உழவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. 1971-72 ஆம் ஆண்டில், 2,000 டன் களிக்கல் (ஜிப்ஸமும்), 500 டன் சுண்ணாம்பும், மொத்த மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 2.50 லட்சத்தில் வழங்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1972-73 ஆம் ஆண்டிலும், மொத்தம் ரூ. 2.75 லட்சம் செலவில், 2,000 டன் களிக்கல்லும் (ஜிப்ஸமும்), 500 டன் சுண்ணும்பும் வழங்கத் திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது.

நவீன வேளாண்மை முறைகள்—பயிர்ப் பாதுகாப்பு.

பயிர்ப் பாதுகாப்பு என்பது முக்கியமானதொரு நடவடிக்கையாகும். பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கையின்றி, எருவிடுதல், நீர் நிர்வாகம், பிற சாகுபடி முறைகள் போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால் மட்டும் நாம் விரும்பும் பயன் கிட்டிவிடாது. 1971-72 ஆம் ஆண்டில், 75 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட நெல்வயல்களில் அதிக விளைச்சல் தரும் நெல் வகைகளைப் பயிரிடும் பெரிய அளவிலான திட்டம் ஒன்றை அரசு கொண்டுவந்துள்ளது. 1971-72 ஆம் ஆண்டில், நெல், சிறு தானியம் ஆகியவற்றில் அதிக விளைச்சல் தரும் வகைகளைப் பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் பொருட்டும், வணிகப்பயிர்களின் விளைச்சலைப் பெருக்கும் பொருட்டும், 15 சத வீத உதவித் தொகையுடன் அதிக அளவு பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளைக் கிடைக்கச் செய்ய போதிய நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது.

1971-72 ஆம் ஆண்டில் பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள பரப்பளவின் புள்ளிவிவரமும், 1972-73 ஆம் ஆண்டில் இந்நடவடிக்கைகளின்கீழ்க் கொண்டுவர இலக்கிடப்பட்டிருக்கும் பரப்பளவின் விவரமும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

(ஏக்கர் லட்சத்தில்)

	1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கான இலக்கு.	1971-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் வரையுள்ள சாதனை.	1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான இலக்கு.
	(1)	(2)	(3)
உணவுப் பயிர்கள்	78·79	61·689	81·00
உணவுப் பயிரல்லாத பிற பயிர்கள்.	44·70	35·592	32·00
விதைப் பக்குவப்படுத்தல் ..	15·00	10·103	16·37
எலித் தொல்லைக் கட்டுப்பாடு.	6·00	5·377	6·05
விமானம் மூலம் மருந்து தெளித்தல்.	10·00	9·81	15·00

1972 மார்ச் 25]

பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாதனங்களைப் பழுதுபார்த்தல், வாடகைக்கு விடுதல் ஆகியவற்றிற்கான வசதிகள்.

தெளிப்பான்கள், தூவுகருவிகள் ஆகியவற்றை நல்ல நிலையில் வைத்திருக்கும் நோக்கோடு, செயல்படாமலுள்ள பிரிவுகளை உடனடியாகப் பழுது பார்ப்பதற்காக ரூ. 4.08 லட்சம் செலவில், வலம் வரும் ஆறு பிரிவுகள் அமைப்பதற்கு அரசு அண்மையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. பயிர்ப் பாதுகாப்புப் பணிக்காக விசைத் தெளிப்பான்களை இயக்குவதற்கு, பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்களை நியமிப்பதன் மூலம் முறையான பணியைப் புரிவதற்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இவர்களுக்கான ஊதியங்களும், வாடகைக் கட்டணங்களும் பயன்பெறுவோரிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகின்றன.

விமானம் மூலம் மருந்து தெளித்தல்.

இந்நாட்டில் விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்கப்படும் மொத்த பரப்பளவைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் நாடு பிற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் முன்னணியில் நிற்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1970-71 ஆம் ஆண்டில் மொத்தம் 6.974 லட்சம் ஏக்கரில் விமான மூலம் மருந்து தெளிக்கப்பட்டது. 1971-72 ஆம் ஆண்டில், 10 லட்சம் ஏக்கரில் விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அதில், 1971 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் வரை 9.81 லட்சம் ஏக்கரில் தெளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 7 வீதம் 9 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் மருந்து தெளிப்பதற்கான செலவுகளைச் சரிக்கட்டும் வகையில், இந்திய அரசு, தற்போது ரூ. 63.00 லட்சம் நிதி உதவி வழங்கியுள்ளது. மொத்தத் திட்ட மானியத்துக்கு மேல் இது வழங்கப்படும், பயிர் செய்யப்பட்ட நிலங்களுக்கிடையேயுள்ள தரிசு நிலங்கள் மீதும், பிற பயிர்கள் மீதும் மருந்து தெளிப்பது குறித்து ஏற்படும் செலவில் குறிப்பிட்ட சத விதத் தொகையும் மாநில அரசினால் ஏற்கப்படுகிறது.

விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்கப்படுவதற்காக, இரண்டு ஹெலிகாப்டர்களை வாங்குவதற்கு வேளாண்-தொழில் கழகம் தீர்மானித்துள்ளது, இது குறித்து இந்திய அரசுடன் கடிதத் தொடர்பு நடைபெற்று வருகிறது.

பூச்சிக் கொல்லி மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடம்.

தற்போது கோயம்புத்தூர், கோயில்பட்டி, ஆடுதுறை, காஞ்சிபுரம், மதுரை ஆகிய இடங்களில் ஐந்து பூச்சி கொல்லி மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள் உள்ளன. விற்பனையாவதற்குமுன் விற்பனை நிலையங்களிலிருந்து பெறப்படும் மாதிரிகள் இந்த ஆய்வுக் கூடங்களில் சோதனையிடப்படுகின்றன,

இந்தத் தரமான மருந்துகள் மட்டுமே வழங்கப்படுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகின்றன. பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் சட்டம், 1—8—1971 லிருந்து செயலுக்கு வந்தது. இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகளில் ஒன்று, பயிர்ப் பாதுகாப்புக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் இரசாயனங்களைச் சோதனை செய்வதற்கான இயந்திரங்களை வழங்குவதும் வசதிகளை செய்துகொடுப்பதுமாகும். கூடுதலாக, ஒன்பது பூச்சிக் கொல்லி மருந்துச் சோதனைக் கூடங்களை அமைப்பது குறித்து அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள்.

நீராலும், காற்றாலும் ஏற்படும் மண் அரிப்பிலிருந்து நிலத்தைக் காப்பதும், மிகவும் தேவைப்படும் மண் ஈரத்தைப் பாதுகாப்பதும் மண்வளப் பாதுகாப்பின் நோக்கமாகும். வேளாண்மை நிலங்களில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் கீழ்க்கண்ட முறைகளில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன; நில வளைவுக்கேற்ப வரப்பு கட்டுதல், மலைப்பகுதிகளில் சரிவுப் பாத்திகள் அமைத்தல், ஆற்றுநீர் அரிப்புத் தடுப்பு, மற்றும் நிலத்தைச் சீராக்குதல், மட்டப்படுத்துதல், பாசன வடிகால் கால்வாய்களை அமைத்தல் போன்ற நீர்சிக்கனப் பயன்பாட்டு முறைகள். மேற்குறிப்பிட்ட பணிகளை மேற்கொள்வதால், மண் அரிப்பு தடுக்கப்படும். அத்துடன், உபரி நீர் பாதுகாப்பான முறையில் வெளியேற்றப்படும். இதனால், நிலையான அடிப்படையில் நிலத்தின் உற்பத்தி திறன் ஒரே சீரான முறையில் பாதுகாக்கப்படும். இத்திட்டத்தின் கீழ் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணியை 23 துணைக் கோட்டங்கள் கவனித்துக் கொள்கின்றன. ஒவ்வொரு துணைக் கோட்டமும் 4,800 ஏக்கர் பரப்பளவில் மண்வளப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறாக, நான்காவது திட்டத்தின் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்காகவும் இலக்கிடப்பட்ட பரப்பளவு, 1,03,000 ஏக்கராகும். 1971-72-க்கு என இலக்கிடப்பட்ட 1,03,000 ஏக்கரில், 31—12—1971 வரையில், 77,596 ஏக்கர் பரப்பளவில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

மண்வளப் பாதுகாப்பு, நிலப்பயன் ஆய்வு.

கீழ்க்கண்ட காரியங்களுக்காக, தமிழ்நாட்டு மாவட்டங்களில் விரிவான மண்வள நோட்ட ஆய்வை மேற்கொள்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும் :—

(1) மண்வகைகளின் தனித் தன்மைகளைத் தீர்மானித்தல்;

(2) அவற்றை வெவ்வேறு தொகுதி, தொடர், வகைகளாகப் பகுத்தல்;

1972 மார்ச் 25]

(3) வெவ்வேறு மண்வகை எல்லைகளையும் தீர்மானம் செய்து வரைபடம் தயார் செய்தல்;

(4) பல்வேறு பயிரிடு முறைக்களுக்காக, மண்வகைகளின் பொருத்தம், பயன்பாடு ஆகியவற்றை ஒப்பிட்டு முன்னுரைத்தல்.

மண்ணுக்கேற்ற பயிர், அதைப் பயன்படுத்தும் முறை ஆகியவற்றை சரிவர வகுப்பதே இத்திட்டத்தின் இறுதியான நோக்கமாகும். கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், பல்லடம், அவினுசி, பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை வட்டங்கள், தஞ்சாவூர் மாவட்டம், நாகப்பட்டினம், திருத்துறைப்பூண்டி, சீர்காழி வட்டங்கள், சேலம் மாவட்டம், ஆத்தூர் வட்டம், தருமபுரி மாவட்டம், கிருஷ்ணகிரி வட்டம் ஆகியவற்றில் மண்வளம் பற்றிய நோட்ட ஆய்வு முடிவு பெற்றுள்ளது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், ஈரோடு வட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம், அறந்தாங்கி வட்டம் ஆகியவற்றில் மண்வள நோட்ட ஆய்வு நிறை வேறி வருகிறது. மண்வள நோட்ட ஆய்வுச் சோதனை கிட்டத்தட்ட 30 லட்சம் ஏக்கரில் நடத்தப்பட்டது.

1971-72-க்கென 7.5 லட்சம் ஏக்கர் என்று இலக்கிட்டிருக்க, அவ்வாண்டில் இதுவரையில் 7 லட்சம் ஏக்கரில் இந்த ஆய்வு நடத்தப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ல் 10 லட்சம் ஏக்கரில் மண்வள ஆய்வு நடத்த இலக்கிடப்பட்டுள்ளது.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் சாத்தனூர் திட்டப் பாசனப் பகுதியில் மண்வளத்தைப் பாதுகாத்தல்—நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தல் திட்டம்.

மண்வளத்தைப் பாதுகாத்தல்.—நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தல் பணிகளை மேற்கொள்ளும் நோக்கத்துடன், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், சாத்தனூர் திட்டத்தின் பாசனப் பகுதியில் இத்திட்டம் செயலிலுள்ளது. 1971-72-ல், 250 ஏக்கர் பரப்பளவில் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1972-73-ல் 3,400 ஏக்கர் பரப்பளவில் இப்பணிகளை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மண்வளப் பரிசோதனை.—உழவர்கள் தொழில் நுட்ப உத்திகளை அறியாமலும், தங்களது நிலங்களுக்கும் பயிர்களுக்கும் தேவையான சரியான சத்துக்களைப்பற்றி அறியாதவர்களாயும் இருந்தால், போதிய அளவுக்கும், உரிய காலத்திலும் உரங்களை அவர்களுக்கு வழங்கிவிடுவதனுலேயே, முழுப் பயன்கள் கிட்டிவிடாது. எனவே, உழவர்கள் உரங்களை சீரான முறையில் பயன்படுத்துவதை மேம்படுத்தும் திட்டத்தின் ஒருங்கிணைந்த முக்கியப்பகுதி

[1972 மார்ச் 25

யாக, மண்வளப் பரிசோதனைத் திட்டம் செயல்பட வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் தற்போது 11 மண்வளப் பரிசோதனைக் கூடங்கள் கீழ்க்கண்டவிடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன :

ஊரின் பெயர்.	ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மாவட்டங்கள்.
1. கோயம்புத்தூர்	கோயம்புத்தூர்.
2. ஆடுதுறை	தஞ்சாவூர்
3. கோவில்பட்டி	திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி.
4. கடலூர்	தென் ஆர்க்காடு.
5. குடியாத்தம்	வட ஆர்க்காடு.
6. மதுரை	மதுரை
7. காஞ்சிபுரம்	செங்கல்பட்டு.
8. சேலம்	சேலம், தருமபுரி.
9. பரமக்குடி	இராமநாதபுரம்.
10. திருச்சிராப்பள்ளி	திருச்சிராப்பள்ளி.
11. உதகமண்டலம்	நீலகிரி.

தருமபுரி மாவட்டத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக, 1972-73-ல் தருமபுரியில் மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடம் ஒன்றை நிறுவ முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்திய அரசிடமிருந்து பெற்ற இயல் ஊர்தி, மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடமொன்று, ஆடுதுறை மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள் மேலும் இரண்டை இந்திய அரசு வழங்குமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

ஆடுதுறையில் உள்ள ஓர் ஆய்வுக் கூடம் நீங்கலாக, ஏனைய மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள் ஆண்டொன்றுக்கு நீர் மாதிரிகள் தவிர, 30,000 மண்மாதிரிகளை ஆய்வு செய்யவேண்டும். ஆடுதுறையிலுள்ள ஆய்வுக் கூடம், நீர் மாதிரி ஆய்வு தவிர, 1,00,800 மண்மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டும்.

வளர்ச்சி வட்டார அளவில் மண்ணின் செழிப்புத் தன்மை பற்றிய ஆய்வு ஏற்கெனவே முடிக்கப்பட்டு விட்டது. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் தவிர, ஏனைய மாவட்டங்களில், பாசனம் பெறும் பகுதிகளுக்கான, கிராம நிலங்களின் செழிப்புத்தன்மை பற்றிய வரைபடங்கள் தயாரிப்பது முன்னேற்ற நிலையி லுள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மாவட்ட வேளாண்மை மும்முரத் திட்டத்தின் கீழ், செழிப்புத்தன்மை பற்றிய அதி மும்முர ஆய்வு மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது.

சென்னை வேளாண்மைப் பொறியியல் பணிக்களரிகள் உட்பட, டிராக்டர்களை வாடகைக்கு விடும் திட்டம்.

இதுவரை பயிரிடப்படாத நிலங்களையும், நடப்புத் தரிசு நிலங்களையும் பயன் படுத்துவதற்காகவும், ஏற்கெனவேயுள்ள நிலங்களின் விளைச்சலைப் பெருக்க அவற்றை உழுவதற்காகவும் உழவர்களுக்கு வேளாண்மை இயந்திரங்களை வாடகைக்கு வழங்குவதே டிராக்டர் வாடகைத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

சொந்தமாக டிராக்டர் வாங்குவது எல்லா உழவர்களுக்கும் இயலாத ஒன்றாகும். அதற்காக, இத்துறை, டிராக்டர்கள், அதற்கான சாதனங்கள், சங்கிலி சக்கர டிராக்டர்கள் (Crawlers) ஆகியவற்றை உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடுகிறது. தற்போது, இத்துறையிடம் 156 சங்கிலி சக்கர டிராக் டர்களும், 151 டிராக்டர்களும் உள்ளன. இந்த இயந்திரங்களின் பயனை உழவர் கள் உணர்வதற்காகவும், அவர்களை அவற்றைப் பயன்படுத்த ஊக்குவிப்பதற் காகவும், 22—9—1971 வரையில், வாடகைக் கட்டணங்கள், குறைக்கப்பட்டது. 22—9—1971 முதற்கொண்டு கட்டுபடியாகிற கட்டணங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக் கின்றன. பயிர்ப் பருவமில்லாத காலத்தில், டிராக்டர்களுக்கு தேவை இல்லாத போது, வேளாண்மைச் சாராத காரியங்களுக்காகவும், சாதாரணமாக வசூலிக்கப்படும் கட்டணங்கள்போல் இரண்டு மடங்குக் கட்டணத்தில் அவை வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. அரசுத் துறைகள், உள்ளாட்சி மன்றங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்த வரையில், வேளாண்மை சாராத பணிகளுக்காக டிராக்டர்கள் கேட்கப்பட்டாலும், வேளாண்மைக் காரியங்களுக்காக வசூலிக்கப்படும் கட்டணமே அவர்களிட மிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது. சிறு பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கும் டிராக்டர்கள் சிறு பாசனப் பணிகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்படாத போது, அவை நிலத்தை உழுவதற்கும், பிற வேளாண்மைப் பணிகளுக்கும் பயன் படுத்தப்படுகின்றன.

வளர்ந்து வரும் தேவைகளை நிறைவு செய்ய, ஒவ்வோர் ஆண்டும் கூடுதலான சங்கிலி சக்கர டிராக்டர்கள் வாங்கப்பட்டு, அந்த டிராக்டர்களின் தொகுதியில்

கூடுதலாகச் சேர்க்கப்படுகின்றன. திட்ட இலக்குகளும், எய்திய சாதனை களும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

	1970		1971–72.		1972–73
	இலக்கு.	சாதனை.	இலக்கு.	சாதனை.*	இலக்கு.
1. நிலத்தைச் சமன் படுத்துதல்.	9,733	11,681	10,615	9,580	12,108
2. இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்திச் செய் யப்படும் சாகுபடி யின்கீழ்.	35,000	35,061	50,900	39,772	50,900

*(1971 டிசம்பர் வரையிலும்.)

இத்துறையின் இயந்திரங்களின் தொகுப்பிலுள்ள இயந்திரங்கள் அதிகரித் துள்ளதாலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், உழவர்கள் ஆகியோர் வைத்துள்ள டிராக்டர்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்துள்ளதாலும், நியாயமான கட்டணத்தில் பழுது பார்க்கும் வசதிகள் போதிய அளவில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வது அவசியமாகும். எனவே, படிப்படியான திட்டத்தின்கீழ், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பணிக்களரி ஒன்றை ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே இத்துறைக்கு, கோயம்புத்தூர், திருவாரூர், மதுரை, திருச்சிராப் பள்ளி, வேலூர் ஆகியவிடங்களில் 5 டிராக்டர் பணிக்களரிகள் உள்ளன. விரைவில், கடலூரிலும் பணிக்களரியொன்று ஏற்படுத்தப்படும். செப்பனிடு கருவிகளுடன் கூடிய இயல் ஊர்திப் பிரிவுகள் இரண்டு கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

மேற்கண்ட டிராக்டர் பணிக்களரிகள் ஆறினைத் தவிர வணிக முறையில் நடத்தப்படும் வேளாண்மைப் பொறியியல் பணிக்களரி ஒன்றும் சென்னையில் இருக்கிறது. விசைத் துளைக் கருவிகள், பிற வேளாண்மைச் சாதனங்கள் உற்பத்தியும் இப்பணிக்களரியில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. ரூ. 40 லட்சம் செலவில் இப்பணிக்களரியை வலுப்படுத்தி, 15 விசைத் துளைக் கருவிகள் உற்பத்தி செய்வதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளன.

சிறுபாசனம்.

நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும், இறைவைப் பாசன வசதிகளை விரிவுப்படுத்துவதன் மூலமும், மிகு பயன்தரும் பயிர்வகைத் திட்டம் போன்ற வேளாண்மை உற்பத்தி பெருக்கத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறை வேற்ற இயலும். இத்திட்டங்களுக்கு கடன் வழங்கும் பொறுப்பு, நிலவள வங்கிகள், வணிக வங்கிகள் முதலிய கடன் வழங்கு நிறுவனங்களிடம் மாற்றப் பட்டுள்ள போதிலும், அரசு தொடர்ந்து தேவையான இயந்திரங்களை வழங்கியும், பணிகளை நிறைவேற்றியும் வருகிறது.

1969-70 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பல்வேறு சிறுபாசனத் திட்டங்களின் கீழ்திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள், சாதனைகள் 1972-73-க்கான திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள் ஆகியவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன

திட்டத்தின் பெயர்.	1969–70		1970–71		1971–72		1972–73
	குறிக்கோள் அளவு.	சாதனை.	குறிக்கோள் அளவு.	சாதனை.	குறிக்கோள் அளவு.	சாதனை.	குறிக்கோள் அளவு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
தனியார் குழாய்க் கிணறுகள் திட்டம்.	2,000	2,205	2,300	2,237	2,300	2,300	2,200
துளைக் கிணறுகள் திட்டம்.	600	568	700	699	700	700	900
வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் திட்டம்.	2,000	2,055	2,000	1,559	2,500	2,500	2,000
கிணறுகள் ஆழப்படுத்தும் திட்டம்.	850	1,248	810	1,220	1,050	1,050	900
ஊருணிக் கிணறுகள் திட்டம்	10	10	10	7	10	10	10

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

[1972 மார்ச் 25

தனியார் குழாய்க் கிணறுகள் திட்டத்தின் கீழ், அதிகரித்து வரும் தேவைக்கேற்ப, 1972-73-ல், ரூ. 15 லட்சம் மதிப்புள்ள 10 விசைத் துளைக் கருவிகளைப் (இறக்குமதி செய்யப்பட்டவை) பெறுவதென்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும் திட்டங்களின் கீழ், உழவர்கள் வெடி மருந்துகளைப் பெறுவது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. எனவே, தென் ஆர்க்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர், மதுரை மாவட்டங்களில் வெடிமருந்து சேமிப்புக் கிடங்குகள் அமைக்கப்பட்டு, வேளாண்மைத் துறையால் வெடிமருந்துகள் வாங்கப்பட்டு, சேமித்து வைக்கப்பட்டு, தேவையான உழவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. அத்தகைய வெடிமருந்து சேமிப்புக் கிடங்குகளை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் அமைக்கப்பட ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. வெடிமருந்து மோட்டார், ஊர்தி ஒன்றுடன் கூடிய அத்தகைய சேமிப்புக் கிடங்கு ஒன்றை, 1972-73-ல் தருமபுரி மாவட்டத்தில் அமைக்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பாறைகளை வெடிவைத்துத் தகர்க்கும் இயந்திரங்களுக்கான தேவை அதிகரித்து வருவதை ஈடு செய்யும் பொருட்டு, 1972-73-ல், கூடுதலாக, பாறைகளை வெடிவைத்துத் தகர்க்கும் 10 இயந்திரங்கள் வாங்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

விற்பனை வசதி.

உற்பத்தியான விளைபொருளை வாங்குவது, விற்பனை செய்வது ஆகியவற்றை முறைப்படுத்துவதற்கு அங்காடிகள் இருந்தாலன்றி, உணவு தானியங்கள், வாணிகப் பயிர்கள் உற்பத்திப் பெருக்கத்தால் பயனேதும் ஏற்படாது. சிறந்த முறையில் விற்பனை செய்வதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடனும், நுகர்வோர் கொடுக்கிற விலையிலிருந்து தகுந்த பங்கை, உற்பத்தியாளர் பெறுவது, இயலும் பொருட்டும், முறைப்படுத்தப்பட்ட பதினொரு அங்காடிக் குழுக்கள் இதுவரை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்துடன், தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின்படி, முறைப்படுத்தப்பட்ட 106 அங்காடிகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாண்டின் இறுதிக்குள் மேலும் 21 முறைப்படுத்தப்பட்ட அங்காடிகள் தொடங்கப்படும். நான்காம் திட்ட இறுதிக்குள், மேலும் 150 அங்காடிக் கூடங்களைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. உழவர்களின் வருமானத்தை அதிகப்படுத்தும் நோக்கத்துடனும், தங்களது உற்பத்திப் பொருளின் தரத்தை மேம்படுத்தும்படி அவர்களைத் தூண்டும் நோக்கத்துடனும், 1970-71 ஆம் ஆண்டு இறுதி வரையில் 10 தரப்பிரிவு நிலையங்கள்

1972 மார்ச் 25]

ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1971-72 ஆம் ஆண்டின் இலக்கான 10 நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்டன. 1970-71 வரையில், 12 தரப்பிரிவு ஆய்வுக் கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. "அக்மார்க்" தரத்தின் கீழ் எல்லாப் பொருட்களைத் தரப்படுத்துவதைக் கட்டாயமாக்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. திருப்பூர், இராஜபாளையம், பொள்ளாச்சி, பெருந்துறை, புதூர் ஆகியவிடங்களில் 'கப்பாஸ்' பருத்தித் தரப்பிரிவு நிலையங்கள் மூன்று செயல்பட்டு வருகின்றன.

1970-71-ல் வணிகத் தரங்களுக்கேற்ப, கீழ்க்கண்ட அளவுள்ள வேளாண்மைப் பொருட்கள் தரம் பிரிக்கப்பட்டன :—

வரிசை எண்.	விளைபொருள்.	தரம் பிரிக்கப்பட்டது. (குவிண்டால் அளவில்).
1.	வேர்க்கடலைப் பருப்பு	3,15,971
2.	வேர்க் கடலைத் தோல்	11,138
3.	எள்	21,162
4.	கரும்பு வெல்லம்	77,168
5.	உருளைக் கிழங்கு	1,64,729
6.	பழங்கள் (எண்ணிக்கையில்)	27,08,550
7.	கப்பாஸ் பஞ்சு	1,09,152

உற்பத்தியாளர்கள், தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விளை பொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் பயன்களைச் சரியான முறையில் அடையச் செய்ய, அரசு இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளைத் திருத்தியுள்ளது. அதன்படி, அரசால் அறிவிக்கப்படும் ஒரு தேதியிலிருந்து அறிவிக்கப்பட்டுள்ள அங்காடிப் பகுதியில் உள்ள அறிவிக்கப்பட்ட வேளாண்மை விளைபொருள் ஒன்றை அப் பகுதிக்கு வெளியேயுள்ள அங்காடியில் வாங்குவதோ, விற்பதோ தடை செய்யப் படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில், காவிரி பாசனப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்.

காவிரி நீர்ப்பாசனப் பகுதியில், அங்காடிக் கூட்டுத் தொகுதி இணைப்புச் சாலைகளுக்கு முக்கியம் அளித்து, மத்திய அரசுத் துறைத் திட்டத்தின் கீழ், ரூ. 1.50 கோடி செலவில், பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. அங்காடித் தொகுதிகள் 6-க்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 5 லட்சம் அளவில் மொத்தம் ரூ. 30 லட்சமும், 56 இணைப்புச் சாலைகளின் மேம்பாட்டுக் காக ரூ. 1.20 கோடியும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்திட்டத்தைச் செயல் படுத்த, 1971-72-ல் இந்திய அரசு, ரூ. 50 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது.

[1972 மார்ச் 25

வேளாண்மைக் கல்வி

1971 ஜூன் முதல் நாளிலிருந்து கோயம்புத்தூரில் தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம் செயல்படத் தொடங்கியது. இப்பல்கலைக் கழகத்தின் முக்கிய நோக்கங்கள் வருமாறு :—

(a) வேளாண்மைத்துறையின் பல்வேறு பிரிவுகளிலும் தொடர்பான அறிவியல் பாடமுறைகளிலும், பல்கலைக்கழகம் முடிவு செய்யும் வகையில் கல்வியறிவு அளித்தல்;

(b) வேளாண்மை, துணை அறிவியல் பாடங்களில் கல்வியறிவைப் பெருக்கி, ஆராய்ச்சி மேற்கொள்வதை மேம்படுத்துதல்;

(c) சம்பந்தப்பட்ட அரசுத் துறைகளின் ஒத்துழைப்புடன் கிராமப் புற மக்களுக்கு அத்தகைய அறிவியல் பாடங்களைப் போதிக்கும் பணியை மேற்கொள்ளுதல்;

கோயம்புத்தூர், மதுரையிலுள்ள வேளாண்மைக் கல்லூரிகள், பவானி சாகர், பொள்ளாச்சி, ஆளியாறு நகர், பெரியகுளம் ஆகியவிடங்களிலுள்ள ஆராய்ச்சி நிலையங்கள், சத்தியமங்கலம் கலப்பின வகை உற்பத்தித் திட்டம் ஆகியவை இப்பல்கலைக்கழகத்தின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளன. பல்கலைக்கழகத்தின் நிர்வாக அமைப்பு, அவை ஆற்ற வேண்டிய செயல் பொறுப்புகள் ஆகியவற்றைப்பற்றி ஆராயும் பொருட்டு, இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்திலிருந்து நிபுணர் குழு ஒன்று அண்மையில் பல்கலைக்கழகத்தைப் பார்வையிட்டது. வேளாண்மைத்துறை அமைச்சருடனும், சம்பந்தப்பட்ட மாநில அதிகாரிகளுடனும் இக்குழு விவாதம் நடத்தியது.

வேளாண்மைப் பள்ளிகள்

குறைந்த காலத்தில் முடிந்தவரை பல கிராமங்களில் வேளாண்மைத் துறையில் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தைப் பெருக்குவதற்காக, 1961-62-லிருந்து வேளாண்மைப் பள்ளிகளை நிறுவி நடத்திவருவதன் வாயிலாக, கல்லூரி பாடமுறைக்குக் கீழான அளவில் வேளாண்மைப் பாடங்களைப் போதிக்கும் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது. தற்சமயம் 14 வேளாண்மைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. தற்போதைய தேசிய நெருக்கடி நிலைமை நீக்கப்பட்ட பின்னர், மேலும் பல பள்ளிகளைத் தொடங்குவதற்கான பணி மேற்கொள்ளப்படும். 18 வயதிலிருந்து 30 வயது வரையுள்ள உழவர்களின் மக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களுக்கு ஓராண்டு பயிற்சி அளிக்கப் படுகிறது.

1972 மார்ச் 25]

வான்வழி மருந்து தெளிப்பதில் பயிற்சி அளிக்கும் பள்ளி

இம்மாநிலத்தில் விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பதில் பயிற்சியளிக்கும் பள்ளி ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருப்பது வேளாண்மைத் துறையின் தனிச் சாதனை யாகும். பூச்சி நோய்களைத் தடுக்க பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளையும், காளான் ஒழிப்பு மருந்துகளையும் விமானமூலம் திறம்படத் தெளிப்பது குறித்து ஆராய்ச்சி நடத்தவும், உரமிட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் புதிய வாய்ப்பு களைக் கண்டுபிடிப்பதும் இதன் நோக்கமாகும். நாட்டில் முதல் தடவையாக இத்தகைய பள்ளி ஒன்று தொடங்கப்படுகிறது. விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பது குறித்து கோயம்புத்தூர், வேளாண்மைக் கல்லூரி ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பள்ளி 1970 டிசம்பர் முதல் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது.

வேளாண்மைத் துறை ஆராய்ச்சி

பூச்சி நோய், நோய்த் தடுப்புத்திறன் பெற்றுள்ள மிகுபயன் தரும் ரகங் களைக் கண்டுபிடிப்பதில் வேளாண்மை ஆராய்ச்சியில் ஏற்பட்டுள்ள கணிச மான முன்னேற்றம், தானிய வகைகளின் விளைச்சல் திறனைப் பெருக்குவதற்கு சரியான வேளாண்மை முறைகளைப் பின்பற்றப்பட்டமை ஆகியவை காரணமாக தமிழ் நாடு இந்தியாவிலேயே 1970-71 ஆம் ஆண்டில் உணவு உற்பத்தியில் முன்னணியில் உள்ளது. வேளாண்மை வளர்ச்சி விதம் 8.9 சதவீதமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது. அரிசி ரகங்களில் விரைவில் 100-110 நாட்கள் அறுவடைக் கால அளவுடைய 'கருணை' 'காவேரி', 115-120 நாட்கள் அறுவடைக் கால அளவுடைய 'காஞ்சி' 'பொன்னி' 125-140 நாட்கள் அறுவடைக் கால அளவுடைய ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 20, ஐ.ஆர். 22, 140 நாட்களும் அதற்கு மேற்பட்ட கால அளவுடைய ஐ.ஆர். 5 ஆகிய ரகங்கள் மாநிலத்தில் அதிக அளவு பயன் படுத்தப்பட்டதுடன் மாநிலத்தின் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும் பயனளித்தன.

தினை வகைகளில் தானிய வளர்ச்சி பணிகளின் விளைவாக பாசனம் பெறும் நிலைகளின்கீழ் சோளம் கோ.4, கோ. 12, கோ. 18, கே. 2, கே. 4 ஆகியவையும், மழையினால் பாசனம் பெறும் நிலைகளில் கோ. 19, கோ. 20, கே. 3 ஆகிய வையும் சி.எஸ்.எச். 1 (C.S.H.1) கலப்பினச் சோளத்துடன் மாநிலத்தில் தற்போது அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அண்மையில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட சுத்த சோள வகையைச் சேர்ந்த 'ஸ்வர்ணா', சி.எஸ்.எச். 1 கலப்பினச் சோளத்தைவிட அதிக அளவில் விளைச்சல் திறனைக் கொடுத் துள்ளது. கலப்பின விதைகளுக்காகும் அதிகச் செலவு இதில் தவிர்க்கப்

படுகின்றது. இதனால் இதற்குச் சிறப்பு அதிகம். கோ. 3, கோ. 4, எச்.பி. 3 கம்புகள் மிகவும் விரும்பிப் பயிரிடப்படும் வகைகளாகும். வடமாவட்டங்களில் கோ. 7, கோ. 8, கோ. 9 ராகியும், தென் மாவட்டங்களில் கே. 1, கே. 2, 'சாரதா', ராகியும் தற்போது அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்படுவனவாகும்.

இதைப்போலவே, பருத்தி, எண்ணெய் வித்துக்கள், பருப்பு வகைகள், காய்கறி ஆகிய மேம்படுத்தப்பட்ட வகைகள் அண்மையில் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டன.

இவை வேளாண்மை முன்னேற்றத்திற்கு உதவியுள்ளன. விரைவுத் திட்டத்தைத் திறம்படச் செயல்படுத்தப்படும் பணியில் பருப்பு வகைகளில் சரியான விதைகளை மேம்படுத்துவதில் பெரு முயற்சியை மேற்கொள்ள கீழ் கண்ட மூன்று ஆராய்ச்சித் திட்டங்களுக்கு 1971-ல் ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டது:—

(1) திருவரங்குளம் வேம்பன் பண்ணையில் பருப்பு வகைகளின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான திட்டம்;

(2) நன்செய் நிலப் பருப்பு வகைகளை மேம்படுத்துவதற்கான முன்னோடித்திட்டம்;

(3) தமிழ்நாட்டில் துவரை, சோயா, மொச்சை ஆகியவற்றின் விளைச்சலை உயர்த்துவதற்கான திட்டம்.

பட்டுக்கோட்டையிலுள்ள அரசு விதைப் பண்ணையை பல் பயிர் ஆராய்ச்சி நிலையமாக மாற்ற முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தருமபுரி மாவட்டத்தில் புதிய ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றைத் தொடங்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கலைஞர் கருணாநிதி வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம்—மேற்கண்ட நிலையம் குடுமியா மலை அண்ணா பண்ணையில் உள்ளது. வேளாண்மைத் துறையின் இணை இயக்குநர் பதவித் தரத்தில் உள்ள இயக்குநர் ஒருவரின் பொறுப்பில் இந்நிலையம் முழு அளவிலான ஆராய்ச்சி நிலையமாக உயர்த்தப்பட்டது. சிறப்பான மண் வளம், நீர் நிர்வாகம் ஒட்டிய பயிர் வள ஆராய்ச்சிப் பணியில் இந்நிலையம் முழு நாட்டத்தைச் செலுத்தும். மேலும் முன்னோடி ஏற்பாடாக, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட வளர்ச்சிக்குரிய முறையான நல வளர்ச்சிப் பணிகளிலும் இந்நிலையம் ஈடுபடும்.

மரவள்ளிக் கிழங்குத் தொழிலின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக வென்றே ஆராய்ச்சித் திட்டம் ஒன்று 1971 ஜூன் மாதத்திலிருந்து சேலத்தில் செயல்பட்டுவருகிறது. இந்த ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் மரவள்ளிக் கிழங்கு

வகைகளின் மிகு பயன்தரும் ரகங்களை தேர்ந்தெடுக்கும் சோதனைப்பணி, இப்பயிர் விளைச்சலுக்கான தகுதியான வேளாண்மை முறைகள் ஆகிய பணிகள் செவ்வனே நடைபெற்று வருகின்றன.

செய்முறை, ஆராய்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் தனியாக வேளாண்மைத் துறை கூட்டு இயக்குநர் ஒருவரை அரசு நியமித்துள்ளது. ஆராய்ச்சிப் பணியிலேயே முழுக் கருத்தும் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்பது தான் இதன் நோக்கமாகும்.

வேளாண்மைத் துறையின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள கீழ்க்கண்ட ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் இம் மாநிலத்தில் செயல்பட்டு வருகின்றன :—

(1) வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், ஆடுதுறை.

(2) அரிசி ஆராய்ச்சி நிலையம், அம்பாசமுத்திரம்.

(3) அரிசி ஆராய்ச்சி நிலையம், திரூர் குப்பம்.

(4) பருப்பு வகைகள் ஆராய்ச்சித் துணை நிலையம், செயங்கொண்டம்.

(5) பருத்தி ஆராய்ச்சி நிலையம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

(6) பருத்தி வேளாண்மை கூட்டு ஆராய்ச்சி நிலையம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

(7) வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், கோவில்பட்டி.

(8) வட்டார ஆராய்ச்சி நிலையம், திண்டிவனம்.

(9) வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், நஞ்சநாடு.

(10) கரும்பு ஆராய்ச்சி நிலையம், கடலூர்.

(11) கரும்பு ஆராய்ச்சித் துணை நிலையம், சிறுகமணி.

(12) கரும்பு ஆராய்ச்சித் துணை நிலையம், மேலாலத்தூர்.

(13) வாழை ஆராய்ச்சி மைய நிலையம், ஆடுதுறை.

(14) வாழை ஆராய்ச்சி நிலையம், வேலூர்.

(15) மலை வாழை ஆராய்ச்சி நிலையம், மங்கலம்கொம்பு.

(16) மரவள்ளிக் கிழங்கு ஆராய்ச்சி நிலையம். சேலம்.

(17) முந்திரி ஆராய்ச்சி நிலையம், விருத்தாசலம்.

(18) அனைத்திந்தியக் கூட்டு வளர்ச்சித் திட்டம் (மிளகாய்), கோவில்பட்டி.

(19) பழ வளர்ப்பு நிலையம், கூனூர்.

(20) பழப்பண்ணை, கன்னியாகுமரி.

(21) பர்லியார் பழ நிலையம், நீலகிரி.

(22) கல்லார் பழ நிலையம், நீலகிரி.

(23) வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், பாலூர், தென்னார்க்காடு மாவட்டம்.

(24) தாவர இயல் தோட்டம், ஊட்டி.

(25) சிம்ஸ் பூங்கா, கூனூர்.

வேளாண்மை உற்பத்தி மன்றம்

நன்கு சீரமைக்கப்பட்ட, அறிவியல் சார்ந்த இன்றியமையா அடிப்படை வசதிகள் இருந்தால்தான் வேளாண்மை மேம்பாட்டுப்பணிகள் நீடித்து நடைபெற முடியும். இத்தகைய வசதிகள் இன்றி முக்கிய பணித் திட்டம் எதையும் மேம்படுத்துவதென்பது இயலாது. வேளாண்மை உற்பத்தி குறித்த பிரச்சினைகளைப் பாகுபடுத்தி, வேளாண்மை சீர் பெறுவதற்கான பல்வேறு ஏற்பாடுகள் பற்றி ஆலோசனைகள் நல்குவதற்காக வேளாண்மை உற்பத்தி மன்றம் ஒன்றையமைக்கலாம் என்று கருதப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மை உற்பத்தி மன்றம் வெவ்வேறு நிலைகளில் பயிற்சிக்குரிய வசதிகளை நல்கும்.

வேளாண்மை வளர்ச்சி, ஆராய்ச்சிப் பணிகள், இப்போதுள்ள பணிகளைத் திருத்தியமைத்தல், மாற்றியமைத்தல், நவீன வேளாண்மையில் அறிவியல் சார்ந்த பயிர்முறை உத்திகளைக்கொண்டு வருதல் ஆகிய பணிகளை மேற்கொள்ள இந்த அமைப்பு பெரிதும் உதவும். இம் மன்றத்திலுள்ள நிபுணர்கள், வேளாண்மைத்துறை இதன் தொடர்பான பணிகள் ஆகியவற்றின் பிரச்சினைகள் முழுவதுமாக ஆராய்ந்து இதன் மேம்பாட்டுக்காக கருத்துரைகளை வழங்குவர். மேலும் வேளாண்மை சம்பந்தமான பணிகளிலும் தங்கள் ஆலோசனையை இவர்கள் நல்குவர். இம்மன்ற அமைப்பு பற்றிய விவரங்கள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

உழவர்களுக்குப் பயிற்சியும் கல்வித் திட்டமும்

உழவர்களுக்குப் பயிற்சியும் கல்வித் திட்டமும் எனும் இத்திட்டம் மத்திய அரசின் ஆதரவு பெறும் திட்டமாகும். நிறுவனங்கள் மூலம் பயிற்சி, களப் பணிப் பயிற்சி, தாமாக முன்வந்து, தொகுதி தொகுதியாகப் பயிற்சி பெறுதல்

1972 மார்ச் 25]

போன்ற முறையான பயிற்சிகள் மூலம் உற்பத்திப் பொருள்களின் திட்டத்துடன் தொழில் நுட்ப அறிவை இணைப்பதுதான் இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தில் மூன்று பிரிவுகள் உள்ளன. அவையாவன :—

(1) உழவர்களுக்குப் பயிற்சியளித்தல்.

(2) பண்ணை மகளிர்.

(3) உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள இளைஞர்கள்.

உழவர்களுக்கான பயிற்சி நிலையங்களில் கீழ்க்கண்ட பாட முறைகள் நடத்தப்படுகின்றன :—

(a) உழவர்களுக்கான குறுகிய கால நிறுவனப் பாட முறை.

(b) பண்ணை மகளிருக்கான குறுகிய கால அளவு நிறுவனப் பாட முறை.

(c) விவாதக் குழுக்களின் கூட்டுநருக்கான நிறுவனப் பாட முறை.

(d) உற்பத்தி-கட்புல விளக்கம் முகாம்கள்.

(e) உழவர்கள், பண்ணை மகளிர் விவாத குழுக்கள்.

கோயம்புத்தூர், இராணிப்பேட்டை, ஆடுதுறை, கோவில்பட்டி, மதுரை, திண்டிவனம் ஆகிய இடங்களில் உழவர் பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளன. அண்மையில் திருச்சிராப்பள்ளியில் புதூர் உத்தமனூரில் ஏழாவது நிலையம் செயல்படத் தொடங்கியது. 1972-73-ல் எல்லா நிலையங்களிலும் இத்திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படும்.

தேசிய செய்முறை விளக்கத் திட்டம்

மிகு பயன்தரும் உணவுத் தானிய வகைகளை பல பயிர்களாகப் பயிரிடுவதிலும், வாணிபப் பயிர்களிலும் பரிவுரை செய்யப்பட்ட சிறந்த முனைப்பு முறைகளைப் பின்பற்றியும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு அதிக அளவில் விளைச்சல் பெறுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை கணிசமான அளவுக்கு வகுப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1971-72-ல் 130 செய்முறை விளக்கத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இவற்றில் 98 செய்முறை விளக்கத் திட்டங்கள் உழவர் பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளன. கோயம்புத்தூர், இராணிப்பேட்டை, ஆடுதுறை கோவில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் முனைப்புச் சாகுபடிப் பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்டன. 32 செய்முறை விளக்கத் திட்டங்கள் சாதாரண சாகுபடி பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்டன. 1972-73-லும் இத்திட்டம் தொடர்ந்து நடத்தப்படும்.

ஆயக்கட்டு வளர்ச்சித் திட்டம்

குடியானவர் நிலங்களில் செய்முறை விளக்கப் பண்ணைகளை நடத்தி மேம்படுத்தப்பட்ட பயிர் சாகுபடி முறைகளை செயல் முறை விளக்கம் மூலம் குடியானவர்களுக்கு விளக்குவதும், பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டம்,

சித்தார்-பட்டணங்கால் திட்டப் பகுதிகளில் சரியான பயிர் முறைகளை வரையறுப்பதும், பாசனம் பெறும் புன்செய்ப் பயிர்கள் சாகுபடி செய்வதை மக்களிடையே பிரபலப்படுத்துவதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டத்தின் கீழ் வரையறுக்கப்பட்ட குறிக்கோள் அளவுகளும் அடையப்பட்ட சாதனைகளும் வருமாறு—

திட்டத்தின் பெயர்.	1970–71 குறிக்கோள் அளவு.	1970–71 சாதனை.	1971–72 குறிக்கோள் அளவு.	1971–72 சாதனை.	1972–73 குறிக்கோள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டம்.	180	180	180	180	180
சித்தார்-பட்டணங்கால் திட்டப் பகுதி.	26	26	26	26	26

விளைச்சல் போட்டி.—மேம்பட்ட பயிரிடு உத்திகளைப் பயன்படுத்துதல், தரமான விதைகளைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் மூலம் உணவுப் பயிர் களின் விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை விளக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். கிராம வளர்ச்சி வட்டார, மாவட்ட, மாநில நிலைகளில் போட்டிகள் நடத்தப்படுகின்றன. 1965-66-லிருந்து நாடு முழுவதற்கு மாகவும் போட்டிகள் நடத்தப்படுகின்றன.

கீழ்க்கண்ட பயிர்களில் அதிக விளைச்சலைப் பெறுபவர்களுக்கு பரிசுகள் வழங்கப்படும் :—

(1) நெல்.
(2) சோளம்.
(3) கம்பு.
(4) கேழ்வரகு.

1971-72-ல் 50,000 போட்டியாளர்கள் கலந்துகொள்வார்கள் என்று குறிக்கோள் அளவு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்க, 1971- டிசம்பர் வரை எல்லா போட்டி நிலைகளிலும் 33,000 போட்டியாளர்கள் கலந்துகொள்ள பெயர் கொடுத்துள்ளனர்.

[1972 மார்ச் 25]

வேளாண்மைத் தகவல்

வேளாண்மை சார்ந்த செய்திப்படங்கள் தயாரிக்கும் பணித்திட்டம்

வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான தேவையும் புதுமைச் சாகுபடி முறைகளை வகுப்பதற்கான அவசியமும் நாளுக்கு நாள் பெருகிவருவதால், பயிர் வேளாண்மையில் அறிவியல், நவீன முறைகளை உழவர்களுக்கு எடுத்துரைப்பது இன்றியமையாததாகும்.

வேளாண்மை உற்பத்தித் துறையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சி முடிவுகளை உழவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதில் பலதரப்பட்ட வழிகள் பின் பற்றப்பட்டாலும், செய்திப் படங்களைத் திரையிடுவது அதிக அளவில் பயன் தரத்தக்கதாகும். மேலும் மேம்படுத்தப்பட்ட வேளாண்மை முறைகளை உழவர் குடிமக்கள் தத்தம் பண்ணைகளில் செயல்படுத்த ஏராளமான குடியானவர்களுக்கு இதன் மூலம் எளிதில் அறிவுறுத்தலாம். பலதரப்பட்ட வேளாண்மை சார்ந்த பொருள்களில் இதுவரை 10 செய்திப் படங்களை வேளாண்மைத் துறையைச் சேர்ந்த வேளாண்மைத் தகவல் பிரிவு தயாரித்துள்ளது. மாநிலம் முழுவதும் இச்செய்திப்படங்கள் திரையிடப்படுகின்றன. இப்படங்கள் மக்களால் பெரிதும் விரும்பப்படுகின்றன. 1972-73-ல் இன்னும் இரண்டு செய்திப் படங்களை தயாரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. "மண்வளச் சோதனை", "கட்புல விளக்கம்", "தரவிதைச் சான்றளித்தல்" ஆகிய செய்திப் படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருவதுடன், மற்றொரு செய்திப் படத்தை தயாரிப்பதற்கான பணியும் விரைவில் மேற்கொள்ளப்படும்.

மாநில நிதியிலிருந்து நிதியுதவி அளித்தும், மத்திய அரசின் உதவியுடனும், மாநில வேளாண்மைத் துறை வாயிலாக இந்த அரசு செயற்படுத்தி வரும் பல் வேறு திட்டங்களைத் தவிர, வேளாண்மை தொழிற்கழகம், வேளாண்மை நிதியுதவிக் கழகம், வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகம், வணிக வங்கிகள் ஆகிய வற்றின் வாயிலாக அளிக்கும் உதவிகளையும் அரசு பெற்று வருகிறது. இந்த நிறுவனங்களின் பணிகள் பற்றிய சுருக்கமான ஆய்வுரை பின்வருமாறு :—

வேளாண்மை தொழிற்கழகம்.—மாநில அரசால் தொடங்கப்பட்ட தமிழ் நாடு வேளாண்மை தொழிற்கழகம்—1956-ஆம் ஆண்டு கம்பெனிகள் சட்டத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்டது. இதன் முதன்மையான குறிக்கோளாவன :—

வேளாண்மை கால்நடை வளர்ப்பு, மீன் வளர்ப்பு, கோழி வளர்ப்பு ஆகிய துறைகளில் புதுமைகளைப் புகுத்துதல், அவற்றிற்கான கருவிகளைத் தயாரிக்க தொழில்களை ஏற்படுத்தி நடத்துதல், வேளாண்மை விளைபொருள்களைச் செய்முறைக்குட்படுத்தத் தொழில்களைத் தொடங்கி நடத்துதல், வசதிகள்

ஏற்படுத்துதல் ஆகியவையாகும். 1966 ஜூலை 5 ஆம் நாள், இந்நிறுவனம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், 1968 ஏப்ரல் 1-இல் தான் அது செயல்படத் தொடங்கியது. உழவர்களுக்கு ரொக்கப்பண அடிப்படையில் வழங்குவதற்கென டிராக்டர்களை இறக்குமதி செய்வதுடன், டிராக்டர்கள், எண்ணெய் எஞ்சின்கள், மின்சார மோட்டார் விசையேற்றங்கள் போன்ற பண்ணைப் பொறிகளைத் தவணைக் கொள்முதல் முறையில் வழங்கும் திட்டமொன்றை 1970 அக்டோபர் வரை இந்நிறுவனம் செயற்படுத்தி வந்தது. இப்பண்ணைக் கருவிகளை வாங்குவதற்கு, நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் நிதியுதவி செய்ய முன் வந்ததால் தமிழ்நாடு வேளாண்மை தொழிற் கழகம் தவணைக் கொள்முதல் முறையில் வழங்குவதை 1—10—1970-லிருந்து நிறுத்திவிட்டு, இறக்குமதி செய்யப்பட்ட டிராக்டர்களை மட்டும் வழங்கி வருகிறது. 1970-71-ம் ஆண்டில், ரூ. 9.98 லட்சம் மொத்த ஆதாயத்தோடு, இறக்குமதி செய்யப்பட்ட டிராக்டர்கள் 760, தமிழ்நாடு வேளாண்மை தொழில் கழகத்தால் உழவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. இதைத் தவிர இக்கழகம், டிராக்டர் உதிரிப் பகுதிகளை நியாயமான விலைக்கு விற்று வருகிறது. அந்த ஆண்டில், 1,360 எண்ணெய் எஞ்சின்கள்/மின்சார மோட்டார் விசையேற்றங்களும், 64 டிராக்டர்களும் பங்கிடு செய்யப்பட்டன. டிராக்டர்கள், துளையிடு சாதனங்களை விற்பது, வாடகைக்கு விடுவது, தேவையான உழவர்களுக்கு பண்ணைக் கருவிகளைப் பழுதுபார்க்க வசதிகளைச் செய்து தருவது ஆகியவற்றை முதன்மையான நோக்கமாகக் கொண்டு, காஞ்சிபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, விழுப்புரம் ஆகிய இடங்களில் வாடகைக்கு விடுதல்-பழுதுபார்த்தலுக்கான பணி வட்டார நிலையங்களை இக்கழகம் துவக்கியது, அந்த ஆண்டின் குறிப்பிடத்தக்க பணியாகும். 1971-72-இல் 1,080 டிராக்டர்கள் வழங்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

2. தற்போது, இக்கழகத்தின் ஏற்பளிக்கப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 4 கோடியாகும். செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 3.30 கோடியாகும். இது, சரிபாதி அடிப்படையில் மாநில, மத்திய அரசுகளால் வழங்கப்பட்டதாகும். 1970-71-ல், வரி செலுத்த தொகை ஒதுக்கிய பிறகு, நிகர ஆதாயமாக ரூ. 1.93 லட்சம் ஈட்டியது.

3. கழகத்தின் தற்போதைய பணிகளாவன—

(1) சிறு உழவர்களுக்கு நேரடி விற்பனை அடிப்படையில் விசை உழு கருவிகளை வழங்குவது.

(2) வேளாண்மை கருவிகளைப் பழுதுபார்க்கும் பணி நிலையங்கள்.—டிராக்டர் முதலானவற்றை விற்ற பிறகு, தேவையான உழவர்களுக்கு அவற்றைப் பழுதுபார்க்கும் பணிகளைச் செய்வது, உதிரிப் பகுதிகளை

1972 மார்ச் 25]

வழங்குவது ஆகியவற்றை அதன் ஐந்து வட்டார நிலையங்களின் வாயிலாகச் செய்கிறது. தனிப்பட்டவர்களின் டிராக்டர், மற்றும் ஏனைய பொறிகளைப் பழுதுபார்க்க இயந்திரக் கம்மியர்களின் பணிகளை வழங்குவதுடன், டிராக்டர்கள், ஏனைய பொறிகளின் பெரிய அளவிலான செப்பனிடும் பணிகளை மேற்கொள்கிறது. இந்த ஐந்து நிலையங்களுடன் இணைந்த 15 துணை நிலையங்களைத் தொடங்குவதற்கு கழகம் திட்டமிட்டுள்ளது. இவற்றில் வாடகைக்கு விடும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும். 15 துணை நிலையங்களில் இரண்டு துணை நிலையங்கள், ஏற்கெனவே, செங்கற்பட்டு மாவட்டம், பொன்னேரி, மதுராந்தகம் ஆகிய ஊர்களில் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

(3) (அ) வேளாண்மை, அதனைச் சார்ந்த துறைகள் தொடர்பான **தொழில்கள், பணிகள் நிறுவுதல்.**—வேளாண்மை, அதனைச் சார்ந்த துறைகளை இயந்திரமயமாக்குதல், நவீனமயமாக்குதல் ஆகியவற்றில் தனது நாட்டத்தை ஒருமுகப்படுத்தும். அது தொழில்களை நிறுவும் பணிகளை மேற்கொள்ளும். அத்துறைகளில் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், தக்க செய்முறைகளினால் கழிவுகளைப் பயன்படுத்தி உற்பத்திச் செய்யப்பட்ட பொருள்களின் மதிப்பை உயர்த்தவும் அவை உதவும். அது பின்வரும் திட்டங்களை வகுத்துள்ளது. அவை செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன:—

(1) வேளாண்மைக் கருவிகளைத் தயாரித்தல்.

(2) வேளாண்மை-வான்வழிப் பிரிவை நிறுவுதல்—அதன்கீழ், தமிழ்நாடு, மற்றும் அண்டை மாநிலங்களில் வானவூர்திகளிலிருந்து பூச்சி மருந்து தெளிக்க வான ஊர்திகளைப் பெறுதல்.

(3) முந்திரித் தோலிலிருந்து 'டானின்' (Tannin) தயாரித்தல்.

(4) மும்முரப் பருத்தி வளர்ச்சித் திட்டத்தில் பயன்படுத்த 'என்ட்ரின்' (Endrin) (தொழில் நுட்பம்) அரசுக்கு வழங்குதல்.

(5) அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளைச் சேர்ந்த மான்ட்ரோஸ் கெமிக்கல் கார்ப்பரேஷனின் உடனுழைப்புடன் களை கொல்லி மருந்துகளைத் தயாரித்தல்.

(6) ருமேனியா நாட்டின் உடனுழைப்போடு, 'டெர்மிசெம்' (Termicem) வெப்பக் காப்புப்பொருள் தயாரித்தல்.

(7) வேர்க்கடலை, பருப்புவகைப் பயிர்களுக்குப் பயன்படுத்துவதற்காக பயறு மருந்து வகைகளைத் தயாரித்து வழங்குவதற்கான வாணிகப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவுதல்.

(8) மக்காச்சோளப் பொருட்கள் தயாரிப்பதற்காக, மக்காச்சோளம் செய்முறைப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்தல்.

(9) தமிழ்நாட்டில், பல்வகை பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளைப் பங்கிட்டு வழங்குவதற்கான திட்டம் வகுத்தல்.

(10) உரங்களைப் பங்கிட்டு வழங்க திட்டமொன்று வகுத்தல்.

(ஆ) **மீனளம்.**—(1) தமிழ்நாட்டில், நைலான், மீன்வலை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுதல்.

(2) மீன்களை உறைய வைக்கும் பிரிவும் உறைந்த மீன் சேமிப்புக் கிடங்கும் நிறுவுதல்.

வேளாண்மை நிதியுதவிக் கழகம்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், பின்வரும் இரண்டு திட்டங்கள், வேளாண்மை நிதியுதவிக் கழகத்தின் நிதியுதவி பெற்றுச் செயல்படுத்தப் படுகின்றன :—

(1) நிலத்திற்கு கான்க்ரீட் மேற்பரப்பிட்டு, திருநெல்வேலி மாவட்டம், திருச்செந்தூர் வட்டத்தில் மணற்பாங்கான நிலங்களில் நெற் பயிரிடுதலுக்கான திட்டம்.

(2) தூத்துக்குடியிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் உள்ள "தெரி நிலங்களை" வாழை பயிரிடுவதற்காக மேம்படுத்தும் திட்டம்.

முதல் திட்டத்தின்கீழ், ஏற்கெனவே கிணற்றுப் பாசனம் பெறும் 200 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு கான்க்ரீட் மேற்பரப்பிடப்படும். மேலும் 2,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசனம் கிடைக்க விசையேற்றங்களுடன் கூடிய 400 கிணறுகள் வெட்டப்படும். இரண்டு ஆண்டுகளில் இந்நிலங்களில் வாழை பயிரிடப்படும். பின்னர், 20 சதவீதப் பரப்பளவு, அதாவது 400 ஏக்கர் கான்க்ரீட் மேற்பரப்பிடப்படுவதற்காக ஒதுக்கப்படும். எஞ்சிய 1,600 ஏக்கர் தென்னை பயிரிடுவதற்காக ஒதுக்கப்படும். இத்திட்டத்திற்கான மொத்தக் கடன் உதவி ரூ. 109 லட்சமாகும்.

இரண்டாவது திட்டம் தூத்துக்குடியிலும் அதனைச் சுற்றிலுமுள்ள "தேரி நிலங்களை" ஏற்றுமதி செய்வதற்கேற்ற வாழை பயிரிடும் நிலங்களாக மேம் படுத்துவதைக் கருதியது. இத்திட்டத்தினால் ஆறாயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் பலன் பெறும். 3,000 ஏக்கர் வாழை பயிரிடுவதின் கீழும், எஞ்சிய பரப்பு,

1972 மார்ச் 25]

நெல், வேர்க்கடலைப் போன்ற பயிர்களையும், காய்கறிகளையும் பயிரிடுவதன் கீழும், கொண்டுவரப்படும். இதற்காகும் மொத்தச் செலவுத் தொகை ரூ. 443.3 லட்ச மாகும்.

1970 மே 1-லும் அதற்குப் பிறகும் உழவர்களுக்கு கடனுக வழங்கிய தொகை திருப்பிச் செலுத்தப்படுவதற்கு, 1, 2, திட்டங்களுக்காக முறையே ரூ. 74.80 லட்சம், ரூ. 244.80 லட்சம் வரை, மாநில அரசு, வேளாண்மை நிதியுதவிக் கழகத்திற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும்.

வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகம்.

வேளாண்மை மேம்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட வளர்ச்சித் திட்டங் களுக்கு வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகம் நிதியுதவி வழங்கி வருகிறது. கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மூலமாக வேளாண்மைத் துறைக்குக் கடன் வசதிகள் அனைத்தையும் அளிக்கவும் அரசு கொள்கை அளவில் முடிவு செய்துள்ளது. மறுநிதியுதவிக் கழகம் உதவி செய்யும் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு நிலவள வங்கிகள் நீண்டகாலக் கடன்களையும், கூட்டுறவுக் கடன் வழங்கு வங்கிகளும் மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கியும் நடுத்தரக்கால கடன்களையும் வழங்கி வருகின்றன.

வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகத்தின் நிதியுதவி பெறும் சிறுபாசனத் திட்டங்களல்லாத பிற திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், வேளாண்மைத் துறை கவனித்து வருகிறது. சிறுபாசனமல்லாத திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், அரசு ரூ. 833.73 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீட்டுடன், எட்டு வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. அவ்வளர்ச்சித் திட்டங்களாவன, நீலகிரியில் தேயிலை வளர்ச்சித் திட்டம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், பரம்பிக் குளம்-ஆளியாறு திட்டப்பகுதியில் நிலத்தைப் பண்படுத்தும் திட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் தென்னந்தோப்பு வளர்ச்சித் திட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் தோட்டங்கள் வளர்ச்சித் திட்டம், சேலம், மதுரை மாவட்டங்களில் காப்பிப் பயிர்த் தோட்டங்கள் வளர்ச்சித் திட்டம், சென்னை, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் மீன் வளர்ப்புத் திட்டங்கள் ஆகியவை ரூ. 833.73 லட்சத்தில், 1971 டிசம்பர் இறுதிவரை, ரூ. 602.64 லட்சம் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1971 டிசம்பர் இறுதியில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மீன்பிடி தொழில் வளர்ச்சிக்காக, ரூ. 78.70 லட்சம் செலவில் ஒரு திட்டத் திற்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 25

வேளாண்மைப் பிரிவில், 20 திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு, அரசின் ஆய்வில் உள்ளன. அவையாவன; மதுரை மாவட்டத்தில் மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள், மதுரை, சேலம் மாவட்டங்களில் திராட்சை வளர்ச்சித் திட்டம், தென் ஆர்க்காடு, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் முந்திரிப் பயிரிடும் திட்டம், கன்னியாகுமரி, மதுரை, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் தென்னை வளர்ச்சித் திட்டம், கன்னியாகுமரி, வட ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் நில மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், நீலகிரி மாவட்டத்தில் காப்பிப் பயிர் வளர்ச்சித் திட்டங்கள், மதுரை மாவட்டம் கீழ்ப்பழனிக் குன்றுகளில் மரவள்ளிக் கிழங்கு பயிரிடும் திட்டம், நீலகிரி மாவட்டத்தில் தேயிலை பயிரிடும் திட்டம் முதலியன. மேற்குறிப்பிட்ட திட்டங்களுக்கான மொத்தச் செலவு ரூ. 17.5 கோடிக்கு மேலாகும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இத்திட்டங்கள் ஆய்வில் உள்ளன. முடிவெடுக்கப்பட்ட பின், நிதியுதவிக்காக வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகத்தின் ஒப்பளிப்புக்காக அனுப்பப்படும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 1,000 ஏக்கர் பரப்பில் ரூ. 8.00 லட்சம் செலவில் கோக்கோ பயிர் வளர்ப்புத் திட்டமொன்று வேளாண்மைத் துறை இயக்குநரால் வகுக்கப்பட்டு வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகத்திற்கு மேலனுப்பப்பட்டுள்ளது.

கால்நடை வளர்ப்புப் பிரிவில், திருநெல்வேலி, சேலம், மதுரை, வட ஆர்க்காடு, இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர், செங்கற்பட்டு, தருமபுரி மாவட்டங்களில் ரூ. 44.19 லட்சம் செலவில் செம்மறியாடு வளர்ப்புத் திட்டங்கள் 39 வகுக்கப்பட்டு, வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகத்தின் ஒப்பளிப்புக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இதுபோல், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் கலப்புப் பண்ணைப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்துதல், விருதுநகரில் கோழி வளர்ப்புத் திட்டம், நீலகிரி மாவட்டத்தில் கலப்புப் பண்ணைச் சங்கங்கள், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் கோழி வளர்ப்புத் திட்டங்கள் ஆகியவையும் உள்ளன. இத் திட்டங்களுக்கு ஆகும் செலவு ரூ. 192.36 லட்சம். இத்திட்டங்கள் அனைத்தும் ஆய்வில் உள்ளன. முடிவெடுக்கப்பட்டவுடன், இத்திட்டங்கள் தேவைப்படும் நிதியுதவிக்காக, வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகத்தின் ஏற்பளிப்புக்காக மேலனுப்பப்படும்.

வாணிக வங்கிகள்.

தமிழ்நாடு அரசின் உத்தரவாதத்தின்கீழ் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் பதினொன்று கடன் வழங்கி வருகின்றன. இத்திட்டத்தின் கீழ் டிராக்டர்கள், மின்சார மோட்டார் விசையேற்றங்கள், எண்ணெய் எஞ்சின்கள்,

விசை உழுகருவிகள் முதலியவை வாங்குவதற்காக உழவர்களுக்கு நடுத்தரக் காலக் கடன்களை, இந்த வங்கிகள் வழங்குகின்றன. பதினொரு வங்கிகளுக்கும் உத்திரவாதம் அளிக்கப்பட்ட ரூ. 490.00 லட்சம் அளவில், வங்கிகள் ரூ. 317.34 லட்சத்தை கடனாக வழங்கியுள்ளது.

முடிவுரை.

வேளாண்மைத் துறை பல்வகைப்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாகவும் துணிகரமான வளர்ச்சித் திட்டங்களை மேற்கொண்டதன் விளைவாகவும் அண்மை ஆண்டுகளில் நம் மாநிலத்தில் வேளாண்மை விளைபொருள்களின் உற்பத்திப் பெருக்கம் பெருமளவில் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் அனைத்து இந்திய அளவில் நம்முடைய சாதனை பாராட்டுப் பெற்றுள்ளது நமக்கெல்லாம் பெருமிதமளிக்கிறது. உழவர்பெருங்குடி மக்கள் காட்டிய ஆக்கபூர்வமான ஊக்கமே இதற்குப் பெருமளவு காரணமாகும். மாறிவரும் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப, முன்னேறிய தொழில் நுட்ப உத்திகளையும் நடைமுறைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு, தம்முடைய திறமையை அவர்கள் வெளிப்படுத்தினர். அரசும் தன்னுடைய கடமையாக எப்போதும் உழவர் நலனைப் பெருக்குவதிலேயே ஆர்வமாயுள்ளது. சமூக நீதிக்கேற்ப, சாதாரண மனிதனுடைய நலங்கருதி, புதிய முயற்சிகளில் நவீன தொழில் நுட்ப முறைகளின் பலன்களை சிறு உழவர்களுக்குப் பரப்புவதையும், புஞ்சை நிலங்களை மேம்படுத்தப்பட்ட முறையில் சாகுபடி செய்வதையும் அரசு மேற்கொண்டது. இந்தப் பணிகள், நம்முடைய வேளாண்மைப் பொருளாதார நிலையை, பெருமளவிற்கு உயர்த்தாவிட்டாலும், நிலையான வளமிக்க பொற்காலத்தை உருவாக்கும் என்பது உறுதி. எண்ணெய் வித்துக்கள் உள்ளிட்ட வாணிகப் பயிர்களின் உற்பத்திப் பெருக்கம், வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்களை நிறுவுவதற்கான வழிவகைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. வேளாண்மை விளைபொருள் உற்பத்தியில் தற்போதுள்ள முன்னேற்ற வேகம் மேலும் அதிகமாகி, வரும் ஆண்டுகளில், தமிழ்நாடு அனைத்துத் துறைகளிலும் முன்னணியில் நிற்கும் என்பதில் எனக்கு எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

HOW TO USE THE INDEX.

The Index is arranged alphabetically. The Main Headings are printed from the margin and the sub-headings are indented from the Main Headings.

Under every Main Heading including various names, entries pertaining to proceedings other than Questions are indicated by printing immediately after the subject matter within brackets, e.g., (M) for Motion, (C.A.) for Calling Attention, (R.) for Resolution, (St.) for Statement, etc. An entry without any such indication will mean that it pertains to a question, except in the case of Bills and Financial Business the entry in which cases will be self explanatory.

All the Bills are alphabetically arranged under the main Heading 'Bill(s)'.

Various bodies like Committees, Councils, Boards, Corporations, etc., are consolidated under the said Main Headings, i.e., 'Committee(s)', 'Council(s)', 'Corporation(s)', etc.

Various subjects like Schools, Colleges, Conferences, Ports, Temples and similar other broad subjects are shown in alphabetical order under these very Main Headings.

All the Papers laid on the Table of the House are indexed only under the Main Heading "Papers laid on the Table".

Rulings and Observations from the Chair are indexed under the Main Heading 'Chair'.

A list of abbreviations used in the Index is given below:—

A.M./Ad. Motion	..	Adjournment Motion
Ann.	...	Announcement.
B.O.H.	...	Business of the House.
C.A.	..	Calling Attention to a Matter of Urgent Public Importance.
C. A. St.	..	Calling Attention Statement.

Consid.	...	Consideration stage of a Bill. This stage includes : (i) Motion to refer to Select/Joint Select Committee. (ii) Amendment to refer to Select/Joint Select Committee. (iii) Amendment to circulate. (iv) Motion to consider as reported by Select/Joint Select Committee. (v) Amendment to recommit to Select/Joint Select Committee, etc.
Consid. Cl.	...	Consideration of clauses of a Bill.
D. E. E.	...	Demands for Excess Expenditure.
Dis. S. D. or D.S.D.	...	Discussion for Short Duration/ on an urgent matter of Administration.
D. S. G.	...	Demands for Supplementary Grants.
G. A.	..	Governor's Address.
G. D.	..	General Discussion
H.A.H. Dis./H.H.D.	..	Half-hour Discussion.
Int.	..	Introduction stage of a Bill.
L. A.	...	Legislative Assembly.
L. C.	..	Legislative Council.
M.	...	Motion.
P. M.	...	Privilege Motion.
R/Res.	...	Resolution.
St.	...	Statement.

Index to Tamil Nadu Legislative Assembly Debates.

FOURTH SESSION OF THE FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

23rd, 24th and 25th March 1972.

Volume XX (Nos. 1 to 3).

PAGES.

A

ABDUL JABBAR, THIRU V. M.—
I.C.S. Officers in Tamil Nadu, number 509–510

ACT(S).—
Prevention of Food Adulteration Act, Cases under—
in the taluks of Gingee and Tindivanam 521–522

ADITANAR, THIRU Si. Pa.—
Budget 1972–73,
Voting :
Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 534–544
Co-operation, Khadi 32, 33, 34, 39, 47, 50, 94, 107, 119

ADMINISTRATION.—
District Registrar's Office, Virudhunagar, shifting .. 20–21

AIR PORT.—
Madras, renaming as Arignar Anna Air Port .. 25–26

PAGES.

A—*cont.*

ALAGARSWAMY, THIRU S,—
Budget 1972–73 :
Voting :
Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 530, 531, 596, 598
Co-operation, Khadi 73, 75 34, 116
General Sales-Tax, Other Taxes and Duties - Administration 207

ALAGU THEVAR, THIRU S.
District Registrar's Office, Virudhunagar, shifting 20–21

ANANTHANAYAKI, THIRUMATHI T. N.
Budget 1972–73.
Voting :
Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 530, 583, 584–586, 621–622, 623, 624–626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 635, 641, 642
Co-operation, Khadi 64, 81, 90–95, 96, 97, 98, 112, 113, 119
General Sales-Tax and Other Taxes and Duties—Administration 233–237
Labour including Factories 297–302, 308
Registration and Stationery and Printing .. 247–252

PAGES.

A—*cont.*

ANANTHANAYAKI, THIRUMATHI T. N.

Marriage advance to Government servants, extension of the benefit to local bodies' employees 501–505

Tuticorin Port, re-naming 527–528

ANNAMALAI, THIRU C. V. M.—

Budget 1972–73:

Voting :

Co-operation, Khadi 44, 50–54

ARCHAEOLOGY—

Thirumalai Naicker Mahal, Madurai, declaration as a protected monument 518

ARUMUGAM, THIRU A—

Budget 1972–73:

Voting :

Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 536-538

ARUMUGAM, THIRU S.—

Budget, 1972–73,

Voting :

Co-operation, Khadi 85–87

ARUMUGAM (GUNNER)—

Financial assistance to the family of .. 505–506

B.

BILL(S).—

General Sales-Tax (Amendment) Bill, 1972—

Int 32

Message from Governor 31

Public Wakfs (Extension of Limitation) Amendment Bill, 1972—

Int. 32

PAGES

B—*cont.*

BRIDGES AND CULVERTS—

Cauvery, Tiruchirappalli 24-25

Coleroon river 25

Railway overbridge at Mayuram, construction .. 198-199

Tiruvarur Railway Station, Overbridge 199-200

BUSES.

Plying without conductors 28-36

C

CHAIR

Announcement :

B. O. H. 591

Rulings and Observations of the Chair—

DEBATE—

Allegations—

Allegations should be specific 277

Interruptions—

It is not in order for a Member to interrupt a Minister quite often. Just as the Member had his say and just as the Minister had been patient enough to hear the Member in full, the Minister was also entitled to be heard uninterrupted .. 48-49

With reference to the frequent interruptions made by a Member who claimed that his party was real socialist party, the Chair observed that the Member was taking away the time of other Members and that was not 'socialism' ... 65

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES.

C—*cont.*

CHAIR—*cont.*

Rulings and observation—*cont.*

DEBATE—cont

Members to be in their seats—

Members who had given their names to take part in the discussion should remain in their seats when called upon to speak 572

Second speech—

A Member could not interrupt a Minister who was replying to a debate and make a second speech. He could only seek clarification on some points after the Minister had concluded his reply .. 322

Time limit—

Members should observe the constraint of time and should function according to the basic rules 225–226

DELAY IN CIRCULATION OF PAPERS—

With reference to the complaints voiced forth about the late receipt of the Policy Note on the Labour Demand, the Chair observed that the Assembly Department was not responsible for the delay as the papers were received in the Assembly Office only that morning. As the Stationery and Printing Demand was also to be taken up that day, the Chair took the opportunity to inform the House that the question of printing all Assembly papers expeditiously by having a separate Press in the Fort under the control of the Assembly Department, and not under the Stationery Department, exclusively for printing Assembly papers then and there, was constantly under the consideration of the Assembly and the Stationery and Printing Departments. It was for the Minister concerned to evolve a satisfactory solution to the problem .. 203–204

PAGES.

C—*cont.*

CHAIR—*cont.*

Rulings and Observations—*cont.*

EXPRESSIONS USED IN THE HOUSE—

'மோசடி' (Fraud) in the sentence, 'I wish to refer to the fraud in the Statistics Department'. Withdrawn by the Member when objected to by a Minister 294

'Funny' in the sentence '...the Honourable Minister has got funny ideas....'. Held to be not wrong 45

QUESTIONS AND ANSWERS.

Supplementary questions :

Relevancy—

A supplementary question which did not relate to the main question and in which detailed information was sought, was disallowed 519

Supplementaries which did not relate to the main question would be disallowed .. 506

CHINNASAMI, THIRU A.—

Budget, 1972 73 :

Voting :

Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 613–614

CHINNAVELLAIYAN, THIRU C.—

Budget, 1972-73 :

Voting :

Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 538–539

COLLEGES.

Run by Murugan Temple authorities, amount spent 30–31

Tamil Pulavar Course, number of Colleges 185–188

Women, Ranipet 7–8

PAGES.

C—*cont.*

COMMITTEE(S)—

Estimates:

Report on Fisheries Department, presentation .. 530

Report on Cinchona, presentation 202

Subordinate Legislation:

Third report, presentation 202

CO-OPERATIVES—

Harijan Tanners Industrial Co-operative Society for Ranipet, formation 525–526

CORPORATION—

Madras, appointment of staff, representation to the depressed class people 512–513

D

DENNIS, THIRU N—

Budget, 1972-73:

Voting:

Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 570–572

I.C.S. Officers retired and re-employed in the State, number 510–511

Rice, seizure in Madras 21–23

Small Scale Industries and the Financial Investment, Survey in State 24

Tiruvottiyur Municipality, payment of salary to Municipal Councillors 513–514

DURAISAMY, THIRU S.—

Budget, 1972-73:

Voting:

Labour including Factories 287–292

Building for Police Station, Tiruppur South Division 178

PAGES.

D—*cont.*

DURAISAMY THIRU S.—*cont.*
- Government Hospital, Tiruppur, appointment of a Dental Surgeon 520
- Velampalayam Town Panchayat, D ainage Scheme. 180

DISABLED PERSONNEL—
- Physically handicapped, rehabilitation 196–198

DURAIMURUGAN, THIRU.—
- Drinking water, Katpadi 6

E

EDUCATION—
- Central Po ytechnic, Adyar, students' strike .. 185
- Scholarships for students 181–182
- Students undergoing teacher's training, stipend .. 182
- Tamil College and Tamil Teacher's Training, scholarships 182

EMPLOYEES—
- Government servants, amount allocated for marriage advance 501–505

EMPLOYMENT—
- Opportunities for Medical Graduates 519

ETTIAPPAN, THIRU P.—
- Budget, 1972-73—
 - Voting :
 - Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 572–574
- Irrigation canal from Cheyyar river, excavation .. 526–527

F

FACTORIES—
- Tractor Factory in collaboration with Hungary, establishment 528–530
- Quartz Crushing Factory, Jagir Ammapalayam, closure 23–24

PAGES.

FAMILY PLANNING—

Sterilisation under Family Planning Programme, Salem district 520–521

FINANCIAL BUSINESS—

Budget, 1972-73 :

Voting :

Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 530–643

Co-operation, Khadi 32–120

General Sales Tax and Other Taxes and Duties —Administration 207–243

Labour including Factories 202–205, 265–331

Registration 205–206 243–265

Stationery and Printing 206, 243–265

FORESTS—

Forest Museum at Vaigai Dam 26

G

GANAPATHY, THIRU T.—

Budget, 1972-73 :

Voting :

Co-operation, Khadi 45

GOPAL, THIRU K. P.—

Budget, 1972-73 :

Voting :

Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 532–533, 534

PAGES.

I—*cont.*

INDUSTRIES—

Small-scale and the Financial Investment, survey .. 24

IRRIGATION—

Canal from Cheyyar river, excavation 526–527

Punnampuzha-Pandiyar Scheme, survey 26–28

J

JABAMALAI, THIRU G.—

Budget, 1972–73,

Voting :

Agriculture—

Capital Outlay on Agriculture 547–548

JAMES, THIRU J.—

Budget, 1972–73,

Voting :

Co-operation 33

Labour including Factories 202, 203–204, 275–276, 278–279

Registration 206

JOTHI VENCATACHELLUM, THIRUMATHI—

Budget, 1972–73:

Voting :

General Sales Tax and Other Taxes and Duties —Administration 225

Labour including Factories 203, 305-307, 309

PAGES.

K

KAMATCHI THIRU K.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 598–600

KANDAPPAN, THIRU S.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Labour including Factories.. 277

KANDASAMY MANALI, THIRU C.—
Budget, 1972–73,
Voting :
General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration 220–221

KANDASWAMY, THIRU M.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Co-operation—Khadi 99–101

KARUNANIDHI, DR. M.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 622, 623, 627
Labour including Factories 204–205, 301, 302, 314

KARUPPIAH, THIRU A.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 579–581

KITTAPPA, THIRU N.—
Bridges across Cauvery, Tiruchirappalli 24–25
Bridge across Coleroon river 25
Buses without conductors 28–30

PAGES.

K—*cont.*

KITTAPPA, THIRU N.—*cont.*

Colleges run by Murugan Temple authorities, amount spent 30-31

Government Servants, amount allocated for marriage advance 501-505

Madras Air Port, naming as Arignar Anna Air Port 25-26

Maternity Hospital, Kalaignar Karunanidhi Nagar 177

Old Age Pension, age limit 1-3

Punnampuzha-Pandiyar Scheme, survey for irrigation 26-28

Railway overbridge at Mayuram, construction .. 198-199

Repairing old buses, spare parts, non-availability 199-200

Tamil Development, appointment of Special Officers 16-17

Tamil Pulavar Course, number of colleges .. 185-188

Tiruvarur Railway Station, Overbridge 199-200

KOVAI CHEZHIAN, THIRU—

Budget, 1972-73,

Voting :

Agriculture, Capital Outlay on Agriculture 615-620

KUMARASWAMY, THIRU K. N.—

Cattle breeding, loans for Harijans 188-190

Community wells in Palladam taluk, digging .. 511-512

Punnampuzha-Pandiyar Scheme, survey for irrigation 26-28

L

LABOUR—

Industrial Workers, introduction of uniform gratuity 522-523

PAGES.

L—*cont.*

LANGUAGE—
Tamil Development, appointment of Special Officers 16–17

LATHEEF, THIRU M. A.—
Budget, 1972–73,
Voting:
Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 564–567
Co-operation, Khadi 78–81
General Sales-Tax and Other Taxes and Duties —Administration 217–220, 230, 241
Registration, Stationery and Printing .. 252–253
'Cinchona' and 'Geranium' cultivation, Elagiri Hills 199

LIBRARIES—
Purchase of newspapers and periodicals, rules and regulations 514–517

LOAN(S)—
Marriage advance to Government Servants, amount allocated for 1971–72 501–505
Marriage advance to Government servants, extension of the benefit to local bodies employees .. 501–505

M.

MALAICHAMY, THIRU P.—
Malabar Police, location, etc. 4–5

MANIAN, THIRU P. S.—
Budget, 1972–73,
Voting:
Co-operation, Khadi 54–56
Scholarships for students 181–182
Tamil Teachers, appointment as Headmasters .. 12–14

PAGES.

M—*cont.*

MANICKAVASAGAM, THIRU R.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 577–579
Co-operation, Khadi 60–61

MARIMUTHU, THIRU A. R.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 585–586, 587–589
Co-operation, Khadi 68–71

MARIMUTHU, THIRU M.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 600–602

MARUDHACHALAM, THIRU N.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Registration, Stationery and Printing .. 206, 243–245

MEDICAL—
Centres in rural areas 518–519
Post-Graduate course in Pharmacy .. 177
Practitioners in Siddha Research in herbs found in Marunthuval Hill 174–176

MOHIDEEN THIRUPPUR, THIRU A. M.—
Budget, 1972–73,
Voting :
General Sales Tax and Other Taxes and Duties —Administration 232, 237,
Labour including Factories 307–312

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES.

M—*cont.*

MUNICIPALITIES—

Tiruvottiyur, payment of salary to Municipal Councillors 513-514

MUNUSWAMI, THIRU R. R.—

Budget, 1972-73,

Voting :

Co-operation, Khadi 87-90

Prevention of Food Adulteration Act, cases under —in the taluks of Gingee and Tindivanam .. 521-522

MURUGAIYAN, THIRU S.—

Budget, 1972-73,

Voting :

Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 607-610

MUTHIAH, THIRU M.—

Aided Schools, taking over by Government .. 17

Apprentice—teachers in primary schools, regular salary payment 183-184

Budget, 1972-73,

Voting:

Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 602-604

Draught animals to Harijans, amount allotted .. 193-196

Meccavai Higher Elementary School, Ottapidaram 17-18

Part-time Handicrafts Instructors, strike .. 184

Plough bulls for Harijans and Maravas, free distribution 190-193

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES.

M—*cont.*

MUTHUSAMI, THIRU P.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Agriculture, Capital Outlay on Agriculture 605–607

N.

NAGARAJAN, THIRU K.—
Budget, 1972–73,
Voting:
Co-operation, Khadi 65–68
Vembarpatti Village Panchayat, upgrading .. 18-19

NARASIMHAN, THIRU A. C.—
Budget, 1972–73,
Voting:
General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration 226–228, 241

NARAYANASWAMY, THIRU MANNAI P.—
Budget 1972–73,
Voting:
Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 530, 531–532, 610–611, 626, 627, 632, 633, 634, 635–641, 642,

NATARAJAN, THIRU N. V.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Labour including Factories 202, 265, 277, 294, 322–332

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES.

N—*cont.*

NATARAJAN, THIRU N. V.

Budget, 1972–73—*cont.*

Voting—*cont.*

Registration and Stationery and Printing .. 205, 206, 243, 244, 257–264

NEDUNCHEZHIAN. DR. V. R.—

Budget, 1972–73,

Voting:

Labour including Factories 205

P.

PALANISWAMI, THIRU M.—

Budget, 1972–73,

Voting:

Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 557–559

Co-operation, Khadi 75–77

PALANISWAMI, THIRU N. K.—

Budget, 1972–73,

Voting:

Agriculture, Capital Outlay on Agriculture .. 551–553

Labour including Factories 202 292–293

House-sites for Harijans, Erode taluk 523–524

Industrial Workers, introduction of uniform gratuity 522–523

Punnampuzha Pandiyar Scheme, survey for irrigation 26–28

Post-Graduate Course in Pharmacy . .. 177

PAGES.

P—*cont.*

PANCHAYATS—

Coleroon Panchayat Union, conversion into Town Panchayat 512

Drainage Scheme, Velampalayam 180

Vambarpatti Village Panchayat, upgrading .. 18–19

PANCHAYAT UNIONS—

Part-time Craft Instructors, Chingleput 184–185

PAPERS LAID ON THE TABLE—

Agricultural Produce Markets Act, 1959, notification 333, 644

Banking Commission recommendations, extracts ... 333

Commercial Budget of the Agricultural Engineering Workshop 644

Committee on Estimates:

Cinchona Department Report

Fisheries Department Report 644

Committee on Subordinate Legislation, Third Report 644

Co operative Societies Act, 1961, notification .. 333

Co-operative Development Schemes, review .. 333

Demand No. 24—Labour including Factories for the year 1972-73, speech by Honourable Minister for Labour 644

Demand No. 34—Stationery and Printing, speech by Honourable Minister for Labour 644

Excise and Prohibition Acts, review on enforcement 333

Farmers Co-operative Paper Mills, Minister's Note 334

Gazette, dated 6th January 1971, erratum issued 120

General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration. Policy Note 120

PAGES.

P— *cont.*

PAPERS LAID ON THE TABLE—*cont.*

Khadi and Village Industries Board, Policy Note 120

Legislative Assembly, resume of work from 22nd January to 1st February 1972 334

Labour in Tamil Nadu, 1971–72, review .. 644

Panchayats Act, 1958, notification 120

Performance Budget relating to Agriculture Department, 1972–73 644

Registration, Policy Note 333

Stationery and Printing Department, review .. 644

PENSION—

Old age, age—limit 1–3

PERUMAL, THIRU S.—

Budget, 1972–73,

Voting :

Agriculture

Capital Outlay on Agriculture 556-557

PLANTATIONS—

Cinchona and Geranium cultivation, Elagiri Hills .. 199

POLICE—

Building for Police Station, Tiruppur South Division 178

Finger Print Bureau, Crime Branch, Special pay for staff 4

Malabar Police, location, etc. 4–5

PAGES.

P—*cont.*

PON. CHOCKALINGAM, THIRU P.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Agriculture
Capital Outlay on Agriculture } 614–615

PONNAPPA NADAR, THIRU R.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Khadi 34, 45, 65, 101–107, 113, 118, 119

PONNUMALAI, THIRU T.—
Budget, 1 72–73,
Voting :
Agriculture
Capital Outlay on Agriculture } 543–544, 545

Family Planning Programme in Salem district, sterilisation 520–521

PORT(S)—
Tuticorin Port, re-naming 527–528

PUBLIC HEALTH—
Cases under Prevention of Food Adulteration Act in the taluks of Gingee and Tindivanam .. 521–522

R

RADHAKRISHNAN, THIRU M.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Co-operation, Khadi 71–73

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES.

R—*cont.*

RAJA, THIRU A. M.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Agriculture
Capital outlay on Agriculture } 610, 611–612
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration 212–217

RAJAGOPAL, THIRU K. M.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Co-operation, Khadi 96–99

RAJA PILLAI, THIRU V.K.
Practitioners in Siddha, research in herbs found in Marunthuval Hill 173–176

RAJAMANICKAM, THIRU K.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Agriculture
Capital Outlay on Agriculture } 567–570
Co-operation, Khadi 81–84

RAJU, THIRU J. S.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Agriculture
Capital Outlay on Agriculture } 594–596

RAMALINGAM, THIRU R.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Labour including Factories 295–297

PAGES.

R—*cont.*

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
1 - OCT 1973
MADRAS

RAMANATHAN, THIRU C.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Agriculture
Capital Outlay on Agriculture 574–577

RAMASWAMY, THIRU E.—
Budget, 1972-73,
Voting :
Labour including Factories 279–282

RICE—
Seizure of rice in Madras 21–23

S

SADIQ PASHA, THIRU S. J.—
The Public Wakfs (Extension of Limitation) Amendment Bill, 1972, Int., ... 32

SANGUMUTHU THEVAR, THIRU S.—
Medical centres in rural areas 518–519

SARATHY, THIRU M. P.—
C.M.C. Hospital, assistance, particulars 19–20
Finger Print Bureau, Crime Branch, Special Pay for staff 4
Tractor factory in collaboration with Hungary, establishment 528–530

SCHOOLS—
Aided, Government take—over 17
Buildings for village schools, loans from Life Insurance Corporation 8–12
Government Training, admission of students .. 14–16
Meccavai Higher Elementary School, Ottapidaram 17–18

PAGES.

S—*cont.*

SEENIVASAN, THIRU P.—

Subordinate Legislation Committee, Third Report, presentation 202

SERVICES—

I. A. S. officers, officers having Tamil as their mother-tongue, number 507–509

I.C.S. officers in Tamil Nadu, number 509–510

I.C.S. officers retired and re-employed in the State, number 510–511

SHANMUGHAM, THIRU P. U.—

Budget, 1972–73,

Voting :

Agriculture
Capital Outlay on Agriculture } 624, 627, 631, 642

Budget, 1972–73,

Voting :

General Sales Tax and Other Taxes and Duties —Administration 207, 224, 225, 228–242

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1972, Int., .. 32

SIVAPERUMAL, THIRU G.—

Budget, 1972–73,

Voting :

Agriculture
Capital Outlay on Agriculture } 581–583, 584

SOMASUNDARAM, THIRU N.—

Corporation of Madras, appointment of staff, representation to the depressed class people .. 512–513

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES.

S—*cont.*

SONIAH, THIRU T.—
Budget, 1972–73:
Voting :
Agriculture
Capital Outlay on Agriculture } 604–605

SOUNDARAPANDIAN, THIRU P.—
Houses for Harijans, new scheme 524–525

SUBBIAH, THIRU A.R.—
Budget, 1972–73,
Voting :
Agriculture
Capital Outlay on Agriculture } 534–536

SUBBIAH, THIRU K. V.—
Budget, 1972–73, Voting :
Agriculture
Capital Outlay on Agriculture } 548–551

SUBRAMANIAM, THIRU K. M.—
Budget, 1972–73, Voting :
Co-operation, Khadi 62–65
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—
Administration 207–212, 240

SURENDRAN, THIRU M.—
Budget, 1972–73, Voting :
Labour including Factories 282–287

SUNDARA BHARATHI, THIRU SOWDI S.—
Budget, 1972–73, Voting :
Agriculture,
Capital Outlay on Agriculture } 531, 559–561
Co-operation, Khadi 33, 84–85

PAGES.

S—*cont.*

SUPPU, THIRU K.—

Budget, 1972–73, Voting :

Co-operation 33, 56–60

Libraries, rules and regulations for the purchase of newspapers and periodicals 514–517

T.

TEACHERS—

Apprentice—teachers in primary schools, regular salary payment 183–184

Tamil Teachers, appointment as Headmasters .. 12–14

THANGAMANI, THIRU K. T. K.—

Budget, 1972–73, Voting :

Co-operation, Khadi 115, 116

General Sales Tax and other Taxes and duties—Administration 230, 242

Labour including Factories 203, 290, 291, 312–322, 331, 332

Registration and Stationery and Printing .. 206–253, 257

Government Training Schools, admission of students 14–16

House-breaking and thefts in Todhunter Nagar, particulars 178–179

Theft from a merchant, Tiruchirapalli 179

Quartz Crushing Factory Jagir Ammapalayam, closure 23–24

THEFTS—

House-breaking and thefts in Todhunter Nagar, particulars 178–179

Theft from a merchant, Tiruchirappalli 179

PAGES.

T—*cont.*

THOOYAMANI, THIRU M. C.—

I.A.S. Officers having Tamil as their mother-tongue, number 507–509

THYAGARAJAN, THIRU E. S.—

Part-time Craft Instructors in Panchayat Union, Chingleput district 184–185

Students undergoing teacher's training, stipend .. 182

TRANSPORT—

Improvement of bus routes, suggestions 200–201

Repair of old buses, spare parts (non-availability) .. 199–200

V.

VADIVEL, THIRU S.—

Budget, 1972–73, Voting ;

Agriculture, Capital Outlay on Agriculture } 531, 539–543

Panchayats in Coleroon Panchayat Union, conversion into Town Panchayats 512

VADIVELU, THIRU S. K.—

Budget, 1972–73, Voting :

Agriculture, Capital Outlay on Agriculture } 545–547

Kattuputhur Town Panchayat, Drinking Water Supply Extension Scheme 180

VEERASAMI, THIRU N.—

Budget, 1972–73, Voting :

Co-operation, Khadi 65

Labour including Factories 278, 299

VENKATASWAMY, THIRU B.—

Budget, 1972–73, Voting :

Agriculture, Capital Outlay on Agriculture } 531, 561–564

General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration 207

PAGES.

V—*cont.*

VEZHAVENDAN, THIRU KA.—

Budget, 1972–73, Voting :

Labour including Factories 269–275, 277

Estimate Committee, Report on Cinchona
" " Fisheries
Presentation } 202–530

W.

WAHAB, THIRU K. A.—

Budget, 1972–73, Voting :

Agriculture,
Capital Outlay on Agriculture } 531, 589–591, 592–594

College for women, Ranipet 7–8

Financial assistance to family of Gunner Arumugam 505–506

Harijan Tanners' Industrial Co-operative Society for Ranipet, formation 525–526

Headquarters Hospital, Convict Wards construction 19

Tamil College and Tamil Teachers Training, scholarships 182

WATER-SUPPLY—

Drinking water, Katpadi 6

Kattuputhur Town Panchayat, Drinking Water Supply Extension Scheme — 180

WELLS—

Community wells in Palladam taluk, digging .. 511–512

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

ஏற்படும். விவசாய சாகுபடி பொருட்களுக்கு முன்னால் இருந்த உற்பத்திச் செலவை விட இப்போது மூன்று மடங்கு கூலி உயர்ந்து இருக்கிறது. குறிப்பாக ஒரு பெண் கூலிக்கு காலை 10 மணி முதல் மாலை 4 மணி வரை வேலை செய்வதற்கு ஒரு வேளை சாப்பாடு போட்டு, இடையிலே ஒரு மணி நேரம் ஓய்வு கொடுத்து, ஒன்றரை ரூபாய் கூலி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கும் விவசாயம் செய்வதற்காகும் செலவையும், கூலியையும் சேர்த்து வருமானத்தையும் கணக்குப் பார்த்தால் ஒரு பைசா கூட மிச்சம் கிடைக்காது. இந்த முறையில் விவசாயம் நடைபெற்றால் விவசாய நிலம் வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கு ஊக்கம் இல்லாமல் போய் விடும்.

விவசாய கூலி வேலை செய்யும் மக்களுக்கு எல்லாம் உயர்ந்த கூலி கொடுப்பதிலே எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அவர்களைப் பற்றி யாரும் பேசவில்லை. அதேநேரத்தில் மில்களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களைப் பற்றித்தான் பல உறுப்பினர்கள் நேற்றுகூட இந்த மன்றத்திலே பேசினார்கள். மற்ற வேலை செய்பவர்களைப் பற்றி யாரும் கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. காலை முதல் மாலை வரை கஷ்டப்படும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் அதிகக் கூலி கொடுக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் அரிசி விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அரிசிக்கு நியாயமான விலை கிடைத்தால் தான் உற்பத்தியாளர்களுக்கு விவசாயத்தில் ஊக்கம் ஏற்படும் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அதேமாதிரி விவசாயிகளுக்கும் மற்றப் பொருட்களை நியாயமான விலையில் கிடைக்கச்செய்ய வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் மிக்க கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செங்கம் மத்திய அரசாங்க விதைப்பண்ணையில் இப்போது தரமான விதைகள் கிடைக்கச் செய்கிறார்கள். அதனால் 500 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பும் இருக்கிறது. அதன்மூலம் நல்ல விதைகளை நாம் பெற்று விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கக்கூடிய அளவிலே வேலை செய்ய முடியும் என்பதை தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக மற்ற எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய அந்தச் சலுகைகளை விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும், விவசாய உற்பத்தியாளர்களுக்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து, ஆதரவு தந்தால் மாநிலம் எங்கும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் நாம் எதிர்பார்ப்பதை விட அதிக அளவு உற்பத்தி பெருகும். நம்முடைய மாகாணம் 1972-ல் 75 லட்சம் டன் உற்பத்தியை எதிர்பார்க்கிறது. இந்தச் சலுகைகள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டால் 100 டன்னையும் மிஞ்சிவிடும் என்பதை இங்கே வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு ஆவனச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மன்றத்திலே எனக்கு பேசுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவரவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. சி. இராமநாதன் : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தில் வேளாண்மைத்துறை அமைச்சரவர்கள் தந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின்மீது கலந்துகொண்டு, உரையாற்றுகின்ற வாய்ப்பினை தந்தமைக்காக முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 25] [திரு. சி. இராமநாதன்]

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய தலைமையில் இயங்குகின்ற இந்த அரசு உணவுதானிய உற்பத்தியில் உயரிய இலக்கினைப் பெற்ற அடிப்படையிலே அரிசி உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் சராசரி எக்கர் விளைச்சலில் இந்தியாவிலேயே முதல் மாநிலம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு நமது மாநிலம் விளங்குவது குறித்துப் பெருமைப்படுகிறோம். அதை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்கு அந்த பெருமையிலே பெரும் பங்கு உண்டு என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. வேளாண்மைத் தொழிலைக் கொண்ட தஞ்சை மாவட்டம் அந்தப் பெருமைக்குரிய மாவட்டம் என்பதையும் பார்க்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் இந்த அளவுக்கு நமது மாநிலத்திற்கு உணவு அளித்து வருகின்ற தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய நாங்கள், இப்படிப்பட்ட நெற்பயிரை செய்துவருகின்றபோது, மற்ற மாவட்டங்களிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் இன்றையதினம் புஞ்சைதானியமானப் பணப் பயிர்களை பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அவர்களோடு எங்கள் நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நிச்சயமாக விவசாயிகளாகிய நாங்கள் தாழ்ந்துவிடுவோமோ என்ற ஐயப்பாடு எழுகின்றது. அந்த அச்சத்தை இந்த அரசு உணர்ந்து கொண்டதன் காரணமாகவோ என்னவோ இன்று பட்டுக்கோட்டைப் பகுதியில் ஒரு போக நிலமாக இருந்த இடங்களை இருபோக நிலமாகவும், இருபோக நிலமாக இருந்த இடங்களை மூன்றுபோக நிலமாகவும், இப்படி பலபோக விவசாயக் கோட்டம் ஒன்றை நிறுவி இருக்கிறது. அது உண்மை யிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்று; பாராட்டுகிறேன்.

அதே தஞ்சை மாவட்டத்திலே காவேரி டெல்டாப் பிரதேசத்தில் வடி மூனைக் கிணறுகளையும், குழாய்க் கிணறுகளையும் அமைத்து விவசாயத் திற்கு ஊக்கமளிப்பது பாராட்டப்பட வேண்டிய மற்றும் ஒரு அம்சமாகும். புஞ்சை தானிய விதைகளைப் பொறுத்தவரையில் இன்றையதினம் தஞ்சை மாவட்ட மக்கள் அறிஞர் அண்ணா அரசினர் பண்ணையில் இருந்துதான் பெறவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதேநேரத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் புஞ்சை தானிய விதைகளை அதிகமாக தருவதற்கு இருக் கின்ற பண்ணைகளை மேம்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, அறந்தாங்கிப் பகுதியில் நாட்டுமங்கலத்தில் ஒரு விவசாயப் பண்ணை இருக்கிறது. அதை மூடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, இன்றைக்கு திரும்பவும் செயல்பட்டு வருகிறது. அந்தப் பண்ணைக்கு நான்கு கிணறுகள் அமைக்கப் படவேண்டும். 150 ஏக்கர் பரப்புள்ள புஞ்சை தானிய நிலம் இருக்கிறது. இப்போது ஒரு கிணறு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் மூன்று கிணறுகளையும் அமைத்து, அந்தப் பண்ணையை நல்லமுறையில் இயங்கச் செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்ட குறுவை சாகுபடியாளர்களுக்கு முக்கியமாக இருக் கின்ற ஒரு கஷ்டத்தை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்பு கிறேன். இன்றைய தினம் போக்குவரத்துச் சாலைகளை அந்த மாவட்ட மக்கள் களங்களாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் போக்குவரத்து பாதிக்கப்படுகிறது. வாகனங்கள் சிலசமயங்களில்